

เรื่องที่ ๒

รายงาน

คณะกรรมการการท่งเทีว สภาผู้แทนราษฎร

ชุดที่ ๒๒

เรื่อง สรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการท่งเทีว

และ

การสัมมนาเรื่อง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่งเทีวไทย

และพื้นที่ ๒ จังหวัดอันดามัน

ณ จังหวัดภูเก็ต และจังหวัดพังงา

ระหว่างวันเสาร์ที่ ๒๘ - วันอาทิตย์ที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๕๘

กลุ่มงานคณะกรรมการการท่งเทีว

สำนักกรรมการ ๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

THAI NATIONAL ASSEMBLY LIBRARY

3961156155

สารบัญ

หน้า

รายนามคณะกรรมการ	๑
ภาพการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงในพื้นที่	๓
ภาพการจัดประชุมสัมมนา	๕
บทสรุปสำหรับผู้บริหาร	๗
ภาคผนวก ก	๑๖
รายงานสรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริง	๑๖
- รายนามคณะเดินทาง	๑๖
- สรุปข้อมูลและปัญหาในพื้นที่	๑๑
- ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของคณะกรรมการ	๑๓
ภาคผนวก ข	
รายงานสรุปผลการสัมมนา	๑๕
- โครงการประชุมสัมมนา	๑๕
- กำหนดการประชุมสัมมนา	๑๗
- คำกล่าวต้อนรับของ นายอุดมศักดิ์ อิศรางกูร ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต	๒๒
- คำกล่าวรายงานเปิดการสัมมนาของ นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติทรัพย์ โฆษกคณะกรรมการการท่องเที่ยว	๒๓
- คำกล่าวเปิดการสัมมนาของ นายสง่า ธนสงวนวงศ์ ประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว	๒๕

- สรุปประเด็นในการเสวนาของวิทยากร
  - นายอักษพล พฤกษ์วัน
ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ๒๘
  - นายปรีดี โชติช่วง
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ๒๙
  - นายพัฒนพงษ์ เอกวานิช
นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต ๓๐
  - นายโอภาส เนตรอำไพ
รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ๓๑
  - นายอนุพงศ์ สงวนนาม
นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวเขาหลัก จังหวัดพังงา ๓๑
- สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนา ๓๓
- สรุปคำกล่าวเสวนาและคำกล่าวปิดในการประชุมสัมมนาของ
นายกคิน รักแตงาม ประธานชมรมธุรกิจสปาจังหวัดภูเก็ต ๓๕

ภาคผนวก ค

๑๕

คำกล่าวเสวนาเรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทย" ของ วิทยากร

- นายปรีดี โชติช่วง
ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ๓๘
  - นายอักษพล พฤกษ์วัน
ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ๔๖
  - นายโอภาส เนตรอำไพ
รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ๕๙
- ดำเนินรายการ
- นางสาวเพ็ญรุ่ง ไยสามเสน นายกสมาคมผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ ๖๙

คำกล่าวเสวนาเรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยว
พื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน" ของ

วิทยากร

- นายอักษพล พฤกษ์วัน
ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ๗๓
- นายพัฒนพงษ์ เอกวานิช
นายกสมาคมท่องเที่ยวภูเก็ต ๘๐
- นายอนุพงศ์ สงวนนาม
นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวเขาหลัก จังหวัดพังงา ๙๐

ผู้ดำเนินรายการ

- นายภคิน รักแต่งงาน
ประธานชมรมธุรกิจสปาจังหวัดภูเก็ต ๙๖

รายละเอียดข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนา ๙๘

ภาคผนวก ง

รายนามคณะผู้จัดทำรายงาน ๑๑๕

คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ ๒๒

นายสง่า ธนสงวนวงศ์
ประธานคณะกรรมการ

นายทวี สุระบาล
รองประธานคณะกรรมการ

ว่าที่ร้อยตรี พงศ์พันธ์ สุทรชัย
รองประธานคณะกรรมการ

นางนิภา พริ้งศุลกะ
รองประธานคณะกรรมการ

นายเผด็จชัย สะสมทรัพย์
ประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นายทศพล สังขทรัพย์
รองประธานที่ปรึกษาคณะกรรมการ

นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวชวรลัทธิ ชินธรรมมิตร
โฆษกคณะกรรมการ

นางสาวภวนิดา คุณผลิน
เลขานุการคณะกรรมการ

นายสรวงศ์ เทียนทอง
เลขานุการคณะกรรมการ

นายประเวช รัตน์เพียร
กรรมการ

นางสิรินทร รามสูตร
กรรมการ

นายสุชาติ โชคชัยวัฒนากร
กรรมการ

นายสุรสิทธิ์ เจียมวิจักษณ์
กรรมการ

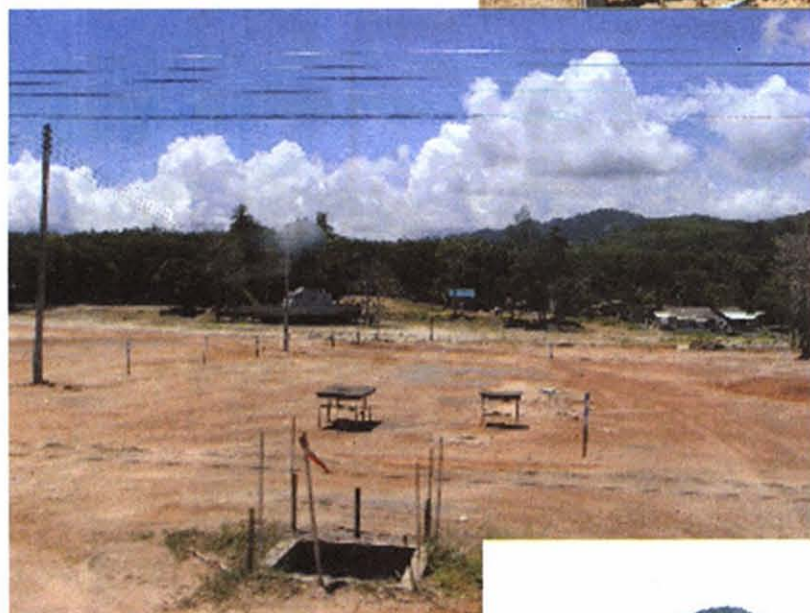
นายสุริยะ ร่วมพัฒนา
กรรมการ

นายอมรเทพ สมหมาย
กรรมการ

ภาพการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงในพื้นที่ของ
คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
ณ จังหวัดพังงา - ภูเก็ต
เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘

ภาพการจัดประชุมสัมมนา เรื่อง
 “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทยและพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน”
 ณ จังหวัดภูเก็ต
 เมื่อวันอาทิตย์ที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘
 ณ โรงแรมคลับ อันดามัน บีช รีสอร์ท จังหวัดภูเก็ต
 โดย
 คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

บทสรุปสำหรับผู้บริหาร

จากการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงในพื้นที่จังหวัดพังงาและภูเก็ต เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม ๒๕๔๘ และการจัดประชุมสัมมนา ณ จังหวัดภูเก็ต เมื่อวันที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘ นั้น คณะกรรมการมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ เพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงาน/องค์กรที่เกี่ยวข้องในการแก้ไขปัญหาและเป็นแนวทางในการพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอันดามัน โดยสรุปดังนี้

๑. จะต้องสร้างความเชื่อมั่นให้เกิดกับนักท่องเที่ยว โดยเฉพาะระบบเตือนภัยต้องเสร็จโดยไวและครอบคลุมทั้ง ๖ จังหวัดอันดามัน และให้มีการรับรองมาตรฐานโดยหน่วยงานที่ได้รับความเชื่อถือของโลก

๒. ต้องรีบฟื้นฟูสภาพแวดล้อมให้คืนสู่สภาพที่น่าดู โดยให้กรมโยธาธิการและผังเมืองเป็นผู้รับผิดชอบวางผังเมืองให้เสร็จให้เร็วที่สุด ทั้งนี้เพื่อยุติความสับสน

๓. ให้การดูแลเรื่องเงินกู้ดอกเบียดำแก่ผู้เดือดร้อนจากกรณีพิบัติภัยที่ประสงค์จะกู้เงินเพื่อฟื้นฟูกิจการ ให้สามารถกู้ได้ทุกคน โดยรัฐค้ำประกันเงินกู้หรือรัฐเป็นผู้ให้กู้เสียเอง และให้ผู้ประกอบการใช้คืนรัฐภายหลัง

๔. ควรลดภาษีให้กับผู้ประกอบการในช่วงฟื้นฟูกิจการแล้วแต่ประเภท เช่น รายย่อย ๒ ปี รายใหญ่ ๓ ปี เป็นต้น

๕. ให้การสนับสนุนสายการบินที่จะบินไปอันดามันไม่ว่า Charter Flight สายการบินระหว่างประเทศหรือสายการบินในประเทศ โดยยกเลิก Landing Free จากเดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคม ๒๕๔๘

๖. ขอความร่วมมือจากหน่วยงานของรัฐที่จะจัดสัมมนา ให้จัดสัมมนาในช่วงต้นปีงบประมาณ

๗. สนับสนุนด้านการตลาดทั้งภายในและต่างประเทศ โดยให้โอกาสผู้ประกอบการผู้บริหารท้องถิ่นที่แหล่งท่องเที่ยวตั้งอยู่ได้มีโอกาสไปทำการตลาดร่วมกับ ททท. ด้วย

๘. ควรมีการเปิดตลาดท่องเที่ยวใหม่ของอันดามัน เช่น ท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม การเปิดตลาดด้านการประชุม หรือ MICE (MEETINGS, INTENCIVES, CONVENTIONS, EXHIBITIONS) โดยรัฐจัดงบประมาณให้ในการสร้างศูนย์ประชุมที่ภูเก็ต พิพิธภัณฑ์กลางชนะเลิศที่ภูเก็ต อนุสรณ์สถานสีนามิที่พังงา การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และวัฒนธรรมอุทยานแห่งชาติหมู่เกาะตะรุเตา จังหวัดสตูล

๙. ให้มี One Stop Service ในการติดตามผลความคืบหน้าในการช่วยเหลือผู้ประกอบการในพื้นที่แต่ละจังหวัด

ภาคผนวก ก

รายงานสรุปผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้านการท่องเที่ยวของ
คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
ณ จังหวัดพังงา และจังหวัดภูเก็ต
เมื่อวันเสาร์ที่ ๒๘ พฤษภาคม ๒๕๔๘

รายนามคณะกรรมการผู้เดินทาง คือ

๑. นายสง่า ธนสงวนวงศ์	ประธานคณะกรรมการ
๒. นางนิภา พริ้งศุลกะ	รองประธานคณะกรรมการ
๓. นางกัญจวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์	โฆษกคณะกรรมการ
๔. นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์	โฆษกคณะกรรมการ
๕. นายสรวงค์ เทียนทอง	เลขานุการคณะกรรมการ
๖. นางสาวสิรินทร รามสูต	กรรมการ
๗. นายอมรเทพ สมหมาย	กรรมการ

รายนามคณะผู้ร่วมเดินทาง คือ

๑. นายกฤษ ศรีฟ้า	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพังงา
๒. นางมาลินี อินฉัตร	สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดศรีสะเกษ
๓. นายมงคล นฤนาทดำรง	ภาคเอกชน

เจ้าหน้าที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

๑. นางพรรณิกา เสริมศรี	ผู้อำนวยการสำนักกรรมการ ๓
๒. นางสาวรภาภรณ์ สุขประเสริฐ	ผู้อำนวยการกลุ่มงาน คณะกรรมการการท่องเที่ยว
๓. นายนาถะ ดวงวิชัย	นิติกร ๖
๔. นายวิสมัญญา หุยไธสงค์	วิทยากร ๔
๕. นางเนาวรัตน์ งามภูพันธ์	เจ้าหน้าที่ธุรการ ๕
๖. นางธัญญา ศรีสุพรรณ	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๔

เวลา ๐๙.๒๐ นาฬิกา

คณะกรรมการการท่องเที่ยวเดินทางถึงจังหวัดภูเก็ต นางสาวเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ และนางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ โฆษกคณะกรรมการ ได้นำคณะกรรมการและคณะเดินทางเพื่อศึกษาข้อเท็จจริงด้านการท่องเที่ยวในพื้นที่จังหวัดพังงาและจังหวัดภูเก็ตในส่วนที่ประสบภัยธรณีพิบัติ (สึนามิ) โดยรถยนต์ปรับอากาศ ซึ่งถือว่าคณะกรรมการได้ให้ความสำคัญกับพื้นที่ดังกล่าว เพื่อรับทราบปัญหาและเสนอแนวทางแก้ไขปัญหาร่วมกัน

นางกัณตวรรณ ตันเถียร กุลจรรยาวิวัฒน์ โฆษกคณะกรรมการ ได้แนะนำพื้นที่จังหวัดพังงาที่ประสบภัยจากสึนามิ โดยเฉพาะอำเภอตะกั่วป่า อำเภอท้ายเหมือง และนำคณะเดินทางไปที่เขาหลัก เพื่อศึกษาสภาพพื้นที่จริงที่ประสบปัญหาและได้รับผลกระทบและมีจำนวนผู้เสียชีวิตมากที่สุด ซึ่งในขณะนี้สภาพโดยทั่วไปของเขาลำไยยังเห็นสภาพของความเสียหายเป็นพื้นที่กว้าง ไม่ว่าจะเป็นซากบ้านเรือนที่ถูกทำลาย ป่าไม้ที่เสียหาย ตลอดจนพื้นที่หาดทรายที่ยังไม่ได้รับการฟื้นฟู และทำให้เกิดปัญหาหมอกที่รูก้ำขายหาด ตลอดจนข้อพิพาทของประชาชนที่ไม่มีเอกสารสิทธิ์ในเรื่องที่อยู่อาศัย

ประธานคณะกรรมการได้กล่าวต้อนรับคณะที่เดินทางมา เนื่องจากได้เดินทางมาล่วงหน้าเพื่อพบปะกับผู้ประกอบการการท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ และรับทราบปัญหาในพื้นที่ ซึ่งถือเป็นการรับทราบข้อมูลที่แตกต่างจากหน่วยงานภาครัฐและเป็นการรับทราบข้อมูลทั้งสองทาง นอกจากนี้ ได้ให้คณะทำงานลงมาพื้นที่เพื่อหาข้อมูลเชิงลึกอีกทางหนึ่งด้วย ซึ่งจากการสัมผัสบรรยากาศการท่องเที่ยวทั้งแหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดพังงาและจังหวัดภูเก็ตแล้ว บรรยากาศการท่องเที่ยวยังเงียบเหงามาก ประเมินสถานการณ์แล้ว คาดว่าอาจใช้ระยะเวลาถึงสิ้นปี การท่องเที่ยวจะเริ่มฟื้นตัวได้

นางนิภา พริ้งสุลกะ รองประธานคณะกรรมการ ได้กล่าวถึงการเดินทางมาศึกษาดูงานในพื้นที่จริงในครั้งนี้ ถือว่าเป็นกิจกรรมที่ผู้ประกอบการต้องการอย่างยิ่ง อย่างน้อยเพื่อเติมเต็มความ

ต้องการของคนในพื้นที่ ถึงแม้ว่าตนเองจะไม่ได้อยู่ในพื้นที่แถบอันดามัน แต่ก็ต้องการรับทราบปัญหา ร่วมกันเพราะถือว่าเป็นพื้นที่ภาคใต้ที่ได้รับผลกระทบเช่นกัน

นายกฤษฎ์ ศรีฟ้า สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพังงา ได้เดินทางมาดูงานในพื้นที่ร่วมกับคณะกรรมการธิการการท่องเที่ยว ได้บรรยายสรุปผลกระทบที่เกิดกับจังหวัดพังงา โดยเฉพาะเขาหลัก ถือว่าเป็นพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบมากที่สุด โดยเฉพาะแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด

สรุปข้อมูลปัญหาในภาพรวม และในพื้นที่

ปัญหาในภาพรวม

๑. การช่วยเหลือจากภาครัฐคงจะพิจารณาจากความเสียหายที่เกิดขึ้นจริง
๒. เขาหลัก ซึ่งเป็นแหล่งท่องเที่ยวหลักของจังหวัดพังงา ยังไม่ได้รับความช่วยเหลือ เช่น สินเชื่อกู้ยืมจากรธนาคารที่ยังไม่ได้รับเนื่องจากรูปแบบธนาคารยังยึดถือเรื่องการค้ำประกันและความน่าเชื่อถือ
๓. หน่วยงานภาครัฐที่ลงมาฟื้นฟู คือ องค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน (อพท.) และกรมโยธาธิการและผังเมือง ที่ยังมีความเห็นที่ขัดแย้งกันในเรื่องการวางผังเมืองใหม่
๔. งบประมาณที่จัดสรรให้พื้นที่ ยังไม่มีการประสานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่าจะดำเนินการอย่างไรในเรื่องสาธารณูปโภค ซึ่งการจัดการโครงสร้างพื้นฐานกับการพัฒนาพื้นที่จะต้องดำเนินไปพร้อม ๆ กัน ถึงจะไม่เกิดปัญหาตามมาอีก

ปัญหาในพื้นที่

๑. ประชาชนขาดอาชีพ ขาดรายได้ (ตกงาน) ไม่ประสงค์เป็นผู้ขอรายวัน
๒. ความเป็นอยู่ที่ลำบาก ขาดที่อยู่อาศัย
๓. เกิดความยากจนอย่างฉับพลัน
๔. ลูกหลาน/เด็กกำพร้าไม่ได้รับการศึกษา

คณะกรรมการธิการและคณะได้เดินทางไปดูสภาพพื้นที่จริง และได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ประกอบการในประเด็นต่าง ๆ ดังนี้

๑. อพท. จะจัดการพื้นที่ที่ได้ประกาศเป็นพื้นที่พิเศษเท่านั้น จังหวัดพังงา ได้ประกาศให้เป็นเขตพื้นที่พิเศษเมื่อใด อพท. จะมาทำแผนที่ที่จังหวัดพังงา ซึ่งมีกำหนดเวลาว่าต้องแล้วเสร็จภายใน ๑๕ มิถุนายน ๒๕๔๘ โดยใช้งบประมาณทั้งสิ้น ๗๐๐ ล้านบาท

๒. ตามความเป็นจริงประชาชนในพื้นที่จะเห็นด้วยกับกรมโยธาธิการและผังเมืองที่เข้ามาจัดผังเมืองใหม่ แต่เนื่องจากกรมโยธาฯ ไม่มีงบประมาณ ส่วน อพท. ที่เข้ามาจัดพื้นที่นั้น ประชาชนไม่เห็นด้วย ถึงจะมีงบประมาณในการดำเนินงานวางผังเมืองใหม่ในพื้นที่ ยิ่งก่อให้เกิดความล่าช้าเช่นกัน

๓. การวางผังเมืองจะต้องมีความชัดเจน และต้องมีการกำกับดูแล ไม่ควรให้มีสภาพเหมือนเกาะพีพี ก่อนมีธรณีพิบัติ

๔. การกระตุ้นเศรษฐกิจโดยการขายแหล่งท่องเที่ยว จะต้องดูความพร้อม เช่น หากนำนักท่องเที่ยวมา ๑,๐๐๐ คน แต่ที่พักไม่เพียงพอ จะเป็นการทำลายการท่องเที่ยวโดยเปล่าประโยชน์

๕. คณะกรรมการควรหาข้อสรุปในประเด็นเหล่านี้ เช่น

- การพัฒนา พื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวในพื้นที่ประสบธรณีพิบัติ
- การให้ความช่วยเหลือด้านงบประมาณกับผู้ประกอบการ
- การสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นด้านความปลอดภัยในชีวิต

และทรัพย์สิน และด้านจิตใจ

๖. เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนพฤษภาคม ถือเป็นช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว (High Season) จากเดือนมิถุนายนถึงเดือนตุลาคมเป็นช่วงไม่ใช่ฤดูกาลท่องเที่ยว (Low Season) ดังนั้น หากหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรใดจะเข้ามาพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสมควรจะต้องเริ่มต้นช่วงนี้ ไม่ใช่ไปดำเนินการในช่วงฤดูกาลท่องเที่ยว จะเกิดผลกระทบต่อบรรยากาศท่องเที่ยวอีก

จากนั้น คณะฯ ได้แวะชมพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบของผู้ประกอบการที่เขาลักษณ์รีสอร์ท พร้อมรับฟังปัญหาและผลกระทบ จากอดีตนายกสมาคมการท่องเที่ยวจังหวัดพังงา (นายบรรยง ช่อเพชร) ดังนี้

๑. ผู้ประกอบการที่เคยกู้เงินมาลงทุน ก่อนจะเกิดเหตุการณ์สึนามิ หลังเหตุการณ์กลายเป็นคนล้มละลาย เนื่องจากไม่มีทรัพย์สินเหลืออยู่ ดังนั้น การกู้เงินที่มีดอกเบี้ยสูงจึงเป็นการซ้ำเติมกัน

๒. การรวมตัวของธนาคารเพื่อช่วยเหลือผู้ประกอบการภัยสึนามิ (MFC) ถือเป็นเงื่อนไขที่ดีที่สุดที่สุดในขณะนี้ แต่คงจะไม่เพียงพอ และรัฐควรมีแนวทางช่วยเหลือเพิ่มเติม

๓. ปลายปี ๒๕๔๘ นี้ บรรยากาศการท่องเที่ยวแนวโน้มจะอยู่ที่ ๑๕% เท่านั้น และจะมีผลกระทบต่อแรงงานด้วย ปัจจุบันแรงงานไปที่เกาะสมุยหมดแล้ว ดังนั้น หากฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวและมีงบประมาณเข้ามาช่วยได้เร็วจะทำให้เขาลักษณ์ฟื้นเร็วขึ้น

๔. เนื่องจากขณะนี้ไม่มีรายได้อื่น ๆ เข้ามา ผู้ประกอบการต้องอาศัยเงินช่วยเหลือ โดยเฉพาะภาคเอกชน ถ้าหากจะช่วยเหลือในด้านสินค้าที่สามารถแลกเปลี่ยนกันได้จะทำให้การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวทำได้ง่ายขึ้น ซึ่งไม่ยากให้นึกถึงการช่วยเหลือเฉพาะเรื่องเงินอย่างเดียว

๕. เมื่อหน่วยงานภาครัฐเข้ามาช่วยแล้ว แต่การประสานกับหน่วยงานที่จะเข้ามาช่วยเหลืออย่างต่อเนื่องยังไม่ชัดเจน รวมถึงปัญหาผู้ประกอบการที่ยังรวมตัวกันไม่ได้

๖. ต้องการให้มีการนำเสนอบริการในทางบวกให้มากขึ้น ไม่ใช่มีแต่เรื่องร้าย ๆ หรือเรื่องที่เขย่าขวัญ เพื่อสร้างความมั่นใจให้นักท่องเที่ยวเข้ามาเที่ยว

นายธวัช นิรนาทวโรดม ผู้ประกอบการด้านการท่องเที่ยวเขาหลักได้บรรยายสรุปประเด็นปัญหาเพิ่มเติม ดังนี้

๑. แผนการฟื้นฟูฯ ไม่ประสบผลสำเร็จ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นคณะกรรมการฟื้นฟูฯ อพท. และกรมโยธาธิการและผังเมือง มีงานที่ซ้ำซ้อนกัน ประชาชนเห็นด้วยกับกรมโยธาฯ ในการวางผังเมืองใหม่แต่กรมโยธาฯ ไม่มีงบประมาณในการดำเนินงาน ส่วน อพท. มีงบประมาณแต่ประชาชนไม่เห็นด้วย คำตอบสุดท้าย ไม่ทราบว่าหน่วยงานใดจะรับผิดชอบ

๒. การดำเนินการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว รัฐเข้ามาดูแลเฉย ๆ แต่ไม่ช่วยเต็มที่ ๖ เดือนผ่านไปแล้วยังไม่สามารถติดตามความคืบหน้าได้ หากสอบถามไปจะได้รับคำตอบว่า ไม่มีงบประมาณที่จะดำเนินการ สรุปว่า ไม่มีงบประมาณหรือไม่มีความหมายที่จะดำเนินการ

๓. การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่ต้องร่วมมือกัน ไม่ใช่แย่งกันขาย แย่งกันทำการตลาด เหมือนทำการตลาดงานวัด การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยยังไม่รับความเป็นจริงกับแนวทางการทำตลาดแนวใหม่ ซึ่งเชื่อมั่นความคิดเห็นของตนเกินไป

๔. ถ้าจะใช้ระยะเวลาในการฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว สิ่งที่จะต้องคำนึงถึงคือ นักท่องเที่ยวจะเดินทางไปที่ไหน (ต่างประเทศ) ไม่กลับคืนมาเที่ยวแล้วการทำตลาดจะลำบากเพิ่มขึ้น

คณะกรรมการมีข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ โดยสรุปดังนี้

๑. การขาดเจ้าภาพในการดำเนินงาน การดำเนินงานภาครัฐมีความล่าช้า เนื่องจากติดขัดเรื่องงบประมาณ ถือว่าเป็นปัญหาหลักในการดำเนินงานของภาครัฐ ซึ่งในเรื่องหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรง คณะกรรมการจะประสานให้อีกทางหนึ่ง

๒. จังหวัดกระบี่ พังงา และจังหวัดภูเก็ตจะต้องร่วมมือกันในการส่งเสริมการท่องเที่ยวทำการตลาดและขายสินค้าต้องเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

๓. เนื่องจากสภาพแวดล้อมยังคงสมบูรณ์ ดังนั้น การร่วมมือกันทุกภาคส่วนเพื่อจะฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว เป็นเรื่องที่จะต้องเร่งดำเนินงาน โดยเฉพาะเรื่องโครงสร้างพื้นฐานและการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวจะต้องดำเนินการไปพร้อม ๆ กัน

๔. องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ค่อยจะให้ความสำคัญกับการส่งเสริมการท่องเที่ยวผู้ประกอบการในท้องถิ่นแทบไม่เคยได้รับงบประมาณช่วยเหลือ จะเกิดจากความไม่เข้าใจในเรื่องการท่องเที่ยวของผู้นำท้องถิ่น จึงทำให้ไม่ได้รับการส่งเสริม แต่ที่เขาลึกแทบจะไม่ต้องใช้งบประมาณของภาครัฐเลย เนื่องจากผู้ประกอบการเป็นคนในพื้นที่ ๙๐% ซึ่งถือว่าเป็นโชคดีอย่างหนึ่ง

นอกจากนี้ คณะกรรมการได้เดินทางไปในพื้นที่ประสบกรณีพิบัติที่ขาดขาด เพื่อศึกษาสภาพพื้นที่จริงและรับทราบปัญหาจากผู้ประกอบการ โดยสรุปดังนี้

๑. การปรับภูมิทัศน์ การจัดโครงสร้างพื้นฐาน ความช่วยเหลือเรื่องงบประมาณ/การประกันภัย ได้รับการแก้ไขบ้างแล้วแต่ยังมีความล่าช้า

๒. มาตรการลดหย่อนภาษี หรือมาตรการขยายระยะเวลาการชำระภาษีให้กับผู้ประกอบการ หรือภาครัฐควรมีมาตรการช่วยเหลือด้วยงบฉุกเฉิน ซึ่งเป็นแนวทางที่รัฐต้องดำเนินการ

๓. ตลาดการท่องเที่ยวในภูเก็ตหรือในกลุ่มอันดามัน จะต้องมีการร่วมมือกัน (Subsidize) เพื่อให้เกิดการประสาน เช่น เที่ยวบินที่มากภูเก็ตควรมีการลดราคาให้ถูกลง

๔. ถึงจะมีงบประมาณ/เงิน แต่ความมั่นใจในการดำเนินงานต่อไปของผู้ประกอบการยังไม่มี ภาครัฐน่าจะมีการนำเสนอโครงการเพื่อสร้างความมั่นใจ เช่น เปิดอนุสรณ์สถานสินามิ

๕. ในสายตาของนักท่องเที่ยว ยังไม่มั่นใจและมองว่าสภาพแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยวยังไม่เรียบร้อย เรื่องเร่งด่วนขณะนี้คือ การฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ตลาดท่องเที่ยวโรงแรมที่พัก ความมั่นใจนักท่องเที่ยวและการเชื่อมโยงแหล่งท่องเที่ยวถึงแม้ว่าแหล่งท่องเที่ยวขาดขาดจะฟื้นแล้ว แต่แหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ยังไม่ฟื้น จึงทำให้สภาพทั่วไปของการท่องเที่ยวยังดูเงียบเหงา

๖. ศูนย์ประชุมที่จะสร้างที่ภูเก็ต จนถึงวันนี้ยังไม่มีข้อสรุปว่าจะดำเนินการต่อไปได้หรือไม่ อย่างไร

เวลา ๑๖.๕๐ นาฬิกา

คณะกรรมการ และคณะได้เดินทางกลับโรงแรมที่พัก

สิ้นสุดการเดินทาง

โครงการประชุมสัมมนา
เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทยและพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
โดย
คณะกรรมการการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

๑. หลักการและเหตุผล

ในปัจจุบันนี้โครงสร้างเศรษฐกิจของประเทศไทยยังมีสัดส่วนไม่สมดุลระหว่างภาคอุตสาหกรรมและภาคเกษตร ในขณะที่ภาคบริการโดยเฉพาะการท่องเที่ยวยังพึ่งพาทรัพยากรธรรมชาติ โดยไม่ได้ใช้ประโยชน์เต็มที่ในการเพิ่มมูลค่า และยังคงเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจโลกาภิวัตน์ แม้นแนวโน้มการเปิดเสรีการค้าของประเทศต่าง ๆ จะทำให้ประเทศไทยมีโอกาสในการขยายการท่องเที่ยวมากขึ้น แต่ในขณะเดียวกันก็มีการแข่งขันที่สูงขึ้นในตลาดโลก รัฐบาลจึงต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจทั้งระบบของประเทศ รวมทั้งต้องรู้เท่าทันและเตรียมรับมือต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลกในยุคโลกาภิวัตน์ โดยมุ่งไปสู่การเพิ่มมูลค่าผลผลิตบนพื้นฐานความรู้และความเป็นไทย

เมื่อเป็นเช่นนี้รัฐบาลจึงได้มีนโยบายในด้านภาคบริการและการท่องเที่ยวที่มุ่งเน้นการเพิ่มมูลค่ามากกว่าการเพิ่มปริมาณ โดยจะร่วมมือกับภาคเอกชน ท้องถิ่น และชุมชน ในการรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมด้านการท่องเที่ยวไม่ให้เสื่อมโทรม จัดระบบรับรองมาตรฐานโรงแรมและสถานบริการ เพิ่มขีดความสามารถขององค์กรที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว และพัฒนามาตรฐานบุคลากรด้านการท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐานสากล อีกทั้ง จะเร่งฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวที่เสื่อมโทรมหรือประสบภัยพิบัติ เช่น ชายฝั่งทะเลอันดามัน ตลอดจนพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม โดยจะเชื่อมโยงเครือข่ายการท่องเที่ยวทางวัฒนธรรมกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงธรรมชาติ และเชิงสุขภาพ

ดังนั้น คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว สมาผู้แทนราษฎร จึงดำริว่า เพื่อให้การท่องเที่ยวของประเทศพัฒนาไปสู่การเพิ่มมูลค่า การใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด การมีมาตรฐานระดับสากล และการส่งเสริมความสัมพันธ์กับนานาชาติ จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับทราบแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวของประเทศไทยในภาพรวม และในพื้นที่แต่ละภาคของประเทศ รวมทั้งแผนปฏิบัติการภายใต้แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว อีกทั้ง ผลการดำเนินงาน ปัญหาอุปสรรคที่เกิดขึ้น หรืออาจจะเกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ รวมถึงเรื่องที่มีความสำคัญและเร่งด่วนที่ต้องการจะให้คณะกรรมาธิการช่วยผลักดันเพื่อประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการในการให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลต่อการพัฒนากการท่องเที่ยวของประเทศต่อไป

๒. วัตถุประสงค์

- ๒.๑ เพื่อรับทราบและเกิดความเข้าใจในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวของประเทศไทย และในแต่ละภาคของประเทศ รวมทั้งแผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์ดังกล่าว
- ๒.๒ เพื่อรับทราบผลการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคจากผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๓ เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคเอกชน ท้องถิ่นและชุมชน ในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนากการท่องเที่ยว
- ๒.๔ เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมาธิการในการให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลต่อการพัฒนากการท่องเที่ยวของประเทศ

๓. วัน เวลา และสถานที่

วันอาทิตย์ที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๔ เวลา ๐๙.๐๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา ณ โรงแรมคลับ อันดามัน บีช รีสอร์ท จังหวัดภูเก็ต

๔. รูปแบบการสัมมนา

- ๔.๑ เสวนา
- ๔.๒ ถาม - ตอบ

๕. ผู้เข้าร่วมสัมมนา ประกอบด้วย

- (๑) ผู้ว่าราชการจังหวัด
- (๒) นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด

- (๓) นายกองค้การบริหารส่วนตำบล
- (๔) นายอำเภอ
- (๕) นายกเทศมนตรี
- (๖) ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยว กีฬาและนันทนาการจังหวัด
- (๗) ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
- (๘) ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
- (๙) ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต ๑
- (๑๐) ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต ๒
- (๑๑) ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต ๔
- (๑๒) ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต ๕
- (๑๓) ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- (๑๔) ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม
- (๑๕) ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง
- (๑๖) ผู้แทนสำนักงบประมาณที่รับผิดชอบงบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
- (๑๗) ผู้แทนกองบังคับการตำรวจท่องเที่ยว
- (๑๘) ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

ที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว

- (๑๙) ผู้แทนองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน
- (๒๐) ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ
- (๒๑) ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านการท่องเที่ยว
- (๒๒) สื่อมวลชน
- (๒๓) ประธานคณะกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร
- (๒๔) คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

๖. งบประมาณ

- ๖.๑ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
- ๖.๒ ไม่เก็บค่าธรรมเนียมการสัมมนา
- ๖.๓ ผู้เข้าร่วมสัมมนาเบิกค่าใช้จ่ายจากต้นสังกัด

๗. ผู้รับผิดชอบโครงการ

คณะกรรมการการทอ่งเทียว สภาผู้แทนราษฎร

๘. ผลที่คาดว่าจะได้รับ

๘.๑ ได้รับทราบและเกิดความเข้าใจในแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการทอ่งเทียวของประเทศไทย และในแต่ละภาคของประเทศ รวมทั้งแผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์ดังกล่าว

๘.๒ ได้รับทราบผลการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคด้านการทอ่งเทียว

๘.๓ ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในการระดมความคิดเห็น เพื่อหาแนวทางการแก้ไขปัญหาการดำเนินงานด้านการทอ่งเทียว

๘.๔ เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานของรัฐกับภาคเอกชน ท้องถิ่น และชุมชนในการแก้ไขปัญหาและการพัฒนากการทอ่งเทียว

๘.๕ ข้อเสนอแนะและข้อเสนอแนะที่คณะกรรมการให้แก่รัฐบาล รัฐบาลสามารถนำไปปรับใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนากการทอ่งเทียวของประเทศไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดสัมฤทธิผล

กำหนดการประชุมสัมมนา
เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองทัพอากาศไทยและพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"

โดย

คณะกรรมการการทัพอากาศ สภาผู้แทนราษฎร
วันอาทิตย์ที่ ๒๙ พฤษภาคม ๒๕๔๘
ณ โรงแรมคลับ อันดามัน บีช รีสอร์ท จังหวัดภูเก็ต

-
เวลา	๐๙.๐๐ - ๐๙.๓๐	นาฬิกา	-	ลงทะเบียน
เวลา	๐๙.๓๐ - ๐๙.๔๐	นาฬิกา	-	ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต กล่าวต้อนรับ คณะกรรมการการทัพอากาศ สภาผู้แทนราษฎร และผู้เข้าร่วมสัมมนา
เวลา	๐๙.๔๐ - ๐๙.๔๕	นาฬิกา	-	นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติทรัพย์ โฆษกคณะกรรมการ กล่าวรายงานเปิดการสัมมนา
เวลา	๐๙.๔๕ - ๑๐.๐๐	นาฬิกา	-	นายสง่า ธนสงวนวงศ์ ประธานคณะกรรมการการทัพอากาศ สภาผู้แทนราษฎร กล่าวเปิดการสัมมนา
เวลา	๑๐.๐๐ - ๑๐.๑๐	นาฬิกา	-	พักรับประทานอาหารว่าง

- เวลา ๑๐.๑๐ - ๑๑.๔๐ นาฬิกา - เสวนา เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวไทย"
 โดย (๑) นายปรีดี โชติช่วง
 ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 (๒) นายอักษพล พฤษะวัน
 ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
 (๓) นายโอภาส เนตรอำไพ
 รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว
 แห่งประเทศไทย
 ผู้ดำเนินรายการ
 นางสาวเพ็ญรุ่ง ใยสามเสน
 นายกสมาคมผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ
- เวลา ๑๑.๔๐ - ๑๒.๐๐ นาฬิกา - ระดมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนา
- เวลา ๑๒.๐๐ - ๑๓.๓๐ นาฬิกา - รับประทานอาหารกลางวัน
- เวลา ๑๓.๓๐ - ๑๕.๐๐ นาฬิกา - เสวนา เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
 โดย (๑) นายอักษพล พฤษะวัน
 ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
 (๒) นายพัฒนพงษ์ เอกวานิช
 นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต
 (๓) นายอนุพงศ์ สงวนนาม
 นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวเขาหลัก
 ผู้ดำเนินรายการ
 นายภคิน รักแตงาม
 ประธานชมรมธุรกิจสปา

- เวลา ๑๕.๐๐ - ๑๕.๑๐ นาฬิกา - พักรับประทานอาหารว่าง
- เวลา ๑๕.๑๐ - ๑๖.๑๐ นาฬิกา - ระดมความคิดเห็นจากผู้เข้าร่วมสัมมนา
- เวลา ๑๖.๑๐ - ๑๖.๓๐ นาฬิกา - **นายสง่า ธนสงวนวงศ์**
ประธานคณะกรรมการการทอ่งเที่ยว
สภาผู้แทนราษฎร
กล่าวปิดการสัมมนา
-

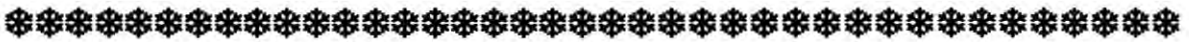

คำกล่าวต้อนรับของ
 นายอุดมศักดิ์ อัสวรางกูร ผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต
 ในการประชุมสัมมนา เรื่อง
 “แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทย
 และพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน”
 โดย
 คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

เรียน ท่านคณะกรรมการของสภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้มีเกียรติ ท่านผู้นำเศรษฐกิจ
 ผู้นำท้องถิ่น และผู้เข้าร่วมประชุมที่เคารพทุกท่าน

ผมรู้สึกเป็นเกียรติและยินดีที่ได้มีโอกาสมาต้อนรับทางคณะกรรมการที่ได้ให้ความสนใจเกี่ยวกับเรื่องของการท่องเที่ยวในวันนี้ ในเรื่องของความพยายามที่เราจะช่วยกันแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับเรื่องท่องเที่ยวทุกฝ่าย ไม่ว่าจะเป็นข้าราชการ ภาคเอกชน ท้องถิ่น ผู้นำชุมชนทั้งหลายก็ได้พยายามที่จะร่วมมือกัน ในวันนี้ก็เป็นอีกวันหนึ่งที่มีความหลากหลายจากทั้ง ๖ จังหวัดมา ผมในนามของตัวแทนของกลุ่ม Cluster อันดามัน ก็ใคร่ขอต้อนรับท่านประธานและคณะกรรมการ แล้วก็หวังเป็นอย่างยิ่งว่าผลการประชุมในวันนี้คงจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่ชัดเจนมากยิ่งขึ้น ตอนนี้องค์กรกลุ่มอันดามันเราก็พยายามที่จะวางเป้าหมายในการแก้ไขปัญหาในระยะสั้น ๔ เดือน ในวันพรุ่งนี้ก็เป็นอีกวันหนึ่งที่ทางจังหวัดจะมีการประชุมหัวหน้าส่วนราชการต่าง ๆ กับผู้นำต่าง ๆ เราก็ต้องการจะเปิดโอกาสให้มีการเสนอเพื่อที่จะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาที่เป็นรูปธรรมว่าใน ๔ เดือนข้างหน้า ตั้งแต่ มิถุนายน กรกฎาคม สิงหาคม กันยายน เราจะอยู่กันอย่างไร เพราะว่าอันนี้ก็เป็นเรื่องของความร่วมมือระหว่างทางภาคราชการกับเอกชน เพราะถ้าหากว่า ๔ เดือนนี้อัตราการพักยังไม่ดีขึ้น ภาคเอกชนก็จะลำบาก แต่เราก็หวังไว้ว่าพอเดือนพฤศจิกายน ธันวาคม ตรงนั้นก็จะ High season ก็น่าที่จะฟื้นตัวได้ เพราะฉะนั้นจุดสำคัญที่เราต้องการจะเสนอ ไม่ว่าจะผ่านทางท่านสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่ดีหรือทางรัฐบาลก็ดี เราก็ต้องการจะมีข้อเสนอที่ชัดเจน แล้วก็เชื่อว่าวันนี้ทั้งท่องเที่ยว ทั้งผู้เกี่ยวข้องในวงการทั้งหลายก็คงจะได้มาแสดงความคิดเห็นกัน ผมในนามของผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ตและในนามของกลุ่ม Cluster เกี่ยวกับเรื่องการท่องเที่ยวทั้ง ๖ จังหวัด ก็ใคร่ขอต้อนรับท่านประธานคณะกรรมการและกรรมการที่เคารพทุกท่าน ขอขอบคุณ

คำกล่าวรายงานของ
นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติพิพย์ โฆษกคณะกรรมการการท่องเที่ยว
ในการประชุมสัมมนา
เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทยและพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
โดย
คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

กราบเรียน ท่านประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

ดิฉัน นางสาวเฉลิมลักษณ์ เกียรติพิพย์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พร้อมด้วย คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร รู้สึกเป็นเกียรติและยินดีอย่างยิ่งที่ท่านประธานได้ให้เกียรติมาเป็นประธานเปิดการประชุมสัมมนา เรื่อง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทยและพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน ซึ่งคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ได้จัดขึ้นในวันนี้ ดิฉันใคร่ขอเรียนให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ของการจัดสัมมนาในวันนี้ดังต่อไปนี้

๑. เพื่อรับทราบและเกิดความเข้าใจในแผนยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวของประเทศไทย และในแต่ละภาคของประเทศ รวมทั้งแผนปฏิบัติการภายใต้ยุทธศาสตร์ดังกล่าว
๒. เพื่อรับทราบผลการดำเนินงานและปัญหาอุปสรรคจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านการท่องเที่ยว
๓. เพื่อให้เกิดความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐกับภาคเอกชน ท้องถิ่น และชุมชนในการแก้ไขปัญหา และการพัฒนากการท่องเที่ยว
๔. เพื่อให้ได้ข้อมูลประกอบการพิจารณาของคณะกรรมการในการให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลต่อการพัฒนากการท่องเที่ยวของประเทศไทย

ดังนั้น คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร จึงมีดำริว่าเพื่อให้การท่องเที่ยวยของประเทศไทยพัฒนาไปสู่การเพิ่มมูลค่าและการใช้ทรัพยากรธรรมชาติให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้มีมาตรฐานในระดับสากล และส่งเสริมความสัมพันธ์กับนานาชาติ จึงจำเป็นที่จะต้องได้รับแผน

ยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวของประเทศในภาพรวม และในพื้นที่ของแต่ละภาคของประเทศ รวมทั้งแผนปฏิบัติการ ภายใต้แผนยุทธศาสตร์ดังกล่าว อีกทั้งผลการดำเนินงาน ปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นหรืออาจจะเกิดขึ้น และแนวทางการแก้ไข ตลอดจนข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ รวมถึงเรื่องที่มีความสำคัญและเร่งด่วนที่ต้องการจะให้คณะกรรมการช่วยผลักดัน เพื่อประโยชน์ในการประกอบกิจการของคณะกรรมการในการให้ข้อสังเกตและข้อเสนอแนะแก่รัฐบาลต่อการพัฒนากองท่องเที่ยวของประเทศต่อไป

ทั้งนี้ ผู้เข้าร่วมสัมมนาทั้งสิ้น ๑๕๐ ท่าน ประกอบด้วย ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทั้งหก ท่านอำเภอ ท่านนายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท่านนายกเทศมนตรี ท่านนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ผู้อำนวยการศูนย์การท่องเที่ยวกีฬาและนันทนาการจังหวัด ผู้แทนกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ผู้แทนการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต ๑ ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต ๒ ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต ๔ ผู้อำนวยการสำนักงานการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ภาคใต้ เขต ๕ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกระทรวงวัฒนธรรม ผู้แทนสำนักงานตรวจคนเข้าเมือง ผู้แทนสำนักงานประมงที่รับผิดชอบของประมงของจังหวัดและกลุ่มจังหวัด ผู้แทนกองบัญชาการตำรวจท่องเที่ยว ผู้แทนสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติที่รับผิดชอบด้านการท่องเที่ยว ผู้แทนองค์การบริหารการพัฒนาพื้นที่พิเศษเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ผู้แทนสำนักงานส่งเสริมการจัดประชุมและนิทรรศการ ผู้แทนองค์กรเอกชนด้านการท่องเที่ยว สื่อมวลชนทุกแขนง ประธานกรรมการการพัฒนาเศรษฐกิจ สภาผู้แทนราษฎร และคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

บัดนี้ ได้เวลาอันสมควรแล้ว ดิฉันขอเรียนเชิญท่านประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ได้ทำพิธีเปิดการประชุมสัมมนา เรื่อง แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวไทยและพื้นที่ ๖ จังหวัด อันดามัน ณ โอกาสนี้ ขอเรียนเชิญ

คำกล่าวเปิดการสัมมนาของ
 นายสง่า ธนสงวนวงศ์ ประธานคณะกรรมการการทอ่งเที่ยว
 ในการประชุมสัมมนา
 เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการทอ่งเที่ยวไทยและพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
 โดย
 คณะกรรมการการทอ่งเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

กราบเรียน ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดภูเก็ต คณะกรรมการการทอ่งเที่ยวสภาผู้แทนราษฎร
 ท่าน ส.ส. มาลินี อินฉัตร จากจังหวัดศรีสะเกษ ท่าน ส.ส. สุวิทย์ เสงี่ยมกุล
 จากจังหวัดภูเก็ต ท่าน ส.ส. นายแพทย์อดิ มะหะมัดยงกี จากจังหวัดสตูล
 ท่านสื่อมวลชน ท่านผู้มีเกียรติ ท่านนายก อบจ. จังหวัดภูเก็ต ท่าน ส.ส. อัญชลี

ผมกราบเรียนด้วยความเคารพว่า ต้องขอกราบขอบพระคุณทุกท่านเป็นพิเศษ
 ที่กรุณาสละเวลาและได้เข้าร่วมในการประชุมสัมมนาร่วมกันของกรรมการการทอ่งเที่ยวของสภา
 ผู้แทนราษฎรในครั้งนี้ ท่านผู้มีเกียรติที่เคารพรัก ความเปลี่ยนแปลงในโลกเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว เหตุการณ์
 ที่เกิดขึ้นที่นี้คงไม่มีใครที่จะคาดคิดและนึกถึงได้ และเราก็คงไม่ลื้ว่าอุตสาหกรรมการทอ่งเที่ยวของ
 ประเทศไทยนั้นเป็นเรื่องที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง เป็นตัวชี้ตัวหนึ่งในเรื่องของเศรษฐกิจและประเทศเราก็เป็น
 การลงทุนทางด้านเศรษฐกิจนี้โดยภาคการทอ่งเที่ยวนั้นน้อยมาก กรรมการ สภาผู้แทนราษฎรจึง
 ตระหนักว่า ในการที่จะช่วยอุตสาหกรรมการทอ่งเที่ยวที่จะมีผลต่อประเทศชาตินั้นก็จะต้องมีส่วนหนึ่ง
 เป็นช่องทางในการที่ให้พี่น้องประชาชนได้มีโอกาสเสนอแนะ หลายท่านคงทราบดีว่าในกรรมการสภา
 ผู้แทนราษฎรแทบจะทุกกรรมการนั้นคงจะมีแต่หน้าที่ อำนาจในการปฏิบัติ อำนาจในการที่จะสั่งการ
 นั้นก็คงจะอยู่กับภาครัฐ แต่ในเรื่องของอุตสาหกรรมการทอ่งเที่ยวนั้นคงจะพึ่งพาแต่เพียงภาครัฐอย่าง
 เดียวคงเป็นไปไม่ได้ เราก็คงจะต้องพึ่งพาในภาคเอกชน ภาคท้องถิ่น เพราะหลายสิ่งหลายอย่างเราจะ
 เห็นว่า การพัฒนาทางการทอ่งเที่ยวที่ดี ในเรื่องของแหล่งทอ่งเที่ยว คงเป็นไปไม่ได้ที่ภาคเอกชนจะเข้าไป

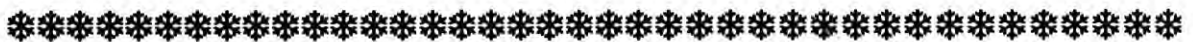
เพราะเจ้าของสมบัติ เจ้าของพื้นที่ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวนั้นขึ้นอยู่กับองค์การบริหารส่วนจังหวัดบ้าง ขึ้นอยู่กับกระทรวงทรัพย์บ้าง ขึ้นอยู่กับเทศบาล อบต. บ้าง อย่างนี้เป็นต้น ฉะนั้นตรงนั้นก็เป็นเรื่องหนึ่ง ของเรื่องการพัฒนาแหล่งที่เป็นเป้าหมายของคณะกรรมการคณะนี้จะไปช่วยในการส่งเสริม เรื่อง การตลาดก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่จำเป็นและสำคัญที่ทางคณะกรรมการของเราก็คงจะต้องไปช่วยกัน ส่งเสริมว่าการตลาดที่ทาง ททท. ได้ดำเนินการมาถึงปัจจุบันนี้นั้นท่านได้คิดสิ่งที่เป็นใหม่ ๆ ท่านได้คิดที่จะให้ภาคเอกชนเข้าไปร่วมช่วยเหลือท่านอย่างไร เหล่านี้เป็นต้น นี่ก็คือเป็นสิ่งที่เราจะนำสินค้าไปขายก็ คงจะต้องอาศัยการตลาดที่จะต้องไปในทิศทางเดียวกัน ที่จะต้องจับมือร่วมกันที่จะก้าวไปสู่ความสำเร็จ อีกอันหนึ่งที่คาดหวังและตั้งใจก็คือการบริหารจัดการ หรือการบูรณาการร่วมกันอย่างไรในหลายส่วน ทุก ท่านคงจะเห็นว่าการเดินทางโดยอุตสาหกรรมที่จะต้องเข้ามาสู่ที่จังหวัดภูเก็ตนี้ก็ยังคงต้องอาศัยเครื่องบิน แต่สายการบินขึ้นกับกระทรวงคมนาคม แหล่งท่องเที่ยวขึ้นกับกระทรวงทรัพย์ การพัฒนาพื้นที่ต่าง ๆ ขึ้น กับท้องถิ่นและภาครัฐ การบูรณาการ การบริหารจัดการร่วมกันนั้นคงจะเป็นส่วนหนึ่งที่สำคัญ อีก ประการหนึ่งที่กรรมการหวังและตั้งใจก็คือมาตรฐานต่าง ๆ มาตรฐานสินค้า มาตรฐานของโรงแรม ระดับนี้ที่เราเรียกว่า ๕ ดาว ระดับนี้เราเรียกว่า ๓ ดาว หรือการบริการนักท่องเที่ยว การหลอกลวง การ ดั่มตุ่มนักท่องเที่ยว เหล่านี้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่งที่กรรมการสนใจในการดำเนินการ ในวันนี้ที่ท่านกรรมการ ได้มาที่นี้นั้นก็นับว่าเป็นความโชคดีของในกลุ่มอันดามัน ที่มี ส.ส. ของท่านนั้นได้ให้ความสนใจได้ เข้าไปสู่ในการเป็นกรรมการชุดนี้ ไม่ว่าจะคุณเฉลิมลักษณ์ เก็บทรัพย์ หรือท่าน ส.ส. กันตวรรณ ก็สนใจ หรือแม้แต่พี่นิภาซึ่งเป็น ส.ส. อาวุโสของเราก็สนใจที่จะเข้าไปสู่ตรงจุดนี้ และความที่ผมประสงค์ต้องการ จะเป็นประธานกรรมการชุดนี้ เพราะว่าจังหวัดชลบุรีบ้านผม พัทยาก็เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญมาก อันหนึ่งของประเทศชาติ ซึ่งทั่วโลกรู้จักไม่แพ้กลุ่มเพชรอันดามัน ฉะนั้นตรงนี้ก็เราก็คิดว่าในวันนี้เรามา ร่วมกันด้วยความเอาใจใส่ของท่าน ส.ส. ของท่าน กลุ่มภาคใต้ทั้งหมด ผมมอบหมายให้ท่านนิภา พริ้งศุลกะ เปรียบเสมือนเป็นพี่ใหญ่เป็นหัวหน้าคณะในการที่จะจัดทำอย่างไรที่จะมีส่วนช่วยในเรื่องของภาค อุตสาหกรรมท่องเที่ยวได้ ซึ่งทั้งท่านนิภา ท่าน ส.ส. เฉลิมลักษณ์ ท่าน ส.ส. กันตวรรณ ซึ่งเป็น กรรมการในชุดนี้ก็ได้อาใจใส่เป็นอย่างดี จึงเกิดวันนี้ อีกทั้งเรายังได้ระดมสมองจากทางภาครัฐ ซึ่ง ผมเห็นวิทยากร คือท่านปรีดีมานั่งอยู่แล้ว ทางภาคอุตสาหกรรม ภาคเอกชนทั้งหลายได้มาร่วมกันในการที่จะทำให้งิจกรรมในวันนี้ ซึ่งเป้าประสงค์ทั้งหลายผมเชื่อว่าทุกท่านทุกคนที่มาจากหลายแห่ง เมื่อ คืนผมพบกับนายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดสตูล มีโอกาสได้พบกันก่อน ท่านก็ขอว่าวันนี้ท่านขอมา ถ่ายทำวิดีโอด้วย ท่านขอที่จะเก็บข้อมูลเหล่านี้ ท่านรองผู้ว่าราชการจังหวัดตรังมาก่อนเลยเพื่อที่จะมา

รับทราบปัญหา เพราะเขาบอกว่าทะเลตรังสวยมาก อย่างนี้เป็นต้น หลายท่านหลายคนได้มีความเอาใจใส่ที่จะสร้างที่จะช่วย ที่จะพยุงเรื่องของการท่องเที่ยวที่จะให้ยั่งยืนและถาวรต่อไป เพื่อประโยชน์ของประเทศชาติ ผมต้องถือโอกาสนี้ที่จะกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพ ด้วยความจริงใจอีกครั้งหนึ่งว่า ทุกท่านนั้นเป็นห่วงเป็นใยและเอาใจใส่กันอย่างดียิ่ง เราก็คงจะต้องมาดูกันว่าในวันนี้เราจะรวบรวมเก็บข้อมูลเหล่านั้นที่จะก้าวไปสู่ในการเสนอแนะ ในการนำให้รัฐบาลได้เห็นภาพ ได้เห็นข้อมูลอันแท้จริง เพราะฉะนั้นวันนี้ผมเชื่อมั่นว่าหลายท่านหลายคนคงจะชี้แนะสิ่งที่เป็นประโยชน์แก่การสร้าง อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของเราให้เจริญเติบโตต่อไปในวันข้างหน้าได้ ผมหวังอย่างนั้น และต้องขอกราบขอบพระคุณด้วยความเคารพอีกครั้งหนึ่ง และหวังว่าการสัมมนาครั้งนี้เราคงจะประสบผลสำเร็จได้ในหลายประการตามที่เราได้วางไว้ เพราะฉะนั้นผมขออนุญาตเปิดการสัมมนา ณ บัดนี้

สรุปประเด็นในการเสวนาของวิทยากรในการประชุมสัมมนา
เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองท่องเที่ยวไทยและพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
โดย
คณะกรรมการการการท่องเที่ยว สมาผู้แทนราษฎร

นาย อักกพล พุกกะวัน ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

เรื่องของยุทธศาสตร์การตลาด ๕ ยุทธศาสตร์ของประเทศไทย เพื่ออีก ๕ ปี เราจะได้เป็นผู้ดำเนินการท่องเที่ยวและในยุทธศาสตร์นี้เราได้วางกรอบไว้ชัดเจนว่าเจาะในตลาดต่างประเทศต่าง ๆ มากกว่า ๒๐๐ ประเทศมีอยู่ประมาณ ๓๕ ตลาดที่อยู่ในยุทธศาสตร์ แบ่งเป็นเอเชีย ยุโรป อเมริกา และก็โอเชียเนีย โดยการใช้กลยุทธ์หลักๆ ๕ กลยุทธ์ด้วยกัน ได้แก่ กลยุทธ์ที่ ๑ จะมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายหลักอยู่ ๖ กลุ่มคือ กลุ่มครอบครัว ผู้สูงอายุ คนทำงาน คนรวย ผู้มีรายได้สูง และกลุ่มสัมมนา จะเน้นการนำเที่ยวในวันธรรมดา กลยุทธ์ที่ ๒ การส่งเสริมด้านการตลาด การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยวโดยการใช้ระบบ G-marking เข้ามาใช้แล้วก็สร้างเครือข่ายพันธมิตรร่วมมือกัน นำเสนอ Package เข้าในระบบอิเล็กทรอนิกส์และกระทรวงการท่องเที่ยวฯ การพัฒนาสินค้าเราจะให้สอดคล้องกับกระแสความต้องการของตลาดและลูกค้า กลยุทธ์ที่ ๓ ถ้าเราจะเป็น Tourism capital of Asia กลยุทธ์ของการที่ไทยเป็น Gate way เป็นสิ่งมุ่งเน้นในอีก ๓-๔ ปีข้างหน้า ฉะนั้นการส่งเสริมการตลาดเชื่อมโยงระหว่างไทยและเพื่อนบ้านเป็นสิ่งจำเป็นที่เราจะต้องทำ กลยุทธ์ที่ ๔ การนำระบบ IT เข้ามาใช้ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว มองไปถึงเรื่องการใช้ระบบ GIS เข้ามาแล้ววางดูข้อมูลตามแหล่งชุมชนประเภทที่กหนดหน้าจอลแล้วทราบว่าจะไปที่ใด สามารถรู้เส้นทาง เป็นต้น และกลยุทธ์ที่ ๕ จะมีการสร้างกิจกรรมขึ้นมาใหม่ สร้าง Event ขึ้นมาให้เหมือนกิจกรรมงานประเพณีต่าง ๆ เช่น เรื่องของสงกรานต์ งานลอยกระทง ซึ่งจะต้องให้มีความน่าสนใจเป็นระบบระเบียบและกระตุ้นให้เกิดการเดินทางเข้ามามากขึ้น เช่น การสร้างกิจกรรมงานไปโล่ช้าง งานวิ่งมาราธอน งานแจ๊ส เป็นต้น

นอกจากนี้ ต้องพิจารณาถึงประเด็นต่าง ๆ ได้แก่

๑ บัญชีภายนอกที่กีดกันอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวของกลุ่มอันดามันซึ่งเป็นแหล่งเงินได้หลัก (๔ เดือนแรกของปี พ.ศ. ๒๕๔๘ รายได้จากการท่องเที่ยวลดลงมาก) อย่างแรกต้องสร้างภาพลักษณ์และใช้ยุทธศาสตร์ในการตลาดเจาะไปยังกลุ่มเป้าหมาย

๒ ผู้ประกอบการโรงแรมมีปัญหา จึงต้องการให้คนไทยทั้งภาครัฐมาประชุมที่ภูเก็ต ส่วนภาคเอกชนเจาะกลุ่ม สมาคม ชมรมต่าง ๆ เป็นต้น

๓ แก้ไขในประเด็นความไม่มั่นใจในเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเรื่องการก่อการร้าย การติดตั้งสัญญาณเตือนภัย

๔ งาน Event จัดได้ แต่ต้องหาวิธีการจัดใหม่ให้เหมาะสม

๕ ประเด็นของการแก้ไขปัญหอันดามันแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม ได้แก่

๕.๑ พื้นฟูทรัพยากรการท่องเที่ยว

๕.๒ สร้างภาพลักษณ์ คุณภาพและการบริการ

๕.๓ การทำงานด้านการตลาด

๖ ลดค่าใช้จ่ายที่เกี่ยวข้องกับการเดินทาง เช่น ลดค่าธรรมเนียมเข้าอุทยาน เป็นต้น

๗ ลดภาระผู้ประกอบการและช่วยเหลือบุคลากรที่ตกงาน

๘ ยกกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่โดยการดึงเอาวัฒนธรรมมาร่วมกับเรื่องของ

ธรรมชาติ

๙ ส่งเสริมเรื่องของการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยว เช่น Road show เป็นต้น

๑๐ เรื่องของการจัด Tsunami memorial day

๑๑ การตั้งศูนย์จำหน่ายอันดามัน

๑๒ ในระยะยาวจะส่งเสริมให้อันดามันเป็นแหล่งท่องเที่ยว เช่น ประเภท health tourism เพราะเรามีสปาซึ่งมีชื่อเสียงมากมายและจังหวัดระนองก็เป็นแหล่งที่สำคัญในการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ

นายปรีดี โชติช่วง ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

ยุทธศาสตร์ของกระทรวงที่วางเอาไว้ใน ๓ ส่วน ได้แก่

๑ เรื่องของการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน คือพัฒนาศักยภาพบุคลากร สื่อหรือเทคโนโลยีที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงมีเพียงพอหรือไม่ สถาบันการศึกษาที่ผลิตบุคลากรมี

มากเท่าใด ในเรื่องของการให้บริการด้านอื่น ๆ เช่น เรื่องของการคมนาคม เป็นต้น

๒ เรื่องของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เรื่องของสินค้าในกลุ่มอันดามันมี Product หลักคือ เรื่องของการให้บริการและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์คือ Sun Sand Sea แต่ตามว่าเมื่อเกิดเหตุการณ์ สึนามิ เราใช้ Product ตัวนี้ทำหน้าที่ตรงนี้ได้อีกหรือไม่เพราะฉะนั้นเราต้องหา Product ใหม่

๓ เรื่องของการบูรณาการ เราจะทำอย่างไรให้เกิดบูรณาการอย่างแท้จริง

๑ การพัฒนาระบบการบริหารจัดการแบบบูรณาการในกระทรวงการท่องเที่ยวฯ โดยเฉพาะในสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว (สพท.) ยังมีปัญหาในเรื่องบุคลากรและข้อกฎหมายระเบียบปฏิบัติ ทำให้มีปัญหาในเรื่องการประสานงานกับท้องถิ่น (ปัญหาในเรื่องโครงสร้างในการปฏิบัติราชการ) และมีปัญหาในเรื่องอำนาจการทำงานของ สพท. ซึ่งบางอย่างตามกฎหมายยังกำหนดอำนาจหน้าที่เป็นของ ททท. อยู่ (เช่น เรื่องนายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์)

๒ ประเด็นเรื่องของเงิน Tsunami fund ในหลักการได้ผ่าน ครม. กลับกรงทุกอย่าง โดยระบบแล้วต่อไปก็เป็นเรื่องส่วนของนโยบายที่จะขับเคลื่อนต่อเท่านั้น

๓ เรื่องพัฒนาผลิตภัณฑ์

๔ เรื่องงบประมาณจะต้องเปลี่ยนกรอบนโยบายเดิมเพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์

๕ สร้างความเข้มแข็งของเครือข่ายเรื่องการท่องเที่ยว

นาย พัฒนพงษ์ เอกวานิช นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

๑ ขอย้ำว่าตลาดการท่องเที่ยวที่เป็นคนไทยสำคัญมากและอีกตลาดหนึ่งคือ ตลาด ทหารเรืออเมริกา

๒ เสนอนโยบายการท่องเที่ยว ๖ จังหวัดอันดามัน ได้แก่ ค่าห้องฟรี ให้มีเที่ยวบิน บินตรงจากต่างประเทศลงมาในจังหวัดระนอง ภูเก็ต และกระบี่

๓. ในเรื่องสายการบินต่าง ๆ รัฐบาลต้องให้ความสำคัญมากกว่านี้ คือต้องการให้ช่วยในเรื่อง Subsidize ตัวนี้และค่า Landing fee ควรลดหย่อนบ้าง

๔. ต้องการให้นายกรัฐมนตรีแบ่งงานให้รัฐมนตรีคนอื่นทำบ้าง

๕. รัฐบาลไม่ได้ให้ความช่วยเหลือเท่าที่ควร เช่น จะทุ่มงบประมาณให้กับผู้ประกอบการด้านการประมงแต่ยังไม่ได้ทำอะไรเลย

- ๖. ในเรื่องภาษี เรื่องสาธารณูปโภคต่าง ๆ น่าจะลดหย่อนค่าใช้จ่ายบ้าง
- ๗. งบประมาณที่ขาดป่าตองได้รับประมาณ ๗๐๐ ล้านบาท แต่สุดท้ายพอเข้า กรม. ตัดลงมาเหลือ ๒๐๐ ล้านบาท
- ๘. เรื่องของระบบเตือนภัยสึนามิ ต้องการให้เป็นรูปธรรมมากกว่านี้ เพื่อให้ความเชื่อมั่นกับนักท่องเที่ยว

นายโสภาส เนตรอำไพ รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

- ๑ ไม่ต้องการให้ตั้งเป้าหมายจำนวนนักท่องเที่ยวแต่ให้เน้นที่คุณภาพของนักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ เพราะเลขที่ตั้งไว้เป็นไปได้
- ๒ ขอให้ทบทุนการเชื่อมโยงและช่วยเหลือประเทศเพื่อนบ้าน แต่ต้องการให้เน้นประเทศของเราก่อน
- ๓ เน้นเรื่องแหล่งท่องเที่ยวให้มีความปลอดภัยและสร้างความเชื่อมั่นให้กับนักท่องเที่ยว
- ๔ เน้นให้คนไทยเที่ยวในประเทศและดึงนักท่องเที่ยวต่างชาติเข้ามาประเทศไทย จัดโฆษณาและประชาสัมพันธ์และเน้นเรื่องของการทำ Brand image
- ๕ กำหนดนโยบายการตลาด (ไม่ควรเปลี่ยนแปลงบ่อย) โดยการปรับกระบวนการตลาดท่องเที่ยวใหม่หมดและการปฏิบัตินโยบายดังกล่าวควรให้เป็นไปในทิศทางเดียวกันทุกหน่วยงาน
- ๖ แนะนำให้เอาบุคลากรใน ททท. ซึ่งมีความรู้ความสามารถที่มีจำนวนมากไปทำงานให้กับสพท.
- ๗ ให้ภาครัฐและองค์กรธุรกิจเอกชนขนาดใหญ่ เมื่อจะมีการประชุมสัมมนาให้ดึงมาที่โรงแรมในพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน (โดยให้ราคาต่ำกว่าปกติ)

นายอนุพงศ์ สงวนนาม นายกสิมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวเขาลัก จังหวัดพังงา

- ๑. รัฐบาลไม่ให้ความช่วยเหลือเท่าที่ควรในเรื่องของแผน ที่ออกมา ๓ แผนเป็นยุทธศาสตร์ที่ดีแต่สิ่งที่ขาดคือ เป็นเรื่องของเงินเวลาโดยในแผนทั้งหลายไม่ได้กำหนดเรื่องเวลาและเป้าหมายที่ชัดเจน แผนระยะสั้นที่กำหนดไว้เพียง ๑-๓ปี ถ้าวรอ ๓ ปี พังงาก็แย่และรวมถึงภูเก็ตด้วย

๒. หน่วยงานของรัฐบาลหน่วยงานต่าง ๆ ไม่ค่อยจะทำงานร่วมกัน
  ๓. ในแผนพัฒนาต้องการให้ผู้นำท้องถิ่นโดยเฉพาะ อบต. ได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาการท่องเที่ยว
  ๔. กระทรวงการท่องเที่ยวฯ ต้องมีบทบาทมากกว่านี้
  ๕. ในภาคเอกชนต้องร่วมมือกันช่วยเหลือกันสร้างความสัมพันธ์อันดีกับนักท่องเที่ยวง
ให้เหมือนคนในครอบครัว
  ๖. ได้รับความช่วยเหลือด้านเงินลงทุนน้อยมาก มีผู้ประกอบการประมาณ ๙๐ ราย
แต่ได้เริ่มการฟื้นฟูกิจการไม่เกิน ๑๐ ราย
-

สรุปปัญหา และข้อคิดเห็น/ข้อเสนอแนะของ ผู้เข้าร่วมสัมมนา

สรุปปัญหา

๑. การฟื้นฟูและการพัฒนาเกาะพีพี มีความล่าช้า ถ้ารัฐบาลไม่เร่งดำเนินการให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ย่อมส่งผลกระทบต่อพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่กลุ่มอันดามัน ซึ่งอาจจะทำให้มีปัญหามากขึ้น
๒. เรื่องการสร้างเชื่อมั่นให้แก่นักท่องเที่ยว เนื่องจากขณะนี้นักท่องเที่ยวไม่มีความเชื่อมั่นในความปลอดภัย ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง CAR BOM และคลื่นสึนามิ โดยเฉพาะในเรื่องคลื่นสึนามิ ระบบ WARNING SYSTEM ที่มีการติดตั้งเพียง ๓ แห่ง เฉพาะบริเวณหาดป่าตองเท่านั้นแต่ในพื้นที่อื่น ๆ ยังไม่มีการติดตั้ง เช่น ในพื้นที่ของจังหวัดกระบี่
๓. เรื่องสายการบิน มีไม่เพียงพอ เพราะการท่องเที่ยวอยู่กับการขนส่ง ฉะนั้น การท่องเที่ยวในอีก ๖ เดือนข้างหน้า จะไม่มีนักท่องเที่ยวมาทางเครื่องบิน
๔. การท่องเที่ยวเป็นธุรกิจเพียงอย่างเดียวที่สร้างรายได้ให้แก่จังหวัดภูเก็ต ดังนั้นต้องการอยากให้มีทางเลือกอื่น ๆ เช่น การพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่ง หรือส่งเสริมการท่องเที่ยวทางด้านวัฒนธรรม (ไทย-จีน-มุสลิม)
๕. พื้นที่บริเวณหาดป่าตองมีการเรียกเก็บภาษีโรงเรือนในอัตราที่สูงมาก จึงส่งผลกระทบต่อผู้ประกอบการในบริเวณพื้นที่หาดป่าตองอย่างมาก
๖. รัฐบาลได้มีการตั้งงบประมาณฉุกเฉินไว้ แต่ยังไม่มีความชัดเจนว่าจะนำงบประมาณดังกล่าวมาพัฒนาการท่องเที่ยวในพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามันอย่างไร

สรุปข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนา

๑. รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญกับนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างประเทศที่เดินทางมาเที่ยวในพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน
๒. ควรเร่งดำเนินการ โครงการพัฒนาพิพิธภัณฑสถาน "ถลางชนะศึก" โดยเร็ว

๓. รัฐบาลจะต้องให้ความสำคัญในเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ไม่ว่าจะจากกรณี CAR BOOM หรือคลื่นสึนามิ โดยเฉพาะในกรณี CAR BOOM ควรมีการจัดระบบเจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย ในบริเวณสนามบินภูเก็ตอย่างรัดกุม โดยใช้ตำรวจนอกเครื่องแบบที่มีอุปกรณ์และการตรวจที่ทันสมัย
๔. รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาต้องมีความถนัดในงานด้านการท่องเที่ยว
๕. รัฐบาลควรมีการนำงบประมาณมาใช้ในการลงทุนด้านการท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต และนำไปอุดหนุนการดำเนินงานของสายการบินในเที่ยวบินต่าง ๆ
๖. เทศบาลเมืองป่าตองควรมีการผ่อนปรนภาษีโรงเรือนให้แก่ผู้ประกอบการที่อยู่ในเขตป่าตอง
๗. ควรมีการแก้ไขกฎหมายผังเมืองใหม่ จะต้องมีการกำหนดเงื่อนไขหลักเกณฑ์ในการก่อสร้างโรงแรม ขึ้นใหม่ให้อย่างชัดเจน โดยเฉพาะเรื่องจำนวนห้องพักควรมีการจำกัดจำนวน
๘. ควรจะมีการประชาสัมพันธ์ กิจกรรมที่ทางจังหวัดจัดขึ้น เช่น วันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๔๘ เป็นวันที่มีการเปิดการท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต ควรมีการจัด Beach Buffet ที่บริเวณชายหาดต่าง ๆ
๙. ควรมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างอื่นเพิ่มเติมนอกเหนือจากแหล่งท่องเที่ยวทางทะเล เช่น เรื่องของวัฒนธรรม ประเพณีต่างๆ
๑๐. เรื่องการนำต้นทุนทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นทุนเดิมมาเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของกระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งถ้าจะให้ยั่งยืนทุกหน่วยงานควรร่วมมือกัน ในการพัฒนาทุก ๆ ด้าน พร้อม ๆ กัน
๑๑. เรื่องการเชื่อมโยงเครือข่าย ด้านการท่องเที่ยวควรมีการใช้ทรัพยากรร่วมกัน และมีการแลกเปลี่ยน ข้อมูลด้านการท่องเที่ยว

สรุปคำกล่าวเสวนา
และคำกล่าวปิดในการประชุมสัมมนาของ
นายภคิน รักแตงาม
ประธานชมรมธุรกิจสปาจังหวัดภูเก็ต
ผู้ดำเนินรายการในการประชุมสัมมนา
เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทยและพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
โดย
คณะกรรมการธิการการท่องเที่ยว สมาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่เราทราบกันดีอยู่แล้วว่า สึนามิทำให้เกิดวิกฤติการณ์ทางด้านการท่องเที่ยวครั้งใหญ่ที่สุดในภาคพื้นอันดามัน ซึ่งปัจจุบันนี้วิกฤติการณ์นั้นได้ลามไปสู่ระดับประเทศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว วันนี้เป็นวันที่ ๑๕๔ หลังจากสึนามิได้พัดเข้า ๖ จังหวัดอันดามันภาคใต้ เป็นข้อมูลว่าในปี ๒๕๔๗ นั้นนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าประเทศไทย ๑๑ ล้านกว่าคน จะมาสู่อันดามันประมาณ ๔,๕๐๐,๐๐๐ คน คิดเป็นประมาณสัก ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาทั้งหมด วันนี้นักท่องเที่ยวเหล่านั้นไม่มีแล้ว เพราะฉะนั้นในหัวข้อจะเป็นยุทธศาสตร์ของการพัฒนาแผน ๖ จังหวัดอันดามันนั้น การสัมมนานี้ได้เป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ เป็นการพูดถึงอดีตและปัจจุบันก่อนว่าถ้าในเงื่อนไขปัจจุบันอย่างนี้ ยุทธศาสตร์จะเป็นไปได้หรือไม่ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภูเก็ตในอนาคต เพราะมีเงื่อนไขปัจจัยแวดล้อมภายนอกและภายในอยู่มาก ที่ทำให้ยุทธศาสตร์ที่เราฝันไว้อาจจะไม่เป็นจริงในเร็ววัน และช่วงที่ ๒ เป็นการพูดถึงมุมมองในอนาคตว่า แล้วถ้าภัยได้เงื่อนไขปัจจุบันนี้ เราอยากเห็น ๖ จังหวัดภาคใต้เป็นอย่างไร วันนี้ได้เป็นโอกาสดีที่ท่านกรรมาธิการได้ลงมารับฟังปัญหา แล้วก็ได้มาร่วมกันในการวางแผนสำหรับยุทธศาสตร์ในอนาคต ที่ผ่านมานั้นขอเรียนให้ทราบว่าทางรัฐบาลเองก็มีการสั่งการมาอยู่หลายเรื่องหลายประเด็น ส่วนหนึ่งเป็นการสั่งการผ่านทางสื่อ ก็คือ พูดออกทีวี พูดออกตอนแถลงข่าว อีกส่วนหนึ่งเป็นการสั่งการผ่านทางสายบังคับบัญชา ซึ่งก็อาจจะมีความปัญหาเรื่องการปฏิบัติอยู่พอสมควร ฉะนั้น ๒ ท่านที่มาจากภาคเอกชน ทั้งภูเก็ตและพังงาในวันนี้ ได้มาเล่าให้ฟังว่าจริง ๆ แล้วการสั่งการผ่านสื่อที่ดีผ่านสายบังคับบัญชาที่ดีนั้น สุดท้ายแล้วคำสั่งมีผล ออกดอกออกผลหรือไม่อย่างไร ตอนนี้งาน

สำคัญ คือต้องแบ่งเป็น ๒ ประเภท ประเภทที่โดนสึนามิ ถ้าเรียกว่าพังงา คือราบเป็นหน้ากลอง จะทำอย่างไรให้เขาสามารถสร้างโรงแรมใหม่ขึ้นมาได้ ประเภทที่ ๒ ก็คือภูเก็ตเป็นส่วนใหญ่ คือโรงแรมโดนนิดหน่อย ซ่อมเสร็จแล้ว แต่ไม่มีแขก

ข้อเสนอของท่านอีกพลเรื่อง ครัว. ท่องเที่ยว เป็นข้อเสนอที่จะตอบโจทย์ได้ในแง่ของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพราะว่าทุกวันนี้การท่องเที่ยวก็เป็นลักษณะของเป็น Seasoning เหมือนกัน เราไม่สามารถจะทำให้ท่องเที่ยวสามารถยั่งยืนได้ ถ้าไม่มีเจ้าภาพที่ชัดเจน แล้วมันเป็นประเด็นหนึ่งที่ยากจะฝากทางกรรมการการท่องเที่ยวด้วยว่า อาจจะเป็นประเด็นที่ท่านอาจจะนำไปถกกันต่อว่า ถ้าท่องเที่ยวเป็นยุทธศาสตร์ทำเงินหลักของประเทศแล้วน่าจะมีเจ้าภาพที่มีอำนาจและมีงบประมาณชัดเจนรองรับต่อไป

ผมว่า ๖ จังหวัดคงมีสภาพคล้ายคลึงกันในแง่ของการช่วยเหลือและงบประมาณ และทั้งภูเก็ต พังงาที่อยู่บนเวทีที่ดี หรือเป็นสตูล หรือเป็นระนอง หรือเป็นจังหวัดอื่น ๆ กระบี่ก็ดี คงมีสภาพคล้าย ๆ กันในเรื่องของความช่วยเหลือ ช่วง Low season จะรอดกันอย่างไร เพราะวันนี้ที่เช็ค Occupancy ทั้งเกาะประมาณ ๒๐ - ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ผมก็ไล่เช็คเมื่อเช้านี้ก็ประมาณนั้น แล้วจากนี้ไปก็ดูเหมือนว่า ก็เหมือนหนึ่งน้อย แสงริบหรือเหลือเกิน ๖ เดือนอันตรายจากนี้

ประเด็นหนึ่งถ้าสรุปก็คือว่าจะขอก็คือภาษี หรือมาตรการด้านภาษี ช่วยอย่างไรได้บ้าง อาจจะเป็นเรื่องมูลค่าเพิ่มที่อาจจะขอคืนมาเร็วขึ้นอย่างนั้น อันที่ ๒ คือเรื่องของภาษีโรงเรียน ท้องถิ่น ดูแลอยู่ ภาษีป้ายท้องถิ่นดูแลอยู่เหมือนกัน

อีกประเด็นที่จะฝากทางกรรมการด้วยว่า ถ้า Warning system เป็นระบบเรียบร้อยดี ก็จะทำให้ความมั่นใจกลับคืนมาได้สูง

อีกเรื่องที่ฝากคือ น่าจะตั้งเป็น Memorial day เหมือนกัน ๒๖ ธันวาคม หอเตือนภัยน่าจะเสร็จครบทุกจุด อย่างน้อย ๑ ปีผ่านไป ๖๐ กว่าจุด เดือนตุลาคม มีการคุยกันแล้ว

ผมว่าวันนี้อย่างน้อย ๆ กรรมการน่าจะจะมีข้อมูลจากท้องถิ่นกลับไปประสานงานต่อ ผมขอเรียนให้ทราบว่าในฐานะที่เป็นผู้ประกอบการคนหนึ่ง เราก็จะเห็นแสงสว่างที่ปลายอุโมงค์ แล้วท่านกรรมการก็มาเก็บข้อมูลถึงที่แล้ว ขอให้เรามองว่าแสงสว่างนั้นคือมอเตอร์ไซค์สวนทางมา ก็ต้องขอขอบพระคุณทุกท่าน วิทยากรทุกท่าน ตอนนี้เราครอบคลุมทั้งในแง่ของระยะสั้น ระยะยาว ระยะอย่างที่ท่านนายกฯ ทั้ง ๒ สมาคมได้พูด เรื่องของเลือดที่ไหลออกต้องหยุด จะเป็นมาตรการด้านภาษีก็ดี มาตรการด้านการให้ส่วนลดในแง่ของค่าสาธารณูปโภคก็ดี จำเป็นอย่างยิ่งต้องพิจารณาอย่างเร่งด่วน รวมถึงเงินกู้ หรือเงินช่วยเหลือทางด้านสถาบันการเงินที่ดูเหมือนว่าในแง่ของการสั่งการนั้นได้สั่งไปแล้ว แต่ในแง่ของการปฏิบัติการนั้นยังติดขัดปัญหาอยู่มากพอสมควร ๒ อันนี้เป็นเรื่องของการให้เลือดและ

หยุดเลือดในบางส่วน มาตราการด้านการหานักท่องเที่ยวระยะสั้นที่ทางท่าน ผอ. ได้พูดถึง เป้าหมาย นักท่องเที่ยว ๑๑ ล้านคน มูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ ล้านล้านบาทนั้นจะได้จริงหรือไม่ก็ต้องไปปลดล็อคเรื่องของ ความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวที่จะเดินทางเข้ามาให้ได้ ราคาอาจจะเป็นนักท่องเที่ยวที่เข้ามาระยะสั้น แต่ความมั่นใจจะเป็นล็อคสำคัญที่ทำให้ทั้งนักท่องเที่ยวไทยและเทศเข้ามา และการจะปลดล็อคการ ท่องเที่ยวได้ก็ต้องมีการลงทุนในแง่ของการสร้าง Warning system ที่เป็นระบบที่ถูกต้อง แล้วเรามองข้าม Shot ไปที่ความยั่งยืนของการท่องเที่ยว ๒ เรื่องด้วยกัน คือเรื่องของการตั้ง ครม. ท่องเที่ยว ซึ่งท่าน ผอ. ได้พูดให้เราฟังในสิ่งที่ท่านอยากพูดออกมาแล้ว รวมถึงเมื่อครูเป็นประเด็นคือว่า บางทีการท่องเที่ยว ไม่ใช่เรื่องของการขายแค่ Sun Sea Sand เป็นเรื่องของการขายวิถีชีวิตด้วย ครอบคลุม และมีความหวัง กับกรมการการท่องเที่ยวชุดนี้มากในแง่ของท้องถิ่น แล้วหวังว่าสิ่งที่เราได้คุยกันวันนี้จะมีการนำไป ประยุกต์ ไปสานต่อ นิดเดียว ยกเว้นที่ท่าน ผอ. อักกพลพูดอาจจะมีการลบเทปออกช่วงนั้นหน่อยก็ได้ วันนี้ในแง่ของผู้ดำเนินรายการ ผมขอขอบคุณท่าน ผอ. อักกพล ท่านนายกสมาคมท่องเที่ยวพังงา คุณ อนุพงศ์ สงวนนาม และเจ้าบ้านท่านนายกสมาคมท่องเที่ยวภูเก็ต คุณพัฒนพงษ์ เอกวานิช ขออนุญาต ปิดการสัมมนา ณ โอกาสนี้ ขอขอบคุณมาก

*****

ภาคผนวก ๑

คำกล่าวเสวนาของ
 นายปรีดี โชติช่วง
 ผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์
 กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
 ในหัวข้อเสวนา
 เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทย"
 โดย
 คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

ในส่วนของการท่องเที่ยวและกีฬาที่ผมมาดูแลอยู่วันนี้ท่านปลัดติดไปราชการที่ประเทศจีน ไปกับทีมงานของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ท่านจึงมอบภารกิจตรงนี้ให้ผมมามีส่วนร่วมในเวทีตรงนี้ สำหรับในเรื่องของยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวในวันนี้ผมคิดว่าเรามองแนวโน้มก่อนว่าวันนี้ลูกค้าของเราส่วนใหญ่ ของ WTO ที่เขาพูดถึง ในอีกประมาณสัก ๒๐ ปีข้างหน้า นักท่องเที่ยวประมาณ ๑,๔๐๐ กว่าล้านคนจะต้องเดินทางออกไปทั่วโลกเลย ที่ WTO เขาพูดไว้ แล้วส่วนใหญ่กลุ่มหลักที่จะมีการท่องเที่ยวเพิ่มสูงขึ้น ๒ เปอร์เซนต์ ก็คือกลุ่มของเอเชียแปซิฟิก โดยเฉพาะอย่างยิ่งประเทศจีน เกาหลี ญี่ปุ่น ที่ผมได้ข้อมูลจาก WTO ที่อ่านมา เพราะฉะนั้นเราก็พอมองออกว่ากลุ่มยุโรปก็จะมองอีกมุมหนึ่งแล้วว่าเดี๋ยวนี้สัดส่วนของการถดถอยในอนาคตข้างหน้า กลุ่มนี้ก็จะถดถอยลง แต่จะมีคนที่ มี Active มากขึ้นก็คือ ประมาณ ๔ เปอร์เซนต์ของกลุ่มเอเชียแปซิฟิก เพราะฉะนั้นเมื่อเรารู้ตรงนี้แล้วก็มามองว่าในยุทธศาสตร์ของการท่องเที่ยวที่เราวางไว้ใน ๓ ส่วน ส่วนแรกคือเรื่องของการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน วันนี้ถ้าเรามองแล้วว่าเราพยายามจะมุ่งเน้นเรื่องการพัฒนาแหล่ง จริง ๆ แล้วแหล่งเป็นประการสุดท้าย เป็นด้านสุดท้ายเลยที่จะต้องการพัฒนา สิ่งสำคัญที่สุด เรื่องของ Human resource development คือเรื่องของการพัฒนาศักยภาพบุคลากร สังเกตดูเวลาเราไปเที่ยวที่ไหน เราไม่ยินดียินร้าย

กับความโอ้อ่า ความอลังการของอะไรหรือ แต่จะมีความภาคภูมิใจและยินดีเป็นอย่างยิ่งเรื่องของมนุษย์ เรื่องของ Hospitality ความมีน้ำใจดีใจ การที่ไม่ถูกคุกคาม การที่ไม่ถูกเอาเปรียบ การที่สื่อภาษาถิ่นรู้เรื่อง การที่ถ้อยทีถ้อยอาศัย ในลักษณะของความเป็นมนุษย์ ตรงนี้ต่างหาก ซึ่งถ้าเราหวังว่าจะเป็น World class destination อย่างภูเก็ต หรือในกลุ่มอันดามัน ก็ต้องมามองแล้วว่าวันนี้ขีดความสามารถในการแข่งขันเรื่องการพัฒนาศักยภาพบุคลากรของเราเพื่อรองรับการทำงาน รองรับลูกค้าที่จะเข้ามาตรงนี้ แล้วเขาถามว่าสิ่งแรกคือ เรื่องของภาษาที่เราจะสื่อกับเขา วันนี้ในกลุ่มอันดามัน ภาษาที่จะสื่อกับเขาเราได้เตรียมความพร้อม คนระดับล่างของเราอย่างไรบ้าง เช่น ในระดับสถาบันต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยก็ดี มีจำนวนคนมากน้อยเพียงใดบ้าง ภาษาอะไรบ้างเป็นภาษาหลักที่เราจะสื่อกับเขา วัฒนธรรมซึ่งการเรียนรู้อะไรระหว่างเขากับเราเราได้เรียนรู้มากน้อยอย่างไรบ้าง มีการเกิด การแลกเปลี่ยน เมืองพี่เมืองน้อง หรือ Brother sister syssies ตรงนี้บ้างหรือเปล่า ในการที่จะเรียนรู้ร่วมกันตรงนี้ ดังนั้นตรงนี้เรื่องของการแข่งขันก็จะมองแล้วว่าวันนี้คนของเรา สถาบันการศึกษาเพียงพอหรือไม่ บุคลากรที่มารองรับเพียงพอหรือไม่ สื่อหรือเทคโนโลยีที่มีความสำคัญในการเชื่อมโยงเหล่านี้เพียงพอหรือไม่ ระบบฐานข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ไม่ว่าจะเป็นแหล่งท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรของการลงทุนต่าง ๆ กิติ หรือเรื่องของสถาบันที่มา Support เรื่องทรัพยากรบุคคลของเรากิติ ตรงนี้เพียงพอหรือไม่ แม้แต่เรื่องของการที่จะให้บริการด้านอื่น เช่น เรื่องของการคมนาคมกิติ ผู้ให้บริการสิ่งเหล่านี้เป็นอย่างไรบ้าง สิ่งเหล่านี้เป็นเรื่องสำคัญ เรื่องของการพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

ประการถัดมา เรื่องข้อกฎหมาย ที่เอื้ออำนวยต่อการดำเนินการ หลายส่วนของเรา เท่าที่เราทราบเราจะรู้ว่าเวลาเรา Landed fee ของเรา พอเราลงที่สนามบินดอนเมืองเป็นอย่างไร แข่งขันกับสิงคโปร์เขาได้หรือไม่ ผมว่าหลายท่านคงจะทราบ ประการที่ ๒ ก็คือว่าทำไมที่เขาเลือกลงที่กรุงเทพมหานคร ผมได้ฟังจาก ทำอากาศยานเขาสรุปให้ฟังว่า เขามาที่นี่เพราะเขาร่นระยะเวลาเดินทางลงที่กรุงเทพมหานคร แล้วเขาประหยัดต่อเที่ยวประมาณไม่ต่ำกว่า ๒๐๐,๐๐๐ หรือ ๓๐๐,๐๐๐ บาท เพราะฉะนั้นวันหนึ่งเขาลงประมาณ ๒ เที่ยวบินต่อ ๑ บริษัท ก็เท่ากับเขาประหยัดวันหนึ่งเกือบล้านบาท เพราะฉะนั้นถ้าเดือนหนึ่งประหยัดเท่าไร ปีหนึ่งประหยัดเท่าไร แต่เวลาลงมาถึงวันนี้แล้ว Security ของเราขนาดไหนบ้าง ตอนนี้อยู่เรื่องของการที่จะนำ Passenger เข้ามา อันนี้ก็เป็นกระบวนการหนึ่งในเรื่องของการแข่งขัน ซึ่งเป็นเรื่องของภาคส่วนที่เกี่ยวข้องเรื่องของ Transportation แล้วโอกาสในการเชื่อมโยงต่าง ๆ เหล่านี้เกิดขึ้นอย่างไรบ้างกับ Domestic ในประเทศเรา อันนี้คือเรื่องของการแข่งขัน ส่วนที่ ๓ กฎหมายที่ไม่เอื้อทั้งหลาย เมื่อกรรมาธิการชุดที่แล้วที่ท่าน ส.ส. อัญชลี เป็นรองประธานคณะกรรมการอยู่ด้วย และมีท่านเฉลิมลักษณะอยู่ด้วย เราก็ได้มาดูว่าข้อกฎหมายที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาในเรื่องของการท่องเที่ยว ผมไปดูของที่ศูนย์นิติศาสตร์ของจุฬาฯ ท่านเชื่อหรือไม่ เล่มหนึ่งหนาเป็นคืบเลย ที่

เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว แล้วไม่เอื้อต่อการพัฒนา ทั้งศูนย์นิติศาสตร์ของธรรมศาสตร์และศูนย์นิติศาสตร์ของจุฬาฯ เขาวิเคราะห์ข้อกฎหมายเหล่านี้ไว้แล้ว ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่งในการที่ทั้งตัวภายในประเทศเอง และตัวต่างประเทศเองที่จะมาร่วมมือกับภายในของเรา ตรงนี้เป็นข้อกฎหมาย ข้อจำกัดมาก ผมเชื่อว่าคนที่อยู่พื้นที่คงจะเข้าใจ คงจะรู้ว่าวันนี้ที่ อบต. ทำอะไรไม่ได้ อบจ. ทำอะไรไม่ได้ ติดขัดอยู่ตรงไหนบ้าง ในเขตอุทยานบ้าง ในเขตชายฝั่งบ้าง ในเขตหมู่เกาะทั้งหลายบ้าง สิ่งเหล่านี้มีมาก เรื่องของภาษี อะไรต่าง ๆ ซ้ำ ๆ ซ้อน ๆ ทั้งหลาย เต็มไปหมด ข้อกฎหมายเหล่านี้ ซึ่งทางคณะครั้งที่แล้วเขาก็ทำให้ดีพอสมควรทีเดียวส่วนนี้ ส่วนถัดมาก็คือว่า เราจะทำอย่างไรให้เกิดการบูรณาการอย่างแท้จริง อย่างวันนี้เขาบอกเป็นรูปของ Cluster เพราะฉะนั้นเวลาระบบงบประมาณหรือระบบของภาคเอกชนก็ตามแต่ที่มารองลงมา ถ้าเราใช้ Issue base เราก็จะแก้ปัญหามาแบบจุดไฟไหม้ฟางตลอด แต่ถ้าเราใช้เรื่องของ Area base กับ Function base พร้อมกัน อย่าง Area base เรื่องของฝั่งอันดามันใน ๕ - ๖ จังหวัดที่วานี้ ถ้าเรามองว่าวันนี้กระทรวงคมนาคมจะมีส่วนร่วมอย่างไรในเรื่องการพัฒนา Area base ที่นี้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจะมีส่วนร่วมอย่างไรที่จะทำเรื่อง Area base ที่นี้ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จะมีส่วนร่วมอย่างไรในการทำเรื่องของการพัฒนาท่องเที่ยวในพื้นที่เหล่านี้ที่นี้ กระทรวงมหาดไทยเองซึ่งเป็นเจ้าของหน่วยองค์กรปกครองท้องถิ่นเองจะต้องทำอย่างไรที่จะสอดคล้องกับการทำงานของภาคพื้นที่ที่นี้ กระทรวงคมนาคมเองจะทำอย่างไร กระทรวงวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและสิ่งแวดล้อมเองจะต้องทำอย่างไรที่จะต้องมาบูรณาการลงในพื้นที่ที่เป็น Area base อย่างนี้ตาม Function ของตัวเอง วันนี้เราไม่มีตึกตา แต่เราบอกว่าเราทำเรื่องหน้าที่บูรณาการ เพราะฉะนั้นการทำหน้าที่บูรณาการ สมมุติว่า Area base ตรงนี้ สมมุติว่าเราจะสร้างรถยนต์สัก ๑ คัน เราก็ต้องมีการออกแบบก่อนว่า รถยนต์ของเรา รูปร่างหน้าตาเป็นอย่างไรบ้าง เช่น อย่างอันดามัน เราต้องการหน้าตาเป็นอย่างไรบ้าง มีคนดีไซน์ออกแบบอย่างไรบ้าง ซึ่งผมก็เชื่อว่าทีมงานวิจัยของกลุ่มอันดามัน ไม่ต่ำกว่า ๔๐ - ๕๐ เล่ม ถ้าเราเอาสิ่งนี้มาสังเคราะห์ เรามาสังเคราะห์เสร็จ เรามากำหนดทิศทางว่าจะออกแบบหน้าตาของอันดามันอย่างไร เมื่อเราออกแบบเสร็จเรียบร้อยแล้ว ลงว่าพื้นที่คือ Area base ถ้ามองว่า Function ใบบ้างที่ต้องรับผิดชอบในเรื่องของพื้นที่อันดามัน ตามที่ร่วมกันดีไซน์ไว้ เพราะฉะนั้นเวลาเรา Product ออกมาปั๊บ ผลที่ออกมา ก็จะออกแบบเหมือนกับที่เรา ร่วมกันออกแบบเอาไว้ จากที่เขาวิเคราะห์เอาไว้ ตรงนี้เป็นสิ่งสำคัญ แต่วันนี้ไม่มี แต่พอเราบอกว่าบูรณาการ ทุกคนเป็นอย่างไร เฮลิคอปเตอร์พาลง ฉะนั้นตรงนี้ยุทธศาสตร์ในเรื่องของการแข่งขันต้องหันกลับมามองแล้วว่าจะมีแผนในเชิงที่ Area base หรือใช้เรื่องของ Function base หรือ Issue base หรือเป็น Agenda base ของภาคราชการเองที่ทำอันดามัน วันนี้ผมว่าน่าจะมองเรื่อง Agenda base แล้ว คือเป็นวาระแห่งชาติ แล้วจะต้องพัฒนาอันดามัน เพราะอันดามันคือแหล่งที่เอาเงินรายได้กลับมาที่นี้จำนวนมหาศาล เพราะ

ฉะนั้นต้องเป็น Agenda base เมื่อเป็น Agenda base ผมต้องถามว่าตรงนี้จะทำอย่างไรในการที่จะพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน เป็นประเด็น ส่วนที่ ๒ ก็คือเรื่องการพัฒนาเรื่องผลิตภัณฑ์ เรื่องของสินค้า วันนี้ในกลุ่มอันดามันมี Product หลักก็คือเรื่องของบริการและการท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ คือ Sun Sand และ Sea แต่ถามวันนี้เมื่อเกิดเหตุการณ์สึนามิเกิดขึ้นปี เราใช้ Product ตัวนี้ทำหน้าที่ตรงนี้ได้หรือไม่ เป็นคำถามที่น่าคิด เพราะฉะนั้นเราต้องหา Product ใหม่ Product ใหม่ก็มีที่ประกาศไว้ในหลายส่วน เช่น เรื่องของ Hub ของ Health ของ Spa สมมุติยกตัวอย่าง หรือเป็น Gateway ของ IT สมมุติอย่างนี้ หรือจะเป็นมหาวิทยาลัยระดับโลกที่เรียนรู้เรื่อง Marine เรื่องของ Environment หรือเรื่องอะไรก็ตามแต่ต้องหา Product เพราะว่าจากสิ่งเหล่านี้ ผมเคยไปดูที่ฟูกูโอกะ ปรากฏว่าเมืองนั้นที่โอเอซิสก็เช่นเดียวกัน เมืองนั้นทำมาอย่างเดียว แต่วันนี้เมืองนั้นเป็นมหาวิทยาลัยที่สอนเรื่อง Marine แล้วคนที่เข้ามาเป็นคนที่มีคุณภาพสูงสุดเลย เพราะฉะนั้นไม่จำเป็นต้องใช้จำนวนคนที่ปริมาณมาก จำนวนคนน้อยแต่มีคุณภาพ เพราะฉะนั้นเวลากระบวนการจัดการที่อยู่ในชุมชนก็ง่าย Cost ในการลงทุนก็น้อย แต่คุณค่าที่ได้สูงมาก ต้องหันกลับมามองว่าเราจะใช้เป็น Main product หรือจะเป็นตัว Minority command ในอนาคต ตัวนี้ต้องหันมามองว่าเรื่อง Product เรา

อันที่ ๒ ถัดมา คือว่าเมื่อมองตรงนั้นไม่ได้ก็มองว่าถ้าเราเป็นเรื่องของศูนย์กลางในการพัฒนาเรื่องของประเทศในโลยี Source ในเรื่องการพัฒนาบุคลากรด้านการท่องเที่ยวของเอเชียแปซิฟิก หรือของโลกก็ตามแต่ เป็นไปได้หรือไม่ถ้าเราพยายามจะบูรณาการมหาวิทยาลัยที่อยู่ภายใต้อันดามันทั้งหมดด้วยกัน ผลิตคนเพื่อส่งออกเรื่องของการท่องเที่ยว เรื่องของ Export คนเหล่านี้ที่มีความรู้ ประสบการณ์เรื่องของการท่องเที่ยวของเราออกไปข้างนอกในแถบอินโดจีน เป็นไปได้หรือไม่ เป็นสถาบันในการที่จะผลิตคน แล้วส่งออกไป แล้วรายได้กลับเข้ามา มีส่วนนี้เป็นไปได้หรือไม่ ก็เป็น Product ตัวหนึ่งเหมือนกัน เรื่องของผลิตภัณฑ์เรื่องของการท่องเที่ยว ก็แล้วแต่วิธีการ

ถัดมาก็มองเรื่องการบูรณาการ ก็คงจะไม่ค่อยอะไรมาก เพราะการบูรณาการเมื่อครูก็ได้ นำเสนอไปแล้วว่า ถ้าเรามองเรื่องของ Area base ปีบก็จะมี Function ตามมา มีระบบงบประมาณตามมา แต่สิ่งหนึ่งในความเห็นส่วนตัวผมไม่เกี่ยวกับกระทรวง ก็คือว่าตรงนี้ในอันดามัน ถ้าเรามองว่าเป็น Agenda base ผมว่าต้องมีองค์กรอิสระ หรือองค์กรมหาชนในการบริหารจัดการ อาจจะขัดแย้งเรื่องของความเป็นข้าราชการ จริง ๆ แล้วความคล่องตัวในองค์กรมหาชนสูง หรือเป็นรูปแบบใดก็ได้ที่สามารถบริหารจัดการได้ภายใต้อาศัยภาคีความร่วมมือของคนในกลุ่มอันดามัน ๖ จังหวัดที่ว่านี้จะทำอย่างไร เพราะผมเชื่อว่าศักยภาพ ถ้าเรามองแล้วตั้งแต่ผู้ประกอบการที่ดี ในทุกด้าน ในทุกสาขาที่มีอยู่ในกลุ่มอันดามันค่อนข้างมีศักยภาพ มีศักยภาพสูงมาก เพราะฉะนั้นถ้าให้ภาคีเหล่านี้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการกลุ่มอันดามันเองจะเป็นองค์กรรูปแบบไหนก็ได้ในการที่จะ Management ขึ้นมา แล้วก็ไป

เชื่อมโยงกับภาครัฐ แล้วก็ไปเชื่อมโยงกับภาคท้องถิ่น ไปเชื่อมโยงกับภาคประชาสังคม หรือผู้ประกอบการ ตรงนี้จะทำ ก็ทำให้เกิดการคล่องตัวขึ้น แต่ตรงนี้ก็ทำตามถ้ามองเห็นอย่างเช่น กระทรวงของตนเอง ก็ดี กระทรวงอื่นที่เกี่ยวข้อง กับส่วนราชการเอง ความคล่องตัว ความรวดเร็วในการแก้ปัญหา เรามองเห็นข้อจำกัดอยู่ ข้อจำกัดที่ว่าในเรื่องของข้อกฎหมาย เรื่องของการประชุม เรื่องของ Two way communication ในเรื่อง Management ขึ้น ๆ ลง ๆ ทำให้ค่อนข้าง Red tape คือเสียเวลา ยุ่งยากและซับซ้อน ฉะนั้นกลไกตรงนั้นในเรื่องของการบูรณาการจัดการ น่าจะมีกลไกหลักที่จะต้องขับเคลื่อนงาน ตรงนี้ออกไป ก็คงจะต้องเป็นรูปแบบอะไรก็ตาม จะเป็น SPU หรือเป็นองค์การมหาชน หรือเป็นรูปแบบไหนก็ตามแต่ที่มีความคล่องตัว สามารถเชื่อมโยงกับผู้ประกอบการได้ สามารถเชื่อมโยงภาคราชการได้ ส่วนท้องถิ่นได้ สามารถเชื่อมโยงกับหอการค้า หรืออะไรที่เป็นองค์กรทั้งหลาย เคลื่อนไหวได้เร็ว แล้วก็ สามารถมีบัณฑิตเอง Racing funded เอง คือหาทุนเข้ามา แล้วรัฐบาล Support สามารถขับเคลื่อนงาน ตรงนี้ได้ ตรงนี้ทำให้งานเร็ว เพราะฉะนั้นเมื่อครั้งที่ผู้อำนวยการพูดถึงก็คือว่า วันนี้ ๔ - ๕ เดือนที่ผ่านมา แล้ว ทุกคนก็รอ ถ้าเรามองอย่างนี้ ผมยกตัวอย่างก็คือว่า เหมือนเราเลี้ยงไก่ชน ไก่ชนเวลาเขาจะทำ เขาจะต้องมีการลูบ ให้น้ำให้ทำ เวลาตีไก่เขาจะเอาผ้าชุบน้ำบิดที่ละหยดใส่ปากไก่ แล้วให้ไก่เดิน ถ้าเราเป็นอย่างนั้นผมว่าทำอะไรไม่ได้หรอก ก็ต้องรอกันไป ฉะนั้นต้องหากกลไกเหล่านี้ เพราะในราชการเองมีข้อจำกัด ฉะนั้นถ้าเรามีองค์กรภายใต้การบูรณาการของทุกภาคส่วนมีอยู่และขับเคลื่อน วันนี้ท่านไม่ต้องมีคำถามว่าต้องรออีกหรือไม่ ฉะนั้นพูดในภาพส่วนของราชการเอาตรงประเด็นหลักกว่า ๓ ประเด็น คือ ในเรื่องของการแข่งขันที่ดี เรื่องการพัฒนาผลิตภัณฑ์ที่ดี ในเรื่องของการบูรณาการ ทำงานด้วยกันที่ดี ก็คงใน ๓ ประเด็นยุทธศาสตร์หลักที่มติ ครม. ได้เห็นชอบไปแล้ว เมื่อ ๒๖ มิถุนายน ที่ลำพูน

ขออนุญาตทราบเรียนที่ประชุมและท่านผู้ที่เกี่ยวข้อง ผมเล่านิดหนึ่ง ที่จริงคงรู้กันมาแล้ว เพราะว่าไปสัมมนาหลายรอบแล้วของกระทรวงนี้ ก็ไม่ต้องการพูดสิ่งที่เป็นของเก่า ๆ นะ และ กรรมการเองเราก็พยายามคิดตลอด จริง ๆ ตัวกระทรวงส่วนที่เป็นข้าราชการจริง ๆ ก็มาจากกรมเดียว คือกรมพลศึกษาเก่า กรมเดียวขยายมาทั้งหมดเป็น ๓ กรม คือ ๑. กรมพลฯ เปลี่ยนเป็นสำนักงานพัฒนาการกีฬา นันทนาการ ส่วนของผม สำนักงานปลัดกระทรวง กรมหนึ่งเหมือนกัน และอีกอัน คือ สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว กรมเดียว เพราะฉะนั้นภายใต้เรื่องของลักษณะการแบ่งโครงสร้างการปฏิรูป จะเป็นใครก็ตามแต่ต้องปฏิบัติตามโครงสร้างที่กำหนด ส่วนที่ ๑ ซึ่งผมมองอันนี้แล้วก็ดูเหมือนว่า ๑. เรื่องงบประมาณ กรอบที่เราทำอย่างเดียวกันก็คือกรอบ ภายใต้ของกรม ๆ เดียว ก็ประมาณไม่เกิน ๓,๐๐๐ ล้าน ไม่เกินนั้น กรอบงบประมาณตั้งไว้เลยว่าคุณจะเป็นกระทรวงอะไรแล้วแต่ต้องเอาฐานงบประมาณเดิมมาตั้ง เพราะฉะนั้นถึงไม่แปลกที่เสียงข้างล่างสะท้อน อันนี้ส่วนที่ ๑ ส่วนที่ ๒ บุคลากร สิ่งที่ท่านรองประธานพูดเมื่อสักครู่ ททท. ทำงาน ๔๕ ปี บุคลากรกลุ่มหนึ่งทำเรื่องพัฒนาเรื่องการกีฬา แต่

มาจับงานท่องเที่ยวทั้งที่เป็นเรื่องที่เป็นประเด็นหลักเลยของประเทศในอนาคตที่จะนำรายได้เข้าสู่ประเทศ ในการที่จะ Serve เรื่องการให้บริการ Serve เรื่องการพัฒนาแหล่ง ทำเรื่องกลไกทั้งหลาย ถามว่าความรู้เป็น ๐ เพราะฉะนั้นเมื่อภายใต้ความรู้เป็น ๐ เราก็พยายามที่จะใช้บทเรียนของ ททท. เป็นการแลกเปลี่ยนทำงานร่วมกัน แต่กลไกถัดมาที่ไม่ได้แก้ตรงนี้ก็คือ กลไกของกฎหมาย เดิมก็คือของ ททท. ทั้งหมดเลย เป็นโครงสร้างของ ททท. ทั้งหมดในข้อกฎหมายนี้ เพราะฉะนั้นเมื่อมีกระทรวงขึ้นมาใหม่นี้ เฉพาะแก้ที่กฤษฎีกาเท่านั้นเอง แต่กฎหมายระเบียบปฏิบัติทั้งหลายยังมีชื่อบทบาทของ ททท. ทั้งสิ้น ไม่มีการแก้ไขทั้งสิ้น ผมว่าท่าน ส.ส. อัญชลี คงรู้เรื่องนี้ดีแต่ต้น แล้วท่านอื่นก็นำเรียนให้ทราบ อันนี้คร่าว ๆ แบบนี้ เพราะฉะนั้นพอมองตรงนี้เสร็จเรียบร้อยก็มาดูต่อไป เมื่อบทบาทตรงนี้แล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องของการที่จะต้องถ่ายโอนจาก ททท. มาสู่ของกระทรวงเอง ซึ่งท่านรองประธานได้พูดแล้วเรื่องภาพยนตร์ก็โอนมาจากกรมประชาสัมพันธ์ มีคนมร ๓ คน ให้แค่นี้ ทั้งที่จะต้อง Endorse อนุมัติทั้งหลายที่การทำภาพยนตร์จากต่างประเทศทั้งหมดเข้ามา มีคนดูอยู่ ๓ คน ที่เข้ามา ปีหนึ่งหลายพันล้าน แต่ว่ามีคนดูแค่นี้ที่จะต้องอนุมัติไปติดต่อ ดูโน่นดูนี่ประสานงานทั้งหมด อันนี้ไม่ใช่มองว่ามาแก้ตัว แต่บอกเล่าให้ฟังว่า จริง ๆ สถานการณ์เป็นอย่างนี้ ฉะนั้นเมื่อระเบียบข้อกฎหมายไม่แก้ ภาระหนักอันนี้ก็อยู่ที่ใคร ก็อยู่ที่ ททท. ซึ่งเพื่อนร่วมชะตากรรมเรารู้ว่าตรงนี้ ททท. ทำงานหนัก ทั้งด้านเดิมด้วย ด้านใหม่ขึ้นมาด้วย ด้านใหม่ด้วยและด้านเดิมที่เกิดขึ้นอีก ที่ต้องพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนให้ทันกับนโยบายด้วย เพราะฉะนั้นในส่วนถัดมาก็คือว่าในกลไกการบริหารระดับล่าง จริง ๆ แล้ว Stake-holder ที่แท้จริงก็คือเรื่องของท้องถิ่น เพราะตอนนี้การกระจายอำนาจประมาณอยู่ที่ท้องถิ่นหมดแล้ว เพราะฉะนั้นถ้า Concept เดิมจะขอเช่น การจะพัฒนา ตอนนั้นผมนั่งอยู่สำนักงานนโยบาย วันหนึ่งมีเรื่องเงินพัฒนาแหล่ง ไม่ต่ำกว่า ๑๐๐ เรื่อง ส่งไปที่กระทรวง ไปถึงบิบบเงินที่กระทรวงเองก็ไม่ทราบทั้งหมดมีอยู่ สำนักตัวเองไม่ถึง ๑,๐๐๐ ล้าน ๑,๐๐๐ ล้านนี่เป็นค่าใช้จ่าย ค่าโน่นค่านี่ เหลือทำงานจริง ๆ ไม่เกิน ๑๐๐ ล้าน เท่านั้นเอง แล้วขอมาก็ OK ก็โยนเรื่องไปที่สำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นส่วนราชการรับผิดชอบโดยตรง มีคนอยู่ตอนนี้ประมาณ ๑๑๔ คน มีอธิบดีคนหนึ่งคือดอกเตอร์ศศิธารานั่งอยู่ มีรองอธิบดี ๑ คน มีพนักงานทำอยู่ในนั้น ถามว่าข้างล่างมีคนหรือไม่ ข้างล่างไม่มีข้อต่อ เมื่อไม่มีข้อต่อข้างล่างที่จะทำเรื่องพัฒนาแหล่งจะเชื่อมกับท้องถิ่น จะเชื่อมกับภาคประกอบการธุรกิจในเชิงที่กระทรวงรับผิดชอบอยู่ก็เพิ่มไม่ได้ ก็ทำไม่ได้ ก็เป็นอัมพาต มีตัวอย่าง เพราะฉะนั้นผมพูดในฐานะที่เปิดอกกันตรง ๆ ว่าจริง ๆ แล้วเมื่อเชื่อมไม่ได้ คนไม่รู้ งบประมาณน้อย ระเบียบกติกาไม่เชื่อที่จะทำ ทั้งหมดนี้ไม่ได้อยู่ที่ตัวเจ้าหน้าที่ ตัวอะไร แต่เป็นตัวระบบปฏิรูปเรื่องโครงสร้างในการปฏิบัติราชการ ผมเคยเสนอขอผ่านทางกรรมาธิการการท่องเที่ยวเมื่อครั้งที่แล้ว ทั้งท่านเฉลิมลักษณ์และท่าน ส.ส. อัญชลีนั่งเป็นประธานอยู่ที่นี่ นั่งอยู่ด้วยกันทั้งหมด ขอเพิ่มบุคลากรเลือดใหม่เข้าไปประมาณ ๓๐๐ คน ขอเพิ่มเลือดใหม่เลยนะ คนที่เก่ง ๆ ที่จบจาก

ต่างประเทศ คนที่มีประสบการณ์เรื่องการท่องเที่ยว อะไรต่าง ๆ แล้วแม้แต่คัดคนที่มีความเชี่ยวชาญทั้งภาคธุรกิจ เอกชนที่เก่งเข้าไปอยู่ ขอไป ๓๐๐ สิ่งที่ได้รับตอบมาคือ ไข่เปิด คือไม่ได้ เขาบอกว่า Zero growth ไม่ให้เติบโต แค่นี้ ก.พ. ตอบว่าขยายไม่ได้เพราะรัฐบาลมีนโยบายเรื่องของ ๐ เปอร์เซนต์ในการขยายพัฒนาบุคลากร อันนี้ตัวอย่าง ฉะนั้นหนังสือฉบับนี้มีหมด ทั้งที่กรรมการเอง มีหมดเรียบร้อย ไม่ใช่เรานิ่งนอนใจ ก็พยายามจะเปลี่ยนแปลงใหม่ให้การท่องเที่ยวเห็นว่าเมื่อธงนโยบายเป็นอย่างนี้ก็ต้องหาวิธีจะทำอย่างไรบ้าง ก็ทำอยู่อย่างนี้ เพราะฉะนั้นในกระบวนการที่ท่านถามตรงนี้ก็บอกว่า อยู่ภายใต้ระบบปฏิรูปทั้งหมดก็คือประเด็นปัญหาที่เกิดขึ้น หลักฐานก็มีชัดเจนที่เสนอขออะไรต่าง ๆ มีหมดไปดูเถอะ ฉะนั้นเราก็พยายามทำเท่าที่มีอยู่ พยายามจะเปลี่ยนคนภายใต้ Concept ที่ว่ามนุษย์สามารถเรียนรู้และหาประสบการณ์ได้ คิดปลอมใจตัวเองได้แค่นี้ ผมก็มาจากหน่วยอื่น ผมก็มาจากกรมการพัฒนาชุมชน โอนมาอยู่ที่กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ๒ ปีที่ผ่านมา มาทำหน้าที่ตรงนี้ ฉะนั้นก็นำเรียนว่านี่คือข้อจำกัดในการทำ

ผมก็คงไม่อธิบายมาก คือจริง ๆ แล้วเรื่องประเด็นว่ากระทรวงทำอะไรบ้าง คิดว่า ๓ - ๔ ปีที่ผ่านมาคงไม่มีใครอยู่เฉย ๆ หรือ อย่างน้อย ๆ เรื่องขององค์การต้องมี เช่น เรื่องการผลักดันขับเคลื่อนนโยบายในเชิงยุทธศาสตร์ ที่จริงแล้วกระทรวงไม่ได้ทำคนเดียว กระทรวงทำไปหลายรอบสมัยท่านสนธยาอยู่ ท่านประธานอยู่ เป็นที่ปรึกษาอยู่ที่กระทรวง กรรมการเองก็พยายามผลักดันขับเคลื่อนทำอยู่ ส่วนหนึ่งก็ออกมาไม่ใช่ผลงานของกระทรวง เป็นแค่กระทรวงทำหน้าที่ Management แต่คนที่ทำทั้งหมดก็คือภาคีที่เกี่ยวข้องทั้งหมด เรื่องของยุทธศาสตร์กระทรวง ประการที่ ๑ แล้วก็พยายามผลักดันตรงนี้เข้าไปที่ ครม. ซึ่งท่านประธานกรรมการ คุณสง่า ก็เป็นที่ปรึกษากับท่านรัฐมนตรีสนธยา วันนี้ที่ประชุม ครม. ที่จังหวัดลำพูน ก็เป็นผลพวงจากผลงานของทั้งหมด ไม่ใช่กระทรวง แต่กระทรวงทำหน้าที่ในการจัดงาน Routine บริหารจัดการให้ ประการที่ ๑

ประการที่ ๒ ก็คือ ในเรื่องของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยวเอง วันนี้ก็เช่นเดียวกัน ก็พยายาม พุดต่าง ๆ ว่าจะเรียนรู้จากทาง ททท. เช่น ตอนนี้นายทะเบียนธุรกิจนำเที่ยวและมัคคุเทศก์ตอนนี้จริง ๆ แล้วตามกฎหมาย ททท. ต้องทำอยู่ เราก็เสนอแก้ไขกฎหมายนี้ไปที่ ครม. วันนี้ก็อยู่ที่กฤษฎีกา เห็นหรือไม่ เพราะฉะนั้นคนที่ทำนายทะเบียนธุรกิจท่องเที่ยวจริง ๆ ก็คือต้องถ่ายโอนอำนาจจาก ททท. มาให้ผู้อำนาจหรืออธิบดีของสำนักงานพัฒนาการท่องเที่ยว แล้วหลังจากนั้นต้องถ่ายโอนอำนาจตรงนี้ไปให้อีกที่หนึ่งที่ศูนย์การท่องเที่ยวและกีฬาจังหวัด แล้วเก็บรวบรวมทั้งหมดส่งไปที่ส่วนกลาง นี่คือภายใต้ข้อจำกัดในการไม่แก้ไขกฎหมาย ก็พยายามทำ สมมุติว่าวันที่ ๑ มิถุนายนจะมีการเริ่มต้น เพราะฉะนั้นตรงนี้ก็มีการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนกันว่า ระหว่าง ททท. จะถ่ายโอนตรงนี้ให้ศูนย์

เตรียมตัวอย่างไว้ที่เมื่อเขายื่นขอจดทะเบียนพวกนี้แล้วท่านต้องทำอะไรบ้าง ซึ่งตอนนี้ก็ทำงานอยู่
อย่างใกล้ชิดด้วยความอดทนนะ ว่าอย่างนั้นเถอะ ที่จริงแล้วคนกลุ่มนี้ก็ค่อนข้างลำบาก

ประการที่ ๓ ถามว่าตรงนี้ได้ทำอะไรบ้าง ผมว่าที่คุย ๆ ทั้งหมด ผลงานที่เราทำ ส่วนของ
สำนักงานปลัดเองก็คือทำให้เกิดการเชื่อมโยง เช่น วันนี้เราแผนบูรณาการที่ดี แผนเรื่องการยุทธศาสตร์
ท่องเที่ยว ๔ ปีที่ดี ซึ่งเราเป็นแม่งานให้ ก็คือทำให้ส่วนอื่นได้มีเวทีในการคุย มีการระดมความคิดเห็น เก็บ
ประมวลรวบรวมสิ่งเหล่านี้มา เพราะฉะนั้นในช่วงที่ท่านรัฐมนตรีสนธยาอยู่ ช่วงนั้นก็พยายามที่จะทำ
ภายใต้ทุนทรัพย์ที่ค่อนข้างจำกัด แต่ก็พยายามขับเคลื่อนงานเป็นระยะ ๆ แล้วภาคีอื่นให้เกิดประโยชน์
สูงสุด ซึ่งผมว่าในระดับนั้นผมคิดว่าในส่วนของกระทรวงเองก็น่ายินดี

ถัดมาคำถามสุดท้ายว่าจะยุติไม่ดี เพราะถ้าให้สะใจกันจริง ๆ แล้ว วันนี้มี ๒ หน่วยก็
คือที่จะทำรายได้เข้าประเทศก็คือ ส่งออกกับเรื่องท่องเที่ยวเท่านั้นเอง คนอื่นมีหน้าที่ใช้สแตนด์ ถามว่าถ้า
ยุบ ผมก็ไม่สามารถตอบคำถามนี้ได้ ก็ขึ้นอยู่กับนโยบาย ฟังทีวีเมื่อเช้าเขาออกข่าวไปแล้วว่า ท่องเที่ยว
เป็นหน่วยหลัก แล้วก็ฟ้าแยกไปที่กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ ก็เป็นเรื่องนโยบาย
ซึ่งทางฝ่ายข้าราชการก็ต้องปฏิบัติอยู่แล้ว

ช่วงนั้นเป็นช่วงการเปลี่ยนต่อพอดีจากรัฐมนตรีสุวัจน์ ตอนนั้นจริง ๆ แล้วทั้งหมดในหลัก
การผ่าน ครม. กลั่นกรองทุกอย่างโดยระบบแล้ว วงเงินก็มีอยู่ในแผนตามกติกาชัดเจนหมดแล้ว ก็เป็น
เรื่องของส่วนนโยบายที่จะขับเคลื่อนต่อเท่านั้นเอง

ตอนนี้กรรมการ สภาผู้แทนราษฎรมาอยู่ด้วย ผมว่าอีกทางหนึ่งที่จะผลักดันขับเคลื่อนกันตรงนี้ได้ก็คือทางกรรมการ ในส่วนของกระทรวงเอง ส่วนข้าราชการประจำก็ได้ปฏิบัติระดับ
ส่วนหนึ่ง แต่การขับเคลื่อนตรงนี้เป็นรูปธรรมได้หรือไม่ก็อยู่ที่ทางกรรมการแล้ว ไม่ได้เตะลูกออกไป แต่
จริง ๆ แล้วก็คือ Function ตรงนี้เหนือกว่าที่ระดับกระทรวงจะดำเนินการแล้ว เป็นส่วนของนโยบาย เรื่อง
ของการพัฒนาผลิตภัณฑ์ เรื่องของบุคลากร แล้วก็เรื่องของงบประมาณ ในส่วนนี้ก็ขอกำลังแรงทาง
กรรมการด้วย เพราะลำพังครั้งที่แล้วที่ทีมของรัฐมนตรีทำ ก็ในระดับหนึ่งละ ระดับ ๒ ก็เป็นก๊อที่ ๒
ผมว่าน่าจะช่วยตรงนี้ คือเราอาจจะมีการปฏิรูพอะไรใหม่ หรือกรอบงบประมาณเดิมคงจะเปลี่ยนกรอบ
งบประมาณเดิมที่มีอยู่เพื่อให้สอดคล้องกับสถานการณ์ตรงนี้ แล้วสิ่งที่ ๒ ก็คือว่าถ้าเรื่องท่องเที่ยวนี้เป็น
เรื่องจริงจัง ผมว่านโยบายของกระทรวงที่จะขอ Agenda ต้องให้ความสำคัญมาก แล้วสำคัญก็คือว่าใน
เรื่องของการสร้างความเข้มแข็งของเครือข่าย เรื่องการท่องเที่ยวทั้งหลายตรงนี้เป็นจุดอ่อน ซึ่งทาง
กระทรวงยังต่อท่อเข้าไม่ถึงมากพอสมควร ตรงนี้ก็รับหลักการไว้ ขอบคุณ

คำกล่าวเสวนาของ
 นายอักษพล พุกชะวัน
 ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน
 การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
 ในหัวข้อเสวนา
 เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทย"
 โดย
 คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

ในส่วนที่กระผมจะนำเสนอท่านผู้มีเกียรติทุกท่านในวันนี้ วันนี้คงจะขออนุญาตได้
 หมวก ๒ ใบ ใบแรก ช่วงเช้าก็คงจะพูดถึงภาพรวมในเรื่องของยุทธศาสตร์การตลาด ๕ ปีของประเทศไทย
 ต่อเนื่องจากที่เมื่อครู่ท่าน ผอ. ปรีดี ได้กรุณานำเสนอภาพรวมทั้งหมด เราจะมาเจาะลึกด้านการตลาด
 และในภาคบ่ายผมคงต้องมาพบพวกท่านอีกครั้งหนึ่งที่จะลงลึกในเรื่องของยุทธศาสตร์อันดามันที่ทาง
 รัฐบาลได้ทำไว้ เพราะฉะนั้นการที่ผมจะนำเสนอในวันนี้คงจะมีข้อมูลใน ๒ ระดับ ผมขออนุญาตในระดับ
 แรก ยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลนี้ได้ตั้งไว้เมื่อตอนแรก ๆ ก็คือ จะตั้งเป้าว่าในปี ๒๕๕๑ กำหนดปี พ.ศ. ไว้
 ชัดเจนว่าเราจะเป็นมหานครของการท่องเที่ยวของเอเชีย Tourism capital of Asia ซึ่งทางกระทรวงก็มี
 ยุทธศาสตร์ไว้แล้ว แล้วเมื่อครู่ที่ท่าน ผอ. ปรีดีได้กรุณานำเสนอก็มียุทธศาสตร์อยู่ ๓ เรื่อง ก็คือเรื่องที่ ๑
 เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด ทำอย่างไรจึงจะดึงคนเข้ามาประเทศไทยมากที่สุด
 ใช้เงินมากที่สุด อยู่นานที่สุด ทำอย่างไรจะให้คนไทยเที่ยวในประเทศไทย กระจายทั้งสถานที่และเวลา
 อันนั้นเป็นเรื่องของการตลาดยุทธศาสตร์ที่ ๑ เป็นเรื่องของ ททท. ที่ต้องรับผิดชอบเรื่องนี้เต็ม ๆ
 ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ส่วนยุทธศาสตร์ที่ ๒ ก็คือการเตรียมความพร้อมว่าทั้งแหล่งท่องเที่ยวจะมีความพร้อม
 มากแค่ไหน ความสะอาดสะอาดอันเป็นระเบียบ กฎต่าง ๆ ผู้คนที่จะมาบริการ มาตรฐานความปลอดภัยให้
 มีความสะดวกสบายประทับใจ ยุทธศาสตร์ข้อที่ ๒ อันนั้นก็คงเป็นภารกิจของกระทรวงที่จะรับผิดชอบ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ก็คือเรื่องของการจะมาจัดระบบระเบียบการบริหารจัดการในเชิงพื้นที่ เมื่อครู่ท่าน ผอ. ปรีดีได้พูดไว้ก็คือเรื่องของ Area base ซึ่งตอนนี้มี Cluster ๑๙ Cluster ผู้ว่า CEO เรามีการแบ่งภาค แบ่งส่วน ช่วยกันดูแลในเชิงพื้นที่เรียบร้อย การบริหารจัดการต้องบูรณาการ ถ้าทำ ๓ อย่างนี้ได้ ทำ ๓ ยุทธศาสตร์นี้ได้ Gear เข้ามาหากัน เป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เป็นขึ้นเดียวกัน เป็นเนื้อเดียวกันอย่างที่ว่า อีก ๕ ปีข้างหน้าเรามีสิทธิเป็นผู้นำด้านการท่องเที่ยวได้ ซึ่งจะว่ากันไปแล้วโดยศักยภาพตอนนี้ในโซนเอเชียเรา คือว่าเราก็ไม่รองใคร เพราะตอนนี้สถิติล่าสุดของ WTO นั้นเรื่องของจำนวนนักท่องเที่ยวเราขึ้นมาเป็นอันดับ ๑๘ ของโลกแล้ว ข้อมูลล่าสุด ถ้าเรื่องรายได้เป็นอันดับ ๑๕ ของโลก เราอยู่ในจุดที่ดีพอสมควร เพราะฉะนั้นถ้าเราประดับประดาดี ๆ เราจะไปได้ไกล ทีนี้ผมขออนุญาตย้อนกลับมาถึงยุทธศาสตร์ที่ ๑ ซึ่งผมจะใช้เวลาช่วงนี้สรุปให้ท่านทราบถึงภาพรวม ๆ ว่า ที่จะมาเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด ททท. ในฐานะผู้รับผิดชอบตรงมองยุทธศาสตร์การตลาดไว้อย่างไร ผมจะพูดเรื่องตลาด ล้วน ๆ เราได้วางเป้าหมายไว้ว่า ในเรื่องของการส่งเสริมการตลาดในอีก ๔ ปีข้างหน้า เราจะมุ่งเน้นการเพิ่มรายได้เป็นหัวใจ รายได้จากเงินตราต่างประเทศเอาเข้ามาเป็นหัวใจ ขณะเดียวกันก็จะส่งเสริมให้เกิดการลงทุนเวียนของการเงิน การเดินทางของคนไทยในประเทศให้มากที่สุด อันนั้นคือเป้าหมายที่ตั้งไว้ ยุทธศาสตร์การตลาด ๒ เรื่อง แล้วก็มีการกำกับตัวเลขไว้ด้วย ซึ่งอันนี้เป็นตัวเลขอันเดียวกัน เพราะยุทธศาสตร์การท่องเที่ยวเหมือนกัน ก็คือในปี ๒๕๕๑ ในอีก ๓ - ๔ ปีข้างหน้า นั้น นักท่องเที่ยวต่างชาติ ต้องเข้ามา ๒๐ ล้านคน ผมเชื่อว่าทุกท่านจำตัวเลขนี้ได้ดี รายได้ต้อง ๗๘๐,๙๐๐ ล้านบาท นั้นย้ำ แล้วคนไทยเที่ยวในประเทศ ท่านอาจจะจำไม่ได้ค่อย แต่มีอยู่ด้วยกันในยุทธศาสตร์เหมือนกันว่า เรากะว่าจะต้องให้คนไทยหมุนเวียนท่องเที่ยวในประเทศ ๘๕ ล้านคนครั้ง ตอนนี้ปีที่ผ่านมา ๖๐ กว่า ปีที่แล้ว ๗๔ ล้าน ปี ๒๕๔๖ นั้น ๖๙ ปีที่แล้วมา ๗๔ แล้ว ไล่เข้ามา เราตั้งเป้าว่าปี ๒๕๕๑ คนไทยต้องเที่ยว ๘๕ ล้านคนครั้งในทุก ๆ ภูมิภาค ต้องมีเงินหมุนเวียนประมาณ ๔๓๗,๐๐๐ รวม ๆ กันแล้วก็ต้องเป็นประมาณ ๑,๑๐๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในปี ๒๕๕๑ นอกจากมีการตั้งเป้าหมายในเชิงของรายได้ในเชิงเศรษฐกิจ ก็ยังมีการตั้งเป้าหมายด้วยว่า ประเทศที่เราจะไปเจาะในต่างประเทศเรามองอะไรบ้าง ในยุทธศาสตร์นี้ได้วางกรอบไว้ชัดเจนว่า กว่า ๒๐๐ ประเทศที่เป็นกลุ่มตลาดทั่วโลกนั้นเราจะไปเจาะหลัก ๆ อยู่ ๓๕ ตลาด ที่อยู่ในยุทธศาสตร์ ก็คือเราจะใช้เม็ดเงินให้เกิดประโยชน์สูงสุด ให้เกิดผล โดย ๓๔ ตลาด นั้น แบ่งเป็นทั้งภาคเอเชีย ยุโรป อเมริกา แล้วก็โอเชียเนีย ตรงนี้จะสอดคล้องกับกระแสของการเดินทางเข้าประเทศไทย ซึ่ง ๖๐ กว่าเปอร์เซ็นต์ตอนนี้มาจากโซนเอเชียเพื่อนบ้านระยะใกล้ แล้วก็ตรงกับกระแสการท่องเที่ยวของโลกที่ว่าเดินทางระหว่างภูมิภาคใกล้ ๆ แล้วภายในประเทศเอง เพราะฉะนั้นเราจะ

Focus อยู่ที่ตลาดเอเชียทั้งหมด ๑๑ ตลาด ผมคงไม่อ่านชื่อ ในเอกสารก็คงจะมีให้ท่านแล้ว ยุโรป ตะวันออกกลาง แอฟริกา ๑๘ ตลาด อเมริกา ๓ ตลาด โอเชียเนีย ๒ ตลาด ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ ลูกค้านักของภูเก็ตตอนนี้ เราได้วางพื้นที่เป้าหมายว่าเราจะเจาะตลาดหลัก ๆ ทั้งหมด ๓๔ ตลาด โดยใช้กลยุทธ์ในเรื่องนี้หลัก ๆ ที่จะเรียนท่านในช่วงนี้ก็คือ ๕ กลยุทธ์ด้วยกัน ที่จะป็นวิธีดึงให้เกิดการ ท่องเที่ยวเข้ามาอย่างที่ว่า แล้วก็หมุนเวียนในประเทศอย่างทีกล่าวถึง กรุปที่ ๑ ก็คือการทำตลาดเชิงรุก ทั้งในและต่างประเทศ อันนี้ถือเป็นหัวใจ การทำการตลาดต่อไปนี้จะเน้นความแม่นยำ เจาะกลุ่มเป้าหมาย เพราะฉะนั้นการส่งเสริมการตลาดเชิงรุกในกรุปที่ ๑ นั้นจะเน้นความแม่นยำของการเจาะกลุ่ม โดย ประมวลเอาความสามารถของพวกเขาทั้งภาคเอกชนร่วมทีมไปด้วย ผู้ว่า CEO ทีมท้องถิ่นที่ทำ Product ใหม่ ๆ ไปด้วยกัน ไปเจาะกลุ่มเป้าหมายด้วยวิธีการทั้งเรื่องของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อที่เขา อ่าน ที่เขารับทราบ เสนอขายความชัดเจนเป็น Package ไปเลยว่าจะมาที่ไหนอย่างไร จะไม่โฆษณา ลอย ๆ เห็นภาพวิสวย ๆ แต่จะเป็นลักษณะ Hard sale มีความชัดเจนว่าจะมา ๓ วัน ๒ คืน ๔ วัน ๓ คืน Destination ที่ไหน จับมือกันไป เพราะฉะนั้นจากนี้ไปโดยยุทธศาสตร์การตลาดเราจะจับมือกับ ผู้ว่า CEO จับมือกับ อบต. อบจ. ท้องถิ่น จับมือกับเอกชน จับมือกับสายการบิน แล้วก็ไปด้วยกัน ไปขาย ไปด้วยกัน ไปเจาะในประเทศเป้าหมายที่ว่า แล้วเรายังจะจับมือกันไปร่วมมืองานส่งเสริมการขาย ซึ่งตอนนี้ เราเห็นภาพชัดเจน อย่างเช่น เราออกไปเจาะยุโรป งานส่งเสริมการขายที่เราไปกันแล้ว อย่างเช่น World cover mart ICT VIT ซีตรู อะไรต่ออะไร จะต้องไปในลักษณะของ Package ที่แม่นยำ ชัดเจนร่วมกัน ไป ในงาน Gate show ส่วนจุดขายที่เราจะนำไปเสนอ ภาพลักษณ์ของประเทศไทยซึ่งจะสู้เขาได้ใน ๕ ปี เรายามองถึงการเป็นแหล่งของความสงบสุขในโลก เราใช้ Seen happiness on the Earth ซึ่งจะปรับต่อ จาก Amazing Thailand ซึ่งอันนั้นจะสร้างความน่าสนใจ ต้องการรู้ ต้องการเห็น ตื่นเต้น แต่ใน Trend ของการท่องเที่ยวตอนนี้คนจะเดินทางท่องเที่ยวเพราะต้องการพักผ่อนอย่างแท้จริง ความสงบสุข ความปลอดภัยเป็นหัวใจ ตอนนี้เราทำการตลาดมา รู้ว่าทุกตลาดมุ่งเน้นความปลอดภัย ถ้าไม่ปลอดภัย ไม่มั่นใจ ไม่มา เพราะฉะนั้นแนวทางของการส่งเสริมการขายเราจะมุ่งเน้นถึงการที่เป็นภาพลักษณ์ของ ประเทศที่มีความสงบสุข แล้วก็ปลอดภัย นอกจากการเข้าร่วมงานแล้วเราจะมองตลาดใหม่ ๆ อย่างเช่น รัสเซีย จีน อันนี้จะยกทีมไปทำ Road show เลย ไม่ต้องมีงาน แต่เราไปเอง นัดหมายกันไปเลย แล้วก็ไป เชิญสื่อมวลชนท้องถิ่นมาเจอกับเรา เอาบริษัทนำเที่ยวหลัก ๆ ที่ทำโปรแกรม Thailand แล้วคนที่มี Potential ที่จะทำ Thailand มาเจอกับเรา จัดงาน Road show ซึ่งตรงนี้ก็เป็นการดำเนินการร่วมกัน ไป เจาะยังกลุ่มเป้าหมาย นอกจากนั้นยุทธศาสตร์ที่ ๑ เชิงรุกนั้นยังเน้นการกระจายการท่องเที่ยวในเชิง

เวลาด้วย หลาย ๆ พื้นที่ก็เกิดสมัยก่อนไม่มี Low ไม่มี High มีแต่ High กับ Royal high ตอนนี่เริ่มจะมีเหมือนกัน เหมือนกับ Destination อื่น ๆ ก็คือมี Low season และ High season เราจะใช้กลยุทธ์มาเติมเต็มในช่วง Low season ด้วยการ Promote green season ซึ่งตอนนี่เริ่มไปคัดตลาดทางตะวันออกกลาง ซึ่งจะต้องทำอย่างต่อเนื่อง ตลาดโซนเอเชียซึ่งเดินทางมาใกล้ ๆ และมาได้เรื่อย ๆ ตอนนี่เรามองเห็นชัดเลยว่า จะดึงกลับมาเร็วต้องเอา Package ดี ๆ ไปเสนอขาย แล้วพวกสิงคโปร์ มาเลเซีย ฮองกง เกาหลี ไต้หวัน ญี่ปุ่น พวกนี้พร้อมจะกลับมาตีกอล์ฟ มาทานอาหาร แล้วก็มาสปาบ้านเราในช่วง Weekend มาได้ง่าย ๆ เลย ฉะนั้นการกระจายลักษณะนี้ Green season หรือ Low season สิ่งที่เรามุ่งเน้นที่จะทำในตลอดเวลา ๕ ปีข้างหน้า รวมไปถึงเรื่องของ Weekend paradise โปรแกรมพิเศษมาเสาร์อาทิตย์ เย็นวันศุกร์บินมาเลย พวกที่บินประมาณชั่วโมง ๒ ชั่วโมง บินมาเมืองไทย ระยะเวลาใกล้ ๆ เราจะเจาะกลุ่มโซนเอเชีย อันนั้นเป็นกลยุทธ์ที่ โดยสรุป เป็นการส่งเสริมการตลาดเชิงรุก เจาะกลุ่มเป้าหมายให้แม่นยำ ในส่วนของตลาดในประเทศบ้าง มาในกลุ่มคนไทยกลยุทธ์ที่ ๑ นั้น เราจะมีการมุ่งเน้นกลุ่มเป้าหมายหลักอยู่ ๒ กลุ่มด้วยกัน กลุ่มครอบครัว ผู้สูงอายุ หรือว่าคนทำงาน กลุ่มคนรวย ๆ ที่ชอบไปเมืองนอก กลุ่มผู้มีรายได้สูง แล้วก็กลุ่มประชุมสัมมนาที่สามารถจะมาเติมห้องในวันธรรมดาได้สบาย ๆ เพราะฉะนั้นการสร้างกระแสการท่องเที่ยวในประเทศไทยเรานั้นในภาพรวม เราจะปั้นกระแสให้เกิดความสนใจต้องการเดินทางท่องเที่ยว ให้รู้สึกว่าจะต้องเที่ยว แล้วถ้าท่านไปดูตัวเลขสถิติย้อนหลังจะเห็นเลยว่าปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๗ ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น คนไทยเที่ยวกระโดดขึ้นมาเลย ตัวเลขสูงมาก จาก ๖๙ ล้านคนครั้ง มาเป็น ๗๔ ล้านคนครั้งในปีที่ผ่านมา จะมีแนวโน้มว่าจะไปอีกไกล เพราะฉะนั้นคนไทยเป็นตลาดที่เราคาดหวังสูงมาก จุดขายนอกจากการสร้างกระแสให้เกิดความสนใจในการเดินทางท่องเที่ยว ต้องการท่องเที่ยว อยู่ไม่ได้ เราจะมุ่งเน้นวันธรรมดาให้มากขึ้น สมัยก่อนเราเคยพูดใช้หรือไม่ว่าท่องเที่ยววันหยุดตลอด ๆ ในเมืองไทย เพราะเราจับประเด็นได้ว่าคนชอบเที่ยววันหยุดกับ Long weekend แต่ระยะปีหลัง ๆ เราจะมุ่งเน้นวันธรรมดาที่ไม่ธรรมดา รวมทั้งลดกระหน่ำวันธรรมดา ท่องเที่ยวในระยะใกล้ ๆ จากเมืองหลักไปเป็นเมืองรอง ชัยภรณ์ต๋องเที่ยว เส้นทางที่ดีอยู่แล้ว การใช้ Low cost airline มาเชื่อมโยงต่าง ๆ เหล่านี้ เราจะมุ่งเน้นกระแสการเดินทางท่องเที่ยวในวันธรรมดา รวมทั้งที่สำคัญก็คือกลยุทธ์การจัดประชุมสัมมนาของทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน ในวันธรรมดา ตัวนี้แหละจะเป็นตัวที่เกิดความสำเร็จที่สุดในการเติมเต็มห้องในช่วงวันธรรมดา การดำเนินการก็มีทั้งเรื่องของการโฆษณา ประชาสัมพันธ์ ตอนนี่ที่หลายฝ่ายวิจารณ์กัน การเอา Presenter ราคาตัวแพงลิบลิ่ว คุณเบิร์ด ธงไชย แมคอินไตย์ กับน้องสุขใจมาสร้างกระแส ตรงนี้ก็จะได้ทุกกลุ่มที่ผมกราบเรียนไปแล้ว กลุ่มผู้สูงอายุที่เป็น

แฟนคุณเบิร์ต กลุ่มเยาวชน แล้วคนทำงาน ผู้มีรายได้ ก็เป็นการสร้างกระแสให้สนใจด้านการท่องเที่ยว แล้วเอาวิวต่าง ๆ ทั่วประเทศมานำเสนอ เป็นการ PR ขณะเดียวกันการส่งเสริมการขาย ลักษณะการจัด Consumer trade fair หรือเป็นตลาดนัดท่องเที่ยว อันนี้เป็นสิ่งที่เราทำแล้วประสบความสำเร็จ ตอนนี้ เอกชนก็มาร่วมกับเราด้วยมาก เอกชนจัดเองก็มาก Consumer trade fair จะเกิดการตัดสินใจเดินทางทันที ไปดูงานแล้วเหมือนไปแล้วซื้อ แต่ไปซื้อโปรแกรมท่องเที่ยว เทียวภายใน ๓ เดือน ได้ราคาพิเศษอย่างไร มีแถมอะไรบ้าง ข้อเสนอเงื่อนไขซึ่งน่าสนใจ ใช้กลยุทธ์การตลาดล้น ๆ ที่จะดึงให้เกิดกระแสการท่องเที่ยว เพราะซื้อไปแล้วอย่างไรก็ต้องไป ทั้งที่พักราคาพิเศษ ตัวเครื่องบินราคาพิเศษ Package ราคาดี ๆ แล้วก็ยังส่งเสริมการท่องเที่ยวกระจายเส้นทาง ซึ่งตอนนี้กลยุทธ์ของการเจาะตลาดเชิงรุกนั้น เราจะนำเสนอ Routing ของ Cluster ต่าง ๆ ให้มากขึ้น หลายท่านที่เคยร่วมประชุมแผนตลาดรายภูมิภาคกับเราคงจะเห็นชัดว่าแต่ละภาคนั้นเริ่มมี Root ของท่านผู้ว่า CEO ร่วมกับทางสำนักงานที่เราคิด จับมือกับเอกชนเป็น Root ต่าง ๆ นำเสนอขายให้ชัดเจนขึ้น แล้ว Root นี้ก็ยังไปผสมผสานกับการสร้างรายได้ด้วยการผ่านเส้นทางหมู่บ้าน OTOP หมู่บ้านวัฒนธรรมให้เกิดการซื้อขาย อันนั้นเป็นกลยุทธ์ของตลาดในประเทศในกลยุทธ์ที่ ๑ โดยสรุป

กลยุทธ์ที่ ๒ ของการส่งเสริมการตลาด การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว ด้านการตลาด ที่ ททท. วางไว้ ข้อที่ ๒ พัฒนาส่งเสริมศักยภาพในการแข่งขัน ในเรื่องของการเพิ่ม ประสิทธิภาพสู่การขายการเจาะกลุ่มเป้าหมาย เอาระบบ G marketing เข้ามาใช้ แล้วก็สร้างเครือข่ายพันธมิตรอย่างที่ผมเรียนไปแล้ว ร่วมมือกัน จับมือกัน ไปนำเสนอ Package เข้าในระบบ อิเล็กทรอนิกส์ ระบบ IT ตอนนี้ก็เปิดเว็บใหม่ ๆ มี B to B B to C เพิ่มศักยภาพ แล้วก็ยังมาส่งเสริมศักยภาพด้านการพัฒนาสินค้า ซึ่งเมื่อครูผมเรียนแต่แรกแล้วในกลยุทธ์ที่ ๒ ของกระทรวงการท่องเที่ยวฯ การพัฒนาสินค้า เราจะมาเสริมสนับสนุนให้เกิดการพัฒนาสินค้า สอดรับกับกระแสความต้องการของตลาด ทั้งต่างประเทศ ในประเทศ พุดง่าย ๆ ก็คือว่าถ้าเรามองภาพรวมของประเทศทั้งหมด ๗๖ จังหวัด เส้นทางที่นักท่องเที่ยวมีแนวโน้มที่จะไปที่ไหน ทั้งไปแล้ว และมีแนวโน้มจะไป นั้นจะนำไปสู่การพัฒนาอย่างบูรณาการที่ว่าอย่างเป็นระบบ เพราะฉะนั้นการพัฒนาจะไม่ต้องไปกระจัดกระจาย สะเปะสะปะ จะมีทิศทางที่แน่นอน Routing ของการเดินทางท่องเที่ยวจะชัดเจน แหล่งท่องเที่ยวที่นักท่องเที่ยวไปแล้วกำลังจะไปจะมีการพัฒนาชัดเจน ตรงนี้เราก็จะมาเสริม ช่วยสนับสนุน แล้วก็แนะนำท้องถิ่น โดยใช้การตลาดเป็นตัวนำว่า จะต้องไปสร้าง Magnet ตรงไหนบ้างถึงจะเป็นจุดขายที่เหมาะสม สอดรับกับความต้องการของลูกค้า จะไปจัดกิจกรรม กิจกรรม เทศกาล ประเพณีตรงไหน ถึงจะเป็นที่เรียกความ

สนใจให้นักท่องเที่ยวมาได้ทั้งไทยทั้งต่างประเทศ หรือจะไปร่วมกับภาคเอกชนจัดกิจกรรมเพื่อส่งเสริมการเดินทางท่องเที่ยวโดยไม่ต้องไปเสียทรัพยากร อาทิเช่น เรื่องของกอล์ฟ Package golf paradise สนามกอล์ฟต่าง ๆ รวมตัวกันสร้างโปรแกรม แล้วก็ไปเที่ยวตีกอล์ฟ ยั่งยืนแน่นอน ไม่เสียหายตรงไหน นักท่องเที่ยวมาได้บ่อย ๆ หรือจะไปช้อปปิ้ง นักท่องเที่ยวหลายชาติ โดยเฉพาะชาติเอเชีย ค่าใช้จ่าย ๔,๐๐๐ กว่าบาทต่อคนต่อวันขึ้นทั้งนั้น พวกนี้สนใจช้อปปิ้ง ชื้อของไปฝากญาติพี่น้อง การจับมือกับห้างสรรพสินค้า ทำ Shopping paradise Shopping street ในหลาย ๆ พื้นที่ อันนี้เราสนับสนุนส่งเสริมให้เกิดการจัดกิจกรรมลักษณะนี้ขึ้น หรือแม้กระทั่ง Spa paradise ก็จะไปจับมือกับทางกระทรวงสาธารณสุข กรมอนามัย ในเรื่องของมาตรฐาน Spa ฝึกอบรมบุคลากรต่าง ๆ อันนี้เราไม่ได้ทำ แต่จะช่วยสนับสนุนส่งเสริมและทำ Package เพื่อไปเสนอขายให้ ให้สินค้าที่มีอยู่แล้วนั้นขายได้ Back up เรื่องของการโฆษณาประชาสัมพันธ์ นอกจากนั้นก็ยังมีเรื่องของการที่จะมาช่วยวิจัยและก็วางแผน ซึ่งตอนนี้เราทำการตลาดการท่องเที่ยวรายปี แต่ละปี ๆ ซึ่งหลายท่านก็คงจะได้ทราบแล้ว ทั้งนี้เราใกล้จะถึงแผนแม่บทประจำปี ๒๕๔๙ ที่จะเป็นในเดือนกรกฎาคม ตอนนี้เรากำลังรวบรวมข้อมูลอยู่ อันนี้ก็จะเป็น Guide line ว่าจะไปทำตลาดที่ไหนดี กลุ่มเป้าหมายที่ไหนดี สรุปออกมาให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนได้มองภาพเดียวกัน แล้วก็ช่วยกันดำเนินการ

ผมจะใช้เวลานี้ ๆ เพื่อเป็นการปูพื้นให้ท่านได้เห็นภาพว่า ๕ ข้อที่ว่านั้นเรามองอะไรบ้าง ข้อที่ ๓ ถ้าเราจะเป็น Tourism capital of Asia กลยุทธ์ของการที่ไทยเป็น Gate way เป็นสิ่งที่เรามุ่งเน้นในอีก ๓ - ๔ ปีข้างหน้า สุวรรณภูมิกำลังจะเสร็จ เสร็จแน่นอน ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้น ปีหน้าเสร็จแน่นอน ตรงนั้นจะเปลี่ยน Pattern ของการเดินทางมาก ซึ่งตอนนี้ Hub หนึ่งไปอยู่ทางสิงคโปร์บ้าง อะไรบ้าง ผมเชื่อว่าพอสุวรรณภูมิเสร็จจะเปลี่ยนมิติการเดินทางใหม่ประเทศไทย ฉะนั้นการส่งเสริมการตลาดเชื่อมโยงระหว่างไทยและเพื่อนบ้านเป็นสิ่งที่เรามอง ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของการเชื่อมโยงกับเพื่อนบ้านในภาคเหนือ The Greater Mae Klong Sub-region หรือ GMS ซึ่งตอนนี้เราเป็นศูนย์กลาง TUMPA อยู่ที่ ททท. ประสานกับ ๖ ประเทศ ทำการส่งเสริมการขาย มี Package แล้ว ตอนนี้มาเสริมด้วยการบินเชื่อมโยง Hub ภาคเหนือที่เชียงใหม่กำลังจะเป็น Hub ภาคอีสาน ที่อุบลฯ อีสานใต้ ที่ขอนแก่นเชื่อมโยงในภาคเหนือทั้งหมด ๖ ประเทศ รวมทั้งประเทศไทยด้วย เอา Low cost เข้ามาเชื่อม ทำการตลาดร่วมกับเพื่อนบ้าน อันนั้นเป็นแนวทางที่จะทำให้เราเป็น Gate way อย่างแท้จริง เพราะตอนนี้ถ้าดู Volume กันแล้วแถบ ๆ นี้ของเราประมาณ ๑๑ ล้านกว่า ๑๒ ล้าน เพื่อนบ้านไล่ขึ้นมา เวียดนามตอนนี้กำลังจะแตะ ๓ ล้าน มาเร็วมาก โต ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เขมรขึ้นมาเป็นหลักล้าน ลาวก็ขึ้นมาจะหลักล้านแล้วเหมือนกัน

การเชื่อมโยงกับเพื่อนบ้านก็เป็นสิ่งที่เรามอง ถ้าเป็นทางใต้ก็คือทาง GTT อินโดนีเซีย มาเลเซีย ไทย Growth Triangle ที่เราจะต้องเชื่อมโยงต่อ ซึ่งตอนนี้เราก่อนข้างจะมีปัญหา เกี่ยวกับเรื่องภาครัฐพอสมควร ซึ่งเป็นอุปสรรคอย่างยิ่ง การทำงานก็จะทำงานร่วมกันกับเพื่อนบ้าน แล้วก็ Promote ส่วนของตลาดคนไทยใน Root นี้ก็เช่นกัน ก็จะเป็นการส่งเสริมให้คนไทยเดินทางไปยังชายแดน และไปเชื่อมต่อเพื่อนบ้านเพื่อให้เกิดกระแสการเดินทางต่อเนื่อง เพราะเราคิดว่าในอนาคตการทำงานด้านการท่องเที่ยวเราคงไม่คิดแต่ตัวเอง ประเทศไทยอย่างเดียว การเป็นพันธมิตรกับเพื่อนบ้าน เราส่งเราไปเขา เขามาเราจะเป็นการส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ดี คือ Win win ต่างคนต่างได้แล้วก็ช่วยกันทำ เพราะฉะนั้นความเชื่อมโยงระหว่างไทยกับเพื่อนบ้าน โดยการ Promote คนไทยไปเที่ยวต่างประเทศไม่ใช่สิ่งเสียหาย ขณะเดียวกันเขาก็กลับมาเราเหมือนกันในลักษณะเท่ากัน และอาจจะมากกว่าด้วยซ้ำ

กลยุทธ์ที่ ๔ ก็คือในเรื่องของการใช้ระบบ IT การพัฒนาระบบสารสนเทศมาช่วยในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน เมื่อครูด้านการตลาด ผมแตะไว้ชนิดหนึ่งแล้ว ตอนนี่การใช้ศูนย์ข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ GMCO MOC หรือ TAT OC GAT Operation center ซึ่ง ททท. เป็นศูนย์อยู่ รวบรวมข้อมูลทุกระบบเข้ามา ตอนนี่เราพัฒนาเว็บนอกเหนือไปจากการให้ข้อมูลข่าวสาร Thailandtourism.org เรามี WWW.Thaitravelmart.com ตรงนี่จะเป็นการส่งเสริมการขายตรง B to B Business to business เป็น Market place ที่เอกชน SME ทั้งหลาย ซึ่งโอกาสเข้าถึงในตลาดจะไปขายไปต่างประเทศเขาทุนก็น้อย เพราะฉะนั้นการเข้ามาในเว็บไซต์นี้ แล้วเรา Promote เว็บไซต์นี่จะเป็นการให้เอกชนรายเล็ก ๆ ซึ่งเป็น SME ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเข้าสู่ระบบ เปิดช่องทางการขายได้มากขึ้น ตอนนี่เริ่มเปิดแล้ว กำลังรวบรวมสมาชิกอยู่ เพราะฉะนั้นตรงนี้จะนำไปสู่การซื้อขายแลกเปลี่ยนด้านการท่องเที่ยวได้อย่างรวดเร็ว และ Trend ของ IT ตอนนี่ในการซื้อขายนั้นสูงมาก เติบโตเร็ว ในช่วง ๔ - ๕ ปีที่ผ่านมาขึ้นเป็น ๑๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์แล้ว ขณะเดียวกันเราก็ยังเอา IT มาเป็นเครื่องมืออีกด้วยในการที่จะเสนอข้อมูลข่าวสารด้านการท่องเที่ยว เรามองไปถึงการใช้ระบบ GIS เข้ามา แล้วก็ไปวางตู้ข้อมูลตามจุดชุมชนประเภทที่กดหน้าจอแล้วรู้ว่าจะไปที่ไหน เส้นทางเป็นอย่างไร ระบบ GIS เข้ามาช่วย จากกรุงเทพฯ จะไปอุบลฯ ไปได้ที่เส้นทาง ผ่านอะไรบ้าง Package ที่เสนอขายมีอะไร แล้วเป็นแนวความคิด แล้วก็คิดว่าจะต้องทำต่อ เพราะตอนนี้เราตั้งฝ่ายขึ้นมาใหม่ เป็นระดับฝ่าย ระดับ ซี ๙ ฝ่ายสารสนเทศ เพื่อมาดูแลเรื่องนี้โดยเฉพาะ เพื่อใช้ในการส่งเสริมการขาย ให้ข้อมูลข่าวสารไปยังจุดชุมชน ห้างสรรพสินค้า

กลยุทธ์ที่ ๕ ในการที่จะส่งเสริมการตลาด ก็คือต้องใช้ในสิ่งที่เรามีนอกเหนือจากธรรมชาติและวัฒนธรรม คือการสร้างขึ้นมา สร้างกิจกรรมขึ้นมา สร้าง Event ขึ้นมา หลายประเทศทำได้

ประสบความสำเร็จ เราถึงแม้จะร่ำรวยทั้งธรรมชาติ ทั้งวัฒนธรรม แต่ตรงนี้เราต้องมีศักยภาพในการสร้างกิจกรรมขึ้นมาด้วย เพื่อให้เกิดการเดินทางท่องเที่ยว ไม่ว่าจะเป็กิจกรรมงานประเพณี ซึ่งเป็นแม่เหล็ก ซึ่งตอนนี้เราจะ Booth เรื่องของสงกรานต์ งานลอยกระทง ซึ่งจะต้องให้มีความน่าสนใจเป็นระบบระเบียบ และกระตุ้นให้เกิดการเดินทางเข้ามามากขึ้น งานเทศกาลทั้งหลาย รวมทั้งระดับเล็ก ๆ จะช่วย Promote ช่วย PR ช่วยจัด ช่วยสนับสนุนการจัด แล้วก็ยังเป็นกิจกรรมซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับงานเทศกาลประเพณีเลย แต่เราสามารถจะสร้างขึ้นมาใหม่ แล้วก็จัดได้ เพื่อดึงความสนใจ มีหลายพื้นที่จัด อย่างเช่นงานโปโลช้าง งานวิ่งมาราธอน งานแจ๊ส แม้กระทั่งที่ผ่านมามาก ๆ ก็คือการไปหยิบเอางานประกวดมิสยูนิเวิร์สเข้ามาในประเทศไทย อันนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งที่จะสามารถใช้กิจกรรม ถือโอกาสนี้ให้เกิดการเดินทางเข้ามาในช่วงของการจัดกิจกรรม ขณะเดียวกัน Image ของประเทศไทยจากการที่สื่อตามมาช่วยกระจายไปให้เกิดการเดินทางต่อเนื่องตามหลังมาอีก อันนั้นเป็นจุดประสงค์ของการจัดกิจกรรม แล้วก็แน่นอน กลยุทธ์ในข้อสุดท้ายนั้นนอกจากจะไปจัดเอง ไปช่วยจัดแล้ว เรายังมองถึงการใช้ประโยชน์จากการจัดงาน มีระบบให้มากขึ้น คือไม่ใช่จัดงานเฉย ๆ คนยังไม่ทันรู้งานจบแล้ว หรือ PR ล้น ๆ ตรงนี้มีหลายคนวิพากษ์วิจารณ์มาก เพราะฉะนั้นตรงนี้จะแก้ก็คือว่ามีการ PR ต่อเนื่อง จับมือกับเอกชนต่อเนื่อง ทำโปรแกรมด้วย เวลาที่มี Event แล้วโปรแกรมชัด ๆ ชื่อได้เลย แล้วก็มาเดินทางท่องเที่ยวในช่วงนั้นได้ มาก่อนได้ มาหลังได้ มาระหว่างงานแล้วอยู่ต่อได้ การจับมือกับเอกชนในการสร้าง Package สนับสนุนการขายเพื่อเข้าไปร่วมงานกิจกรรม ทั้งกิจกรรมระดับชาติ และงานกิจกรรมประเพณี อันนั้นเป็นสิ่งที่เรามอง แล้วก็จะทำ แล้วตรงนี้ก็คงจะต้องเน้นในสิ่งที่เรามองก็คือว่า การใช้ Event หรืองานกิจกรรมเข้ามาทำนั้นจะต้องอดทน และต้องมีความจริงจังและต่อเนื่อง การจัดปีหนึ่ง ๒ ปีแล้วเลิกไปไม่เกิดผล สิ่งที่เรามองก็คือต้องจัดต่อเนื่องจนกระทั่งตลอด ขณะเดียวกันอะไรที่เราเห็นว่าไม่เหมาะสมเราจะมียึดติดตามประเพณีผล ถ้าไม่ดี ไม่คุ้มก็จะปรับจูนใหม่

อันนั้นก็เป็ทั้งหมด ๕ กลยุทธ์ที่ผมขออนุญาตใช้เวลากราบเรียนท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน ให้รับทราบถึงแนวทางการทำการตลาดของเราตามยุทธศาสตร์ข้อที่ ๑ ของกระทรวง การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการตลาด ทั้งหมด ๕ กลยุทธ์

ในสิ่งที่เรามองในฐานะตัวแทนด้านการตลาด Marketing arm หน้าทีตรง ๆ ก็คือต้องดึงคนมาให้ได้ ต้องการจะกราบเรียนสิ่งแรกก็คือว่า เราไม่สบายใจกับสิ่งที่เกิดในอันดามันเป็นอย่างยิ่ง ผมเชื่อว่าเราได้พูดกันหลายเวที ผมมาที่ภูเก็ตหลายครั้ง นับตั้งแต่เกิดเหตุการณ์ หลาย ๆ ท่านจะพบหน้าผมเป็นประจำแทบทุกสัปดาห์ ตรงนี้เป็นการสูญเสียครั้งยิ่งใหญ่ของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวไทย

ต้องการจะทราบเรียนอย่างนั้น เพราะดูแล้วตัวเลขเงินที่เข้ามายัง ๖ จังหวัดอันดามัน มันสูงกว่าล้านบาท เป็น ๑ ใน ๖ ของ Industry หรืออุตสาหกรรมทั้งหมด แสนกว่าล้านบาทในปี ๒๕๔๖ ถ้าในปี ๒๕๔๗ นั้น ๑๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ๑ ใน ๖ แล้วอยู่ ๆ ก็หายไปเฉย ๆ หายวับไป ตัวเลข ๓ เดือนแรกที่เรานับนั้นคือเดือนมกราคม ติดลบสูง กระทั่งเดือนหนึ่ง มีออสเตรเลียนโผล่มาบ้าง ใครโผล่มาบ้างจากการ PR มีน้ำหนักดีขึ้นหน่อย แต่พอหลังจากมีนาคมไปแล้ว High season ของยุโรปหายไป ตอนนี้เหลือแต่ Season ของกลุ่มอาเซียน ซึ่งก็กลัวผี กลัวข่าว มีความไม่เข้าใจ แล้วก็ตื่นตระหนก แถมยังมีเหตุการณ์แผ่นดินไหวซ้ำ ระเบิดที่หาดใหญ่ ภัย ๓ จังหวัดก็ไม่มีท่าทีว่าจะชัดเจนขึ้น สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้คือเงื่อนไขปัจจัยภายนอกที่กดดันอุตสาหกรรมท่องเที่ยวของกลุ่มอันดามัน ซึ่งเป็นแหล่งหาเงินรายได้หลัก เพราะฉะนั้นสิ่งที่ผมจะทราบเรียนสิ่งแรกก็คือว่า ความสนใจ ความใส่ใจ ในเรื่องนี้ในบทบาทหน้าที่ของ ททท. ถือว่าเป็นอันดับ ๑ ตลอดเวลาที่ผ่านมา แล้วก็ได้มีการดำเนินการหลาย ๆ เรื่อง อันแรกเลยก็คือการสร้างภาพลักษณ์ ต้องให้รู้ว่าไม่ได้พังหมด อันนี้ผมเชื่อว่าสื่อมวลชนหลายท่านคงจะทราบ เอกชนหลายท่านไปกับเรา ไปทำการชี้แจงว่าภาพลักษณ์อันดามันไม่ได้พังหมดอย่างที่พูดถึง มีแค่บางจุดเท่านั้นที่เราเสียหายหนัก ในหลายจุดนั้นพร้อมจะฟื้นกลับมา การจับ Mega-fam trip ที่เอาคนมาจาก ๔๐ กว่าตลาดทั่วโลก มาให้ดูความจริงกันเลยว่าเป็นอย่างไร พร้อมแค่นั้น จัดอย่างต่อเนื่อง เราเองงบประมาณที่อยู่ปลายปีกกลับมาตั้งไว้ต้นปีหมด เรื่อง Fam trip สร้างความเข้าใจเป็นสิ่งแรก หรือเป็นหัวใจ นอกจากนั้น นอกจาก Fam tip ที่เอา Media เข้ามา เอา Agent เข้ามาว่ามีความพร้อมในการรองรับในระดับหนึ่งแล้วเรายังทำเป็น VDO up date Andaman today ให้เห็น ๆ กันไปเลย เราไปถ่ายให้เห็นเลยว่าในเดือนกุมภาพันธ์ที่ผ่านมา หาดป่าตองยังสวยอย่างไร อ่าวมาหยา มีหลาย ๆ แห่งในพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามันมีความพร้อมที่จะเสนอขายได้ แล้วแม้กระทั่งตอนที่เราไป ITD ที่เบอร์ลิน ทางภาคเอกชนทราบดี เรายิงเว็บแคม จริง ๆ ก็เป็นแนวร่วมของเอกชนที่ทางภูเก็ตทำ ยิงเว็บแคมภาพจริงไปปรากฏในงาน ITD ให้พวก Operator ทั่วโลกที่มาเป็นร้อย ๆ ได้เห็นเลยว่าตอนนี้สภาพเป็นอย่างไรคนเขายังเดินเล่นกันอยู่ ไม่ต้องกลัว เพราะฉะนั้นสิ่งแรกที่ทำก็คือสร้างภาพลักษณ์และความชัดเจน ซึ่งเราทำไปแล้วร่วมกันในหลายฝ่าย แต่คงยังไม่จบหรอก เพราะว่าเรื่องนี้หลาย ๆ คนที่ยังไม่ได้รับรู้ยังมีความรู้สึกตื่นกลัวอยู่ โดยเฉพาะกลุ่มเป้าหมายที่เรามองในช่วง Green season หรือ Low season ตั้งแต่เมษายน พฤษภาคม เป็นต้นไป หลังจากยุโรปหายไปแล้ว ตอนนี้อยุทธศาสตร์การมองของเรา เรามองกลุ่มตลาด ๔ ตลาดด้วยกันที่เราจะต้องดึงเข้ามาตรงนี้ได้ ๔ ตลาดที่ว่านั้นเป็นกลุ่มเอเชียอยู่ ๖ ตลาด มีจีน เกาหลี ญี่ปุ่น ฮองกง มาเลเซีย สิงคโปร์ แล้วก็ไต้หวัน แล้วอีกตลาดหนึ่งก็คือตลาดอเมริกา ซึ่งปีที่แล้วตัวเลขแนวโน้ม

เห็นชัดว่าตลาดอเมริกาโตจาก ๔๐๐,๐๐๐ กว่า เป็น ๕๐๐,๐๐๐ แล้วการเดินทางในช่วง Green season หรือ Low season สม่่าเสมอ ถ้าไปดูกราฟแทบไม่ตกทั้งปี อีกอันหนึ่งคือพันธมิตรระยะกลาง ออสเตรเลีย Market จาก ๒๐๐,๐๐๐ กว่า ขึ้นเป็น ๓๙๐,๐๐๐ ในปีที่แล้ว ออสเตรเลียนั้นหนีจากทาง บาหลีมาทางภูเก็ต แล้วก็พร้อมที่จะกลับมา เดือนกุมภาพันธ์ หลายท่านคงเห็นเรือ Incentive group มา ลอยลำที่ป่าตอง ๒,๐๐๐ กว่าคนก็มา แล้วจากการที่เราประชุมร่วมกับ Rep ของเราในออสเตรเลีย การ ที่เราเอาทีวีของ ๗ ของออสเตรเลียมาเช่นเดียวกับหลาย ๆ ประเทศนั้น เราคิดว่า ๗ - ๘ ประเทศนี้เป็น กลุ่มเป้าหมายที่เราจะทำ เพราะฉะนั้นคำถามว่า ททท. ทำอะไรตรงนี้ นอกจาก PR แล้ว การบุกตลาด เจาะไปยังกลุ่มเป้าหมาย เพราะเราจะไม่เจาะสะเปะสะปะแน่นอน ในช่วงสั้นต้องแม่นยำ แล้วเอ็กซน หลาย ๆ ท่านก็ไปกับเรา ไปกับท่านรองนายกฯ สมคิดเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว ไปกับท่านผู้ว่าฯ ไปกับท่าน รัฐมนตรี ไปจีน ซึ่งตรงนี้เป็นเจาะตลาดเชิงลึกยังกลุ่มเป้าหมาย พูดกับผู้ว่าการมณฑลเลย พูดกัน ตรง ๆ ไปเลย จับเข้าคุยกันเลยว่าเราต้องการการช่วยเหลือ เพราะฉะนั้นให้ส่ง Group เข้ามา เอาทัวร์ Operator ของจีนมาเจอกับทัวร์ Operator ของไทย จับมือเป็นพันธมิตร ขณะเดียวกันก็มีนโยบายที่จะ ต้องมาแก้เรื่องปัญหาทัวร์ ๐ เหยี่ยวด้วย ซึ่งทำทั้ง ๒ ทาง ปัญหาทัวร์ศูนย์เหยี่ยวไม่ได้แก้ได้ในวันเดียว แต่การที่มีพันธมิตรการันตีซึ่งกันและกันระหว่างจีนกับไทย คิดว่าเป็นสิ่งซึ่งสามารถจะตัดสินใจเดินทาง ได้เลย พอผู้ว่าการมณฑลสั่งบีบ ทัวร์ Operator ทางโน้นได้ไฟเขียวส่งมาได้แน่ เพราะฉะนั้นในการเจรจา ระดับนโยบายเป็นสิ่งที่ทำ จากนั้นไปเรื่องของการทำงานด้านไปเจาะกลุ่มตลาด กลุ่ม Cooperate ที่พูดถึง นั้นอยู่ในเป้าหมาย อยู่ในแผนอันดามันแล้ว ที่เราพูดกัน เมื่อครูทางผู้แทนภาคเอกชน คุณโอกาสก็ได้ กรุณาเสนอแนะ แน่นนอน การไปเจาะกลุ่ม กลุ่ม Cooperate ทั้งหลายในต่างประเทศให้เข้ามา บริษัท โตโยต้า บริษัทซัมซุงที่เกาหลี ให้ดึง Intensive group เข้ามา Move มาทีละ ๑๐๐ ทีละ ๑,๐๐๐ คน นั้น ทำแน่อยู่ในแผนแล้ว แล้วแผนที่ว่านับบต่างประเทศ ๓๑๐ ล้าน เฟิงผ่าน ครม. เมื่อวันที่ ๑๐ พฤษภาคม หลังจากที่เกิดสัญญาภาคตั้งแต่มีนาคม มีการเปลี่ยนแปลงผู้บริหาร แล้วเรื่องนี้รอกันอยู่ว่าใครจะเป็น ประธาน จากท่านสุวัจน์ตอนนี้ก็เปลี่ยนมาเป็นท่านสมคิด จาตุศรีพิทักษ์ เรียบร้อยแล้ว คณะกรรมการ พื้นฟูอันดามัน งบนี้ผ่าน ครม. ๑๐ พฤษภาคม ตอนนั้นบที่ว่า ๓๑๐ ล้าน จากต่างประเทศเตรียมเบิกจ่าย สัปดาห์หน้าเงินงวดออก ของตลาดคนไทยอีก ๕๐ กว่าล้านกระตุ้นให้คนไทยเข้ามาที่นี้ก็จะมาเช่นกัน ตลาดต่างประเทศนอกจากไปเจาะกลุ่ม Cooperate แล้ว ยังมีการทำ Road show ไปขายตรงกับ นักท่องเที่ยวในพื้นที่เป้าหมายซึ่งเราวางไว้เลย ประเทศอย่างที่ผมกราบเรียน ไปเป็นทีม เอาเอ็กซนไป เลย แล้วก็ไปเปิดพื้นที่ แล้วก็เชิญผู้ที่เกี่ยวข้องมา แล้วก็เสนอขายตรง เพราะดึงกลับมาอันนี้จำเป็นต้อง

ทำเร็ว อันนี้คือแผนจริงเตรียมปฏิบัติจริง แล้วก็ทำไปแล้วด้วย โดยที่ไม่ต้องรอเงิน พอเงินมาก็ทำตาม ส่วนตลาดคนไทย อันนี้เรามองเห็นชัด ๆ เลยเห็นมานานแล้วด้วย แล้วก็ส่งเสริมตั้งแต่แรก คือต้องเอาคนไทยเข้ามาพื้นที่อันดาให้ได้ โปรแกรมการเสนอขายภูเก็ตก่อนใคร กระบี่ก่อนใคร หลาย ๆ ท่านในห้องนี้ ทราบดี เราทำกันมาตั้งแต่เริ่มต้น กระตุ้นให้เข้ามา แล้วเราก็ได้อานิสงส์พอสมควรในช่วงมีนาคม เมษายนที่ผ่านมา แต่อีกอันหนึ่งที่ทำแล้วเป็นรูปธรรม ก็คือการทำเรื่องเข้าทาง กรม. ขอผ่อนผันการจัดประชุม ซึ่งเราบอกว่าจะมาประชุมภูเก็ต ให้คนไทยภาครัฐมาประชุมภูเก็ต มาไม่ได้หรอก เพราะเวลาที่พักแพง เขาสู้ไม่ไหว เราก็มีการพิจารณางบประมาณกันว่า อัตราขั้นต่ำ ๖๐๐ ขอเปลี่ยนเป็น ๙๐๐ ได้แล้ว ตรงนี้การปรับข้อกฎหมายตรงนี้ทำแล้ว ใช้ได้ถึงปลายปี เพราะฉะนั้นคนไทยสามารถจะประชุมได้ที่ภูเก็ต ค่าห้องสู้ไหว แต่หลายท่านทราบดีทุกวันนี้ที่ทางพื้นที่ตรงนี้อยู่ได้ก็คือเรื่องของการประชุมสัมมนา เราต้องการให้คนเข้ามามากที่สุด ถ้าเป็นภาคเอกชนตอนนี้เจาะกลุ่ม Cooperate สมาคม ชมรมต่าง ๆ เรากระตุ้นเต็มที่ให้เอกชนเข้ามาในพื้นที่ เพราะเรามองว่าลูกค้าที่เป็นร้อยละเป็นพันจากการประชุมสัมมนา ตรงนี้น่าจะเกิดผล ก็เป็นการเจาะกลุ่มของการประชุมสัมมนาเข้ามาในพื้นที่ อันนี้เป็นแนวทางที่ผมกราบเรียนว่าทั้งต่างประเทศ ทั้งในประเทศเรามีเป้าหมายชัดเจน มีการดำเนินการ เราเริ่มทำไปแล้วโดยเองบที่ยังไม่ได้เราปรับงบมาอยู่ต้นปี แล้วดันขึ้นไปหมด แล้วตอนนี้ก็กำลังรองบอันใหม่ที่จะมา แล้วก็มาสนับสนุนต่อ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรามองว่าตรงนี้อย่างไร ๆ ก็หยุดไม่ได้ ห้องที่มีอยู่ ๕๓,๐๐๐ ห้องในพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามันต้องมีการเติมเต็ม ที่ผ่านมาช่วงแรกประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ Occupancy rate ประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ บางโรงแรมก็ประมาณ ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ตอนหลัง ๆ ดีขึ้นมาหน่อย ประมาณ มีนาคมก็ประมาณ ๓๐ - ๔๐ ตอนนี่เริ่มตก เหลือ ๒๐ - ๓๐ ผมเช็คข้อมูลตลอด ต้องมีการเติมเต็ม เพราะฉะนั้นสิ่งที่เรามุ่งหวังก็คือว่าจะต้องมีการผลักดัน แล้วให้คนเข้ามาในพื้นที่ให้ได้ในช่วง Low season นี้ เพื่อไม่ให้สายใยนี้ขาด ถ้าขาดแล้วยุ่งแน่ เพราะฉะนั้นควรจะมีการพูดกันว่า เราไปปรับราคา Package ราคาพิเศษทำให้ Destination image เสียไปหมดเลย มีข้อโต้แย้งมาก เราเปิดเวทีกันมาหลายเวที ผมฟังความเห็นตลอด แต่อย่าลืมนะ สิ่งหนึ่งก็คือถ้ามีคนเข้าถึง แม้ว่า Package จะราคาต่ำบ้าง พออยู่กันไหว พอสู้กันได้ คนเข้ามาก่อน สายการบินมีที่นั่ง เครื่องบินไม่หยุดบิน สายการบินไม่ขาด คนขายของขายได้ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้เป็นเรื่องที่ต้องคิดกันในหลายด้านว่าเราจะทำแบบไหน ตอนนี่เราก็มาถึงจุดตัดสินใจที่ว่าเราคงจะต้องจับมือกันแล้ว แล้วก็เสนอขาย Package ที่น่าสนใจ เพราะฉะนั้นโครงการลดกระหน่ำวันธรรมดา ที่ทำทั้งหลาย ที่จับมือกันคือตัวกระตุ้นที่จะต้องทำให้เกิดขึ้นในช่วง Low season

คำถามแรกว่าจะทำได้สักแค่ไหน ผมคิดว่าคำถามนี้ท้าทาย ไม่ใช่ ททท. ท้าทายทุกคนที่อยู่ในห้องนี้ เราอยู่ในสภาพที่เจอหนักที่สุดตั้งแต่เจอมาในเรื่องของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ต้นปีนี้เป็นสิ่งที่รุนแรงที่สุด มากกว่าหวัดนก มากกว่าซาร์ส แล้วก็มีแนวโน้มที่น่ากลัวด้วย เราไม่สบายใจกันทุกคน แต่ว่าคำถามก็คือว่า ถ้าเราไม่ช่วยกันแก้ จะออกรูปไหน ผมคิดว่าคำถาม ณ ตอนนี้อยากกลับมาว่าเราจะทำอะไรกันต่างหาก ถึงจะดึงกลับมาได้ เพราะฉะนั้นคำตอบผมว่าอยู่ในห้องนี้ เราตั้งเป้าไว้แน่นอนว่าเราจะดึงกลับมาให้ได้ อย่างเท่าถึงสิ้นปี เป็นความหวังอันสูงสุด จะเป็นความเพ้อฝันก็ได้ หรือจะเป็นเป้าหมายเชิงนโยบายก็ได้ แต่นั่นคือสิ่งที่ต้องทำ เพราะฉะนั้นภูเก็ต พังงา กระบี่ ระนอง สตูล ๖ จังหวัด ต้องดึงกลับมาให้ได้ ๑๑ ล้านคน เฉพาะของ ๖ จังหวัด ทั้งคนไทย ทั้งต่างชาติ ต้องดึงกลับมาให้ได้ เพราะฉะนั้นเหลืออีกเดือน เหลืออีกประมาณไม่กี่เดือนเท่านั้น ประมาณ ๗ เดือนที่เราจะต้องดึงกลับมา เพราะฉะนั้นผมคิดว่าความพร้อมเพียง ความเป็นเอกภาพของการที่จะต้องไปดึงกลับมาอย่างเป็นระบบ สำคัญก็คือว่าต้องทำเป็นระบบ ต้องทำเป็นทีม ไม่อย่างนั้นจะเกิดปัญหา เกิดการแข่งขัน เรายังสะเปะสะปะ ไป Road show ก็ไปที่โน่นที่นี่ ผิดกลุ่มเป้าหมาย หลาย ๆ คนลุกขึ้นมาจะทำเป็นสิ่งที่ดี จากการเห็นภาพเดียวกัน แนวทางเดียวกัน ผมว่าเป็นสิ่งที่น่าจะทำให้เกิดความสำเร็จได้ เพราะฉะนั้นถามว่าเป้าหมายตรงไหน ผมเชื่อว่าคำตอบก็คือว่า เราตั้งเป้าว่าจะต้องให้ได้เท่าเดิม นักท่องเที่ยวเข้าประเทศไทยปีนี้น่าจะอยู่ที่ ๑๓.๓๘ แล้วถ้ามาอันดามันก็เชื่อว่าในช่วงหลัง ๆ หลังจากการรณรงค์อย่างหนักน่าจะฟื้นกลับมาให้ได้ประมาณ เหมือนตัวเลขที่เราตั้งไว้โน่นแผน คำตอบอย่างที่เรียนแล้วว่าทุกฝ่ายต้องช่วยกันหมด การฟื้นนอกจากการตลาดแล้ว การฟื้นแหล่งรับรองได้เลยว่ามีหน้าที่เกี่ยวข้องในหลาย ๆ หน่วยงาน ต้องช่วยกันคนละไม้คนละมือ ห้องถิ่นต้องปรับปรุง ปรับสภาพภูมิทัศน์ หน่วยงานที่มีหน้าที่ฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยวต้องรีบทำ สร้างความชัดเจน ประเด็นสำคัญเรื่องของความไม่มั่นใจเรื่องความปลอดภัย คือหัวใจสูงสุด Safety ระบบ Early warning system ต้อง Function มากกว่านี้ ต้องดีมากกว่านี้ แล้วเชื่อถือได้มากกว่านี้ เราอาจจะบอกได้ว่าเรามี แต่ถ้ามีแล้วไม่ได้ผล ก็ไม่สามารถจะช่วยให้ได้ เพราะฉะนั้นตรงนี้หลาย ๆ ฝ่าย เรื่องของความปลอดภัยต่าง ๆ จะต้องช่วยกัน เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่าที่ผมพูด หน่วยงานหลายหน่วยที่จะต้องมาเป็นเจ้าภาพร่วมในการแก้ไขปัญหาตรงนี้ อันนั้นก็เป็นการตอบคำถามที่ ๑ ว่าเรายืนเป้าตามเดิม เราตั้งใจจะทำ แล้วก็ต้องหวังความร่วมมือหลาย ๆ ฝ่ายทุกหน่วย ทั้งกระทรวงอื่น ๆ มาช่วยกันทำ

ตรงนี้เรื่องของอัตราการเข้าพักคิดว่าช่วงนี้เราได้รับความจริง เพราะว่าเราเช็คข้อมูลกันมาตลอด อยู่ที่ประมาณ ๒๐ - ๓๐ เปอร์เซ็นต์ เมื่อเข้ามาเช็คกับพวกเราบางคน บอกบางโรงแรมขึ้นถึง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ในเมือง ๕๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะการจัดประชุมสัมมนาของหน่วยงานภาครัฐที่ระดมกำลัง

มาช่วยกันดู ช่วยกันจัดประชุม สัมมนาแบบนี้เพื่อหาทางช่วยเหลือ เป็นตัวช่วย เพราะฉะนั้นช่วงนี้อยู่ที่ประมาณสัก ๓๐ - ๔๐ เปอร์เซนต์ แต่ผมเชื่อว่าถ้าเราพยายามกระตุ้นไปเรื่อย ๆ ช่วยกันปรับไปเรื่อย ๆ ผมไปหวังปลายปีในช่วง High season นี้ น่าจะ Swing กลับ ถ้าไม่มีอะไรรุนแรงเกิดขึ้นอีกน่าจะกลับเข้ามาได้ เพราะฉะนั้นในช่วงนั้นฉันไว้ว่าน่าจะสัก ๘๐ - ๙๐ เปอร์เซนต์ เพราะช่วงเวลาผ่านมาพอสมควร ถ้าเราช่วยกันทำเต็มที่ แต่ช่วงนี้คงจะต้องไต่ขึ้น เพราะฉะนั้นการที่เราไปเจาะตลาดแบบ Hard sale ดึงเข้ามาแรง ๆ ตรงนั้นจับมือกับสายการบิน กลุ่ม Charter ทั้งหมด เพราะตอนนี้เราประชุมภูมิภาคยุโรปเมื่อวันก่อน เตรียมจับมือกัน แล้วอย่างเราประชุมกันเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว บางท่านเอกชนที่ภูเก็ตก็แนะนำบอกว่า ไปเจาะตลาดทาง South ยุโรป ซึ่งเดินทางช่วงกรกฎาคม สิงหาคม อันนี้เป็นแนวคิดที่ดีทั้งหมดที่เราจะต้องดึงกลับมาเพิ่มจากที่ ๘ ตลาด จะไปดึงทางกลุ่ม South ยุโรปมาด้วย เราเคยเห็นอิตาลี สเปนมาแถว ๆ นี้ ตอนหลังก็หายไป ตอนนี้อากาศที่น่าสนใจก็คิดว่าน่าจะดึงมาได้ แล้วเราก็มี Flight บินจากยุโรป เพราะฉะนั้นการดึงกลับเรามองในช่วงท้าย ๆ ของปีก็น่าจะดึงกลับมา อัตราการเข้าพักน่าจะอยู่ที่ประมาณ ๘๐ - ๙๐ เปอร์เซนต์น่าจะได้ ถ้าไม่มีอะไรมากกว่านี้

ผมเชื่อว่าการที่เราทำงาน นโยบายนั้นเป็นหน้าที่ที่ข้าราชการต้องปฏิบัติตาม มีนโยบายเราก็ต้องทำ แต่ขณะเดียวกันในระหว่างการทำงานนั้นเราก็มีการทบทวนนโยบายด้วย มีการติดตามประเมินผลด้วย เรามีหน่วยติดตามประเมินผล เพราะฉะนั้นโครงการอะไรที่ไม่เกิดผลเรามี Feedback กลับไป หน้าที่ในเมื่อสั่งต้องทำแน่นอน ขณะเดียวกันเราก็มีข้อมูลประกอบกลับไป แต่ว่าต้องเป็นการย้อนข้อมูลอย่างเป็นระบบ เป็นข้อเท็จจริง เป็นเชิงวิชาการ เรามีการติดตามประเมินผลตรงนี้ แล้วก็เสนอย้อนกลับไป เพราะฉะนั้นในเรื่องของการดำเนินการแน่นอน ผมเชื่อว่าจากการวิเคราะห์ข้อมูลการประเมินผลจะต้องนำไปสู่การปรับนโยบายที่เหมาะสม ยุทธศาสตร์การดำเนินการอาจจะต้องปรับเปลี่ยน วิธีการอาจจะต้องปรับเปลี่ยน อย่างเช่น เมื่อครู่มีการวิพากษ์วิจารณ์กันในเรื่องของงาน Event การใช้ Organizer จัดงานด้วยเงินแพง ๆ บางเรื่องไม่ควรทำ อันนี้เป็นสิ่งที่เราติดตามมาตลอด มีการวิพากษ์วิจารณ์จากสื่อ จากผู้ที่เกี่ยวข้อง แล้วเราก็เสนอข้อมูลตรงนี้ก็กลับไปว่า การจัดงานไม่ใช่สิ่งที่ผิด แต่วิธีการต่างหากต้องมาแก้ไขให้เหมาะสม งานสงกรานต์ที่เปิดน้ำพุที่หนึ่งเป็นสิบ ๆ ล้าน ต้องไปชี้แจงกันในสภาด้วย อะไรด้วย ต้องมีการเปลี่ยนแปลงว่าของจริง ของแท้ของสงกรานต์อยู่ตรงนั้นหรือเปล่า แล้วเราก็มีหน่วยหนึ่งติดตาม แล้วเราก็เสนอกลับเข้าไปในการจัดงานครั้งต่อไป แต่สิ่งที่จะเป็นอะไรต่อไปนโยบายจะถือตามนั้นหรือจะปรับเปลี่ยนตามนั้นอาจจะเรื่องของนโยบาย เรามีหน้าที่ที่จะติดตามตรวจสอบ แล้วก็เสนอข้อคิดเห็นในเชิงแผน เชิงยุทธศาสตร์ เชิงวิธีการ ต่างคนต่างก็ทำหน้าที่

คำกล่าวเสวนาของ
 นายโอกาส เนตรอำไพ
 รองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
 ในหัวข้อเสวนา
 เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทย"
 โดย
 คณะกรรมาธิการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

ผมก็ฟังทางฝ่ายราชการพูดมามากแล้ว ที่นี้ทางฝ่ายเราต้องขอพูดบ้าง ผมต้องเรียนก่อน ก่อนพูดผมขอ ๓ ประเด็นหลักว่า ก่อนอื่นต้องเรียนว่าผมพูดอย่างตรงไปตรงมา แล้วผมจะไม่เกี่ยวกับการเมือง เพราะผมไม่สังกัดพรรคอะไรทั้งสิ้น แล้วผมจะพูดเฉพาะในพื้นที่ เน้นใน ๓ พื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้เป็นหลัก ผมจะไม่พยายามไปโยงเรื่องไกลตัว แต่อย่างไรก็แล้วแต่ ขอเกริ่นไว้นิดหนึ่งพอดี ๒ ท่านไม่ได้พูดถึงเรื่องอดีตเลยว่า ท่องเที่ยวประเทศไทยเป็นอย่างไร บางท่านอาจจะต้องการรู้ว่าสถานการณ์เป็นอย่างไรในอดีต ตั้งแต่ ททท. ตั้งมาแต่ปี ๒๕๐๒ ๔๕ ปีมาแล้วเป็นอย่างไร แต่คงไม่ลึกขนาดนั้น เขาเป็นว่าเขาข้อมูลที่เป็นปัญหาก่อนดีกว่า โลกเรานี้หรือแถบของบ้านเรามีปัญหาที่เห็นเด่นชัดที่สุดคือตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ เป็นต้นมา ทำไมผมพูดอย่างนี้ เพราะว่าในปี ๒๕๔๔ จำได้หรือไม่ มีระเบิดที่ตึกที่นิวยอร์ก แล้วก็ปี ๒๕๔๕ ปี บอมบ์ที่บาห์ลี ปี ๒๕๔๖ มีโรคซาร์สเกิดขึ้นในช่วงระหว่างเดือนมีนาคมถึงกรกฎาคม และปี ๒๕๔๗ เสวยร้ายที่สุดคือตั้งแต่ ๒๖ ธันวาคม ก็คือสึนามิจนถึงวันนี้ แล้วมีของแถมอีก มีการก่อการร้ายทางแถวชายแดนปักซีได้อีก ที่ ๓ จังหวัดในขณะนี้ ถ้าดูตัวเลขกันคร่าว ๆ ปี ๒๕๔๔ นี้ก็ยังถือว่าตัวเลขเรายังดี ยังบวก ๖ เปอร์เซ็นต์ ปี ๒๕๔๕ บวก ๗๐ เปอร์เซ็นต์ แต่ปีที่โดนโรคซาร์ส ในปี ๒๕๔๖ ติดลบ ๗ เปอร์เซ็นต์ คือโดนโรคซาร์ส แต่ว่าปี ๒๕๔๗ ตัวเลขออกมาแล้วบวก ๑๗ เปอร์เซ็นต์ แต่วัดไม่ได้ เพราะเหตุการณ์เกิดเมื่อ ๒๖ ธันวาคม แต่ปี ๒๕๔๘ คาดหวังกันว่าจะมีนักท่องเที่ยว ๑๓.๓๘ ล้านคน เพิ่ม ๑๕ เปอร์เซ็นต์ ผมพูดคำภาษาอังกฤษง่าย ๆ ว่า Impossible dream มีคำว่า Dream ผสมด้วย ไม่ Impossible ธรรมดา เพราะว่าแค่ตัวเลข ๓ เดือนแรกของปีนี้ที่เห็น คุณตกไปแล้ว ๑๓ เปอร์เซ็นต์ ๑๓ เปอร์เซ็นต์หมายถึงตัวเลขทั้งประเทศ เห็นกันเด่นชัดเลย เขาแค่เดือนมกราคม

เดือนเดียวตกไป ๑๘ เปอร์เซ็นต์ นี่คือตัวเลขทั้งประเทศ ถ้าพูดถึงนักท่องเที่ยวที่เดินทางเข้ามาไทยนี้มีอะไรตกบ้าง เห็นชัดเลย จีนตก ๓๓ เกาหลีตก ๒๗ ใต้หวันตก ๒๐ รัสเซียตก ๑๙ เวียดนามตก ๑๙ ฮองกง ปีนี้ผมเอาแบบเร็ว ๆ ผู้คนที่เดือดร้อน นี่ตลาดที่จะต้องมาในช่วงนี้ จบไปเลย ปิดสมุดเล่มนี้ได้เลย ที่นี้เหตุการณ์เป็นอย่างไร เราทุกคนทราบเรื่องสึนามิเกิด ๒๖ ธันวาคม คุณทราบหรือไม่ คนทำท่องเที่ยวรู้ว่าเดือนมีนาคมเริ่มดีขึ้น ยอมรับเลย แล้วทุกคนตัวเลขเริ่มฟื้นแล้ว เราเห็นแล้วนะ ที่โรงแรมนั้นที่เริ่มมาสนามบินเริ่ม Happy พอเหตุการณ์วันที่ ๒๘ มีนาคม เปลี่ยนโฉมทันทีเลย วันที่แผ่นดินไหวแล้วไม่เกิดแล้วมีผู้พยากรณ์ให้เลวร้ายไปอีกว่าอีก ๓ เดือนเกิด ไม่รู้ แล้วไม่บอกเวลาว่ายาวเท่าไร ยิ่งกระหน่ำซ้ำเติมคนที่ทำงานด้านท่องเที่ยวในแถบนี้อย่างแรง แล้วก็ลามไปจนถึงมีข่าวเรื่องผีหลอกบ้าง อะไรบ้าง ก็ไปกันใหญ่ทั่วเอเชียไปหมด แล้วก็ไม่จบ แล้วผีหลอกอย่างเดียวไม่ว่านะ พิธีกรรมต่าง ๆ ไม่จบเสียที่มีการแก้บน แก้อะไรกันตลอด ทุกอย่างเป็นข่าวไม่ใช่มุบมวก เป็นมูมลบหมด ผมไม่โทษทางฝ่ายข่าว เพราะข่าวก็ต้องการขายข่าว แต่คนที่เสนอให้ทำข่าวอันนี้น่ากลัว นั่นคือประเด็นที่ผมมองเห็นชัด คุณทราบหรือไม่ว่าภูเก็ต พังงา กระบี่ในวันนี้คือเดือนที่ผ่านมาเดือนนี้ ... อยู่ประมาณ ๒๐ กว่าเปอร์เซ็นต์เท่านั้นเอง โรงแรมโดยทั่วไป แต่ว่าเดือนหน้า คุณสุบินเดือนผม ผมไม่ลืมคุณสุบิน เดือนหน้าคุณเหลือ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ ผมจะบอกให้ แล้วเดือนกรกฎาคมผมไม่ทราบ ตัวใครตัวมัน เพราะผมทำโรงแรมเหมือนพวกคุณ เดือดร้อนเหมือนกัน ที่เราตกเพราะอะไร เพราะว่าเราก็อธิบายได้ว่าอย่างไร ตัวเลขที่เห็นชัดอีกตัวหนึ่ง เอาเฉพาะสนามบินภูเก็ตอย่างเดียว ในไตรมาสแรก ๓ เดือนนี้ สนามบินภูเก็ตในปีที่แล้วมีนักท่องเที่ยวเดินทางเข้ามา ๓๓๖,๐๐๐ กว่าคน คุณทราบหรือไม่ว่าปีนี้ Quarter นี้มีเท่าไร ๙๗,๐๐๐ คน คุณหายไป ๓ เท่าตัว ถามว่าเดือดร้อนหรือไม่ ไม่ต้องอธิบายเลย ตัวเลขฟ้องเราอยู่เต็ม ๆ ว่าเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ที่นี้เรื่องอนาคตผมยังไม่ต้องการจะพูด ผมต้องการจะพูดอย่างเดียวว่า ในขณะที่สิ่งที่ผมเสนอขึ้นไป มีเอกสารอยู่ไปเดียวสั้น ๆ ดูกันง่าย ๆ เอกสารที่เรียกว่าการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจและสังคม อันนี้เป็นเอกสารที่สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทำเสนอสภาพัฒน์ฯ เมื่อวันที่ ๑๘ พฤษภาคมนี้เอง เพราะเราเห็นว่าถ้าเรา คือผมก็ไม่ได้คัดค้านอย่าง ททท. ทำ หรือกระทรวงทำ แต่ผมเพียงแต่เราต้อง เดินทางแบบรวดเร็ว คือยุคสมัยนี้จะมาว่ากันด้วยระบบอย่างโน้นอย่างนี้คงไม่ได้แล้ว เราก็มาดูกันว่าอย่างไร ผมขอสรุปเร็ว ๆ ในรูปของแผนทั่วไป เราไม่ได้เน้นเรื่องจำนวนนักท่องเที่ยวต่อไปแล้ว เราควรจะเลิกคิดได้แล้ว มาพูด ๑๐ - ๒๐ ล้าน ผมว่าคุณคิดผิด คุณหวังแต่จำนวน แต่ว่าออกมาศูนย์เหรียญ ไม่มีประโยชน์ เพราะฉะนั้นต้องพูดเรื่องคุณภาพนักท่องเที่ยว ซึ่งอันนี้ผมว่าทาง ททท. ก็ได้พูดตรงนี้ไว้แล้ว แต่ว่า ททท. โดนบีบมากหน่อย เพราะคุณพูดคุณภาพคนไม่ค่อยรู้สึก ต้องพูดจำนวน แล้วพูดที่ไรบอกมีรายได้ ๓๐๐,๐๐๐ กว่าล้าน ไม่มีคนรู้ จำไม่ได้ แต่ต้องบอกว่ามีนักท่องเที่ยว ๑๐ ล้านขึ้นไป หรือเป้าต้อง ๒๐ ล้าน ในปี ๒๕๕๑ นั่นคือสิ่งที่ถูกสอนมาอย่างนั้น เพราะผมเป็นศิษย์เก่าที่นั่นผมก็รู้ว่าถูก

สอนมาอย่างนั้น แต่ไม่จำเป็นนะ บางที่ต้องคิดให้แหวกแนวหน่อย อีกเรื่องหนึ่งก็คือเราเสนอว่าต้องมีความหลากหลาย ไม่ใช่ขายของซ้ำ ๆ อยู่เดิม ๆ อีกประการหนึ่งก็คือ ต้องมีคุณภาพมาตรฐาน อันนี้เป็นเรื่องธรรมดา เรื่องคุณภาพมาตรฐาน ผมว่าโลกสมัยนี้มองกันที่เรื่องคุณภาพมาตรฐานแล้ว ไม่สามารถจะมาบอกเราว่า ฉันทึหรือไม่ดี ถึงเกิดปัญหา ISO เกิดขึ้นมาทั่วไปหมดในโลกนี้ เพราะว่าไม่มีอะไรวัดได้ เพราะฉะนั้นก็เลยมีธุรกิจใหม่ หากินกับ ISO แต่พวก Ten hotel เขามีระบบของเขา เขาก็ไม่ต้องบอกชื่อ เขาก็รู้กันอยู่แล้ว พวกเราพวกโรงแรมไทยก็เดือดร้อนหน่อย ต้องไปเอา ISO จ้างเขามาเสียเงินอีก อันต่อไปก็คือ ต้องทำการบริการที่มีคุณภาพ แล้วก็มีการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ก็เหมือนที่ ททท. เสนอ แต่ผมขอเตือนนิดหนึ่ง ในการเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านนั้น บางครั้งจะเป็นมุกกลับ เพราะอะไร เห็นชัดเจนเลย คุณไปสร้างให้เขาเจริญ ผลสุดท้ายทำแข่งกับเราเสียแล้ว อันนี้คือจุดที่ต้องระวังตัวด้วย ฝากด้วยว่า แข่งกับเรา แล้วผมยกตัวอย่างเวียดนาม เห็นชัดเจนเลย เราเกิดสึนามิ เวียดนามนักท่องเที่ยวขึ้นมหาศาลเลย โดยเฉพาะนักท่องเที่ยวออสเตรเลียไปเวียดนามแทนภูเก็ต อันนี้เห็นชัดเจน อันนี้คือที่ชัดเจนว่า ถึงแม้ว่าจะไม่เพิ่มมาก ขณะนี้อ่างเขมรก็เหมือนกัน พม่าก็เหมือนกัน ลาวก็เหมือนกัน ขอให้ดูบ้านตัวเองให้ดีก่อนแล้วค่อยไปช่วยคนอื่นเขา ผมว่าเราเองยังแหย่อยู่ แล้วยังไปช่วยคนอื่นเขาก็น่าเป็นห่วง

สุดท้ายที่เขาเสนอไว้ก็คือ ขอให้เน้นเรื่องแหล่งท่องเที่ยวที่มีความปลอดภัย คำว่า ปลอดภัย ไม่ได้หมายถึงเรื่องสึนามิเรื่องเดียว หมายถึงเรื่องโจรผู้ร้าย เรื่องขโมย อะไรก็แล้วแต่ นี่คือปัญหาสังคมที่เรื่องใหญ่ แต่ผมขอเสนอในข้อนี้ว่าควรจะเพิ่มว่า ควรดูให้นักท่องเที่ยวมาพักนานวันขึ้น แล้วให้เขาหาทางใช้จ่ายเงินมากขึ้น คือประเด็นหลักที่เราต้องการในเรื่องขององค์ประกอบ ที่นี้เป้าหมายของสภาอุตสาหกรรมก็เหมือนกัน OK ในเมื่อทางรัฐบาลต้องการให้มีรายได้การท่องเที่ยว ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาทบอก เอา เขาก็ยอมรับ ๗๐๐,๐๐๐ ล้านบาท แต่เราไม่เห็นด้วยที่มีนักท่องเที่ยว ๒๐ ล้านคนในปี ๒๕๕๑ เพราะเราคิดว่าจำนวนไม่ใช่ตัววัด คุณเอา ๒๐ ล้านคน แต่ว่าคนพวกนี้ไม่ใช่เงิน มาถึงกินนอนอยู่ถนนข้าวสาร แล้วก็ทำปัญหาให้สังคม ผมว่าพวกนี้จะเป็นพวกที่เราต้องระวังที่สุด แล้วอีกตัวหนึ่งก็คือเราบอกที่ต้องใช้ทรัพยากรให้เกิดสูงสุด ลงทุนน้อยที่สุด อันนี้ก็เป็นเรื่องธรรมดา เป็นหลักเศรษฐศาสตร์เบื้องต้นว่าการที่จะทำธุรกิจอะไรก็แล้วแต่ ต้องทำให้กำไรมากที่สุด โดยที่เสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด เพราะฉะนั้นนั่นคือหลัก คือสิ่งที่พูดตรงนี้เปลี่ยนแปลงเพราะอะไร เพราะว่าผมเรียนตรง ๆ ว่าเราไม่เห็นด้วยกับการของงบประมาณเอามาทำ Music in Bangkok หรือทำ Songkran in Bangkok ซึ่งสงกรานต์ที่เชียงใหม่ก็ฮิตอยู่แล้ว เราไปทำ Songkran in Bangkok คนก็ไม่ไปเชียงใหม่ อันนั้นคือผลกระทบแน่นอน คนกรุงเทพฯ จะไปเที่ยวต่างจังหวัดก็ไม่ไป ก็อยู่กรุงเทพฯ ดึกว่าเพราะมีสงกรานต์เหมือนกัน ของต่าง ๆ เหล่านี้คือสิ่งที่น่ากลัวมากในการจัด Event ผมเตือนไว้ละว่า Event ถ้าจัดไม่ดี ไม่ใช่เป็นตัวบวก เป็นตัวลบทันที เหมือนที่

ภูเก็ตเรา ถ้าจะบูมอะไรเราก็ต้องบูมแต่ละจังหวัดให้บูมจริง ๆ ไม่ใช่จัดกันแบบเรียกว่าขอไปที่ แล้ว รัฐบาลต้อง Support ด้วย กลยุทธ์ เราเสนอกกลยุทธ์ไว้ ๓ รูปแบบ

กลยุทธ์ที่ ๑ ก็คือเรื่องของการทำงาน Brand image อันนี้แน่นอน เราพยายามเน้นเรื่อง Brand image ถ้าไม่มี Brand image อันนี้ไปไม่รอด อันที่ ๒ ก็พูดเรื่อง Budget แล้ว ผมพูดไปแล้ว อันที่ ๓ Gate way ก็เหมือนที่คุณอักษกพลพูดนั่นเอง ก็คือเรื่องการทำงานสนามบินนั่นเอง อันที่ ๔ ก็คือ e-commerce พอยุทธศาสตร์ที่ ๒ เราอาจจะไม่เหมือนกันบ้าง เพราะว่าเราเน้นในเรื่องของการสร้างมูลค่าเพิ่มของแหล่งท่องเที่ยว ผมเน้นตัวนี้เพราะอะไร เพราะว่ามีความหลายอันที่เราทำขึ้นมาแล้วได้เปลี่ยนแปลงไป ยกตัวอย่างง่าย ๆ อย่างนี้ ศูนย์ประชุมที่ภูเก็ตถูกยกเลิกไปโดยไม่มีเหตุผล ทั้งที่ Study ออกมาแล้วเป็น ศูนย์ประชุมที่ทำผลตอบแทนดีที่สุด ขอโทษที ท่านเป็น ส.ส. เชียงใหม่ หรือมาจากเชียงใหม่ ผมเป็น กรรมการพิจารณาเรื่อง Study นี้ด้วย สูงกว่าเชียงใหม่ด้วยซ้ำไป แต่ก็ไม่ทราบว่าคุณยุบไปด้วยเหตุผลอะไร นั่นก็เป็นเรื่องที่เราไม่เข้าใจ แล้วเราก็ไม่มีคำตอบออกมา ผมก็ได้แต่นั่งงง ลุ้นกันแทบตาย ผลสุดท้ายออกมาอย่างนี้ ก็ไม่เข้าใจอีกเหมือนกัน อันต่อไปก็คือ เราบอกว่าต้องการให้มีการพัฒนาก่อนที่จะเสริมเรื่องการท่องเที่ยว ผมจะไม่พูดให้ยาวไป แต่จะพูดเรื่องประเด็นที่สำคัญอย่างนี้ คือยุทธศาสตร์เร่งด่วน อันนี้ไม่อยู่ใน Paper ผมเขียนขึ้นเองเมื่อคืนนี้เอง เพราะว่าถ้าเขียนอย่างนี้ตามบทก็พูดกันแล้วก็อ่านไม่ได้ นี่เรื่องเร่งด่วนผมเสนออย่างนี้ ๑. ก็คือต้องแก้ปัญหาเรื่องความปลอดภัยให้จบให้ได้เสียก่อน ก็คือโดยเฉพาะเรื่องชายแดนภาคใต้ ถึงแม้จะอยู่ไกลจากพื้นที่ ๓ จังหวัดนี้ก็ตามที แต่ความรู้สึกของคนที่อยู่ในต่างประเทศที่ผมไปพบมา ไม่ไกล มีบอมบ์อยู่ตรงนั้น มีบอมบ์อยู่ตรงนี้ ดูในแผนที่ยิงอเมริกาเน็ดเดียวเอง เพราะฉะนั้นเขาก็ไม่มีความปลอดภัย เขาก็ไม่รู้จะทำทำไม อันที่ ๒ ก็คือข่าวที่ออกโดยฝ่ายรัฐขอให้ระงับคดีหนึ่ง คุณทราบหรือไม่ผมไปญี่ปุ่นไปพบ Tour operator ไปคุยกับเขาเรื่องภูเก็ตทำให้พยายามดึงให้เขามา ผมไปพูดให้เขาฟังในฐานะของตัวแทนสมาคมโรงแรมไทยหลังสิ้นนามิ พูดกับสมาคมโรงแรมญี่ปุ่น เขาถามผมกลับมาอย่างไรรู้หรือไม่ รัฐบาลหรือว่าตัวแทนของรัฐบาลอยู่ ผู้ช่วยรัฐมนตรีอยู่บางคน เขาให้ผมดูเลย บอกว่านี่จะมีอีกแล้ว แล้ว You จะตอบว่าอย่างไร แล้วผมตอบอย่างไร ผมเจอข่าวในญี่ปุ่นอย่างนี้ คือสิ่งที่น่ากลัวมากเลย เพราะฉะนั้นผมไม่รู้เหตุผลเลยว่าจะเกิดอะไรขึ้นถึงเป็นอย่างนั้น นั่นคือเรื่องความปลอดภัย

อันที่ ๒ ที่ผมเสนอก็คือต้องสร้างความเชื่อมั่นให้คนเดินทางไปในพื้นที่ การสร้างความเชื่อมั่นเป็นเรื่องสำคัญ ถ้าเขาไม่เชื่อมั่นยังคิดว่า โดยเฉพาะคนเอเชียนะ เราไปเมืองจีนมา เขาก็ถามว่าทำไมไม่มา เขาก็บอกอย่างเดียวกันว่า คนจีนเขามีธรรมเนียมอยู่แล้ว ที่ไหนมีคนตายมากเขาก็ไม่ต้องการไป นั่นคือเหตุผลอันที่ ๑ อันที่ ๒ คนเกาหลีก็บอกยังมีผีอยู่มาก อย่างนี้เป็นต้น อันที่ ๓ คนญี่ปุ่นก็บอกว่า มีที่อื่นไปดีกว่า คุณทราบหรือไม่ว่าตอนนี้คนในยุโรปหนีไปไหน คนยุโรปหนีไปแคริบเบียน แคริบเบียนที่

เขาทำราคาได้ถูกกว่าเรา แล้วเขาขายได้ดีกว่าเรา ตอนนี้อยู่ไปหนัไปทางนั้น ผมถึงบอกว่าใน Season หน้าที่เราจะเจอนี้เป็นเรื่องที่เราจะต้องระวังตัวมากขึ้น ฉะนั้นสิ่งที่เราเสนอสำหรับนักท่องเที่ยวต่างประเทศคงจะลำบากในช่วงระยะสั้นนี้ ระหว่างเดือนมิถุนายนถึงตุลาคมนี้ ผมต้องการเสนอเอานักท่องเที่ยวไทยก่อน เพราะทางรัฐบาลคงจะรับฟังผม ผมต้องการเสนออย่างนี้ ๑. ก็คือสิ่งที่ให้กันได้ทันทีก็คือ การประชุม การให้รางวัลของข้าราชการ ให้จัดประชุมโดยเร่งด่วนก่อนสิ้นปีงบประมาณ ผมเคยอยู่ราชการผมทราบ แล้วเราชอบจัดสัมมนาช่วงเดือนกันยายน เพราะจะปิดงบประมาณ เงินเหลือ เดี่ยวโดนตัดงบ เพราะฉะนั้นก็รีบจัดกันใหญ่ จัดทั้งในประเทศ ต่างประเทศ เดือนกันยายนนี้เอากันให้มันเลย ต่อไปนี้ท่านคิดใหม่ จัดมิถุนายนได้หรือไม่ แล้วมาคุยกับพวกเรา แล้วพวกเราในฐานะอยู่ภูเก็ต พังงา กระบี่ จะ Serve ท่านในราคาที่ท่านต้องการได้ ผมว่าเราช่วยกันได้ อันนี้คือทางรัฐบาลจัดได้ ผากท่านประธานด้วย ผมขอความกรุณาตัวนี้ท่านช่วยพูดหน่อย จะสั่งได้ทันที อันที่ ๒ ที่ผมต้องการจะให้ทางรัฐบาลช่วยดูก็คือเรื่อง เราเรียกว่า Cooperate meeting ก็คือเป็นเรื่องของการประชุมของบริษัทต่าง ๆ คุณทราบหรือไม่ว่าปีนี้บริษัทต่าง ๆ ส่งคนไปเที่ยวเมืองนอกมหาศาล ผมเพิ่งคุยกับคุณเถกิงเมื่อครู่นี้เองว่า มีแอมเวย์ไปอิตาลีตั้ง ๒,๐๐๐ คน เพราะอะไร อย่างนี้ไปหมดนะ ผมว่าทำไมต้องไปเมืองนอก คุณรู้หรือไม่ จำนวนที่คนเดินทางออกนอกประเทศเพิ่มขึ้นตลอด ๒๐๐ เปอร์เซนต์ ๒๐๐ เปอร์เซนต์ คือ ๒ เท่าตัวจากตัวเลขที่เคยเดินทาง ก็แสดงว่าคนไทยไม่มีความเชื่อมั่นเดินทางในเมืองไทย แล้วเราประกาศให้เที่ยวไทยทั่วทิศ เที่ยววันธรรมดา ไม่ธรรมดา ปรากฏว่าเที่ยวเมืองนอกกันเลยสนุกสนาน โดยเฉพาะ Long weekend คุณไปดูได้ ผมก็ไม่ได้ไปเที่ยว ผมไปทำงาน ผมไปญี่ปุ่น ไปเมืองเล็ก ๆ ผมถึงได้ไปเจอคนไปเดินแถวเมือง ที่แอร์พอร์ตยังไปเจอทัวร์ไทย ไปเดินฟูกุโอกะก็เจอทัวร์ไทยทั้งลำเลย ไม่ใช่โอซาก้าหรือโตเกียว เมืองอย่างนั้นคนไปมาก แต่ว่านี่คือปัญหา แล้วคุณรู้หรือไม่เมืองจีน คุณไปดูสนามบินดอนเมือง ตอนช่วง Long weekend เครื่องบินจีนไม่มี Seat นั่งแม้แต่ Seat เดี่ยวไปเมืองจีน เต็มหมด คือปัญหาที่เรายังไม่สร้างความรู้สึกให้เขาต้องการจะเที่ยวเมืองไทยเลย ฉะนั้นสิ่งที่เราจะคุมได้ก็คือ ต้องขอร้องกัน เหมือนท่านกำลังขอประหยัดไฟวันนี้ ขอร้องเลยบอกว่าตอนนี้ช่วยกันก่อน ผมไม่ใช่ว่าเรามีธุรกิจอยู่ที่นี้แล้วต้องการให้ช่วย เราต้องการให้มองภาพตรงนี้ให้ชัดเจนว่า ถ้าไม่ช่วยแล้วไม่รู้ใครจะมาช่วยเราแล้ว อันต่อไปก็คือเราเสนออันนี้ ปรับกระบวนการตลาดการท่องเที่ยวใหม่หมด ตามที่เสนอมาผมเห็นด้วย ไม่ใช่ไม่เห็นด้วย แต่ผมเห็นว่าอันนั้นเป็นเรื่องมองกันแบบวิชาการ กระบวนการตลาดต้องมาดูกันใหม่แล้วว่าเอาเงินไปใช้ทำอะไร อย่างที่ผมพูดว่า Event ต่าง ๆ นี่จำเป็นหรือไม่ ไม่ใช่ว่า โทษที่ รัฐมนตรีเปลี่ยน บับเปลี่ยนเรื่องเลย บางอย่างผมเรียกว่าผิติดินซีฟ นโยบายที่ท่านตั้งไว้ พอท่านหลุดไปหยุดไป พอท่านกลับมาท่านฟื้นกลับมาอีกแล้ว อย่างนี้น่ากลัว เพราะว่าไม่รู้แล้วเอาเงินไปจมหมดไปเท่าไร อันนี้คือสิ่งที่เราหวังว่าใช้งบประมาณไม่เกิดประสิทธิภาพ แล้วงบประมาณก็คือเงินภาษีของพวกเรานั่นเอง ฉะนั้นต่อ

ไปก็คือผมเสนอว่าให้พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่มีปัญหาให้กลับฟื้นโดยเร็วที่สุด เพราะว่าผมไปออสเตรเลีย ลูกน้องกลับมารายงาน ไปออสเตรเลีย Trip นี้กับ ททท. สิ่งที่คุณออสเตรเลียถามเรื่องการที่ว่า ป้าตองกลับมาเรียบร้อยหรือยัง เขาถามคำถามนี้ ไม่ใช่มาให้เขามาแต่อย่างเห็นสังกะสีสีเขียว หรือยังเห็นอยู่ดี ๆ Warning เกิดขึ้นโดยไม่รู้สาเหตุ คนวิ่งกันป่าราบ ผมว่าก็ตกลงนะ ผมยังบอกว่าพอดีเรื่องนี้เกิดขึ้นตอนผมอยู่เมืองจันทน์กับท่านผู้ว่า ท่านธนพงษ์สวัสดิ์ บอกระวังจะเหมือนเด็กเลี้ยงแกะ พอเกิดขึ้นจริงไม่มีใครวิ่งเลยก็สนุกอีก อันที่ ๔ ก็คือ อันต่อไปผมเสนออย่างนี้ว่าให้เปลี่ยนแนวการตลาดใหม่ ที่เราบอกว่าเปลี่ยนจากวิกฤติให้เป็นโอกาสผมจำได้ พอตีเมื่อวานนี้อ่านหนังสือพิมพ์มา หนังสือพิมพ์เขาบอกบางที่วิกฤติแล้วเป็นโอกาสนะ วิกฤติบางที่เป็นวิบัติเหมือนกันนะ ผมก็อธิบายอะไรไม่ได้ หนังสือพิมพ์พูดนะ ผมไม่ได้พูดนะ คือที่ผมพูดวิกฤติเป็นโอกาส ก็พูดแบบคนที่มองการตลาดให้ลึกซึ้งหน่อย อย่างไม่มองอย่างง่าย ๆ เพราะโลกเปลี่ยนเร็วมาก ขณะนี้หลาย ๆ ประเทศมีปัญหากัน จีนกับญี่ปุ่นทะเลาะกันใช่หรือไม่ ญี่ปุ่นทะเลาะกับเกาหลีใช่หรือไม่ เมื่อวานนี้อินโดนีเซียทะเลาะกับออสเตรเลียอีกแล้ว พวกทะเลาะกันนี้เราพยายามไปเจาะตลาดให้เร็วที่สุด ดึงกลับมาเที่ยวเมืองไทย ขอโทษที นี่ต้องทำนะ เพราะบางประเทศทำถึงขนาดจ่ายค่าหัวแล้วนะ ผมเล่าให้ฟังนะ สิงคโปร์ขณะนี้ ชื่อหัวนักท่องเที่ยวกันแล้ว บอกบริษัททัวร์เลยบอกว่า OK You เอาเข้ามาเท่านั้นหัว ถ้า You ถึงเป้าหมาย เราเอาเงิน Support you Support โดยวิธีไหนก็ได้แล้วแต่ ซึ่งเราก็น่าจะทำได้ในรูปแบบของการให้งบประมาณบางส่วนเอาไปช่วยทำโบรชัวร์ ช่วยไปทำ Promotion ช่วยโฆษณา ทำได้ ไม่ใช่เรื่องชื่อหัว แต่ของทางสิงคโปร์ ทางมาเลเซียทำกันแล้ว แล้วพวกนี้เขาไม่ได้นั่งอยู่ในออฟฟิศ เขาไป Knock door ไม่ใช่ Door knock Knock door ตามบริษัท ปิดห้องคุยกันเลย You จะช่วยได้เท่าไร เขาไม่ยอมนะ ขอเอกชนร่วมมือเรายังยินดีเลย อย่างว่าแต่ว่าจะให้รัฐออกอย่างเดียว

อันต่อไปก็คือการที่คุณอักษกพลพูดถึงเรื่องการกำหนดนโยบายการตลาด หรือว่า Theme การตลาด ผมไม่คัดค้านอะไรเลย ททท. มี Theme มาตลอด เกิดขึ้นมาก็อันรู้หรือไม่ ๓ อัน ผมเล่าให้คุณฟัง มีอะไรบ้าง มี Tourism of the Asia มี World class destination มี Happiness on Earth ผมก็เลยไม่รู้ว่าจะใช้อันไหนกันไปออกงาน เราพูด พูด ๓ อันเลย เพราะอะไร เพราะว่าเราไม่มีจุดยืนที่ชัดเจน จะเอาอะไรก็เอา แล้วสิ่งที่น่าห่วงคืออะไรู้หรือไม่รู้ เปลี่ยนบ่อยมาก ยังไม่ทันติด พอเริ่มติดตลาดเปลี่ยนแล้ว Amazing พอจะจำได้ กลายเป็นอะไรไปอีกแล้ว แล้วใครจะไปรู้ ยกตัวอย่างมาเลเซีย เราพูดกันตลอดเวลา Malaysia truly Asia ใช้มาไม่รู้กี่ปี ก็ Truly Asia ก็ไม่เห็นเสียหายเลย ให้ติดหูติดตลาด ติดปากว่าอันนี้เป็นของเรา ไม่ใช่คนอื่นแย่งเราไป อันนี้เราเปลี่ยนของเราเอง เราช่วยเหลืออะไรไม่ได้ แล้วสิ่งที่น่าห่วงอีกตัวหนึ่งก็คือ ทุกกระทรวงทุกหน่วยงานก็มีคำของตัวเองขึ้นมา แต่ว่าทำคนละทิศคนละทางหมด ผมไปนั่งประชุม Kitchen of the world ก็มี Awaytion hub ก็มี Detroit of Asia ก็มี คือแล้วแต่

กระทรวงไหนจะคิดขึ้นมา แต่วิธีทำคุณทราบหรือไม่ว่าทำอะไร ต่างคนต่างทำ ของพวกนี้บางอย่าง ผนวกกันได้ คุณจะขายรถยนต์ หรือขายแฟชัน คุณจะขายอาหาร ท่องเที่ยวไปได้หมด ท่องเที่ยวไปบวก กับใครได้ทั้งนั้น เพราะคำว่า นักท่องเที่ยว รวมทั้งนักธุรกิจเดินทาง รวมทั้งนักลงทุน รวมทั้งคนที่ไม่คิดจะ มาเที่ยวแต่จะมาทำงานก็เป็นนักท่องเที่ยว เพราะฉะนั้นตรงนี้เราน่าจะจับผนวกกันให้ถูกต้อง

ผมทำการบ้านมามากเมื่อคืนนี้เลยต้องพูดยาวนิดหนึ่ง สิ่งต่อไปผมขอพูดในเรื่องของ ปัญหานิดหนึ่ง เพราะถ้าไม่พูดแล้วรู้สึกนอนไม่หลับ ปัญหานี้ผมพูดว่านโยบายของรัฐกับการทำงานไม่ ชัดเจน ผมต้องพูดตรงนี้เลย เพราะอะไร ที่ผมพูดเมื่อครู่คำว่า ผิดบิคินซีฟ ผมพูดเรื่องจริง ท่านคงจำได้ นโยบายบางอันจบไปแล้วแต่ว่ามาอีก อย่างเช่น เรื่อง Long stay ผมต้องพูด บริษัทนี้ พุดง่าย ๆ ว่าควร จะแจ้ง จะแจ้งแล้วก็เอาเงินอัดเข้าไปเพื่อจะให้เกิดขึ้นได้อีก ผมว่าเราไม่เคย Study กันอย่างจริงจังว่า Long stay คืออย่างไร อยู่ดี ๆ เราก็หยิบขึ้นมา อยู่ดี ๆ ท่านนึกต้องการจะขึ้นมาท่านกับบอกว่าจะสร้าง สนามกอล์ฟ ๓ ประเทศให้เชื่อมกัน ท่านบอกท่านเองก็ไม่รู้ ผมก็ไม่ทราบ อย่างนี้ต้องโทษทีนะ ใครที่รู้จัก กับท่านก็ขอประทานโทษด้วย รวมทั้งมี Elite card อีกต่างหาก อันนี้เป็นการทำ Card ที่สูญเสียเงินอย่าง มหาศาล แล้วก็ไม่มีผลอะไรเลย แล้วก็ทำชื่อเสียงของประเทศชาติเสียหาย เพราะว่าเหมือนกับการหลอก กันเป็นทอด ๆ สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเรื่องที่น่าจะปวดฝุ่น ผมไม่โทษ โทษเพียงแต่ว่าเราอาจจะเปลี่ยนรัฐ มนตรีบ่อยไปไหนแล้วก็ไปซ้ำเอาคนที่เคยคิดไอดีนี้ขึ้นมาทีละเล็กละน้อยแล้วก็เลยเอากลับฟื้นขึ้นมาใหม่ ผมถึงเรียกผิดบิ คินซีฟ ประเด็นที่ ๒ ที่ผมบอกนโยบายอย่างไร เอมันเชื่อว่า เอมันเชื่อว่าคือพวกจัด Event marketing ของเหลือเกิน จัดทั้งในประเทศ ทั้งต่างประเทศ รวมทั้งไปจัดถึง Money Expo ขายหน้าไปทั่วโลก คือเอา มัน คือจัดแล้วก็ไม่รู้ว่าจะประโยชน์อะไร บางอย่างไม่ใช่หน้าที่ของตัวเองก็ไปทำ โทษที คน ททท. Film festival ไม่ใช่หน้าที่ ททท. เลย คุณไม่ได้โฆษณาหนัง ไม่เกี่ยวเลย ผมพูดตรง ๆ เป็นเรื่องของกระทรวง เขา มีสำนักภาพยนตร์ขึ้นมาเสียด้วยซ้ำ ถ้าผมจำไม่ผิด แต่ไม่ได้ทำอะไรเลย โทษที คน ททท. กลับไป ทำ ใช้งบประมาณหมดไปตั้ง ๒๐๐ กว่าล้านแต่ละปี ทำไมผมไม่เข้าไปทำทำไม เองงานที่ตัวเองถนัด ไปทำในสิ่งที่ ตัวเองไม่ถนัด

อันต่อไปผมใช้คำว่า ทีใครที่มัน ทำอย่างไรทีใครที่มัน เห็นชัด ๆ อย่างนี้ คนภูเก็ตคงรู้ ศูนย์ประชุม วันดีคืนดีก็ฟื้น วันดีคืนดีก็ยุบหายไป Duty free port ยังจำได้ ผมไปประชุมที่เชียงใหม่ นโยบายล้ำเลิศ Duty free port เดียวนี้ไม่ทราบอยู่ไหน IT City เดียวนี้ก็หายไปแล้ว ไม่ได้ยินแล้ว แต่ บางพื้นที่ ขอโทษที อัดเข้าไป มีทั้งศูนย์ประชุม มีศูนย์ประมงน้ำจืด มีอะไรหมดทุกอย่าง อัดเข้าไปจนไม่มี ที่ที่จะสร้างแล้ว ผมก็ไม่ทราบทำไมถึงคิดอย่างนั้น นั่นคือสิ่งที่เกิดขึ้นจริงในโลกนี้ ในบ้านเรา ผมถึงบอกว่า ไม่ทราบว่าคุณเสร็จแล้วออกจากโรงแรมได้หรือเปล่า อันที่ ๒ ผมพูดง่าย ๆ จะได้จำได้ว่า ความรู้สึกของ เราที่มีต่อปัญหาภาคใต้มีคนอยู่ ๔ กลุ่ม คน ๔ กลุ่มที่มองเรา โทษทีไม่ได้พาดพิงใคร แต่ว่าผมถอดมา

เป็น ๔ กลุ่มนี้ กลุ่มที่ ๑ ผมเรียกว่า กลุ่มสงสาร คือเขาสงสาร ๓ จังหวัดเรา ต้องการช่วย ที่จริง ๖ จังหวัด สีนามิบวก ๓ จังหวัดชายแดน ๙ จังหวัดเข้าไปแล้ว ภาคใต้มี ๑๗ จังหวัด เหลืออยู่ ๘ จังหวัด ไม่รู้ทำอะไรแล้ว เพราะ ๙ จังหวัดโดนเข้าไปแล้ว แต่ไม่รู้จะช่วยอย่างไร เพราะว่าปิดประตูหมดไม่ให้ช่วย เขาจะทำเอง ก็ได้แต่สงสาร กลุ่มที่ ๒ ใช้คำว่า อิจฉา กลุ่มนี้น่ากลัว อิจฉาคืออย่างไร ก็คือเราก็ไม่ต้องมีกิจการนี้ เลิกกันไป ฉะนั้น ๔ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่ผมคิดขึ้นมาเอง ไม่มีใครคิด ผมใช้คำว่า กลุ่มสงสาร กลุ่มอิจฉา สมน้ำหน้า แล้วก็หาผลประโยชน์ ๔ กลุ่มนี้เป็นกลุ่มที่เราต้องระวัง อีกอันหนึ่งก็คือที่ผมต้องการจะเรียนให้ที่ประชุมได้ทราบก็คือ ยังไม่มีหมดความหวัง เมื่อก่อนฉันนี่ผมไปประชุมกับสมาคม โรงแรมไทย มีฝรั่งคนหนึ่งมาพบผม เขาก็มาเสนอโอเคเดียว จัดมาว่าประเทศแคนาดา ต้องการได้คนไทยที่ทำงานด้านโรงแรม ๒๐๐ คน ที่กระทบสินามิด่วนนะ พื้นที่อื่นอย่ามายุ่ง เรื่องนี้เอาสินามีก่อน ๒๐๐ คนเอาไปทำงานที่แคนาดา โดยที่เขาจ่ายค่าเครื่องบินให้ ที่พักให้ มีรายได้เกิดขึ้นด้วย ตามแต่ละโรงแรมตกลงกัน ระยะเวลา ๑ ปี อันนี้ก็เป็นโอกาส อันนี้เขาก็ส่ง E-mail กับผมเมื่อก่อนนี่อีกแล้ว เขาต้องการได้ ไม่ทราบว่ามีอาจารย์ที่ Campus ที่นี้บ้างหรือเปล่า เขาต้องการได้นักศึกษาด้วย คือเขาต้องการจะช่วยคนที่กระทบสินามิ แต่ว่าไม่รู้จะช่วยได้อย่างไรก็มีวิธีนี้ที่จะช่วยได้ก็คือ มีงานให้ทำ แต่ผมเสนอเขากลับไปบอกว่าทำไม่ไม่ขอสัก ๒ ปี เมื่อเด็กเราจะได้ไปเรียนหนังสือได้ด้วย เรียนตรง ๆ สมมุติเรียนปริญญาโท หรืออะไรอย่างนี้ ก็ไปเรียนหลักสูตรสัก ๒ ปี แล้วก็ทำงาน เขาบอกว่าอันนั้นไว้พูดกันทีหลัง ตอนนั้นเอาตรงนี้ก่อน ก็เป็นข้อมูลใหม่ ที่นี้ท่านที่มีลูกน้อง หรือมีญาติที่กระทบสินามิเรื่องนี้ขอให้ติดต่อกับสมาคมโรงแรมภาคใต้ คุณสิทธิ จันทวนิช ติดต่อกับท่านโดยตรง เพราะท่านมีหน้าที่นี้ ผมมีหน้าที่รับข้อมูลมา แต่ผมจะเป็นกรรมการคัดเลือกด้วย ไม่ใช่อยู่ที่ ๆ ส่ง จะต้องมีการคัดเลือก

ที่ผมพูดทั้งหมดนี้ผมไม่ได้บ่น ผมพูดจากความรู้สึกจากในใจผม ผมไม่สบายใจอย่างยิ่ง ที่เห็นเหตุการณ์นั้นเกิดขึ้นในพื้นที่ของ ๒ จังหวัดนี้ แล้วผมเข้าใจในคุณอีกกพลกับท่านที่มาจากกระทรวงดีว่า ท่านในฐานะที่เป็นข้าราชการ ท่านทำงานท่านก็ต้อง Serve อย่างนี้ แต่ผมเป็นห่วงอย่างเดียวว่า เรากำลังแก้ปัญหาได้ถูกทิศทางหรือไม่ อย่ยามองเรื่องของ ๓ จังหวัด ภูเก็ต พังงา กระบี่ เป็นเรื่องไกลตัว นักท่องเที่ยวที่ลดลงไปนี้ ไม่ใช่ว่าเขาไม่มาภูเก็ต พังงา กระบี่แล้วเขาลดอย่างเดียว คนที่ทำทัวร์จะรู้ดี ถ้าเขาตั้งใจจะขาทัวร์มาพื้นที่นี้แล้วไม่มา เขาก็ไม่ไปกรุงเทพฯ ด้วยซ้ำไป เพราะฉะนั้นขอให้มองตรงนี้ และอีกอันหนึ่งก็เรียนให้ทราบว่าวันนี้ไม่ทราบว่าบางท่านอาจจะได้รับการเชิญจากการบินไทยให้ไปประชุมร่วมกันที่โรงแรมแมริออต คุณประชุมกับคุณสมบัติอย่าลืมนะ เขาคงจะไปขอต่อราคาเราอีก เราต้องไปคุยกับเขาให้ดีว่าเขาจะเอาอย่างไร คือประเด็นหลักขอให้เขาบิน อย่หายุดบินเท่านั้นเอง ถ้าหยุดบินไม่มีเครื่องแล้วใครจะมา ยิ่งหนักเข้าไปอีก ผมว่าตอนนี้คนภูเก็ตไม่ใช่จะช่วยตัวเองไม่ได้ แต่ไม่รู้จะทำอย่างไร ก็หวังส่วนกลางที่จะช่วย โดยเฉพาะท่านประธานกรรมการ และท่านอยู่พัททยา ผมทราบ

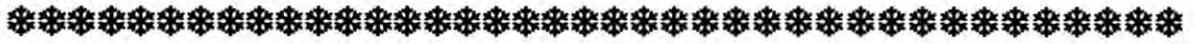
ดีว่าพ่ตายดีกว่าเรามาก โดยเฉพาะ อบจ. มีเงินมาก ไม่ใช่เราไม่มี เพราะเราเก็บภาษีไม่ได้ ผมทราบดีของเราเก็บภาษีไม่ได้ แล้วท่านก็สนับสนุนการท่องเที่ยวอยู่มาก เพราะฉะนั้นเราต้องการให้ภูเกิดเราเหมือนพ่ตาย

เห็นใจวิทยากรทั้ง ๒ ท่าน คือเห็นใจเพราะท่านมาสวมบทของอันนี้ ผมคงไม่กล้าจะไปบางอย่างเกินที่ท่านจะตัดสินใจได้ แต่ผมมีข้อเสนอบางอย่างสำหรับท่านปรีดีที่พูด อาจจะเป็นเรื่องที่ไม่เป็นแก่นสาร แต่เป็นเรื่องจริง คือผมเข้าใจว่าท่านพูดคำว่า ปัญหาใหญ่คือเรื่องคน เรื่องเงิน อะไรก็แล้วแต่ เรื่องคนผมต้องการจะเสนอท่านอย่างนี้ กำลังคนถ้าไม่พอ ที่จริงใน ททท. ผมทราบว่ามีคนเหลือใช้อีกมาก แล้วคนเก่ง ๆ ด้วย แต่ไม่ได้ถูกใช้ ท่านลองปรึกษาท่านรัฐมนตรีหาทางออกเอาคนเก่ง ๆ พวกที่ไม่ถูกใช้มาใช้ เพราะว่าหลายคนที่ผมทราบ ขอโทษทีเพราะรู้ภายในมาก ลองหาทางดู ท่านอาจจะได้คนดี ๆ มาช่วยท่านได้มากไม่อย่างนั้นก็จะไม่มีอะไรทำ แล้วก็ว่างเปล่าเฉย ๆ นั่นคือประเด็นแรก

อันที่ ๒ เรื่องที่เกี่ยวกับเรื่องการใช้งบประมาณหรืออะไรก็ตามที่ท่านอึกกพลได้พูด ผมว่าทาง ททท. คงจะต้องชดเชยการจัดใหม่เลย คือขณะนี้อย่าเอาป็นเรื่องต่างประเทศ ในประเทศมาปนกัน ทีนี้ Priority ผมก็ถึง ๓ จังหวัดนี้ที่เร่งด่วนที่สุดในขณะนี้ คือมิถุนายน ถึงกันยายน ก็คือคนไทย เรื่องต่างประเทศนั้นว่ากันเดือนช่วง High season เราก็กทำไป แต่เรื่องที่เน้นตอนนี้ที่เดือดร้อนอยู่ก็คือต้องเอาคนไทยมาให้ได้โดยเร็วที่สุด ฉะนั้นคนไทยที่ผมเสนอผมยังยืนยันนะ ราชการต้องสั่งได้อยู่ได้แล้ว ได้ ๙๐๐ ก็ดีแล้ว ผมยังหวังน้อยกว่านั้น แต่ว่าได้ ๙๐๐ ยังดีกว่าพนักงานผม โรงแรมปิด หรือปลดพนักงานออกหรือลดเงินเดือน อันนี้คือปัญหาที่เราต้องให้เขาอยู่รอดแค่นั้นเอง ผมต้องการจะฝากตรงนี้ว่า เอาราชการก่อน แล้วส่วนที่ ๒ ที่เกี่ยวกับบริษัทโดยทั่วไป บริษัทในเมืองไทยยักษ์ใหญ่มาก บริษัทประกันภัยอย่างเดียวถ้ามีคนเป็นแสน ๆ คน ปีที่แล้วผมเรียนให้ฟัง คุณประมุขเอาอย่างผมหรือเปล่าไม่ทราบ เอาไปได้นะ ผมไปได้ Group AIA มาทีเดียว ๓,๐๐๐ คน ช่วงโรคซาร์ส คุณเชื่อหรือไม่ ผมพินเลย ซึ่งไม่มีใครเกี่ยวข้อง ผมไปคุยกับประธาน AIA แล้วดึงไปพักที่โรงแรม แล้วให้ราคาเขาต่ำหน่อย แล้วมีอะไรเขาก็ส่งมาเป็น Group เป็น Series มา ทีละ ๑๐๐ คน ๒๐๐ คน มาเรื่อย เพราะว่าเขาต้องให้ Intensive พนักงานเขากับคนที่ไปขายประกัน คือเขาทำอยู่แล้ว แต่ปกติพวกนี้เขาจะส่งไปเที่ยวเมืองนอก ไปออสเตรเลีย ไปฮาวาย ไปอะไรก็แล้วแต่ ลองคุยกันใหม่สิ บอกท่านมาเที่ยวกระบี่ของคุณสุบินบ้าง มาเที่ยวภูเก็ตของเราบ้าง อะไรก็แล้วแต่เรายินดีคุยกันได้ คือไม่จำเป็นต้องได้ราคา Mass เขาเป็นว่าให้คนเรามุ่งงานทำ นั่นคือประเด็นหลัก แล้วให้คนพลุกพล่านในพื้นที่ จะได้มีชีวิต ไม่ใช่ออกไปแล้วบอกผีหลอก หลอกจริง ๆ เราไม่มีคนเดินเลย ตามหาดต่าง ๆ น่ากลัวนะ ผมถึงต้องการเสนอว่า ททท. Set priority เรื่องคนไทยอันดับแรกก่อน แล้วเรื่องต่างประเทศท่านก็ทำของท่านไป ไม่ใช่ว่าท่านทำต่างประเทศจนลืมคนไทย ไม่ได้ ตอนนี่ที่ผมเป็นห่วง อีกตัวหนึ่งผมต้องการเสนอ ท่านจะเอาอย่างผมก็ได้ บางครั้งผมไม่คิดว่าผมขายของได้

เงิน ได้เป็นสินค้าในขนาดผมก็เอา สมมุติผมขายบริษัทฮอนด้า ฮอนด้าเอารถมาแลกกับผม กับจำนวนห้องพักที่ผมขายให้ ผมยินดีอย่างน้อยให้คนมีงานทำ แล้ววันหนึ่งผมเอาฮอนด้าไปขายต่อได้ อันนี้คือสิ่งที่ผมต้องการจะคิดให้เป็นรูปแบบในเชิง Barter agreement ให้เป็นรูปแบบว่าทุกอย่างไม่ใช่จำเป็นต้องเป็นเรื่องเงิน ให้เป็นรูปการแลกของกันก็ยิ่งได้ แต่ของที่เรามาขายในอนาคตได้ ดีกว่าห้องเราว่างเปล่าตอนนี้คือ ๐ เลย มีห้อง แต่ไม่มีคนนอน เหมือนเครื่องบินมี Seat แต่ไม่มีคนบิน เหมือนกันเลย สิ่งพวกนี้คือสิ่งที่เราต้องการจะฝากไว้ สิ่งหนึ่งที่หนักล้นมาก ผมต้องเดือนสติทางฝ่ายราชการก็คือเรื่องการไปทำสัญญา MOU หรือ ROI หรือ Letter of intent อะไรแล้วแต่ เกิดขึ้นในหลายประเทศ แล้วไม่เคยไปตามผล คือเซ็นแล้ว ทำ PR เสร็จ ขอโทษที่เมื่อปีที่แล้วผมไปญี่ปุ่นด้วย ก็เซ็น MOU กับญี่ปุ่น แล้วกลับมาวันนี้ยังไม่เห็นเลยว่า MOU กับญี่ปุ่น คนที่เซ็นกับท่าน ไม่ว่าจะท่านรองนายกฯ หรือท่านรัฐมนตรีที่เซ็น ก็คือบริษัททัวร์ที่หากินกับเราอยู่แล้ว ไม่มีอะไรใหม่ แต่ว่าสิ่งที่เราต้องการจะรู้ท่านไปทำอะไรเกิดขึ้น พวกนี้ต้องกลับมาดูกันใหม่หมดนะ ไม่ใช่เฉพาะภูเก็ตนะ ทุกจังหวัดในประเทศไทย ผมว่าไปรับปากอะไรเขาไว้แล้วไปตามเรื่องนะ ไม่อย่างนั้นเป็นการเสียหน้านะ พอเปลี่ยนรัฐมนตรี เปลี่ยนรัฐบาล มาอีกแล้วมาอีกแบบหนึ่งแล้ว ผมว่าอันนี้เป็นเรื่องที่เราต้องดู แล้วผมก็ออกจะเป็นห่วงอย่างที่พูดว่า เรากำลังอยู่ในห่วงที่อันตรายมาก เพราะเราไม่จัดระบบให้ดี ไม่จัดระเบียบให้ดี แล้วเราก็จะเจออย่างนี้ ถ้าเพียงเราฝากว่าทางฝ่ายราชการขอความกรุณาเรียกเอกชนไปคุยกันบ่อย ๆ แล้วเขาให้ความเห็นบ้าง คือท่านประชุมในห้องแล้วปิดห้อง แล้วท่านรู้กันอยู่ไม่กี่คน นี่ท่านได้มา ๓๐๐ ล้านผมยังไม่ทราบเลย เดี่ยวต้องไปทวงถามแล้วว่าตกลงท่านจะทำอะไรกับเงิน ๓๐๐ ล้าน

คำกล่าวเสวนาของ
 นางสาวเพ็ญรุ่ง โยสามเสน
 นายกสมาคมผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ
 ผู้ดำเนินรายการในหัวข้อเสวนา
 เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวไทย"
 โดย
 คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

ในนามของนายกสมาคมผู้สื่อข่าวเศรษฐกิจ และเป็นผู้ที่ได้รับมอบหมายให้ดำเนินการสัมมนาช่วงเช้าในวันนี้ ก็ขอกราบสวัสดิ์ท่านประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร ท่านผู้ว่าราชการจังหวัดทุกจังหวัด ภาคเอกชน นักธุรกิจ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แล้วก็ชุดชนที่อยู่ในพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน อย่างไรก็ตามเท่าที่ทราบทุกคนที่เข้ามานั่งฟังในวันนี้ก็คงตั้งตารอความหวัง ซึ่งก็รอมมาแล้วครั้งแล้วครั้งเล่าเท่าที่ฟังดู เนื่องจากว่าสภาพความเป็นจริงกับสภาพของข้อมูลที่อยู่ในเอกสาร หรือว่านโยบายอันสวดยุทธศาสตร์นั้นมีความแตกต่าง แล้วก็มึอะไรหลาย ๆ อย่างที่เสมือนเป็นเบื้องหน้าและเบื้องหลัง อย่างไรก็ตาม ในวันนี้ก็จะได้สัมผัสข้อมูลอีกครั้งหนึ่งหลังจากที่สิ้นนามีผ่านมาแล้ว ๕ เดือน วันนี้เราก็มีตัวแทนจากกระทรวงการท่องเที่ยว คือคุณปริดี โชติช่วง ผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรงในฐานะผู้อำนวยการสำนักนโยบายและยุทธศาสตร์กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา ซึ่งจะเป็นผู้เสนอรายละเอียดอีกครั้งหนึ่งว่า แผนยุทธศาสตร์ฉบับที่วางไว้ก่อนที่จะมีสิ้นนามี กับหลังจากเกิดเหตุการณ์สิ้นนามีมีตรงไหนที่ใช้ประโยชน์ได้จริงและตรงไหนที่ควรจะฉีกทิ้งไปบ้าง

โดยสรุปที่ท่าน ผอ. ฝ่ายวางแผนฯ ท่านปริดี กล่าว ก็คือ วิธีการของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยซึ่งเป็นเสมือนหน่วยพัฒนาการตลาดของประเทศก็ได้นำเสนอไว้ในกรอบใหญ่ คือเรื่องของแผน ๕ ปี ซึ่งเราจะเห็นได้ว่าเป็นไปตามกระบวนการเชิงนโยบายของรัฐบาลเรื่องของอิงทุนนิยมชนิดหนึ่ง ส่วนเรื่องของการรายได้ที่ไปสู่อ.๑ ล้านล้าน ภายในอีก ๓ ปีข้างหน้า แต่จะไปได้อย่างไรนั้นเดี๋ยวกลับมาว่ากันอีกรอบหนึ่ง กับเรื่องของ ๕ กลยุทธ์ที่เรามีตัวช่วยเข้ามาหลาย ๆ อย่างที่เมื่อครู่คุณอัครกพลได้นำเสนอไว้ ทั้งในเรื่องของความเป็น Hub ความเป็น Paradise ความเป็น World event World class

ต่าง ๆ แล้วเดี๋ยวเราจะกลับมาอีกครั้งหนึ่ง ตอนนี้ขอคุณโอภาส เนตรอำไพ รองประธานสภาอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย เป็นผู้นำเสนอในภาพรวมของภาคเอกชนว่า มาตรการที่เขาประสบอยู่ใน พื้นที่ ทั้งในภูเก็ตและในฝั่งอันดามัน เพราะเท่าที่ทราบคุณโอภาสเสนอไว้ว่า เป็นคนแรกที่เขียนเรื่องของแผนยุทธศาสตร์ภูเก็ตเมื่อ ๓๐ ปีที่แล้ว ๓๐ ปีผ่านไปกับวันนี้มีความแตกต่างกันขนาดไหน แล้วก็แนวทางที่จะก้าวไปสู่ความเป็นจริงในเรื่องของความเป็น World class ก็ดี ความเป็น Hub ก็ดีของอันดามันและภูเก็ตจะเดินไปได้จริงหรือไม่

สรุปเท่าที่คุณปรีดีนำเสนอไป อาจจะตรง หรือยังไม่ตรงใจท่านผู้ฟัง เดี่ยวกลับมาถกกันอีกครั้งหนึ่งว่า สิ่งที่ภาคเอกชนมาฟังในวันนี้เป็นสัญญาสังจักษฐานของรัฐบาลเองที่เคยให้ไว้ในตอนสั้นๆ แต่ ณ วันนี้สังจักษฐานเหล่านั้นได้กลับมา หรือว่ามีอันไหนที่ Action จริงแล้วหรือยัง เดี่ยวมาว่ากัน

ความเห็นของภาคเอกชนซึ่งผ่านเสียงของรองประธานสภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย ก็ได้เห็นกันชัด ๆ ในภาคเดียว ภาค ๔ เดือน และภาคที่เกิดขึ้นในอนาคต ซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ ทั้งในเรื่องของยุทธศาสตร์ ระยะยาว ยุทธศาสตร์เร่งด่วนและเร่งด่วนที่สุด ซึ่งจะเปลี่ยนวิกฤติเป็นโอกาส หรือจะเปลี่ยนวิกฤติเป็นวิบัตินั้นก็ขึ้นอยู่กับทุกท่านต้องร่วมมือกัน ที่นี่จะขอย้อนกลับมาถึงเรื่องของบทบาทและหน้าที่จริงของกระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา เมื่อสักครู่นี้ ผอ. ปรีดีได้พูดถึงเรื่องของกรอบยุทธศาสตร์และนโยบายต่าง ๆ ซึ่งเป็นภาพรวม แล้วก็ดูเสมือนว่าจะเปิดทางถอยไว้ชนิดหนึ่งว่าหน่วยงานภาครัฐมีข้อจำกัดในเรื่องของความล่าช้าในการทำงาน แล้วก็พยายามที่จะนำเสนอว่าควรจะมีหน่วยงานกลางของภาคเอกชนหรือภาคคืออะไรต่าง ๆ เกิดขึ้นในอันดามัน แต่ ณ วันนี้คำถามที่ผู้ฟังทุกท่านและจากการที่ได้สอบถามภาคเอกชนหรือนักธุรกิจในพื้นที่นี้มาแล้ว สิ่งที่เขาต้องการรู้มากที่สุดก็คือบทบาทและหน้าที่ของกระทรวงการท่องเที่ยวฯ ที่ตั้งมา ๔ ปี ขึ้นปีที่ ๕ แล้ว คุณเขียนยุทธศาสตร์มา ๔ ปี อันนี้เป็นยุทธศาสตร์ในรัฐบาลทักษิณ ๒ แล้วนี่ หน้าที่ของคุณที่คุณรับผิดชอบอยู่คุณได้ทำได้สมบูรณ์แบบแล้วหรือยัง โดยเฉพาะในเรื่องของบทบาทในการพัฒนาระบบบริหารจัดการแบบบูรณาการ ซึ่งในยุทธศาสตร์ข้อนี้ได้เขียนไว้อย่างชัดเจนว่า กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬาจะเป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ทั้งหมด ร่วมกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ตรงนี้คุณได้ทำแล้วหรือยัง ผอ. ปรีดีช่วยนำเสนอให้ชัด ๆ ชนิดหนึ่ง ถ้ายังไม่ได้ทำ ณ วันนี้และในอนาคตอันใกล้นี้ คุณวางลำดับการที่จะทำอะไรไว้บ้างหรือเปล่า

เท่าที่นำเสนอมาฉายให้ทุกคนเห็นภาพ ณ ตรงนี้ ก็มีคำถามต่อไปอีกว่า แล้ว ๔ ปีที่ผ่านมาก็ยังอยู่ในกับดักของเรื่องระบบปฏิรูปราชการโดยสร้างแล้ว ณ วันนี้ถ้าจะพูดกันแบบเปิดอกยุบไปเลยดีหรือไม่คะกระทรวงการท่องเที่ยวฯ หรือว่าถ้าจะทำงานต่อ คุณจะทำภายใต้กลไกไหน ในเมื่อคุณมีปัญหาทุกอย่าง อันที่ ๑ อันที่ ๒ ภายใต้ยุทธศาสตร์ที่เขียนขึ้นมา เขียนโดยระบุว่าเป็นองค์กรกลางใน

การขับเคลื่อนความร่วมมือภาครัฐกับภาครัฐด้วยกันก็ยังไม่เห็น ที่ ผอ. ฉายให้เห็นว่า ภาครัฐกับภาครัฐด้วยกันในอีก ๔ - ๕ กระทรวงที่เกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวฯ ได้ทำหน้าที่อะไรไปบ้าง และเห็นผลอะไรมาบ้าง และกับความร่วมมือของภาคเอกชน โดยเฉพาะเรื่องของท้องถิ่นหรือชุมชนหรือองค์กรระดับท้องถิ่นในพื้นที่เองก็ตาม ขอเดิมนิดหนึ่งทีพูดถึงเรื่องของการกระจายงบประมาณสู่ท้องถิ่น ล่าสุดเมื่อสัปดาห์ที่แล้วเท่าที่ทราบจาก กรม. กรม. กระจายรายได้สู่ท้องถิ่นหรืองบประมาณได้ รัฐบาลนี้มีมติออกมาชัดเจนแล้วว่า จะชะลอ เพราะว่าปีนี้จ่ายตามเป้า ๓๖ เปอร์เซ็นต์ จ่ายไปแค่ ๒๔ เปอร์เซ็นต์ ปีหน้าประมาณ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ รัฐบาลก็จะถอยกลับไปเหมือนเดิม คือในช่วง ๒ ปีข้างหน้าจะไปอยู่ส่วนกลาง ไม่ได้อยู่ที่ท้องถิ่น เพราะฉะนั้นต้องทำความเข้าใจในเรื่องนี้ให้ชัดเจนด้วย ซึ่งท่านปรีดีก็ได้อธิบายเบื้องต้นแล้ว

มีอีกประเด็นหนึ่ง ในประเด็นของเรื่อง ตอนนี้เราอยู่ในช่วงของการรอผลการออกจากรับคักของระบบราชการ ซึ่งก็ยังไม่รู้ชะตากรรมว่าจะออกได้สักแค่นั้น อันที่ ๒ ในขั้นต่อไปเป็นเรื่องของการเพิ่มขีดความสามารถทางด้านของสินค้าและบริการ ตรงนี้เอง คือภาคเอกชนคาดหวังกับกระทรวงการท่องเที่ยวไว้สูงมากกว่าน่าจะทำอะไรได้ดีกว่าที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน แต่ทุกวันนี้โครงการต่าง ๆ ที่เป็นรูปธรรมยังขาดความชัดเจน โดยเฉพาะล่าสุดในเรื่องของสินามิเอง สำนักพัฒนาการท่องเที่ยวเป็นผู้นำการจัดสมัชชากรรมการบริหารพิเศษของ WTO World Tourism Organization มาจัดที่ภูเก็ต แล้วก็มี การ Rest ถึงประเด็นเรื่องของเงิน Tsunami fund ขึ้นมา จากวันนั้นจนถึงวันนี้โครงการก็ไม่เห็น เงินก็ไม่มา ไม่ทราบว่าตรงนั้นจะถามว่าใครที่เป็นคนทำกันแน่ และทำขึ้นมาเพื่อสร้างภาพเท่านั้นหรือ ของจริงอยู่ตรงไหน

ให้ความหวังได้ไซหรือไม่ว่า หลังจากนี้ไปกระทรวงการท่องเที่ยวจะเป็นเจ้าภาพในการที่จะขับเคลื่อนทั้งเรื่องงบประมาณและโครงการต่าง ๆ ที่อยู่ในความรับผิดชอบของตัวเองให้ดีที่สุด แล้วเกิดเป็นผลสัมฤทธิ์ที่เป็น Action plan ไม่ใช่ยุทธศาสตร์ที่อยู่ใน Paper strategy หรืออะไรต่าง ๆ ตรงนี้

ก็จะเสนอข้อมูลคร่าว ๆ ที่เพิ่งจะไปได้จากบริษัท ทำอากาศไทย จำกัด (มหาชน) ว่า ๔ เดือน มกราคม ถึงเมษายนนี้ ภูเก็ตจำนวนนักท่องเที่ยวรวม จากเดิมปีที่แล้ว ๔ เดือน ได้ ๑.๖ ล้าน ปีนี้ได้มาแค่ ๙๐๐,๐๐๐ คน หายไป ๗๐๐,๐๐๐ คน นี่เป็นตัวเลขจริง ๆ จากบริษัท ทำอากาศไทย แล้วกระทรวงการท่องเที่ยวเองจะเข้ามามีส่วนซ่อมแซมปรับปรุงอะไรตรงนี้ให้สินค้าพอจะดำเนินต่อไปได้หรือการฟื้นฟูตัว Product มีคุณภาพ โดนใจคนซื้อจริง ๆ ตรงนี้เป็นเรื่องที่กระทรวงการท่องเที่ยวต้องพูดถึงบทบาทของตัวเองให้ชัด เพราะว่าคุณโอกาสได้เสนอไว้แล้วว่า ในช่วงมิถุนายนถึงกันยายน ยังไม่รู้ลูกผีลูกคนว่าภูเก็ตหรืออันดามันจะเป็นอย่างไร

ก็ฝากกระทรวงการท่องเที่ยว ให้นัดหนึ่งว่า อย่างไรก็ตามเรื่องของการพัฒนาเรื่องของสินค้า อย่างไรก็ตามยังเป็นหน้าที่หลัก และอีกส่วนก็คือเรื่องของการบูรณาการความร่วมมือต่าง ๆ ต่อไปจะผ่านไปที่คุณอภักดิ์เลย เมื่อครู่ที่ได้พูดถึงกรอบยุทธศาสตร์และเรื่องของ ๕ กลยุทธ์การตลาด ที่มีทุกรูปแบบทั้งเชิงรุกและเรื่องของการเตรียมความพร้อม แต่ที่นี้ในการสัมมนาครั้งนี้ต้องการให้พูดลงลึกชัดเจน เพราะว่าน่าจะเป็นยุทธศาสตร์รายภาคที่ให้กับอันดามัน เพราะเท่าที่นำเสนอข้อมูลไว้เมื่อครู่ก็คือ ๑.๖ ล้านคน หายไปแล้ว ๗๐๐,๐๐๐ คน ตรงนี้รายได้ชัดเจนอยู่แล้วว่า ททท. ก็คูณด้วย ๘.๓ วัน คูณด้วยค่าใช้จ่ายต่อหัว ๓,๘๐๐ เท่าไรก็ตาม ออกมาเป็นเงินก็จะประมาณเกือบ ๒๐,๐๐๐ ล้าน หายไปแล้วจากภูเก็ต แล้วเข้าสู่ตอนนี้ มีอุทยานถึงกันยายน ที่เอกชนเรียกว่า Super low ด้วยซ้ำ เพราะคุณพัฒนาพงษ์เองก็บอกว่าตอนนี้ป่าต้องการเข้าพักโรงแรมเหลือประมาณ ๑๐ เปอร์เซ็นต์ แล้วโดยรวมเหลือแค่ ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๖ เดือนนี้ ททท. สามารถที่จะดึงตลาดเข้ามาสู่ภาคพื้นนี้ได้อย่างไรบ้าง ด้วยวิธีไหนบ้าง และต้องการความร่วมมือจากภาคเอกชนในรูปแบบใดบ้าง

มีคำถามต่อว่า ช่วยพูดให้ภาคเอกชนใจชื้นขึ้นมาได้หรือไม่ เพราะว่า ๔ เดือนของภูเก็ต และอันดามัน ตอนนี้ทุกคนรู้สึก เท่าที่สอบถามดูเหมือนโคม่า หรืออยู่ใน ICU นานมาก แล้ว ๘ ตลาดที่ว่าในช่วง ๔ เดือนนี้จะ Generate เรื่องของรายได้เข้ามายังพื้นที่นี้ได้มากน้อยขนาดไหน อีกส่วนหนึ่งก็คือเรื่องของการเข้าพักจะมีจาก ๓๐ ขึ้นไปอยู่ที่เท่าไรถึงจะพอเลี้ยงปากเลี้ยงท้องคนในพื้นที่นี้ได้พออยู่ได้ เพราะ ณ ขณะนี้เท่าที่ทราบจากภาคเอกชนก็คือ แรงงานเริ่มไหลออกไปพื้นที่อื่น อันที่ ๑ อันที่ ๒ ผู้ประกอบการในส่วนของโรงแรม รีสอร์ทต่าง ๆ ที่มีห้องตั้งแต่ ๒๐๐ ห้องขึ้นไป จะต้องควักเนื้อออกมาเป็นค่าใช้จ่าย เดือนหนึ่งอย่างน้อย ๒ ล้านบาท ตรงนี้ใน Green season ก็ดี หรือในเรื่องของ Campaign เร่งด่วนตรงนี้จะช่วย Generate รายได้อย่างไร อัตราเข้าพักเป็นอย่างไรบ้าง

ในเรื่องการ Generate รายได้อีกส่วนหนึ่งบอกว่า ยัง ๑.๑ แสนล้านอยู่หรือเปล่า แล้วโรงแรมเองจะดึงตัว Occupancy กลับไปสู่ภาวะที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริงได้หรือไม่ และโครงการที่คุณโอกาสนำเสนอไว้เมื่อครู่ว่า โครงการมีดีบคินซ์ทั้งหลาย การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยเองจะลงมาสนองโครงการเหล่านั้นหรือไม่คะ ในแง่ของการใช้เงินก็ดี ในแง่ของการพัฒนาตลาดก็ดี

ในฐานะของผู้ดำเนินรายการ ก็ต้องขอขอบพระคุณผู้ที่มีเกียรติทุกท่านที่เข้าร่วมการสัมมนาในภาคเช้าครั้งนี้ และขอขอบพระคุณท่านวิทยากรทุกท่าน รวมถึงประธานคณะกรรมการการท่องเที่ยว สมาพันธ์ผู้ประกอบการและทีมงานของคณะกรรมการทั้งหมด

คำกล่าวเสวนาของ
นายอักษพล พุกกะวัน
ผู้อำนวยการฝ่ายนโยบายและแผน การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย
วิทยากรในหัวข้อเสวนา
เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
โดย
คณะกรรมการการท่องเที่ยว สมาผู้แทนราษฎร

ในช่วงบ่าย วันนี้คงจะมาถึงถึง ๖ จังหวัดอันดามัน เมื่อครู่คำถามที่ถามมาว่าทำอะไรไปแล้วบ้าง และจะทำอะไรต่อไป ผมคิดว่าผมได้ตอบในส่วนของกาการท่องเที่ยวไปแล้วเมื่อเช้านี้ และหลายท่านคงจะได้รับทราบไปแล้วในระดับหนึ่ง แต่อยากจะเรียนนิดหนึ่งว่า ในฐานะที่เป็นตัวแทนภาครัฐ นั่งอยู่คนเดียวบนนี้ ก็อยากจะเรียนเสนอให้ท่านเห็นภาพรวม ๆ ว่าในส่วนของรัฐบาลนั้นได้ทำอะไรไปบ้าง ผมขออนุญาตกล่าวในฐานะตัวแทน เพราะว่าจริง ๆ แล้วมีตัวแทนของพวกเรานั่งอยู่ข้างล่างภาครัฐที่ร่วมทำงานด้วยกันมา แล้วเอกชนที่ร่วมทำงานด้วยกันมาหาแนวทางแก้ไขประชุมกันมานับครั้งไม่ถ้วนแล้วก็ลงมาที่เห็นหน้ากันก็หลายครั้งมาก มีการแก้ปัญหาอันดามันเป็นระบบ เป็นกรอบยุทธศาสตร์ซึ่งเรื่องนี้กรอบยุทธศาสตร์ที่ผมจะเรียนเสนอสั้น ๆ จากนั้นไปเป็นกรอบที่วางไว้ตั้งแต่ต้นหลังจากเกิดสึนามิแล้วก็มีการวางยุทธศาสตร์ทันที สมัยนั้นก็ขออนุญาตอ้างถึงท่านรองนายกฯ สุวัจน์ ทิมงาน มีดอกเตอร์ปลอดประสพด้วย อพท. แล้วก็หลายหน่วยงาน รวมทั้งการท่องเที่ยวที่รีบไปดำเนินการเพื่อวางยุทธศาสตร์จะฟื้นฟูอันดามันอย่างไร นอกเหนือจากคณะกรรมการช่วยเหลือ ๙ คณะที่มาช่วยเรื่องประมง นั้สิน นักเรียน ผู้ประสบภัยพิบัติต่าง ๆ ๙ คณะ มีชุดหนึ่งขึ้นมาก็คือชุดที่เป็นคณะกรรมการฟื้นฟูการท่องเที่ยวชายฝั่งทะเลอันดามัน ชุดนี้มีกรรมการทั้งหมด ๕๕ คน มีผู้แทนจาก ๖ จังหวัดไปนั่ง ทั้งภาครัฐภาคเอกชน เพราะฉะนั้นที่ผมจะกล่าวนี้ก็คือแนวคิดร่วมกันระหว่างรัฐและเอกชนในการแก้ปัญหาอันดามัน ประชุมกันตั้งแต่ ๑๑ มกราคม ที่เชียงราย นำเสนอเข้า ครม. แล้วมีการดำเนินการแก้ไขเป็นลำดับ

ประเด็นของการที่จะมาแก้ไขปัญหานั้นแบ่งเป็น ๓ กลุ่ม อันที่ ๑ ก็คือฟื้นฟูพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว อันที่ ๒ มาสร้างภาพลักษณ์ คุณภาพและการบริการ อันที่ ๓ มาทำงานด้านการตลาด ๓ เรื่องนั้นเป็นเรื่องของกรอบยุทธศาสตร์อันดามัน ๖ จังหวัด ในการที่จะมาทำยุทธศาสตร์ครั้งนี้ได้ตกลงกันว่า จะดำเนินการอย่างเป็นระบบในการที่จะฟื้นอันดามันขึ้นมาเป็นแหล่งท่องเที่ยวระดับโลก เป็น The most presive beach cluster of the world อันนั้นเป็นเป้าหมายที่วางไว้ ผมขออนุญาตเรียนตามยุทธศาสตร์ที่เป็นข้อมูลพื้นฐานว่าได้คิดอะไรกันไว้อย่างไร แล้วก็ในการดำเนินการเพื่อที่จะฟื้นกลับมาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่สำคัญนั้น ระบุว่าต้องดำเนินการใน ๒ เรื่องคือ ด้านตลาด และด้านไปฟื้นฟูแหล่งท่องเที่ยว ในด้านตลาดนั้นพูดถึงว่าจะต้องทำการตลาดระยะสั้น และทำการตลาดระยะยาว การฟื้นฟูก็เช่นกัน ทำทั้งระยะสั้นและระยะยาว ผมคงไม่ให้เสียเวลามาก และคงจะไม่กล่าวทั้งหมด แต่อยากจะเรียนสรุปถึงประเด็นให้เห็นว่าในด้านการตลาดนั้นมองไว้อย่างไร ดังที่ปรากฏในยุทธศาสตร์ ทำหรือไม่ทำ เดียวค่อยว่ากันอีกเรื่องหนึ่งจะได้เห็นเป็นกรอบว่าตอนนั้นคิดอย่างไร ด้านตลาด สิ่งแรกที่เขียนไว้ก็คือ ฟื้นฟูเอกชนผู้ประกอบการที่เสียหายจากสินค้ามีขึ้นมาก่อนด้วยการหาแหล่งเงินทุนอุดหนุนสินยกเว้นภาษี อันนี้เป็นกรอบยุทธศาสตร์ที่จะฟื้นฟูอันดามัน ส่วนหน้าที่จะเป็นของใครจะมีหน่วยงานรับผิดชอบแต่ละเรื่องที่จะทำ เพราะฉะนั้นการฟื้นฟูไม่ใช่หน้าที่ ททท. โดยตรงคนเดียว แล้วก็ไม่ใช่หน้าที่หน่วยงานภาครัฐบางหน่วย แต่จะหลาย ๆ หน่วย และเอกชนหลาย ๆ คน ผมขออนุญาตเสนอเป็นภาพรวม เพราะเมื่อครู่ถามเฉพาะ ททท. ถ้าผมตอบ ททท. เดียวจะแคบไป ข้อ ๑ คือเรื่องหาเงินทุน อันที่ ๒ ก็คือส่งเสริมโครงการเที่ยวไทย ๖ จังหวัด ภายใต้โครงการไทยเที่ยวไทยเที่ยวอันดามันเพื่อเชิญชวนคนไทยเข้าพื้นที่ อันนี้คงตรงกับที่บางท่านได้พูดเมื่อเช้าแล้ว ว่าต้องมองคนไทยก่อน ก็ปรากฏยุทธศาสตร์ แล้วเราก็ได้ทำกันไปแล้วหลาย ๆ โครงการ อันที่ ๓ เขียนไว้ชัดเหมือนกัน กำหนดนโยบายให้หน่วยงานภาครัฐ รัฐวิสาหกิจจัดประชุมสัมมนาใน ๖ พื้นที่ เขียนไว้แล้วก็ทำได้ด้วย ด้วยการผ่อนปรนเรื่องงบประมาณ ค่าที่พักที่ว่ำนั้นก็ได้มีการคุยกับเอกชนว่าไม่ไหว ลดลงมาไม่ไหว ราคาเคยตั้งหลายพัน อยู่ ๆ จะลดเหลือ ๖๐๐ เป็นไปไม่ได้ ก็หาระดับกลาง เจรจากันแล้วได้ ๙๐๐ ก็ผ่านไปแล้ว แล้วอีกอันหนึ่งก็คือสนับสนุนให้เอกชนจัดประชุมสัมมนาให้เป็นรางวัลพนักงานเข้ามาเที่ยวในพื้นที่ อันนี้เป็นการเจาะกลุ่มเอกชนให้เข้ามาพื้นที่ แล้วก็อีกอันหนึ่งก็คือเรื่องของการกระตุ้นตลาดต่างประเทศระยะใกล้เข้ามา เพราะเราารู้เรากำลังเจอกับ Low season แล้วอีกอันหนึ่งก็คือเรียกความเชื่อมั่นของนักท่องเที่ยวจากต่างประเทศเข้ามา คือความเป็นจริงที่ผมเรียนเมื่อเช้า การจัด Fam trip การเอาสื่อทีวีอะไรต่ออะไรเข้ามา อีกเรื่องหนึ่งเป็นเรื่องเพิ่มเติมก็คือการลดค่าใช้จ่ายเกี่ยวข้องกับการเดินทาง เช่น ลดค่าธรรมเนียมเข้าอุทยาน ซึ่งจาก

๒๐๐ บาท ก็เหลือ ๒๐ บาท อย่างนี้เป็นต้น ซึ่งลดไปแล้ว แล้วก็หมดเขต อีก ๒ - ๓ วันนี่ ๓๑ พฤษภาคม อันนั้นก็เป็นเรื่องของกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช แล้วก็เรื่องของการจัด Event ต่าง ๆ เพื่อให้เห็นว่าตรงนี้ยังมีความสดใสอยู่ ไม่ว่าจะเป็นกอล์ฟ ไทเกอร์ กีน เกมส์ เอามิสยูนิเวอร์สลงมา ซึ่งเราเคยพูดว่าจะทำตอนนี้ก็ทำไปแล้ว เหนือกเทศนิสมาร์ตินา อินกิส ที่มาพทย์มาที่ภูเก็ตก็ทำไปแล้ว แล้วอีกเรื่องหนึ่งก็คือลดภาระผู้ประกอบการช่วยเหลือบุคลากรที่ตกงานในระหว่างที่รอนักท่องเที่ยวมา ททท. จัดฝึกอบรมไปแล้วในพื้นที่ทั้งหมด ๖ จังหวัด อบรมไปแล้วทั้งหมด ๕ ครั้งตามเป้าหมาย ก็ทำไปแล้ว ส่วนมาตรการระยะยาวด้านการตลาดที่เราพูดกันไว้ก็คือว่า ถือโอกาสตรงนี้ Promote ทั้ง Cluster ๖ จังหวัดไปด้วยกันเลยไปด้วยกันเลย เป็นภาพลักษณ์ใหม่อันดามัน เราพูดถึง Theme Andaman corner Andaman sunshine ทำวิดีโอต่าง ๆ อันนั้นเป็นแนวคิด แล้วก็มีการทำไปแล้วตอนเช้างาน อีกเรื่องหนึ่งก็คือยกระดับการท่องเที่ยวในพื้นที่ ดึงเอาวัฒนธรรมหรือ Culture มารวมกับเรื่องของธรรมชาติที่โดดเด่นอยู่แล้ว Nature ๒ อย่าง Combine กัน อันนั้นเป็นทิศทางใหม่ แล้วตัวนี้จะมาสะท้อนในแผนปฏิบัติการของกระทรวงวัฒนธรรมที่จะดึงกลับเข้ามา แล้วก็ส่งเสริมเรื่องของการจัดกิจกรรมท่องเที่ยว อย่างเรื่อง Road show เรื่องเรือยอชท์ เรื่องครุยส์ อะไรต่ออะไร ในพื้นที่อันดามัน เพราะนี่ถือเป็นจุดเด่นของอันดามัน แล้วก็พูดกันถึงเรื่องของการจัดสินามิ Memorial day ๒๖ ธันวาคมที่จะถึงนี้ว่าอย่างไรอาจจะต้องมีการเดินทางกลับมา น่าจะมีการเตรียมการต้อนรับตรงนี้ด้วย ระยะยาวมีการพูดถึงการตั้งศูนย์ดำน้ำฝั่งอันดามัน ซึ่งตอนนี้มีฝั่งอ่าวไทย ชุมพร มีโรงเรียนดำน้ำมากมาย ๔๐ กว่าแห่ง ที่อันดามันนั้นก็มีกิจกรรมตรงนี้มาก น่าจะเป็นศูนย์ให้โดดเด่นไปเลย แล้วก็อีกเรื่องหนึ่งก็คือระยะยาวก็จะส่งเสริมให้อันดามันเป็นแหล่งท่องเที่ยวประเภท Medical tourism Health tourism ซึ่งเรามีสปาที่มีชื่อเสียงมากมาย แล้วระนองก็เป็นแหล่งที่สำคัญในเรื่องของการท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ น่าจะปรับไปสู่จุดนั้นให้มีความชัดเจน แล้วก็พูดถึงการเจาะกลุ่มเป้าหมายที่ชัดเจน อย่างเช่น กลุ่มฮันนีมูน นักกอล์ฟ อะไรต่าง ๆ อันนั้นเป็นแผนระยะยาว ในเรื่องของการตลาดในส่วนที่ ๑ ในตอนที่เขียนยุทธศาสตร์เป็นการเขียนกรอบแนวคิดนโยบาย ยังไม่ได้มีรายละเอียดลงตรงนั้น ไม่ปรากฏในเอกสาร

ตอนที่ทำยุทธศาสตร์อันนี้ผมขอเรียนย้ำอีกครั้งหนึ่งว่าเป็นยุทธศาสตร์ที่ทำร่วมกัน ททท. ไม่ได้เป็นคนทำคนเดียว เพราะฉะนั้นต้องขออนุญาตทวนอีกครั้งหนึ่งไม่ใช่ ททท. เป็นคนทำ แล้ว ททท. ไม่ได้เป็นคนคาดการณ์ แต่ตอนเขียนยุทธศาสตร์นั้นไม่ได้ระบุไว้ว่าจะต้องกลับมาเท่าไร แต่ตอนหลังเริ่มมีการที่จะมามองกันว่า จะต้องดึงกลับมาให้ได้เหมือนเดิมอย่างที่ผมเรียนตอนเช้า เป็นลักษณะของแผนปฏิบัติการตอนหลัง ของกลุ่มอันดามันนี่ก็ประมาณ ๑๑ ล้านคน ซึ่งแต่เดิมประมาณ ๙ ล้านคน ถ้าผมจำไม่ผิด ประมาณ ๑๑ ล้านคน ทั้งไทยและของต่างชาติด้วย แล้วรายได้ก็คงจะเป็นประมาณ

๑๑๙,๐๐๐ ล้านบาท เราจะพยายามดึงกลับ ที่ผมเรียนย้ำเมื่อเช้าว่าเราต้องช่วยกันดึงกลับมา

ผมว่าประเด็นอยู่อย่างนี้ว่า เราทุกคนมีการคาดหวัง อยากจะเห็นเรื่องท่องเที่ยวนี้ดี ไปได้เร็วอย่างใจ แต่เราก็มักจะไม่ได้รับการตอบรับให้สมหวังสักเท่าไร ก็ถามว่าประเด็นอยู่ตรงไหน ประเด็นว่าทำไมถึงไปไม่ได้ เพราะสัมมนากันมาซ้ำแล้วซ้ำเล่า ใครขึ้นมาเป็นรัฐมนตรีก็มา กรรมการทั้งหลายก็มา เราก็เปิดเวทีอย่างนี้ ระดมความคิด แล้วก็รับทราบกันแบบนี้ แล้วก็กลับบ้านไปด้วยการฝาก ๆ ผมพูดตรง ๆ ว่า ไปไหนไม่ได้หรอก เพราะว่าที่ฝากลอยอยู่ในอากาศ จะได้ในบางเรื่องบางกลุ่ม ไม่ใช่ว่าไม่ได้เลย อย่างนี้ ททท. เรื่องการตลาด แนนอนเรากลับไปก็ทำการบ้าน แต่เราจะทำการบ้านแทนหน่วยอื่นไม่ได้ แล้วก็เรื่องของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวไม่ได้อย่างใจเหมือนกับอุตสาหกรรมอื่น ๆ เกษตร การค้า เพราะว่าเรื่องท่องเที่ยวหันหน้าไปทางไหนใช้หมดเลย ตั้งแต่การขนคนเข้ามา การบิน กระทรวงการต่างประเทศอยู่ต่างประเทศ สายการบิน ทำอากาศยาน กระทรวงคมนาคมขนส่งไปต่าง ๆ ในประเทศ ไปถึงแหล่งท่องเที่ยว เจ้าของแหล่งท่องเที่ยวที่จะต้องทำให้ดีขึ้นมา คนที่จะพร้อมที่จะพัฒนา โกงเขาหรือไม่โกง อย่างดีหรือไม่ดี มีอุปนิสัยต้อนรับนักท่องเที่ยวหรือเปล่า จับอะไรเข้ามาแล้วเข้าท่าเข้าทางหรือเปล่า กิจกรรมต่าง ๆ ในท้องถิ่นบรรดาจัดขึ้นมาทุกจังหวัด ทุกตำบล เข้าท่าหรือเปล่า ดีหรือเปล่า แล้วการตลาดดีหรือไม่ การบริหารจัดการดีหรือไม่ นึกภาพให้ดี นี่คือแวดวงและวงวนของอุตสาหกรรมท่องเที่ยวทั้งหมด ที่พัก ร้านอาหาร เรือแพ เรือจ้าง ใช้หมดเลย ถ้าผมพูดอย่างนี้คงนึกภาพออกว่าถ้าเราจะให้ได้อย่างใจหมายถึงอะไร ผมมองถึงว่าจะต้องมีหน่วยงานระดับชาติขึ้นมาดูแลเรื่องท่องเที่ยว ไม่ใช่ไปฝากกับการกีฬา หรือจะไปโยนกับวัฒนธรรม จะต้องเป็นระดับกระทรวงขึ้นมา ๑ กระทรวง และไม่ใช่เป็นกระทรวงท่องเที่ยวมารับเบ็ดเสร็จ เป็นแค่เลขานุการ ใช่หรือไม่ เป็นแค่เลขานุการ ถ้าเป็น Staff ทำงาน แล้วเอาเรื่องต่าง ๆ มาไว้ด้วยกัน จะได้ไม่ต้องไปแวนลอย แล้วให้มี ครม.ท่องเที่ยวขึ้นมา นายกฯ มานั่งก็ต้องเอารองนายกฯ ขึ้นมานั่ง แล้วก็ให้มีสำนักงานเลขานุการ จับเรื่องทุกเรื่องทีพูดกัน ไม่ว่าจะรัฐบาลจะเปลี่ยน รัฐมนตรีจะเปลี่ยน คุณจับเรื่องนี้กักตุนให้จบ ปัญหาทัวร์ ๐ เหรียญ รัฐมนตรีขึ้นมาที่ก็ไป อีกคนมาก็ไป แล้วก็เรียกระดมความคิดพวกท่านทั้งหลายในห้องนี้ก็ไป ผมก็ไป ชี้แจงกันหมด แล้วก็ไม่ได้เกิดการสั่งการ ปัญหาก็คือว่า ไม่มีศูนย์กลางการบริหารขับเคลื่อนอย่างแท้จริง

ถ้าเรามี ครม. ท่องเที่ยวเหมือน ครม. เศรษฐกิจ เราจะมีการวาง Agenda ทั้งหมด ประมาณ ๙ หรือ ๑๐ Agenda ตั้งแต่การขนคนเข้ามา ขนคนเข้ามาคุณไปแก้ไขให้เบ็ดเสร็จ คุณจะไปเปิด Charter ตลาดไหน อย่างไร เพราะติดปัญหา ททท. Promote แล้วการบินไม่บินก็เกียดกัน ทะเลาะกัน Charter นี้ก็คุณให้มี ชุดที่ ๑ ดูแลเรื่องการบิน ชุดที่ ๒ มาพัฒนาแหล่ง แหล่งที่แหล่ง ๗๖ จังหวัดใคร ๆ

ก็อยากได้ ส.ส. ก็อยากดันให้เกิดขึ้นในบ้านตัวเอง ซึ่งเป็นเรื่องธรรมดา ตอนนี้ผู้ว่า CEO ๗๖ จังหวัด ๑๙ Cluster แย่งกันทำเรื่องการท่องเที่ยว ยกทีมกันไป Road show ถ้าไม่มีภาพที่ชัดจะเกิดการแข่งกัน แล้วก็เสียเงินเปล่า แล้วพัฒนาก็ไม่ถูกจุดด้วย เพราะว่าเรารู้ ๗๖ จังหวัด ก็ Cluster ตรงไหนเป็น Priority ภาคใต้จะต้องเอาตรงไหนก่อน อีสานจะเปิดเส้นไหนก่อน ถ้ามียุทธศาสตร์ท่องเที่ยวอย่างนี้ แล้วช่วยกัน ทำทุกกระทรวง แล้วไล่ไปทุกเรื่อง เรื่องของแหล่ง เรื่องของฝึกอบรมคน คุณจะอบรมขาด เอากระทรวง ศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัยมา แล้วก็ Train คนราชภัฏ ให้ Serve จุดนั้น ๆ ไม่ต้องเรียนเป็นครู แต่เรียน เป็น Life guard beach boy อะไรต่ออะไร ฝึกแต่ละกลุ่มให้เข้าเป้า ถ้าเป็นอย่างนี้ได้จะต้องแยกหน้าที่ หลายกระทรวงช่วยกันทำ เรื่องความปลอดภัยทางน้ำ กรมพาณิชย์นาวี มีไซหรือไม่มี รับลูกไป รับเล่นไป ไปกวาดขัน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ แนวร่วมองค์กรท้องถิ่น เรื่องของร้านอาหาร สุขอนามัย สาธารณสุข สป่า รับไปเล่นเรื่องนี้ เพราะฉะนั้นจะเห็น ยิ่งพูดยิ่งมาก กระทรวงหลายเจ้าภาพได้มาเล่น เพราะฉะนั้น จะต้องเข้ามาในกลุ่มนี้ เป็นคณะกรรมการส่งเสริมการท่องเที่ยวแห่งชาติ ด้านการตลาด ททท. ก็มาทำ เอกชน แล้วก็ช่วยกัน ถ้าอย่างนี้ได้ ผมว่าไปได้ แล้วก็จะต้องมีการประชุมต่อเนื่อง ถ้าผมจำไม่ผิดมีอยู่ ๙ หมวด เรื่องความปลอดภัย เรื่องของมาตรฐานสินค้า โรงแรม อะไรต่ออะไร ความปลอดภัยทั้งหมด ประมาณ ๙ หมวด แล้วก็มานั่งไล่กันเลย มีการประชุมทุก ๆ ระยะเวลา แล้วก็รายงานผล นายกฯ นั่งหัวโต๊ะ รัฐมนตรีคนนี้มีรายงานเรื่องนี้ ๆ ยุทธศาสตร์แผนเดียวกันทั้งหมด เราเคยเสนอยุทธศาสตร์เข้า ครม. เมื่อ ปี ๒๕๔๕ ก่อนตั้งกระทรวงบอกว่า ถ้ามองภาพประเทศไทยแล้ว Focus เมืองหลักก็จุด แหล่งท่องเที่ยว เสริมก็ Cluster ได้เสนอไปแล้วสมัยก่อนว่า อย่างตรงนี้ภูเกิดจะต้องมีกระบี่ พังงา ตรัง สตูล อันดามัน Hi way cluster มาเสริม ต้องเตรียมการรองรับในอนาคต ถ้ามีการทำแบบนี้ได้ จากพัทยา ไประยอง จันทบุรี ตรวด จากเชียงใหม่ไปเชียงราย พะเยา แพร่ น่าน แดงอีสาน ขอนแก่นไปอุดรฯ หนองคาย กาศสินธุ์ ไปโคราชถึงอุบลฯ มาพูดถึงหัวหิน ประจวบฯ เราเล่นแบบนี้พันธ แล้วก็ปักธง แล้วเริ่มพัฒนา เป็นระบบ ไม่ต้องมาพูดแล้วก็เลิก อย่างนี้ได้ ผมคิดว่าได้ แล้วต้องประชุมกันทุก ๆ ๒ เดือน ๓ เดือน หน่วยงานเดียวเลยควรทั้งหมด กระทรวงขึ้นมาใหม่ควรทั้งหมดเลย ผมว่าแก้ปัญหาก็ได้

ในแง่ของผมคือแค่กระทรวงท่องเที่ยวก็ไม่พอแล้ว ถ้าจะให้เป็นตัวหลักของยุทธศาสตร์ ของประเทศชาติต้องเป็น ครม. ท่องเที่ยวเลย เหตุผลง่าย ๆ ความสำเร็จของเรื่องการท่องเที่ยว จะต้อง มีวงจร ๓ เฟือง หน่วยงานภาครัฐที่ผมพูดเป็นเพียงเจ้าของกลุ่มปัญหา ใช้อำนาจกฎหมายมาทำ หน่วยงานเอกชน สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยว โรงแรม บริษัทนำเที่ยว จับมือกัน ส่งเสริมการขายแล้ว Cross check เรื่องการตัดราคาได้โต๊ะ แก้กั้นตรงนั้นให้ได้ หน่วยงานท้องถิ่นมาแก้ปัญหาก็ ท้องถิ่น อบต. บ้านตัวเอง ไม่ต้องเรียกร้องใคร ทำบ้านตัวเองให้ดี ใช้ขบผู้ว่า CEO งบ อบต. อบจ. มาทำ ๓ เฟืองนี้ถ้าทำได้

ไปได้ อันนี้เป็นแนวคิด

ก็กลับมาสู่ความเป็นจริง ที่พูดมานั้นใช่เลยว่ อันหนึ่งที่คนไม่มาเพราะว่าขาดความมั่นใจ ภาพไม่ชัด นึกว่าพังหมดแล้ว ชาวก็ออกไปแต่ภาพพัง ๆ ตลอด เพราะฉะนั้นสิ่งที่ต้องทำ ๒ เรื่องตรงนี้ก็ คือ ต้องสร้างความชัดเจน เพื่อให้เกิดความมั่นใจว่าไม่ได้พังทั้งหมด ยังรับได้ตั้ง ๘๐ - ๙๐ เปอร์เซ็นต์ และพร้อมจะรับ อันนั้นคือสิ่งที่จะต้องสร้างให้ได้ เพราะฉะนั้นวิธีการอย่างที่ผมเรียนตอนต้น ทำไปแล้วหลายอย่าง ไม่ว่าจะเป็น Mega ความคิดทั้งหลาย เอาสื่อ เอาอะไรมา มีการทำเว็บแคมร่วมกับทางท่านนายกฯ ที่ไปที่ไอทีวี ทำวิดีโอ Andaman today แล้วเดี๋ยวอีก ๒ วันนี่ทีมอีกชุดเด็่นที่ก็จะมาอีกแล้ว พี่แ้วกำลังไปรับอยู่ ก็เตรียมนำความจริงให้ปรากฏว่าตรงนี้มีความพร้อม มีความปลอดภัย แล้วเที่ยวได้ น้ำทะเลใสกว่าเดิม ทุกอย่างสวยเหมือนเดิม ห้องพักยังดีอยู่ และคนยังเที่ยวกันอยู่ แต่ประเด็นที่ ๒ ก็คือ ต้องสร้างความมั่นใจให้ได้ว่าถ้าเกิดแล้วหนีรอด ระบบ Warning system ดี ตอนนี้เรายังบอกว่าเรากำลังจะทำ สภาพอาจจะไม่ค่อยชัดเท่าไร เพราะฉะนั้นระบบ Early warning system ต้องชัดทั้งระบบ ก็คือระบบเตือนเวลาเมื่อไรเกิดขึ้นต้องติดตั้งให้เรียบร้อย พวก Boy ทั้งหมด ส่งสัญญาณมา แล้วกระจาย ชาวออกตาม Beach ต่าง ๆ และต้องเข็นเสาขึ้นมาให้หมด ต้องรับทำให้เห็นชัด ๆ เส้นทางเดินหนีเวลาเกิดอะไรขึ้น มีการเตรียมพร้อมจะวิ่งไปอยู่ที่ไหน ต้องให้เห็นชัด ๆ แล้วการจัดเตรียมทีมท้องถิ่น เวลา Back up เวลาเกิดอะไรขึ้นต้องมีแผนปฏิบัติการว่า Beach guard ต่าง ๆ ทีม อบต. อบจ. แนวร่วมอาสาสมัครจะไปจับมือกับทหารเรืออย่างไร ตำรวจอย่างไร จะช่วยกันอย่างไร เฮลิคอปเตอร์เป็นอย่างไร สำหรับตรงนี้ต้องสร้างให้ชัด ถ้าชัดแล้วอาศัยการประชาสัมพันธ์ บวกกับเรื่องจริงไปนำเสนอให้เขามั่นใจว่า ถ้าเกิดแล้วรอด ตรงนั้นจะเป็นได้ ผมอยากจะเรียนนิดหนึ่งว่าเรื่องนี้สำหรับเราอาจจะเป็นเรื่องใหญ่ แต่สำหรับบางตลาดแล้วเมื่อวันก่อน เมื่อบานนี้เองผมไปคุยกับเอกชน บอกออกสเตเรเลียนเรื่องเล็ก เพราะเขามีบ่อย ๆ เขาไม่เรียกสึนามิ เขาเรียก ฟิเดิล เวฟ คลื่นยักษ์ แล้วเขาเห็นกันบ่อย ๆ เขาบอกที่ตายมาก เพราะว่าไม่คุ้นเคยกับการหนี ทางซิติก็เหมือนกัน ทางซิติแถวนั้นก็มึปัญหาอย่างนี้มาก เกิดบ่อย ๆ ถ้าแผ่นดินไหวคลื่นยักษ์มาบ่อย ๆ ญี่ปุ่นก็เหมือนกัน เขาบอกเพียงแต่ว่าสร้างความมั่นใจจัดระบบให้ดี ทำให้เป็นจริง ๆ ถ้า ๒ อย่างนี้ได้ผมเชื่อว่าจะแก้ปัญหาเรื่องของการสร้างความเชื่อมั่นได้อีก ก็ไม่เชิงว่าจะเป็นหน้าที่ของ ททท. อย่างเดียว แต่อย่างกระทรวงการต่างประเทศ กระทรวงต่าง ๆ ที่อยู่ต่างประเทศ ต้องมาช่วยกัน เอกชนทั้งหลายเวลาไป Sale ไปอะไรต้องช่วยกัน สรรพกำลังเรื่องนี้ต้องช่วยกัน อันนั้นก็ เป็นสิ่งที่สามารถที่จะทำได้ อันนี้ต้องทำต่อ

ประเด็นที่ ๒ คือที่มีการพูดกันว่า Warning system ตกลงเป็นหน้าที่ของใครตรงนี้ นั้นผมคิดว่าก็คงจะต้องเป็นหน้าที่ของทีมของรัฐบาล ต้องใช้คำว่า ทีมของรัฐบาล ตอนนี้อาจจะเป็นคณะกรรมการฟื้นฟูอันดามันก็ได้ เป็นแกนกลางประสาน ซึ่งผมทราบว่าทางท่านประธานคณะกรรมการท่านปลอดประสพเองก็ดูแลเรื่องนี้อยู่ ชัดเจนที่จะ Set ทีมขึ้นมาแล้วก็ประสานกับคุณสมิทธิ์ แล้วก็เตรียมการพัฒนา แล้วก็มีการจับมือกับกองทัพเรือแล้วด้วยที่จะสร้างเครือข่าย ตรงนี้ก็ช่วยกัน

ผมคิดว่าจะขอตอบตอนนี้เลยว่าเรื่องที่ทางคุณชาญได้เสนอมานี้ และเป็นเรื่องซึ่งก็คงจะตรงกับแผนการทำงานของเราที่ผมเรียนแล้วว่า บางทีได้งบบามาเราก็คงจะใช้วิธีการไปเจาะตลาด ทั้งเรื่องของไป Road show ไปเจาะกลุ่ม Cooperate ไปทำ Promotion ต่าง ๆ ตรงนั้นก็คงจะสัมพันธ์กับการที่จะไปส่งเสริมทางบริษัทนำเที่ยวสายการบินเข้ามาด้วย แต่คงจะเป็นลักษณะของการเป็น Joint promotion มากกว่า และกลุ่มเป้าหมายเราก็พูดกันชัดเจน เมื่อเข้ามาผมก็พูดเรื่องนี้เหมือนกัน ๖ ตลาดเอเชีย แล้วก็มือออสเตรียด้วย แล้วเรายังคิดว่าอเมริกาน่าจะพอช่วยได้ ก็อยู่ในแผนที่จะดึงตลาดระยะ Green season หรือ Low season ตรงนี้ แต่ส่วนที่ว่าจะสามารถที่จะไป Support ทางสายการบินได้มากหรือน้อย ผมขออนุญาตตอบไปนิดหนึ่งว่า ตอนนี้เราก็คู่กันกับสายการบินเมื่อวันก่อนก็พูดกันเรื่องของ การจับมือกับ Charter แล้วก็ดึงเข้ามาในช่วง High season ช่วงปลายปีนี้ อันนั้นเราจะใช้แบบ ๒๕๔๙ ที่จะดึงเข้ามา โดยจะไปดึงเข้ามาจากตลาดที่เราเห็นว่ามีศักยภาพ โดยเฉพาะทางกลุ่มตลาดรัสเซีย ทางยุโรป หลาย ๆ จุดที่จะดึงเข้ามา แล้วเราก็คือเชิญสายการบินเข้ามาคุยด้วย เพราะว่าเราไม่ได้เป็นจำเลย เป็นโจทก์กัน เราทำงานด้วยกันแบบ Partner แล้วก็ขอให้เขาปรับแผนการบินเข้ามา ก็มีผู้แทนสายการบินหลายสายการบิน Due กับเรา อันนั้นเป็นแนวคิด ซึ่งก็คิดว่าวันนี้ในฐานะฝ่ายแผนก็คงจะเรียนชี้แจงแนวคิดการทำงานเป็นลักษณะนั้นมากกว่า

คำกล่าวเสวนาของ
 นายพัฒนพงษ์ เอกวานิช
 นายกสมาคมท่องเที่ยวภูเก็ต
 วิทยากรในหัวข้อเสวนา
 เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
 โดย
 คณะกรรมการการท่องเที่ยว สมาผู้แทนราษฎร

คือบ้านเราเวลาที่จะคิดทำอะไร ความที่เราเป็นคนช่างคิด เราก็จะคิดได้รวดเร็ว แล้วก็คิดได้ดี แต่เราจะไปเสียตอนที่เวลากระทำ เพราะว่าจะมีการติดขัดทางระบบ Seniority ต่าง ๆ ปัญหาปลีกย่อยอีกมากมายไปหมด ซึ่งทำให้แนวความคิดต่าง ๆ ที่ทำทำได้ลำบาก ผมเองส่วนตัว ผมเชื่อว่าแนวคิดต่าง ๆ ที่คิดมา เมื่อคืนผมลองย้อนหลังไปดู ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่เราวางเอาไว้ ในอดีตตั้งแต่สมัย ๔ - ๕ ปีที่แล้ว ตั้งแต่สมัยท่านรองฯ สมคิดยังดูแลอยู่ แล้วก่อนหน้านั้นเป็นท่านกรดูแลอยู่ ยุทธศาสตร์ยังเหมือนเดิม แทบทั้งหมด ปัจจุบันนี้ คือคิดดี แต่ว่าพอถึงการปฏิบัติมาดูยุทธศาสตร์เดี๋ยวนี้อายุก็ยังไม่เป็นเรื่องเก่า ๆ ทั้งนั้น แล้วที่สำคัญที่น่าเสียใจคือยังไม่ได้เกิด ได้เกิดน้อยมาก ที่ทาง ททท. เรียนในตอนต้นว่าแบ่งออกเป็นการฟื้นฟูเรื่องการตลาดอะไรต่าง ๆ หาแหล่งเงินทุน อยากจะเรียนว่าจริง ๆ แล้วอย่างเรื่องแหล่งเงินทุน ภาคเอกชนต้องดิ้นรนกันเลือดตาแทบกระเด็นถึงจะหาแหล่งเงินทุนมาได้ แล้วก็ไม่ได้เพิ่มเติมเต็มหน่วย การประกันภัยต่าง ๆ ก็ยังช้าอยู่ มีหลายโรงแรมที่ยังไม่จบเรื่องประกันภัย ยกตัวอย่างโรงแรมนี้ผมมั่นใจว่ายังไม่จบเรื่องการประกันภัย แล้วภาครัฐก็ให้การดูแลไม่มากเท่าที่ควร อย่างนโยบายการส่งเสริมให้การประชุมเกิดขึ้นอย่างที่ผมเรียนไปในตอนเช้าว่า เป็นสิ่งที่ดีมาก ๆ เลย ฟังแล้วก็เห็นชัดเลยว่าใช่ แก้ปัญหาได้ แต่พอลงถึงการปฏิบัติก็ไม่ได้ทำเหมือนกัน เพราะฉะนั้นผมอยากจะเรียนว่าโครงการต่าง ๆ ที่คิด ผมว่าเขาคิดได้ดีพอสมควรแล้ว แต่ว่าการปฏิบัติไม่ได้ทำ แล้วก็ที่สำคัญที่สุดมีอยู่อีก อย่างหนึ่งก็คือว่า เรื่องสายการบินต่าง ๆ รัฐบาลต้องให้ความสำคัญมากกว่านี้ ไม่ว่าจะ ททท. ไม่ว่าจะภาค

เอกชนจะดิ้นรนทำการตลาดกันมากขนาดไหนก็ตาม ถ้าหากสายการบินที่เข้ามามีบทบาทในการขนส่งผู้โดยสารเข้ามาในภูเก็ต ในพังงา ในกระบี่ หรือว่าจังหวัดใด ๆ ก็ตาม รวมทั้งประเทศไทยด้วย ถ้าสายการบินไม่เกิด หรืออยู่ไม่ได้ ไม่มีทางทำได้ ตัวนี้ผมว่า ททท. ทราบดี ตัวนี้ผมว่าเป็น Key สำคัญที่สุดเลย รัฐบาลต้องลงมาดูแลตัวนี้ สายการบินทุกสายการบินที่บินถ้าต้องการจะช่วยอันตามันผมคิดว่าเรื่องสายการบินสำคัญที่สุด เป็นหัวใจอันแรกที่ต้องทำเลย คือรัฐบาลต้อง Subsidize ตัวนี้ เขาขอค่า Landed fee อะไรต่าง ๆ ก็มีการลดหย่อนบ้างเล็กน้อย แต่ไม่เข้าตาเขา พุดง่าย ๆ เขาก็ยังขออยู่ ทุกวันนี้ตลาดเงินยังขออยู่ ตัวนี้เราต้องทำ รัฐบาลต้องมาช่วย ถ้ารัฐบาลไม่ช่วยคงจะทำได้

รัฐบาลในที่นี้หมายถึง แนนอน หมายถึงนายกฯ ทักษิณ หมายถึงท่านนายกฯ เพราะถ้าถ้าลงมาดูแลในทุก ๆ เรื่อง ท่านรัฐมนตรีคนอื่น ๆ เปลี่ยนแปลงตลอด รองนายกฯ สลับ ท่านวันนอร์ ท่านสมคิด ท่านสมศักดิ์ และก็กลับมาท่านสมคิด ท่านสนธยา ก็ย้ายกลับไปกลับมาอยู่อย่างนี้ ซึ่งผมว่าพอคนเปลี่ยนนโยบายเปลี่ยน รองเปลี่ยนเกิดขึ้น อันนี้ผมคิดว่าเป็นโครงการที่ถ้าทำจริง ๆ ก็ทำได้ดีหมด แต่ว่าพอคนเปลี่ยนนโยบายเปลี่ยน แต่ท่านนายกฯ ทักษิณเป็นนายกฯ อยู่วันยังค่ำ เพราะฉะนั้นผมว่านโยบายทั้งหมดอยู่ที่ท่านคนเดียว ซึ่งตัวนี้ต้องมีการพูดคุยกันให้เข้าใจใหม่ ผมทราบว่ายากของท่านมีมาก ปัญหาของประเทศชาติ เพราะฉะนั้นต้องให้ความสำคัญกับเรามากตรงนี้ ท่านต้องเข้าใจอย่างถ่องแท้ว่า ยุทธศาสตร์ที่รัฐบาลวางไว้สมัยท่านเองด้วยวางไว้ตั้งแต่เริ่มต้นเลยวันแรกว่าจะให้เป็นประตูสู่เอเชียได้ ให้เป็น Hub ของการบิน จะให้เป็น Medical center ให้เป็น IT City อะไรต่ออะไรมากมาย ซึ่งผมว่ามากเกินไปด้วยซ้ำไป แต่สิ่งต่าง ๆ เหล่านั้นไม่ได้เกิดขึ้น เพราะว่าผมเชื่อว่าท่านเองมีภารกิจมากเกินไป น่าจะปล่อยให้คนอื่นดูแลให้มากกว่านี้ รัฐมนตรีสมศักดิ์ ก็เพิ่งมารับตำแหน่งอีก เพราะฉะนั้นนโยบายต่าง ๆ ก็ย้อนกลับไปทีเดิมอีก ผมอยากจะยกตัวอย่างอย่างตอนที่ท่านนายกฯ ทักษิณมา จริง ๆ ผมไม่อยากจะขอรัฐบาลมาก ขอให้รัฐบาลให้ในสิ่งที่เคยรับปากเราไว้เท่านั้นผมว่าก็น่าจะเพียงพอแล้ว ผมว่าหลายท่านในที่นี้ นั่งอยู่ในที่ประชุมด้วยในวันที่ท่านนายกฯ ทักษิณได้เป็นรัฐบาลใหม่ ๆ มาที่รอยัล ภูเก็ต ซิตี้ เรานำเสนอกันหลายเรื่อง แล้วตอนนั้นผมก็รู้สึกว่าจะน่าจะเป็นนิมิตหมายที่ดีที่ให้ความสนใจ ลงมาด้วยตัวเอง แล้วเสนอกันไปมาก ยุทธศาสตร์ทั้งเก่า ทั้งใหม่ จัดกันออกมา ผมว่าเรียกว่าเสนอกันไปได้ ๆ ทั้งนั้นด้วย ท่านก็บอกว่าที่คุณขอมาไม่เกินแสนล้าน ผมเชื่อว่าไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๓ ของที่นี้อยู่ในที่นั้นด้วย ที่คุณขอมาทั้งหมดไม่เกินแสนล้าน ผมจะทำให้ทั้งหมด ก็มีเสียงปรบมือกัน แต่ท่านก็บอกอีกว่า แต่ขอเวลาผม ๗ ปี ซึ่งตอนนี้เวลาผ่านไปแล้วเกือบ ๕ ปี เรายังมุงอยู่กับยุทธศาสตร์เก่า ๆ :มีอะไรที่ท่านรับปากแล้วท่านทำบ้างหรือยัง ศูนย์ประชุมแห่งชาติก็จะมี ผมว่าอันนี้เป็นเรื่องเร่งด่วน ผมตัดตอนว่าเรื่องนี้

เป็นเรื่องเร่งด่วนที่ต้องทำเรื่องหนึ่งเหมือนกัน คือศูนย์ประชุมแห่งชาติต้องทำ แล้วรัฐบาลจะพูดอยู่เสมอว่า คนภูเก็ตยังทะเลาะกันไม่เสร็จ ทะเลาะกันไม่จบ ซึ่งจริง ๆ ทางจังหวัดได้มีการทำประชาคมติสำรวจไปแล้วก็มีข้อสรุปออกมาชัดเจนเรียบร้อยแล้วก็ได้ดำเนินการไปตามนั้น ปัจจุบันนี้ผมเชื่อว่าภาคเอกชนอ่อนล้ากับเรื่องศูนย์ประชุม แต่ผมคิดว่าเป็นเรื่องที่สำคัญมาก ถ้ามีจะช่วยให้ได้มากมาก แล้วเป็นเรื่องเร่งด่วนด้วย เพราะว่าตกลงวันนี้อีก ๒ ปีก็ยังไม่เสร็จ เพราะฉะนั้นเรื่องนี้ต้องให้เกิด แล้วก็ไหนก็ได้

อย่างศูนย์ประชุมนี้ก็ยังไม่ได้ทำ สิ่งอื่น ๆ ที่ท่านรับปาก อย่างกรณี Free zone free trade อย่าง IT City ผมไปดูโบมาด้วยงบของทาง อบจ. ไปดูงานที่ดูโบ แล้วก็ไป Road show ด้วย แล้วหลังจาก Road show เราไปดูโบ IT City ของเขา เขาไม่ต้องประกาศมาก เขาเกิดเรียบร้อย พื้นที่เป็นร้อยไร่ บริษัทใหญ่ ๆ ทั้งหมดรวมอยู่ที่นั่น รัฐบาลลงทุนให้ทั้งหมด Health tourism ที่เราประกาศว่าจะทำ ตอนแรกผมก็รู้สึกดีใจว่าน่าจะทำได้ เพราะว่าเราพูดถึงว่าเรามีความสามารถอย่างไรบ้างในเมืองไทยเรา แต่ตอนนี้ดูเหมือนกับว่าโอกาสจะเกิดมีน้อยมาก ประชาชนของตะวันออกกลางจำนวนมหาศาลที่เดินทางเข้ามารักษาตัวเองในเมืองไทย โรงพยาบาลบำรุงราษฎร์ Floor ๑ Floor ๒ ปิดดูแลตะวันออกกลางเท่านั้น แต่ทราบหรือไม่ว่าปัจจุบันนี้เขากำลังจะสร้างที่ของเขาแล้ว ที่ตะวันออกกลาง ประเทศดูโบจะสร้าง Health tourism ใหญ่ แล้วเขาส่งจริง สร้างเร็วด้วย แล้วก็เสร็จก่อนเราแน่นอน เพราะของเรา ยังไม่ได้เริ่มเลย เมื่อสร้างเสร็จแล้ว แน่นนอนความหวังที่เราจะทำได้ก็น้อยลงไป อย่างนี้เป็นต้น ผมอยากจะย้ำว่าประเด็นสำคัญที่สุดอยู่ที่ว่า รัฐบาลเข้าใจถึงปัญหาและเข้าใจถึงความสำคัญของกลุ่มจังหวัดอันดามันทั้ง ๖ จังหวัดหรือเปล่า ถ้ารัฐบาลเข้าใจ ทุ่มเท็จจริง ๆ อย่างที่คุณประมุขก็ตาม คุณธรัช หรือคุณสุบินในอดีตก็ตาม บอกว่า ของบมาเท่านั้นเท่านั้นล่ะ ผมว่าช่วยได้มาก แล้วช่วงเกิดเหตุสลดมากรมธุรกิจการท่องเที่ยวเกิดจัดตั้งศูนย์ฟื้นฟูธุรกิจการท่องเที่ยวขึ้นมา เราก็เรียกรายเงินจากภาคเอกชนได้เงินมาล้านกว่าบาท ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาทเท่านั้น ทำงานไป ๓ เดือน ได้ไป Road show ต่างประเทศตั้งหลายครั้ง เขาเชิญไปบ้าง เราจ่ายเงินเองบ้าง มีการช่วยผู้ประกอบการรายย่อยมากมายมากมาย ทำอินเทอร์เน็ตของตัวเองขึ้นมา ไป ITV เบอร์ลินเราก็สร้างเว็บแคมถ่ายทอดภาพสดของภูเก็ตไปให้เขาเห็นกันที่โน่น ทำแล้วปัจจุบันนี้เงินยังเหลืออีกตั้ง ๔๐๐,๐๐๐ - ๕๐๐,๐๐๐ ผมอยากจะเรียนให้ทราบว่าเงิน ๑,๕๐๐,๐๐๐ บาท ทำได้ตั้งมาก ปัจจุบันที่เกิดเหตุมาต่างชาติเสนอเงินให้มาเยอะ เราปฏิเสธ ที่แอบ ๆ ให้กันมาบ้างคือไม่ได้แอบ ให้มา อย่างผมไปไหนนานมากกับท่านผู้ว่า ปรากฏว่าไหนนาน เมืองไหนเขาก็ให้มา ๕๐๐,๐๐ หยวน กวางเจาก็ให้มา ๕๐๐,๐๐ หยวน ก็รวมเป็น ๑ ล้านหยวน ก็คือประมาณ ๕ ล้านบาท แต่ส่วนใหญ่เงินทั้งหมดมอบเข้าส่วนกลาง เขาอาจจะไม่แน่ใจว่าจะมอบให้ใครก็ต้องมอบให้เข้าส่วนกลาง ไม่ว่าจะเป็ฝ่ายไหน เงินที่มีอยู่ ผมเชื่อว่ามีจำนวนมากเป็นร้อย ๆ ล้านเหมือนกันที่รับมาแล้ว

ลงมาหาเรา ไม่ได้ลงมาโดยตรง ผมไม่อยากพูดว่าน้อย แต่ข่าวออกมาว่าลงมามากมาก ผมแปลกใจมาก
 ที่ไปตุงงบประมาณต่าง ๆ หรือดูตามสื่อต่าง ๆ เขาจะบอกว่า รัฐทุ่มให้กับผู้ประกอบการทางด้านการ
 ประมงเท่านั้นเท่านั้นล้านบาท เป็นร้อยล้าน แล้วก็ช่วยมามาก แต่จริง ๆ แล้วเราไม่ได้รับ ทางกระบี่ ทาง
 พังงา ทางจังหวัดอื่นก็ตามจะพูดเสมอว่า นำน้อยใจอะไรก็มาลงภูเกิด แต่ท่านทราบหรือไม่ว่าทุกวันนี้
 ภูเกิดกลืนเลือด หลังชนฝาไม่มีทางรอดเหมือนกัน เพราะว่าเรารู้สึกว่าเราไม่ได้อะไรเลยเหมือนกัน เรา
 ได้บ้าง ไม่ใช่ไม่ได้ ที่ขอไปดอกเบี๋ย ๒ เพอร์เซ็นต์ หยุดพักชำระหนี้ ๓ ปี สมาคมทำหนังสือเสนอไปในช่วง
 ที่ท่านนายกฯ มาที่นี้ ผมไม่อยากพูดว่าตัวนี้เป็นตัวจุดประกายของรัฐบาล รัฐบาลอาจจะคิดไว้แล้ว แต่
 อย่างน้อยเป็นตัวกระตุ้น แล้วออกมาเผชิญตรงกัน ดอกเบี๋ย ๒ เพอร์เซ็นต์ แล้วภายใน ๓ ปี ไม่ต้องผ่อน
 ชำระ โดยสรุปรัฐบาลอย่างเดียวเท่านั้นที่จะช่วยเราได้ ที่เมื่อตอนเข้าท่านวิทยากร ไม่ว่ากระทรวงก็ตาม
 ททท. ก็ตามบอกว่าเราต้องช่วยกัน ช่วยได้ ภาคเอกชนยินดีช่วยอยู่แล้ว ท่านจะให้ผมไป Road show ที่
 ไหน คุณอักษกพลบอกว่าจะมี Road show แล้วให้ภาคเอกชนไปด้วย ผมฟังแล้วดีใจว่าจะให้ภาคเอกชน
 ไปด้วย ผมก็หวังว่าจะมีงบประมาณให้เราด้วย เพราะว่าปัจจุบันนี้เราพึ่งพาจริง ๆ ที่ผ่านมามีคำถาม
 อยู่เสมออย่างที่คุณโอกาสเรียนในตอนต้นว่ามีพวกอิจฉา พวกอะไร ๔ ประเภท ผมเชื่อว่าเป็นเรื่องจริง
 แล้วปัจจุบันนี้หลายคนบอกว่าแพงภูเกิด อยากแพงนักก็ดีแล้วเกิดขึ้นเสียบ้าง ผมอยากจะเรียนให้ท่าน
 คณะกรรมการทราบที่ผ่านมภาคเอกชนไม่ใช่ไม่ช่วย ไม่ใช่ไม่ลงทุน เหตุการณ์เกิดขึ้นแล้ว นักท่องเที่ยว
 เที่ยวเรา Drop ไปต่ำกว่า ๑๐ เพอร์เซ็นต์ แต่ทุกครั้งที่มีการจัดกิจกรรมจากส่วนกลาง ขอรายละเอียดเรา
 มา ไม่ว่าจะไปขอ แฟนซี ต่าง ๆ ห้องพักรวมอาหารเช้า Transfer จากบริษัทนำเที่ยวต่าง ๆ จากบริษัทผู้
 ประกอบการรถยนต์ รถเช่า ลงเรือไปดูกิจกรรมไปทำกิจกรรมต่าง ๆ ทางทะเล เราไม่ได้สตางค์ เรามีต้น
 ทุนแน่นอน ผมเชื่อว่าเฉพาะโรงแรม ผมอยู่ใน Line โรงแรม โรงแรมให้ห้องพักไปไม่ต่ำกว่า ๒๐,๐๐๐
 Room/night ท่านลองคิดเฉพาะต้นทุนออกมาว่าเป็นเงินเท่าไร แล้วถามพอเราขอเงินโดนด่าอีกว่าคุณไม่
 ช่วยใครจะช่วย ผมฟังแล้วน้อยใจจริง ๆ อยากย้ายไปอยู่เมืองอื่นเหลือเกิน แต่จำเป็นว่าต้นมาอยู่ที่นี้เสีย
 แล้ว แล้วรักที่นี้มาก แต่เราไม่ท้อแท้หรอก สัมมนาอย่างนี้อยากจะเรียนท่านคณะกรรมการด้วยว่า จัด
 กันมาหลายครั้ง เหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นมาแล้ว เราพูดคุยกับกรรมการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร
 วุฒิสภา คุยกับรัฐมนตรีท่องเที่ยว คุยกับรองนายกฯ ที่รับผิดชอบเรื่องนี้ แม้กระทั่งคุยกับท่านนายกฯ
 ทักษิณเองก็คุยมาแล้ว ๓ - ๔ รอบ เรื่องนี้แหละ แล้วก็ยุทธศาสตร์ต่าง ๆ เหล่านี้ ขออีกของเรื่องเหล่านี้ ได้
 น้อยมาก

พูดได้เลยหรือไม่ว่า สิ่งที่เราขอกับสิ่งที่รัฐบาลให้มาจริง ๆ ณ วันนี้แทบจะเหมือนไม่ได้ให้เลย แล้วเราต่อสู้ท่ามกลางความโดดเดี่ยวของเอกชน นั้น ก็ไม่ถึงขนาดนั้น ผมเป็นคน Compromise ทางท่านผู้จัดอาจจะเลือกคนขึ้นมาผิด ผมก็จะพูดเป็นกลาง ๆ แล้วผมก็มีความรู้สึกอย่างนั้นว่ารัฐบาลก็ได้ช่วยเรา แต่ว่าช่วยน้อยเกินไป แล้วรัฐบาลมองเรา ๖ จังหวัดภาคใต้ ให้ความสำคัญน้อยเกินไป มีการออกมาว่าตัวเลข GDP ลดลงไม่มากหรอก ถึงแม้จะขาดหายตัวนี้ไป ท่าน การท่องเที่ยวเราเป็นหลักอยู่แล้ว ผมว่าของประเทศด้วยซ้ำไป ๖ จังหวัดนี้ ๒๐๐,๐๐๐ กว่าล้าน รัฐบาลรับภาษีเงินได้ไปเท่าไรบ้าง แล้วก็ไม่รู้สิ ผมคิดว่ารัฐบาลต้องช่วยเราได้มากกว่านี้มาก แล้วก็ต้องช่วยเราให้เร็วด้วย เพราะเวลาตอนนี้มีน้อยเต็มทีแล้ว

อยากจะเรียนถามท่านนายกพิงว่า อันนี้เราข้องใจกันมากกว่า ภูเก็ต อันนี้เกี่ยวกับเรื่องการเมืองนิดหน่อย ภูเก็ตเรามี ส.ส. ของเราอยู่ ๒ ท่าน พรรคไหนก็ทราบกันอยู่แล้ว แล้วเราคิดอยู่เสมอในภูเก็ตปัจจุบันนี้แตกเป็น ๒ ประเด็น แนวความคิดว่าถ้าเราเลือกอีกพรรคหนึ่งเข้ามาสักส่วนสักคนหนึ่ง จะช่วยภูเก็ตได้มาก อยากจะเรียนถามคุณอนุพงศ์ว่า ปัจจุบันนี้พิงงาได้ทำสำเร็จแล้ว แล้วได้ผลประการใด ถ้าได้ผล ผมขออนุญาต ผมอาจจะพยายาม

อยากให้ดังจริง ๆ จังเลย ผมตอบตอนนี้อาจจะมึนระเอียดเพิ่มเติม แต่ถ้าผมได้เป็นท่องเที่ยว ก่อนอื่นถ้าจะตอบแบบโจ๊ก ๆ ก็บอกผมจะทำ Long stay เพิ่มขึ้นอีก แต่จริง ๆ แล้วผมคิดว่าสิ่งแรกผมก็จะคุยกับนายกรัฐมนตรีทักษิณบอกว่า ผมขอแยกการท่องเที่ยวออกมาจากกีฬา และผมขอรับผิดชอบเรื่องการท่องเที่ยว ผมของบประมาณก้อนหนึ่ง บอกเดี๋ยวนี้ไม่ได้ เดี่ยวท่านไม่ตั้งผม แล้วก็บอกว่าภายใน ๖ เดือน ถ้าผมแก้ปัญหาไม่ได้ดีขึ้นเห็นชัด ถ้าผมลงมาแล้ว ๖ จังหวัด เขาไม่ต้อนรับผม เขายังตำผมอยู่ ท่านจะทำอะไรผมก็ได้

ผมก็เดินสายกลาง ผมก็ไม่อยากจะบอกว่ารัฐบาลกลั่นแกล้ง เพราะไม่มี ส.ส. หรืออะไรอย่างนี้ แต่ถ้าผมเป็นรัฐมนตรีท่องเที่ยวผมจะขอแยกท่องเที่ยวออกมา ซึ่งมีแนวโน้มว่าจะเป็น แต่ข้า ขอบแยกเลยบอกท่านแยกผมมาเลย แล้วผมของบมาก่อนหนึ่งให้ผมทำ ผมลงไปในพื้นที่ ขอทีมงานให้ผมคนนั้น คนนี้ ผมจะดึงคนที่ผมรู้จักอยู่จาก ททท. บ้าง จากกระทรวงการท่องเที่ยวฯ บ้าง เขามารวมทีมเวิร์คของผม แล้วก็ขอทำเรื่องท่องเที่ยวอย่างเดียว ภายใน ๖ เดือน ถ้าไม่ดีขึ้น ผมลาออก แล้วก็จะไม่มาร่วมรัฐบาลอีกแล้วตลอดชีวิต เพราะว่าผมอยู่กับปัญหามาตลอด แล้วผมเชื่อว่าหลายท่านในที่นี้อยากจะพูดมาก ตอนนี้ผมว่าทุกท่านมีความคิดอยากจะพูดมาก แล้วความคิดดี ๆ ด้วย ผมนึกไม่ค่อยออก นึกไม่ค่อยทัน แต่ว่าผมเชื่อว่าปัญหาที่เราเกิดขึ้นแก้ไขยากเลยคุณภคิน ถ้าจะแก้ แก้ไม่ยากเลย ใช้เงินไม่มากด้วย ที่ไปทำ Mega-project ไปสร้าง Image ต่าง ๆ ผมว่ามากเกินไป ไม่จำเป็น ของเรา ๖ จังหวัดภาคใต้ รักษาเอกลักษณ์ของเราเอาไว้เถอะ แล้วก็ดูแลทรัพยากรที่เรามีอยู่เอาไว้ แล้วด้านการ

ตลาดก็ทำเท่าที่เราจะทำได้ เพียงพอแล้ว แล้วก็อนาคตอยู่ของได้อยู่แล้ว ปัจจุบันนี้เราคิดอยากจะทำมากเกินไป จนกระทั่งเป็นความคิดที่ฟุ้งเกินไป ทุกคนนำเสนอไปที่ท่านนายกฯ ทักษิณหมด อันนี้ผมเคารพท่านนายกฯ ทักษิณมาก แล้วผมว่าท่านเป็นคนฉลาด แล้วก็เก่ง แต่ว่าในขณะเดียวกัน ความที่ท่านอยู่สูง มีอำนาจมาก ทุกฝ่ายมุ่งไปหาท่านหมด การกระทำ ผมว่ารัฐมนตรีบางคนนำเสนอแนวทางอะไรก็ตาม บางครั้งไม่ตรงกับใจตัวเองก็มี แต่นำเสนอเพื่อตัวเอง แล้วก็เพื่อเหตุผลหลายอย่าง เพราะฉะนั้นผมจะทำอย่างนั้นถ้าผมเป็น ผมว่าน่าจะลองถามคุณอักษกพลดูบ้างว่า ถ้าท่านรัฐมนตรีสมศักดิ์ บอกว่าคุณอักษกพลไปเป็นผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย คุณอักษกพลจะทำอะไรบ้าง ขออนุญาต

ในฐานะที่ผมแต่งตั้งไปแล้ว แล้วท่านผู้ว่าฯ ก็ได้บรรยายไปแล้ว ผมว่าส่วนใหญ่เกือบทั้งหมดค่อนข้างดีมากๆเลย อยากให้ท่านคณะกรรมการบอกว่านี่คือความคิดของคนที่อยู่ในแวดวงการท่องเที่ยวมาชั่วชีวิต แล้วก็ เป็น ผอ. แผน แล้วก็ มีศักยภาพ แล้วพูด คือครั้งนี้พูดตามใจตัวเอง เพราะฉะนั้นหลายหัวข้อผมว่าสามารถนำไปใช้ปฏิบัติได้ แต่ว่าอย่าบอกว่าผมแต่งตั้งท่าน เพราะท่านนายกฯ ทักษิณยังไม่อนุมัติเลย

ผมจะพูดถึงความช่วยเหลือของภาครัฐก่อน ผมคงจะต้องเน้นเรื่องนี้เป็นพิเศษ เพราะว่าผมถือว่าเงินที่ผมจะขอจากรัฐเป็นเงินของเราที่เราเสียไป ภาษีที่รัฐเก็บจากเราไปตลอดจำนวนมหาศาลเราจ่ายไปเราต้องขอคืนมาได้ เบื้องต้นผมว่ารัฐต้อง Support เรื่องค่าใช้จ่าย ปัจจุบันนี้ถ้าเราเป็นคนไข้ โคม่าจนไม่รู้จะโคม่าอย่างไร อาศัยว่าเราบังเอิญเป็นหญิงสาวหรือชายหนุ่มก็ตามที่ค่อนข้างสุขภาพดี แข็งแรงมาก เกิด Accident ขึ้นมาเสียเลือดไปมากมาก แต่ก็ยังไม่ตาย ยังครึ่งบกครึ่งน้ำอยู่ จะตายมิตายเหลืออยู่ ต้องอาศัยหมอที่ช่วยเหลือทันการณ์ ให้เลือดเราก่อน แล้วให้ออกซิเจนตามมาให้เลือดก็คืออะไร ต้องมีความช่วยเหลือมากกว่านี้ ที่เราเคยขอไปได้มา ขอขอบคุณ แต่ไม่ว่าจะเป็นเรื่องภาษีอากรก็ตาม อันนี้ผมไม่มีความเข้าใจเรื่องนี้ชัดเจน แต่ผมเชื่อว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้รัฐสามารถทำได้เหมือนกัน ผมอยากจะย้ำคำพูดผมในตอนเช้าว่า เหตุการณ์ภัยพิบัติครั้งนี้เป็นครั้งสำคัญและครั้งใหญ่ที่สุดในประวัติศาสตร์โลกก็ว่าได้ ที่มีการสูญเสียมากมายขนาดนี้เท่าที่เรารู้ เพราะฉะนั้นการแก้ไขต้องพิเศษเหมือนกัน เพราะฉะนั้นรัฐต้องให้เรามากกว่านี้ ก็คือ ๑. เรื่องภาษีต่าง ๆ เรื่องสาธารณูปโภคต่าง ๆ อาจจะมีการลดหย่อนให้ หรืออะไรก็ตาม หมายถึงลดค่าน้ำค่าไฟ ค่าโทรศัพท์หรืออะไร ผมคิดว่ารัฐสามารถทำได้ จะมีคำถามมาเสมอว่า แล้วผมทำอย่างนี้แล้วจังหวัดอื่นเขาจะว่าอย่างไร ต้องขออนุญาตว่านี่คือเรื่องพิเศษ เพราะฉะนั้น ฟรanchise การแก้ไขต้องพิเศษเหมือนกัน ต้องทำตัวนี้ก่อน ผมคิดว่าเรื่องนี้คือเรื่องสำคัญที่ต้องทำเร่งด่วน คือช่วยตรงรายจ่ายภาษีนานาชนิด แล้วก็ค่าน้ำค่าไฟของเรา ผมว่าตัวนี้ช่วยเราได้ค่อนข้างมากเหมือนกัน เราก็จะขอลดเรื่องของค่าสาธารณูปโภค น้ำ ไฟ โทรศัพท์ แล้วต้องแยกไปเลยว่าตรงนี้เป็นเขตพิเศษ มีภัยพิบัติเกิดขึ้นอย่างร้ายแรง จริง ๆ ควรทำตั้งแต่แรก เราขอไปหมด

แล้ว ของพวกนี้คือขอไปแล้ว แต่รัฐให้มาเฉพาะเรื่องดอกเบี้ย ๒ เปอร์เซ็นต์ เราขอไปมาก ถ้าได้ตามนั้นหมด ผมว่าวันนี้เราไม่ซังกะตายอยู่อย่างนี้ เราสามารถทำได้มากกว่านี้ ผมเห็นใจท่านอีกกพลมากเลย

นั่นคือเลือดที่ให้เรา ให้รายจ่ายเราลดลง รวมทั้งเรื่องเงินชดเชยประกันสังคมอะไรต่าง ๆ ด้วย อันนี้ขอไปหมดแล้ว ทุกคนเข้าใจดีหมด ถัดไปให้ออกซิเจนคือต้องเอาแขกเข้ามา เอาเข้ามาอย่างไร ตัวประเด็นสำคัญที่สุดเลย ผมว่าถ้ารัฐตกลงช่วยเกิดทันที ฟรังก์นี้มะรึนั่นเกิดเลย เรื่องสายการบินที่เข้ามาช่วยเขาให้จริง ๆ จัง ๆ เกอะ ขอสัก ๓ เดือนเท่านั้นเอง Landed fee อะไรต่าง ๆ หรือการทำ รับ Subsidize ได้หรือไม่ ขอเขาได้หรือไม่ เพื่อประเทศชาติ ถ้าเขาไม่ให้ เพราะเขาเป็นบริษัทมหาชนด้วยเหตุผลทางกฎหมายอะไรก็ตาม รัฐต้องช่วย ใช้เงินไม่มากหรอก ผมขอไว้ ๒๐๐,๐๐๐ ล้าน ให้ผมมาตั้ง ๕ ปีแล้ว จนเดี๋ยวนี้เอามาสัก ๑๐๐,๐๐๐ ล้านมาให้ก่อน และกำลังบอกว่าขอลดค่าธรรมเนียมการจอดเครื่องบิน นั่นประเด็นเดียว จะขอกี่เปอร์เซ็นต์ที่น่าจะทำให้ดึงดูดนั่น คือเท่าที่ผมคุยกับทางประเทศจีน ได้วันเขาขอลดประมาณ ๔๐ - ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ซึ่งจริง ๆ แล้วแต่ละลำมาลงเสียค่าใช้จ่ายในการจอดแค่ ๖๐,๐๐๐ - ๗๐,๐๐๐ บาท ผมคิดว่าโดยเฉลี่ย ซึ่งไม่มากเลย สามารถให้เขาได้ทั้งหมดด้วยซ้ำไป แล้วเราทำแค่ ๓ เดือน ผมเชื่อว่าถ้าทำปั๊บทุกสายการบินที่เข้ามา ต้องขอภัยท่านคิระที่ลืมน่าว่าตังมีสนามบินด้วยเมื่อเข้านี้ตื่นตื่นไปนิดหนึ่ง ๖ จังหวัดของเรา มี ๔ จังหวัดที่มีสนามบิน แล้วก็เหลือ ๒ จังหวัดที่สามารถถ่ายเทผู้โดยสารไปได้อยู่แล้ว ถ้าคิดว่าอันไหนไม่เป็นอินเตอร์ก็ต้องการอะลูมิเนียมส่วยกัน หรือจัด Connection ให้ดี เรื่องนี้เป็นรายละเอียด ให้เขามาจอดฟรียังได้เลย เสียเงินไปผมว่าไม่กี่สิบล้านบาท ช่วง ๓ เดือน แล้วเกิด พอเกิดปั๊บ ถึงเวลา Run ของเองได้ ผมว่านี่คือปัญหาเร่งด่วนอีกเรื่องหนึ่งที่ต้องทำ พุดงาย ๆ คือขอลดค่าธรรมเนียมลงจอด หรืออาจจะยกเว้นไปเลย

อีกประเด็นหนึ่ง อันนี้ต้องขออนุญาตประชุมว่าเป็นเรื่องของหาดป่าตอง เป็นเรื่องของภูเก็ต แต่ผมคิดว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนที่ค่อนข้างสำคัญมาก คือตอนเกิดเหตุกมลา ป่าตองเสียหายมาก ผมได้คุยกับสื่อต่างประเทศเป็นพัน ๆ คน แทบทุกชั่วโมง ก็ได้ให้ข้อมูลไปตลอด แล้วก็บอกว่า กะตะ กระรน เรียบร้อยแล้วสวยงาม เป็นธรรมชาติปกติแล้ว ป่าตองเหลือเวลาอีกไม่นาน กมลากำลังฟื้นฟูอยู่ กะตะ กระรน แหกมาก แล้วป่าตองนี่ก็ยิ่งซบเซา แต่ความเป็นจริงเป็นอย่างนั้น รัฐบาลมีนโยบาย ตอนนั้นสมัยท่านสุวัจน์ดูแลเรื่องคณะกรรมการฟื้นฟูอันดามัน ๖ จังหวัด ก็ไปประชุม ผมไปประชุม ๕ - ๖ ครั้ง ที่ทำเนียบ มีข้อสรุปมาว่าจะมีงบประมาณฟื้นฟูป่าตองและกมลา ของป่าตองได้มา ๗๐๐ กว่าล้าน กมลาได้มา ๓๐๐ กว่าล้าน สุดท้ายเข้าสู่ชุดของท่านสุวัจน์ก็ติดกันไป คุยกันไปหลายส่วน เขาก็ตัดเหลือ ๖๐๐ ล้าน ซึ่งผมก็แอบยิ้มอยู่ในใจแล้ว หวาน ๖๐๐ ล้านทำได้มากกว่า ๖๐๐ ล้านพัฒนาได้หมดทั้งหาดป่าตอง แล้วผมยังนำเสนอด้วยซ้ำไปว่าสายไฟลงดิน ของกะตะ กระรน ต้องเอาลงไปด้วย นั่นหมายถึงว่าตอนที่เขาให้ ๖๐๐ ล้านแล้ว ก็นำเสนอไปว่าเพราะสำคัญหมด แล้วเป็นโครงการของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตอยู่แล้ว เราก็ดี

ใจ กลับบ้าน เราทำงานให้กับบ้านเรา ดีใจมากเลย กลับมา พอทราบข่าวทีหลังเขาตัดเหลือ ๒๐๐ ล้าน ที่ ปาดองจาก ๗๐๐ กว่า ตัดเหลือ ๖๐๐ แล้วสรุปแล้ว จากเข้าประชุมวันศุกร์ วันพฤหัสบดี แล้วก็วันศุกร์ อีก ติดกัน ๒ วัน แล้ววันอังคารเช้า ครม. ครม. ผมก็หวังว่าคงจะอนุมัติ เพราะท่านสุวัจน์ท่านก็สำคัญพอสมควร ท่านมีโยงโยมมากมาย แล้วกมลา สุดท้ายแล้วพอเช้า ครม. เขาตัดออกมาเหลือ ๒๐๐ ล้าน กับ ๑๐๐ ล้าน ปาดอง ๒๐๐ กมลา ๑๐๐ โดยตัดการเอาสายไฟลงดินลงไป สนามบินหนองงูเห่า สายไฟลงดินอย่างเดียวเกือบ ๒,๐๐๐ ล้าน อันนี้ทำทั่วประเทศเลย ภาคเอกชน ท่านนายกเทศมนตรีปาดอง นายกเปลี่ยน อุตสาหกรรมไปทะเลาะกับเขา โดนฟ้องอยู่ ๙ คดี ๑๐ คดี ตอนนี้อยู่ รื้อหมด ขอพื้นที่ด้านหน้าหน้าหาด ๒ เมตร เอาไว้ฝังสายไฟ ทะเลาะกับเอกชนไม่รู้เท่าไร แล้วโครงการนี้เกิดไม่ได้ เพราะว่าเจ้าหน้าที่จำกัด จนสุดท้ายเอกชนยอมหมดแล้วทำให้ฝังสายไฟได้ แต่หลังจากนั้นจะทำอะไรนั้นอีกเรื่องหนึ่ง มูลค่าที่ดิน เป็นพัน ๆ ล้าน หน้าหาดปาดองทั้งสายเลย ท่านลองคิดดูว่าเท่าไร ที่กะเบาะมือเดียวเท่าโต๊ะครึ่งโต๊ะ ซึ่งกันปีหนึ่ง ๒๐๐,๐๐๐ - ๓๐๐,๐๐๐ บาท ค่าเช่าเดือนเป็นหมื่น สุดท้ายได้หมด แต่งบประมาณตัดเหลือ ๒๐๐ ตัดสายไฟลงดินไป เราก็งงเดินอีก ท่านรองวินัยไปกับผมด้วยก็พยายามนำเสนอว่า ของบการไฟฟ้าได้หรือไม่ การไฟฟ้าอยู่ด้วย การไฟฟ้าบอกไม่มีปัญหา เขามึงบออยู่ ๒,๐๐๐ กว่าล้าน ก็ไปติดที่ผู้ว่าใคร ตามอีก ผู้ว่าการไฟฟ้าก็ไม่กล้าตัดสินใจ จนเดี๋ยวนี้ก็ยังไม่จบ แต่ที่น่าเศร้าใจไปมากกว่านั้นจนถึงเดี๋ยวนี้ แล้วเราสรุปกันว่า ภายในเดือนกันยายนต้องพัฒนาเสร็จหมด งบที่เอามาใช้ งบได้มาแล้ว ปัจจุบันนี้คือ ครม. อนุมัติแล้วละ อันนี้ต้องกระตุ้นทาง ททท. นิดหนึ่ง คุณอภักพอล ก็คือสรุปแล้วในที่ประชุมวันนั้นผม จำได้ ตอนแรกจริง ๆ แล้วให้ ททท. ดูแลปาดอง ให้ทางกระทรวงไปดูแลทางกมลา ก็มีหลายฝ่ายไม่เห็นด้วย รวมทั้งผมด้วย สุดท้ายก็ให้ ททท. เป็นคนดูแล ซึ่งจริง ๆ ใจผมผมคิดว่าน่าจะให้จังหวัดเป็นคนดูแล หรือว่าให้ในพื้นที่เป็นคนดูแล เขาพร้อมอยู่แล้ว ประชาชนกระหู่อยู่ทุกวัน เขาต้องทำ ท่านนายกตอนนี้ก็ร้อนเป็นไฟแล้ว เพราะว่าถ้าทำไม่เสร็จก็โดนประชาชนด่า แต่สุดท้ายแล้วงบประมาณ ปัจจุบันนี้ยังไม่เริ่มเกิดเลยแม้แต่น้อยน่าเสียดายว่า ๗๐๐ กว่าล้าน ลดเหลือ ๒๐๐ ล้าน แล้วก็ยังไม่เกิดอีกทั้ง ๆ ที่อนุมัติผ่านหมดแล้ว ไม่รู้เรื่องติดอยู่ที่ไหน สุดท้ายจะไปเกิดหน้า High season หรือไม่นั้น แล้วก็จะทำลายภาพพจน์การท่องเที่ยวของหาดปาดองอีก ตัวนี้ผมว่าก็เป็นประเด็นหนึ่งที่เป็นเรื่องเร่งด่วน

มีอีกประเด็นหนึ่งที่เป็นเรื่องเร่งด่วน ก็อย่างเรื่องสายการบิน เรื่อง Early warning system ผมไปประเทศจีน ไปคุยกับ เฟิงไปเร็ว ๆ นี้ เฟิงกลับมาไม่กี่วันนี้ ไปที่ไหหนาน ไปคุยกับสายการบินไหหนาน อยากให้เขาเอาสายการบินของเขา มาลง คุยกับไหหนาน แอร์ไลน์ ซึ่งเขาเป็นสายการบินเอกชนที่ใหญ่ที่สุดของจีน มีเครื่องบิน ๗๔ ลำ การบินไทยเรามี ๔๓ ลำ ลำใหม่ที่บินไปนิวยอร์กนั้นเป็นลำที่ ๔๓ จีนนั้นเฉพาะไหหนานแอร์ไลน์ มี ๗๔ ลำ แล้วใหญ่เป็นอันดับ ๖ แต่ว่าเป็นอันดับ ๑ ที่เป็นเอกชน คุยกับเขาเขาก็เข้าใจ แล้วก็จะให้เขา Charter มา แล้วจะให้สมาคมชาวไหหลำก็ตาม สมาคมธุรกิจ

ห้องเที่ยว เราคิดกันแล้ว เราส่งคืนเขาได้ อย่างน้อย ๒ ไฟล์ ก็คุยกัน เขาก็มีที่ท้าวว่าจะมา นั้นประเด็นหนึ่ง แล้วก็ไปคุยกันที่กวางเจา นัดเอเยนต์ใหญ่ ๆ มา ๓๐ กว่าเจ้า ให้เขาตามตอเขาไป Clear cut สุดท้ายผมบอกผมขอถามว่า ทำไมคุณถึงไม่ไปภูเก็ต ทำไม ได้วันนี้เพิ่งทราบ เข้าภูเก็ตเป็นอันดับ ๑ ปี ๒๐๐๐ เข้ามาตั้ง ๓๗๐,๐๐๐ คน เฉพาะได้วันนี้อย่างเดียว ปัจจุบันลดลงมา ยังเหลืออันดับ ๒ อันดับ ๓ อยู่ แต่ว่าไชน่าแอร์ไลน์หยุดบินไปแล้ว คุณชาญเพิ่งเรียนให้ผมทราบว่า หยุดบินไปแล้วตั้งแต่สัปดาห์ที่แล้ว แล้วยังไม่มีที่ท้าวว่าเมื่อไรจะมาบินอีก สายการบินหลายสายการบินหยุดบิน ไม่มีสายการบิน นักท่องเที่ยวอยากจะทำก็มาไม่ได้ เขาก็พูดเรื่อง Early warning system ผมถามว่าทำไมคุณไม่มา ผมเข้าใจว่าเขายังกลัวผี แต่เขาบอกว่า ชัดเจน เขาบอกว่าเรื่อง Early warning system ไม่ชัดเจน เราทำแล้วแล้วก็บอกว่าออกข่าวถ่ายทอดไปทั่วโลก ในวันนั้นผมไม่รู้ว่าจะเท็จจริงเป็นอย่างไร ต่างชาติได้ดูกันหรือเปล่าไม่รู้ ผมดูเฉพาะจอทีวีที่เขาวางเอาไว้ คินันั้นแค่เวทินั้น ไม่ต้องพูดเลย ท่านนายกเปลี่ยนทราบดี ทีวียังขอเปลี่ยน สุดท้ายต้องเป็นทีวีจอแบนขนาดใหญ่ ซึ่งผมว่าไม่จำเป็น เต็มที่นี้ถึงขนาด ฟรุ้งนี้เข้าจะเริ่มแล้ว ๔ โมงเย็นมารื้อเต็นท์อีก ทำเต็นท์ใหม่หมด ไม่จำเป็นเลย นี่แสดงให้เห็นว่านายกฯ ทักซิณไม่ต้องการหรอก ผมว่าคนอื่นเขาต้องการทำกันมากกว่า กลับมาเรื่องเดิมเราต้องประชาสัมพันธ์ให้ดีเรื่องนี้ ผมว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องคอขาดบาดตาย แล้วต้องรีบทำ เพราะว่าปัจจุบันนี้เรานั่งให้ข่าวจากบ้าน ทำไมไม่ออก CNN ก็บอกออกแล้ว นี้ออกสด ผมไม่รู้ว่าออกหรือเปล่า เพราะค่า Elite card ยังไม่จ่ายเขาเลย ๑๐ กว่าล้าน ผมไม่รู้ว่าเขาจะทำให้เราหรือเปล่า ต้องเคลียร์ตัวนี้ให้หมด เคลียร์ตัวนี้ให้หมด แล้วให้เขามาทำตัวนี้ผมว่าต้องหาผู้เชี่ยวชาญด้าน Early warning system ของโลก ของศูนย์ข่าววาก็ตาม ของประเทศญี่ปุ่นก็ตามมา Join ด้วย เป็น Team work กับเราเขายินดีอยู่แล้ว แล้วก็ออกไปทำเชิงรุก ไปทุกประเทศที่เป็นลูกค้าของเราให้ท่านทูตก็ตาม ททท. ก็ตามมามีส่วนร่วมจัดแถลงข่าว เอาการทำงานของเราไปยืนยัน เอาดอกเตอร์อะไรต่าง ๆ ทางประเทศมาร่วมยืนยันด้วยเขาก็จะเชื่อถือ ปัจจุบันนี้เราทำกันเอง ผมอยู่ที่กวางเจา กลางคืนมีโทรศัพท์ดังขึ้นมาบอกว่า สัญญาณเตือนภัยดัง ผมก็รีบไปเรียนท่านผู้ว่า เรียนพี่โอบาส อะไรก็ตกใจ โทรเช็ดข่าวกันใหญ่ ก็ยังไม่ทราบว่าเป็นเพราะอะไร แต่ในที่สุดก็รู้สึกว่าจะมีการฝึกซ้อม เพราะว่ามีนางงามจะมา กลัวนางงามกอดไม่ดัง ก็สันนิษฐานกันไปต่าง ๆ นานา ผมยังไม่ได้เรียนถามท่านนายกเปลี่ยน เรื่องอย่างนี้ผมว่าถ้าให้เกิดบ่อย ๆ ไม่ได้ แล้วก็ไม่ชัดเจน ผมกล้ารับประกันเลยว่าในนี้ทุกคน อาจจะไม่ทุกคน เกือบทุกคน ยังไม่รู้เลยว่าทำงานอย่างไร จะทำงานหรือเปล่า ตัวนี้ต้องให้ชัดแล้วก็ Inter ตัวนี้ผมว่าสำคัญมาก ถ้าตัวนี้สามารถทำได้ไปส่งข่าวให้เราถึงบ้านเลยว่าเป็นอย่างนี้แล้ว

ต่อเนื่อง เรื่อง Warning system ที่ผมว่าสำคัญ แล้วปัจจุบันนี้ท่านดอกเตอร์สนิทกับท่านดอกเตอร์ปลอดประสพมาดูแลเรื่องนี้อยู่โดยตรง ซึ่งผมมาอยู่กับท่านมาหลายครั้งมาก ผมไม่แน่ใจว่าครั้งสุดท้ายท่านพูดจริงหรือพูดเล่นบอกว่า เราจะทำ ๓ จุด ที่หาดป่าตอง แล้วขณะนี้กำลังหางบประมาณขอบริจาคอยู่ ให้ อบจ. ภูเก็ตช่วยบริจาคด้วย ผมหวังว่าท่านคงจะพูดเล่น แล้วเราก็ถามไป ท่านพูดเหมือนกับว่าท่านพูดจริง คือฟังแล้วหดหู่ว่าเราไม่มีเลือดอยู่แล้ว ให้เราไปบริจาคได้อย่างไร ตัวนี้ฝากท่านคณะกรรมการด้วย เพราะตัวนี้ไม่ใช่เรื่องที่จะมาพูดเล่นว่าจะมาขอบริจาค แล้ววันนั้นหลายคนฟังอยู่ ครูเหลียงก็ฟังอยู่แน่นอน คุณอัญชลีก็ฟังอยู่ บอกจะมาขอบริจาคจากภาคเอกชน ในภูเก็ตรวยกันตั้งมาก น่าจะบริจาคได้ ผมว่าตัวนี้ไม่ใช่ รัฐบาลต้องทำและต้องทำเร็วด้วย ๖๐ กว่าจุด จะให้เสร็จเดือนตุลาคม ปัจจุบันนี้ยังไม่ได้เริ่มเลย ตัวนี้ผมว่าสำคัญ

คำกล่าวเสวนาของ
นายอนุพงศ์ สงวนนาม
นายกสมาคมธุรกิจการท่องเที่ยวเขาหลัก จังหวัดพังงา
วิทยากรในหัวข้อเสวนา
เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากการท่องเที่ยวพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
โดย
คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

ในส่วนของจังหวัดพังงาเราเอง จริง ๆ ก็ยังไม่อยากเอาความทุกข์ของชาวพังงามาคุยให้ฟัง แต่ต่อจากที่คุณพัฒน์พงษ์ได้พูดไว้ว่า เราทำรายได้ให้ประเทศชาติมากเท่าไร แล้วสิ่งที่เราได้รับไม่ค่อยได้สักเท่าไร อยากให้พี่พัฒน์พงษ์ทำใจหน่อย มองย้อนไปในอดีตว่า ภูเก็ต พังงา กระบี่ เราสร้างรายได้ให้กับประเทศชาติเท่าไรนับตั้งแต่สมัยเหมืองแร่ พังงาเราเลยได้คำขวัญมาว่า แร่หมื่นล้าน แต่ในแร่หมื่นล้านสร้างอะไรให้กับจังหวัดพังงาบ้าง สาธารณูปโภคอะไรต่าง ๆ ก็ยังอยู่ที่เดิม แล้วจังหวัดภูเก็ตก็ยังไม่ค่อยมีอะไรมากขึ้น ๔ เลนก็เพิ่งมาได้เมื่อไม่กี่ปีมานี้ ในขณะที่จังหวัดอื่นเขาได้กันไปถ้วนหน้าแล้ว ตรงนี้ก็อยากให้เราชาวจังหวัดอันดามันต้องมานั่งคิดกันอีกทีหนึ่งว่า สิ่งที่เราเคยทำไปในอดีตมีความหมายอะไรกับภาครัฐหรือไม่ อย่างในส่วนของรายได้จากการท่องเที่ยวเอง ๓ จังหวัดนี้ไปเข้าไปแลกกว่าล้าน แต่พอถึงวันที่เขาจะ พอถึงเวลาเรามีปัญหาต้องเรียกร้องการช่วยเหลือ สิ่งเหล่านี้ไม่ได้รับการตอบสนอง รัฐมนตรีบางคนอาจจะบอกว่าในเมื่อกลุ่มอันดามันมีปัญหาเขาก็อาจจะย้ายฐานนักท่องเที่ยวไปที่อื่นแทน ซึ่งตรงนั้นถ้าเราฟังแล้วเราคิดดูดี ๆ แล้วน่าจะใช่คำตอบหรือไม่ เพราะว่าถ้าเราสร้างรายได้ พอถึงวันหนึ่งเรามีปัญหา คุณก็ไม่มีค่าอะไรในสายตาเขา ไม่น่าจะได้ เราต้องกลับมาพิจารณาในส่วนนี้ด้วย ในส่วนของแผนการฟื้นฟูอันดามัน โดยเฉพาะ ๖ จังหวัดอันดามัน ตามที่ท่าน ผอ. ได้คุยแล้วว่า ในส่วนของคณะกรรมการฟื้นฟูด้านการท่องเที่ยว ๖ จังหวัดอันดามัน ได้กำหนดแผนออกมา ๓ แผน เป็นเรื่องของยุทธศาสตร์การฟื้นฟูยุทธศาสตร์ การสร้างภาพลักษณ์ แล้วก็เรื่องของการตลาด สิ่งเหล่านี้สัมพันธ์กันโดยตรง ไม่สามารถตัดประเด็นใดประเด็นหนึ่งออกไปได้ เพราะว่าในเรื่องของสินค้าเราก็ต้องมองว่า เรื่องของการฟื้นฟูเป็นเรื่องของสินค้า ถ้าเราไม่ได้ฟื้นฟูสินค้าแล้วการตลาดจะไปทำได้อย่างไร แล้วใน

การตลาดที่เราจะทำสินค้าออกมาคุณก็ต้องแชร์กับคณะกรรมการด้านการฟื้นฟูว่า สิ่งในตลาดต้องการคืออะไร สิ่งที่ถูกต้องควรจะทำอย่างไร ไม่ใช่ต่างคนต่างแยกกันไปทำ ณ ปัจจุบันนี้มาตรการอะไร แผนยุทธศาสตร์อะไรดีหมด ดีเยี่ยม ดีมาก แต่สิ่งที่ขาดก็คือเรื่อง ๑. เป็นเรื่องของเงื่อนไข โดยในแผนทั้งหลายจะไม่ได้กำหนดเงื่อนไข เป้าหมายที่ชัดเจน แผนระยะสั้นกำหนดไว้เพียงว่า ๑ - ๓ ปี ถ้ารอ ๓ ปี ฟังงาก็ตาย อย่าว่าแต่ฟังงาเลย ภูเก็ตก็ต้องตาย

เรื่องที่ท่านนายกฯ เคยบอกหรือไม่ว่า Tsunami memorial day จะต้องมีการเปิดที่ ฟังงาให้ได้ นั้น อันนั้นท่านนายกฯ พูด ท่านนายกฯ ประกาศไว้ แต่เราคิดว่าในแผนทั้งหมดนั้นนโยบายที่ดีอะไรก็ดี คิดมาดีหมดแล้ว แต่สิ่งที่ขาดก็คือเรื่องของปฏิบัติการ พอเรื่องเงื่อนไข เวลาเกิดจากอะไรที่ผู้ปฏิบัติการไม่สามารถทำได้ ก็ต้องมองย้อนกลับไปในเรื่องของการบูรณาการด้านภาครัฐของเรา ทำงานหน่วยงานต่างหน่วยงานไม่ค่อย Co กัน ในช่วงแรก ๆ ถ้านึกให้ดี โดยเฉพาะพีพี ขอพาดพิงของพีสุบินหน่อย อย่างพีพี ในช่วงแรก ๆ พูดถึงแผนการกำหนด เขาเรียกผังเมือง เรื่องผังเมือง ตอนแรกก็มีคนแย่งกันอยากทำกันมาก คนหนึ่งมีหน้าที่แต่ไม่มีงบประมาณ อีกกลุ่มหนึ่งมีงบประมาณ แต่ไม่มีหน้าที่โดยตรงก็อยากทำกัน แย่งกันไปแย่งกันมา พอ ๑๕๔ วันอย่างที่คุณภคินบอก มาวันนี้ลองไปถามดูอีกทีสิว่าใครจะเป็นผู้รับผิดชอบ ไม่ค่อยมีใครอยากรับผิดชอบแล้ว เพราะว่าตรงนี้เป็นเรื่องยาก ประการที่ ๒ ก็คือพอระบบราชการไม่สามารถประสานงานกันได้แล้วก็ติดในเรื่องของ ทำในเรื่องง่าย ๆ เรื่องยาก ๆ ราชการเราก็ไม่ค่อยอยากทำกัน สิ่งไหนที่เป็นเรื่องของส่วนรวม เป็นเรื่องยาก ๆ เราก็พยายามปิดให้พ้นจากหน้าที่ ทำในกรอบที่อยู่ในหน้าที่ จะได้ง่าย ๆ จะได้จบ ๆ สิ่งที่จะไปคิดถึงคนอื่น คิดไปถึงบ้านเมืองมีน้อยลง

สุดท้ายก็จะเป็นเรื่องของกระทรวง เรื่องของการปฏิรูปในส่วนของการท่องเที่ยวโดยตรง เรื่องของการตลาดและการพัฒนาสินค้า ผมว่าทาง ททท. ก็ต้องกลับไปคุยกับกระทรวงการท่องเที่ยวให้ดี ๆ หน่อย เพราะอย่างที่คุยเมื่อครูนี้อีกคือเรื่องบางคนมีงบประมาณแต่ไม่ได้ทำ เมืองไทยจะเป็นอย่างนี้ คนทำไม่มีงบ คนมีงบไม่ทำ คนรู้ก็ไม่ไปทำ คนทำคือคนไม่รู้ แล้วก็อยากให้อีกในส่วนของท่านองคมนตรี ตอนนี้โดยเฉพาะในจังหวัดที่พึ่งพาภาคท่องเที่ยวอยากให้อบต. หรือ อบจ. ท่านองคมนตรี มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ ททท. หรือว่าเกี่ยวข้องกับการท่องเที่ยวเข้ามาเป็นพี่เลี้ยงหรือเป็นที่ปรึกษาในการวางแผนยุทธศาสตร์ในการพัฒนา เพราะตอนนี้เราถือว่าเรากระจายอำนาจสู่ท้องถิ่น แต่ท้องถิ่นตรงนั้น ณ วันนี้ โดยเฉพาะ อบต. บาง อบต. ยังไม่มีผู้รู้ด้านการท่องเที่ยว อยากให้ปรับโครงสร้างและมีตัวแทนจากการท่องเที่ยว หรือว่าจาก ททท. หรือว่าจากกระทรวงก็แล้วแต่ ไปอยู่ในหน่วยงานท้องถิ่นบ้าง หรือว่าเป็นพี่เลี้ยงให้กับหน่วยงานท้องถิ่นบ้าง ไม่ใช่เพียงแค่การอบรม มาอบรมบาง อบต. นายก อบต. ก็ไม่ค่อยอยากมาฟัง ททท. พูดเท่าไร ก็ส่งปลัดบ้าง ส่งช่างบ้าง พอกลับไปแล้วทางผู้นำท้องถิ่นก็ไม่ได้มีการพัฒนาองค์

ความรู้ แล้วองค์ความรู้ที่ ททท. ให้ บางทีบางท้องถิ่นก็ได้เหมือนกัน จะได้เฉพาะเอกสารไป สิ่งที่จะไป Apply ไม่มี โดยเฉพาะ ถ้าเราอยู่ด้านการท่องเที่ยวเราก็ต้องหมายถึงกระทรวงด้านท่องเที่ยว จริง ๆ แล้ว กระทรวงท่องเที่ยวต้องมีบทบาทมากกว่านี้ในการดูแลผู้ประกอบการในด้านการท่องเที่ยว อย่าง กระทรวงอุตสาหกรรมเวลาโรงงานมีปัญหา กระทรวงเขา Take action เต็มที่ แต่เวลาด้านการท่องเที่ยว ครั้งที่แล้วเมื่อเดือนที่แล้วประชุมเรื่องแผนการท่องเที่ยวที่รัฐมนตรีสมศักดิ์มา เขาก็รับว่างบประมาณเขา ไม่สามารถช่วยดูแลได้ เพียงแต่ค่อยไปตามไถ่ได้ ซึ่งผมว่าไม่น่าจะใช่เรื่อง ประเด็นงบประมาณก็เป็นงบประมาณในการฟื้นฟู ก็คือเงินกู้ทั้งหลาย นั่นก็ส่วนหนึ่ง แล้วในสถานการณ์ปัจจุบันนี้เขาหลักเราคงไม่ได้ต่างไปจากวันที่ ๒๖ ธันวาคมมากเท่าไร อาจจะต้องโดยตรงที่ว่าชากปักษ์หงได้เคลียร์ไปบ้างแล้ว แล้วสิ่งที่ดีขึ้นมาก ๆ เลยก็คือว่า ช่วงที่ฝนตกไม่กี่วันนี้เราก็ได้เรื่องของธรรมชาติในเรื่องของหญ้าซึ่งก็ขึ้นเขียวขึ้นมา ลมภาพพจน์ที่ไม่ดีลงไป ตรงนี้ก็มีส่วนช่วยนิดหนึ่ง

ประเด็นของคนท้องถิ่นที่เป็นผู้ประกอบการทางด้านการท่องเที่ยวจะเป็นเจ้าของโรงแรมก็ดี หรือบริษัทนำเที่ยวก็ดี คุณกันอย่างไร จะทำต่อหรือไม่ ภายใต้ภาวะอย่างนี้ จะไปอย่างไรกันต่อ นั้น โดยส่วนใหญ่ที่คุณกัน โดยผู้ประกอบการทั้งหมดคิดว่าส่วนใหญ่จะทำต่อ มีอยู่บ้างเพียงราย ๒ ราย ที่หยุดกิจการไปเลย แต่ในส่วนที่ทำนี้เราก็ต้องคิดบนพื้นฐานว่าเดิมเขาหลักเราเกิดขึ้นได้เพราะอะไร ในคำตอบที่ทุกคนมีกันเมื่อ ๓ - ๔ ปีที่แล้ว รู้ว่าแม้กระทั่งช่วงที่ผมเริ่มทำกิจการตรงเขาหลัก หลาย ๆ คนมองว่าคุณจะไปทำทำไมเขาหลัก ในเมื่อโอกาสเกิดก็ยาก แม้กระทั่ง ททท. ส่วนกลางเองก็ยังไม่เคยคิดจะไปดูพื้นที่ แล้วก็ยังคิดว่าไม่น่าจะเกิดได้ เขาหลักเราก็ยังมีงวันนี้ได้ ก็เลยมองว่าการที่เราจะไปพึ่งพาภาครัฐอย่างเดียวคงหวังได้ยาก ไม่กล้าพูดดัง ๆ คงจะหวังได้ยากนิดหนึ่ง สิ่งที่เราหวังก็คือ ไม่ใช่เรื่องเงินจากภาครัฐเลย การที่ปล่อยกู้ ปล่อยอะไรเพื่อให้ฟื้นฟูกิจการได้ ผมว่าสิ่งเหล่านี้ถ้าเราได้เริ่มทำกัน ทุกคนทำ ไม่ใช่ทำแค่รายใดรายหนึ่ง ถ้าเราพร้อม ๆ กันทำ ความคิดคักทางเศรษฐกิจ ความมีชีวิตชีวา ก็จะกลับมา โอกาสที่เราจะเกิดได้ก็ยังมี เพราะว่าสิ่งที่ทำให้เขาหลักเกิดขึ้นได้ คือเรื่องของความสัมพันธ์พิเศษกับนักท่องเที่ยว สร้างความสัมพันธ์พิเศษกับนักท่องเที่ยวนี้คืออะไร คือเราเป็น ถ้าเทียบว่าบริการเขาหลักเราอาจจะดีสู้ภูเก็ตไม่ได้ ณ วันนี้ แต่สิ่งที่เราสู้ภูเก็ตได้ก็คือความสัมพันธ์ที่เรามีกับนักท่องเที่ยว คือการที่ดูแลนักท่องเที่ยวเหมือนกับเป็นคนพิเศษ เราเหมือนคนในครอบครัวเดียวกัน เหมือนเป็นเพื่อน เป็นฝูงกัน สิ่งเหล่านี้เป็นการสร้างความสัมพันธ์ชนิดพิเศษ ซึ่งทำให้นักท่องเที่ยวเหล่านี้กลับมาในแต่ละปี ๆ ที่สะสมกันขึ้นมา เลยทำให้ท่องเที่ยวของเขาหลักเกิดขึ้นได้ แล้วในภาพรวมผู้ประกอบการท้องถิ่นก็ยังคงสู้ต่อไป ทั้ง ๆ ที่ไม่ค่อยมีอะไรให้สู้ ซึ่งก็จำเป็น

วันนี้เป็นการคุยแผนการท่องเที่ยว หรือว่าเป็นการอภิปรายเรื่องการเมือง ไม่แน่ใจ แต่คิดว่าทั้งนี้ทั้งนั้น ส.ส. เรา ผมว่าการที่อยู่พรรค ๒ พรรคในจังหวัดเดียวกันก็มีข้อดี ข้อเสีย ข้อดีก็มีนะพี่

พัฒน์ เพราะว่า ส.ส. เราก็ทำงานได้ เมื่อเข้าถ้าท่านเจอ ส.ส. ผม โดยเฉพาะเขต ๒ หน้าดำคร่ำเครียดก็ สงสาร เพราะว่าปัญหาชาวบ้านในท้องที่ก็มากมาย ต่างคนต่างผัดใจแก้ปัญหาก็ไม่จบหรอก แล้วก็ถามว่าช่วยหรือไม่ ขอเรียนเลยว่าช่วยในระดับหนึ่ง เพราะว่าหน้าที่เรามี ส.ส. พูดถึงว่างบประมาณที่ได้ ในจังหวัดนี้ก็ได้ในระดับหนึ่งเช่นกัน แต่ว่าในจังหวัดพังงา ท้องถิ่นเราไม่ค่อยเข้มแข็ง แล้วองค์ความรู้ยังไม่ดีพอ โดยเฉพาะเรื่องของการท่องเที่ยว ของงบประมาณไป ขอเรื่องใหญ่ ๆ ทั้งนั้นเลย ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ลาดยางทับถนนเดิม ถนนเดิมเป็นถนนลาดยางมะตอย เอาคอนกรีตมาทับ งบประมาณเขาก็ให้ทั้งนั้นแหละ แต่ว่าถ้าท้องถิ่นเข้มแข็งและมีองค์ความรู้ที่มากกว่านี้ ผมยังเชื่อมั่นว่าเราน่าจะได้มากกว่านี้ แล้วทราบจากรองผู้ว่าฯ เมื่อครู่ว่า วันที่ ๑๗ ท่านนายกฯ จะคุยเรื่องของการฟื้นฟู

ในส่วนที่ได้คุยกับผู้ประกอบการส่วนใหญ่เรื่องของแหล่งเงินทุน ผมขอแจ้งความคืบหน้านิดหนึ่งว่า โดยส่วนใหญ่แล้ว ณ ปัจจุบันนี้ ผู้ที่ได้รับช่วยเหลือด้านแหล่งเงินทุนมีน้อยมาก เรามีผู้ประกอบการประมาณ ๙๐ กว่ารายที่ได้รับตอนนี้ แล้วก็เริ่มฟื้นฟูไม่น่าจะเกิน ๑๐ ราย ๑๐ รายนี้ก็ถือว่าค่อนข้างมากแล้ว ที่เหลือนี้ก็ยังไม่มีความคืบหน้าอย่างไร ในด้านการฟื้นฟูเราก็ยังไม่ได้ทำ เงินทุนก็ยังไม่มา ติดเรื่องของเงินทุน แม้กระทั่งของท่าน ส.ส. เขต ๑ บ้านผมก็ยังไม่ได้เงิน ขอท้าวความนิดหนึ่งว่าเมื่อ ๒ เดือนที่แล้วมีข่าวว่าท่านดอกเตอร์สมคิดจะลงมาตรวจราชการในกลุ่มจังหวัดอันดามัน เขาก็เชิญผู้ว่าฯ ๓ จังหวัดไป ไปทบทวนแผนยุทธศาสตร์แล้วก็เชิญในคณะที่มาก็จะมีท่านดอกเตอร์ชัยวัฒน์ วิบูลย์สวัสดิ์ ที่เป็นที่ปรึกษาของท่านสมคิด และผู้ช่วยรัฐมนตรีอุตตมะก็ลงมา ตรงนั้นเป็นโอกาสดีที่เขาหลักเราได้มีโอกาสไป Present ถึงความเดือดร้อนที่เรามีอยู่ โชคดีวันนั้นไม่มีผู้ประกอบการจากจังหวัดไหนเลย มีแต่พังงาจังหวัดเดียว เราเลยได้เป็นตัวเอก และได้แจ้งให้ทางที่ปรึกษาของท่านสมคิดรับทราบ ว่าเรายังไม่ได้รับการช่วยเหลือทางการลงทุนเลย ซึ่งดอกเตอร์ชัยวัฒน์และดอกเตอร์อุตตมะก็ค่อนข้างจะตกใจว่าทำไมเรายังไม่มีความคืบหน้าอะไรเลย ด้านงบประมาณก็ยังไม่ค่อยคืบหน้า แต่พอหลังจากนั้นอีก ๑ เดือนถัดมาทางด้านท่านดอกเตอร์อุตตมะที่เป็นผู้ช่วยรัฐมนตรีก็ลงมาติดตามในพื้นที่จังหวัดพังงาเองว่าเงินไปถึงไหนแล้ว ติดขัดที่ตรงไหน เพราะทางดอกเตอร์อุตตมะก็ได้รับรายงานจากทางสถาบันการเงินว่าได้ปล่อยไปแล้วบ้าง แต่ในข้อเท็จจริงเรายังไม่ได้รับเงินเลย จากตรงนั้นมาถึงวันนี้ก็อีกประมาณ ๑ เดือน รวมแล้วเราในช่วง ๑ เดือนที่ผ่านมานี้มีผู้ประกอบการที่ได้รับเงินเพิ่ม คิดว่า ๒ รายคือได้รับการร่วมทุนจากทาง สสว. ซึ่งขอตั้งแต่สมัยช่วงเดือนมกราคม กุมภาพันธ์ แรกสุดเลย ๒ รายที่ขอแรกสุดเลย เพิ่งได้เมื่อสัปดาห์ที่แล้วที่ผ่านมาเอง นั่นก็แสดงให้เห็นถึงความหวังอันริบหรี่ อยู่ปลายอุโมงค์มาก ๆ ของเรา และในส่วนของผู้ประกอบการบางส่วนที่ได้ขอผ่านทางทุน FC กองทุนสีนามิ Recovery Fund โดยมีรัฐมนตรีเป็นผู้บริหาร มีการเซ็น MOU ต่อหน้านายกฯ กันยกใหญ่เมื่อประมาณวันที่ ๑๙ กุมภาพันธ์ ในตรงนั้นก็ดีอีกเหมือนกัน ก็ยังไม่ได้รับเงินเลย ก็อนุมัติในหลักการ ส.ส. คิดว่าตอน

แรกเซ็นต่อหน้านายกฯ ก็เซ็น MOU ตอนนีท่าน ส.ส. ผมก็ยังไม่ได้เงิน สถานะเดียวกับผมแล้ว คือพวกที่ยังไม่ได้รับการอนุมัติ กำลังทำ Due regent ทำ Due มาหลาย Due พร้อมกับคุณภคินีแหละ ก็ยังไม่ได้รับ ตรงนี้คิดว่าอุปสรรคก็มีอยู่ว่าทางกองทุน MSC เองเขาก็บุคลากรน้อย เดิมที่ผ่านมาจับแต่โครงการใหญ่ ๆ หาแหล่งเงินทุนให้กับ BTS หาแหล่งเงินทุนให้กับโครงการใหญ่ ๆ ของรัฐบาล พอมาเจอพวกผู้ประกอบการอย่างคุณภคินี มีน เลยไม่รู้ว่าจะทำเอกสารอย่างไร การทำเอกสารค่อนข้างใช้เวลานาน ก็เหมือน ๆ กัน จริง ๆ แล้วเขาหลักเราก่อนข้างน่าเห็นใจ แต่สิ่งหนึ่งที่อยากจะคุยตรงนี้เราอยากให้ทุกคนคำนึงถึงว่า ในกลุ่ม ๖ จังหวัดอันดามันนี้เรามีอยู่สิ่งหนึ่ง ถ้าเขาหลักไม่ฟื้น ในจังหวัดที่เหลือก็ไม่น่าจะฟื้นได้ ขอให้มองอีกแง่มุมหนึ่งคือว่าภาพลักษณ์ Image ที่ออกสู่สายตานักท่องเที่ยว จังหวัดภูเก็ต พังงา กระบี่ เหมือนกับก่อนเนื้อก่อนเดียวกัน ถ้าเทียบเป็นพี่น้องกัน ภูเก็ตอาจพีใหญ่ กระบี่พี่คนกลาง พังงาคนที่ ๓ ตรง สตูลก็ว่ากันไป แต่ถ้าสมมุติว่าในครอบครัวนั้นพังงาเปรียบเสมือนน้องคนที่ ๓ เป็นโรคหงิกงอ หรือปัญญาอ่อน หรืออัลไซเมอร์ หรืออะไรสักอย่างที่เป็นโรคน่าเกลียดของสังคม ถ้าถามว่าถ้าพี่ชายคนโตจะไปขอผู้หญิงแต่งงานเขาต้องคิดว่าครอบครัวนั้นมีปัญหาหรือเปล่าในสายพันธุ์นั้นมีปัญหาหรือเปล่า ก็เป็นเสียงเดียวกันที่อยากให้ทุกคนคำนึงถึงว่า ภาพลักษณ์ของเรากลุ่มอันดามันตรงนี้ โดยเฉพาะภูเก็ต พังงา กระบี่ เราเกาะกันอยู่ ถ้าเราอย่างไรก็ต้องช่วยกัน เพื่อให้ภาพลักษณ์ที่ออกสู่สายตานักท่องเที่ยวดี แล้วอีกส่วนหนึ่งก็เรื่องของความปลอดภัยที่ทางคุณพัฒน์พงษ์ได้คุยว่าเรื่องของสำนักงานเตือนภัย ผมก็ไม่เข้าใจเหมือนกัน เดิมออกมาช่วงแรก ๆ บอกว่าภายในสิ้นเดือนพฤษภาคมนี้จะมีหอสัญญาณเตือนภัยที่ภูเก็ต พังงา กระบี่ อย่างน้อยก็ต้องมีอย่างละเอียด แต่ ณ วันนี้ยังไม่มีเลย แล้ววันนั้นที่มาฟังเรื่องท่านสมิทธ ท่านปลอดบอกว่าไม่มีงบประมาณเลย แล้วให้ไปขอกัน เราจะไปขอใครละ พังงา อบจ. รายได้ก็มีอยู่น้อยนิด ก็ยังไม่เข้าใจเหมือนกันว่าคุณค่าของชีวิตของชาวพังงา ชาวกระบี่ ชาวภูเก็ต มีค่าน้อยมากหนักหรือสำหรับเขา เพราะว่าหอนั้น ๒ ล้านกว่าบาทเอง ทำไมจะลงทุนกันไม่ได้ ทำไมจะสร้างความเชื่อมั่นให้กับคนในท้องถิ่น ให้กับนักท่องเที่ยวไม่ได้ ในพังงา อย่างในพื้นที่บ้านน้ำเค็มที่มีประชากรอาศัยอยู่หนาแน่น เขาก็ยังไม่อยากจะลงมาอยู่ในพื้นที่ เพราะว่าหอนั้นภัยก็ไม่มี บ้านบางเนียงบ้านผม ตอนนีบางที่เอกสารของ ททท. หรือว่าบางที่เขาเขียนเป็นบ้านบางเนียง ก็ยังไม่มีหอนั้นภัย คนที่อยู่ตามศูนย์อพยพอะไรต่าง ๆ ตอนนีก็เดือดร้อน บางที่อยู่ศูนย์ผู้อพยพนี้ กันไม้อัด ก็เกิดโรคในช่วงฝนตก เกิดความชื้น เกิดเชื้อรา เขาก็ยังทนอยู่กัน เพราะว่าไม่มีความมั่นใจ ตรงนี้ถ้าเราสามารถสร้างศูนย์ตรงนี้ได้ จะทำให้นักท่องเที่ยวและคนในท้องถิ่นมีความเชื่อมั่นมากขึ้น วิถีชีวิตเดิม ๆ ของเขาจะเริ่มกลับมา ไม่ต้องรอการบริจาค การช่วยเหลือจากคนอื่นอยู่ ณ วันนี้เขานั่งรอกันไปรอกันมา รอวันนี้ได้ยิวฟู้ดได้สัก ๑,๐๐๐ - ๒,๐๐๐ จริง ๆ แล้วผมอยากให้เขากลับลงมา ในส่วนของการสร้างความเชื่อมั่นเราก็ทราบว่าทุนเราก็ยังไม่ได้ซื้อเลย ผมก็อยากนำเสนอว่าเราน่าจะซื้อของอเมริกา ผมไม่มีส่วนได้ส่วนเสียเหมือน

CTX หรืออะไร เป็นแค่แนวความคิด เพราะอเมริกาเรื่องของเทคโนโลยีเขาค่อนข้างสูง แล้วสื่อ CNN อะไรต่าง ๆ ก็อยู่ในอเมริกา พอเราซื้ออเมริกาปุ๊บก็เสนอว่าให้นำบิล คลินตัน ที่ไม่มีส่วนได้เสียทางการเมืองแล้วเข้ามาร่วมในพิธีเปิด หรือว่าเป็น Presenter ให้กับพื้นที่จังหวัดอันดามันของเรา ผมว่าน่าจะเป็นการสร้างเชื่อมั่นได้ เพราะว่าบิล คลินตัน ในสายตาของชาวโลกเขาก็มีความน่าเชื่อถือในระดับหนึ่ง และในส่วนของ CNN อะไรต่าง ๆ เขาก็น่าจะมาทำข่าวพวกนี้มากขึ้น แล้วก็เป็นการช่วยเราไปทางอ้อม

เพราะว่าเขาเป็นรัฐมนตรีกันแล้ว เป็นผู้ว่า ททท. แล้ว ผมขอเป็น ผอ. แผนแล้วกัน สิ่งแรกที่เราจะไปทำส่วนหนึ่งก็อยากไปทบทวนแผนว่าในการลดราคาทีลดกระหน่ำ ๆ กันแล้วทำให้ภาพพจน์ของสินค้าเสียไปหรือไม่ เราต้องคิด ททท. เองก็ต้องกลับไปนั่งคิดว่า ลดแล้วลดอีก ลดแล้วไม่มีคนมา แล้วยังทำให้เสียภาพลักษณ์ของสินค้าและบริการตัวนั้น นโยบายตัวนี้ยังคงควรที่จะทำต่อไปหรือไม่ ตรงนี้เป็นการบินใหญ่ที่ ททท. น่าจะกลับไปคิด อย่าว่าเลย เขาหลักไปงานลดกระหน่ำวันธรรมดาไม่ธรรมดา มีโรงแรมหนึ่งขอไม่เอ่ยชื่อแล้วกัน ไปถึงบู๊ป ตั้งบูธเรียบริ่อย แต่งบูธเสียดี คนไทยเดินมาบู๊ปยื่นใบรขั้วรับอกโรงแรมนี้จากเขาหลัก แคใบรขั้วเขายังไม่กล้ารับเลย ไม่รู้กลัวอะไรกันนักหนา แม้กระทั่งใบรขั้วยังไม่กล้ารับ สิ่งหนึ่งนอกจากความเชื่อมั่นในเรื่องของราคาแล้ว เรื่องของสื่อน่าจะให้มีการคุยกันว่า สื่อเอง การนำเสนอข่าวเอง หรือว่าแหล่งข่าวเอง ลักษณะคำพูด ลักษณะการพาดหัวข่าว ลักษณะการนำเสนอข่าว จริงอยู่ที่ว่าสื่อมวลชน อย่างข่าวอาจจะต้องนำเสนอข้อเท็จจริง แต่ในสิ่งที่พูดสิ่งที่นำเสนอต้องระมัดระวังหน่อย เพราะว่าเป็นผลกระทบต่อการท่องเที่ยวของประเทศ การท่องเที่ยวใน ๓ จังหวัดนี้ การท่องเที่ยวเราไม่ใช่มีผลเฉพาะกลุ่มพวกเรา หรือโรงแรม หรือผู้ประกอบการเท่านั้น ในจังหวัดภูเก็ตผมเชื่อมั่นว่าเศรษฐกิจภาคอื่นของภูเก็ตก็พึ่งพาการท่องเที่ยว เราไม่ได้ดูว่ารายได้จากการท่องเที่ยวภูเก็ต ๑๐๐,๐๐๐ ล้านหรืออะไร แต่มีผลต่อ GDP ของภูเก็ตเกือบทั้งจังหวัดด้วยซ้ำไป ผมมองว่าอย่างนั้น ที่นี้การนำเสนอ อยากให้ระมัดระวังนิดหนึ่ง เทียบง่าย ๆ เหมือนคนไข้คนหนึ่งกำลังจะผ่าตัด ถ้าหมอพูดประมาณว่าโอกาสรอดผมว่าคุณมีน้อยนะ ผมผ่า ๆ ไปอย่างนี้ ทำตามหน้าที่ ได้ไม่ได้ เดี่ยวมาดูกัน แล้วหมอบอกอีกท่านหนึ่งพูดดีหน่อย เดี่ยวเราจะรวบรวมคณะแพทย์ที่มีความเชี่ยวชาญจะใช้ความพยายามอย่างสูง แล้วก็ตั้งใจ แล้วก็ดูแลคนไข้คนนี้เป็นพิเศษ ความรู้สึกต่างกัน ก็เช่นเดียวกัน ในการนำเสนอของสื่อ คำพูดเหมือนกัน แหล่งข่าวที่ให้ข่าวบอกว่าพูดข้อเท็จจริงแล้วจะผิดอะไร ไม่ผิดหรอก คุณพูดข้อเท็จจริง แต่คำพูดที่คุณใช้คุณต้องให้ความระมัดระวัง ผ่าดูได้ด้วย มีอีกหลายเรื่อง แต่อยากยกเวทีนี้ให้กับพวกเราที่ได้เสียสละเวลา

คำกล่าวเสวนาของ
 นายภคิน รักแตงาม
 ประธานชมรมธุรกิจสภาจังหวัดภูเก็ต
 ผู้ดำเนินรายการในหัวข้อเสวนา
 เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการท่องเที่ยวพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
 โดย
 คณะกรรมการการท่องเที่ยว สภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่เราทราบกันดีอยู่แล้วว่า สึนามิทำให้เกิดวิกฤติการณ์ทางด้านการท่องเที่ยวครั้งใหญ่ที่สุดในภาคพื้นอันดามัน ซึ่งปัจจุบันนี้วิกฤติการณ์นั้นได้ลามไปสู่ระดับประเทศเป็นที่เรียบร้อยแล้ว วันนี้เป็นวันที่ ๑๕๔ หลังจากสึนามิได้พัดเข้า ๖ จังหวัดอันดามันภาคใต้ เป็นข้อมูลว่าในปี ๒๕๔๗ นั้นนักท่องเที่ยวเดินทางเข้าประเทศไทย ๑๑ ล้านกว่าคน จะมาสู่อันดามันประมาณ ๔,๕๐๐,๐๐๐ คน คิดเป็นประมาณสัก ๔๐ เปอร์เซ็นต์ของนักท่องเที่ยวที่เข้ามาทั้งหมด วันนี้นักท่องเที่ยวเหล่านั้นไม่มีแล้ว เพราะฉะนั้นในหัวข้อจะเป็นยุทธศาสตร์ของการพัฒนาแผน ๖ จังหวัดอันดามันนั้นผมขออนุญาตแบ่งการสัมมนาเป็น ๒ ส่วน ส่วนที่ ๑ จะเป็นการพูดถึงอดีตและปัจจุบันก่อนว่าถ้าในเงื่อนไขปัจจุบันอย่างนี้ยุทธศาสตร์จะเป็นไปได้หรือไม่ในการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวภูเก็ตในอนาคต เพราะมีเงื่อนไขปัจจัยแวดล้อมภายนอกและภายในอยู่มาก ที่ทำให้ยุทธศาสตร์ที่เราฝันไว้อาจจะไม่เป็นจริงในเร็ววัน และช่วงที่ ๒ จะเป็นการพูดถึงมุมมองในอนาคตว่า แล้วถ้าภายใต้เงื่อนไขปัจจุบันนี้เราอยากเห็น ๖ จังหวัดภาคใต้เป็นอย่างไร วันนี้ได้เป็นโอกาสที่ท่านกรรมการได้ลงมารับฟังปัญหา แล้วก็ได้มาร่วมกันในการวางแผนสำหรับยุทธศาสตร์ในอนาคต ที่ผ่านมานั้นขอเรียนให้ทราบว่าทางรัฐบาลเองก็มีการสั่งการมาอยู่หลายเรื่องหลายประเด็น ส่วนหนึ่งเป็นการสั่งการผ่านทางสื่อ ก็คือ พูดออกทีวี พูดออกตอนแถลงข่าว อีกส่วนหนึ่งเป็นการสั่งการผ่านทางสายบังคับบัญชา ซึ่งก็อาจจะมีความรู้เรื่องการปฏิบัติอยู่พอสมควร ฉะนั้น ๒ ท่านที่มาจากภาคเอกชน ทั้งภูเก็ตและพังงาในวันนี้ จะมาเล่าให้ฟังว่าจริง ๆ แล้วการสั่งการผ่านสื่อก็ดี ผ่านสายบังคับบัญชาก็ดีนั้น สุดท้ายแล้วคำสั่งมีผล ออกดอกออกผลหรือไม่อย่างไร แต่ก่อนจะไปที่เอกชนซึ่งได้รับผลกระทบโดยตรง ต้องเรียนให้ทราบว่าท่านนายกพังงาเป็นคนเจตคติโดยตรง เกือบตาย

เหมือนกัน รอดมาได้ก็ถือว่าเป็นบุญหนักพอสมควรแล้วที่มากับพวกเราวันนี้ได้ เพราะฉะนั้นท่านจะเล่าให้ฟังได้ชัดเจนว่า วิฤทธิการณณ์นี้เลวร้ายขนาดไหน แต่ก่อนจะไปที่ท่านนายกสมาคมพังงาและภูเก็ต ผมอยากจะเรียนถามการท่องเที่ยวก่อนว่า ที่ผ่านมามีทั้งหมดตั้งแต่ ๒๖ ธันวาคมจนถึงวันนี้ ๒๙ พฤษภาคมนี้ คณะกรรมการการท่องเที่ยวทำอะไรไปบ้างแล้ว ผมอยากให้พูดในภาพรวมมากกว่าเป็นที่ละโครงการว่า ใจหายของการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยคืออะไร แล้วมีกระบวนการแก้ไขอย่างไรที่ผ่านมา

จริง ๆ ตอนนี้เงื่อนไขสำคัญ คือต้องแบ่งเป็น ๒ ประเภท ประเภทที่โดนสึนามิ ถ้าเรียกว่าพังงา คือราบเป็นหน้ากลอง เดี่ยวคุยกันเรื่องพัฒนา จะทำอย่างไรให้เขาสามารถสร้างโรงแรมใหม่ขึ้นมาได้ ประเภทที่ ๒ ก็คือภูเก็ตเป็นส่วนใหญ่ คือโรงแรมโดนนิดหน่อย ซ่อมเสร็จแล้ว แต่ไม่มีแขก

ข้อเสนอของอภกพลเรื่อง ครม. ท่องเที่ยว นั้น เป็นข้อเสนอที่จะตอบใจหายได้ในแง่ของการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน เพราะว่าทุกวันนี้การท่องเที่ยวก็จะเป็นลักษณะของเป็น Seasoning เหมือนกัน เราไม่สามารถจะทำให้การท่องเที่ยวสามารถยั่งยืนได้ ถ้าไม่มีเจ้าภาพที่ชัดเจน แล้วนั่นเป็นประเด็นหนึ่งที่อยากจะฝากทางกรรมการท่องเที่ยวด้วยว่า อาจจะเป็นประเด็นที่ท่านอาจจะนำไปถกกันต่อว่า ถ้าท่องเที่ยวเป็นยุทธศาสตร์ทำเงินหลักของประเทศแล้วน่าจะมีเจ้าภาพที่มีอำนาจและมีงบประมาณชัดเจนรองรับต่อไป

ผมว่า ๖ จังหวัดคงมีสภาพคล้ายคลึงกันในแง่ของการช่วยเหลือและงบประมาณ และทั้งภูเก็ต พังงาที่อยู่บนเวทีที่ดี หรือเป็นสตูล หรือเป็นระนอง หรือเป็นจังหวัดอื่น ๆ กระบี่ก็ดี คงมีสภาพคล้าย ๆ กันในเรื่องของความช่วยเหลือ

เมื่อถึง Low season จะรอดกันอย่างไร เพราะวันนี้ที่เช็ค Occupancy ทั้งเกาะประมาณ ๒๐ - ๒๕ เปอร์เซ็นต์ ผมก็ไล่เช็คเมื่อเช้านี้ก็ประมาณนั้น แล้วจากนี้ไปก็ดูเหมือนว่า ก็เหมือนหึ่งห้อย แสงริบหรี่เหลือเกิน ๖ เดือนอันตรายจากนี้

นอกจากนี้ ถ้าสรุปที่ขอความช่วยเหลือก็คือว่าจะขอก็คือภาษี หรือมาตรการด้านภาษีช่วยอย่างไรได้บ้าง อาจจะเป็นเรื่องมูลค่าเพิ่มที่อาจจะขอคืนมาเร็วขึ้นอย่างนั้น อันที่ ๒ คือเรื่องของภาษีโรงเรือน ห้างดินดูแลอยู่ ภาษีป้ายห้างดินดูแลอยู่เหมือนกัน

อีกประเด็นที่จะฝากทางกรรมการด้วยว่า ถ้า Warning system เป็นระบบเรียบบร้อยดี ก็จะทำให้ความมั่นใจกลับคืนมาได้สูง นอกจากนี้ เรื่องที่น่าจะตั้งเป็น Memorial day เหมือนกัน ๒๖ ธันวาคม หอเตือนภัยน่าจะเสร็จครบทุกจุด อย่างน้อย ๑ ปีผ่านไป ๖๐ กว่าจุด เดือนตุลาคม มีการคุยกันแล้ว

**รายละเอียดข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะของผู้เข้าร่วมสัมมนา
ในการประชุมสัมมนา
เรื่อง "แผนยุทธศาสตร์การพัฒนากองทัพอากาศไทยและพื้นที่ ๖ จังหวัดอันดามัน"
โดย
คณะกรรมการธิการการทัพอากาศ สภาผู้แทนราษฎร**

นายอสิ มะหะมัดยงกี ส.ส. สตูล เขต ๑

ผมเป็นคนที่ชอบมองต่างมุมมาตลอด ไม่ค่อยเหมือนชาวบ้าน ก็ต้องแจ้งตรงนี้ไว้ก่อน เพราะผมคิดว่าถ้าคนทั้งโลกมองเหมือนกันหมด ตัวแทนคนเดียวก็พอ แต่ว่าเราต้องมีการมองต่างมุม อันแรกที่ผมต้องการ Comment ตรงนี้คือต้นเหตุการเกิดแผ่นดินไหว ผมมองในแง่ร้ายว่า สมัยนี้สามารถที่จะกระทำให้เกิดได้ มีเทคโนโลยีทำให้แผ่นดินไหวเกิดได้ นี่คือการมองในแง่ร้าย Prestimize ถ้ามองในแง่ Optimize ก็เกิดตามธรรมชาติ เราก็ต้องมองทั้ง ๒ แง่ ทำไมเกิดพร้อม ๆ กับเหตุการณ์ในจังหวัดชายแดน ก็เป็นข้อสังเกตอย่างหนึ่ง แล้วที่นี้ถ้าเกิดตามธรรมชาติจะต่อเนื่องถึง ๒ ปี จริงหรือเปล่า มีข่าวออกมาอย่างนี้ เราไม่เคยพิสูจน์กันเลย เราได้แต่เชื่อตามเขาว่าจะเกิดต่อเนื่อง หยุด ตอนแรกบอกว่า ๒๐๐ ปีเกิด ๑ ครั้ง แต่ตอนหลังไม่ใช่ซะ ตอนหลังบอกว่า ๒ - ๓ เดือนจะเกิดอีกครั้งหนึ่ง ๒ - ๓ เดือนจะเกิดอีกครั้ง แล้วก็สามารถเกิดสึนามิได้ตลอดถ้าเกิน ๘.๕ ริกเตอร์ ซึ่งไม่เคยมีใครพิสูจน์ว่าจริงหรือเปล่านั้นได้แต่ฟังตามเขา นักทอองเที่ยวหายหมด ตรงนี้ที่หาย ตรงนี้คือประเด็นที่ทำให้หาย แต่ถ้าบอกว่าเกิด ๑ ครั้ง แล้วอีก ๒๐๐ ปีเกิดขึ้นมาใหม่ เขามา เขาต้องพิสูจน์ให้เห็นชัดเจนว่าจริง ตรงไหนคือข้อเท็จจริง ตรงนี้ นี่สำคัญมาก แล้วถ้าเกิดอย่างต่อเนื่องจริง ๆ เป็นเวลา ๒ ปี ต้องเกิด ๒ - ๓ เดือนอาจจะเกิดได้อีก ๒ ๓ เดือนอาจจะเกิดได้อีก การวางระบบเตือนภัยก็สร้างความมั่นใจกับเขาได้ ต้องวางเป็นเครือข่ายทั้งหมดเลย ๖ จังหวัด อันนี้คือข้อแรก ผมมองได้ ๒ อย่าง คือ ผมยังไม่สรุปนะว่า เป็นการสร้างแผ่นดินไหวขึ้นมา หรือว่าเกิดจากธรรมชาติ เพราะสมัยนี้เทคโนโลยีต่าง ๆ สามารถทำให้เกิดแผ่นดินไหวได้ ถ้าจะไปทำลายเศรษฐกิจตรงจุดไหนทำได้เลย นี่คือนี่ที่เกิขึ้นทางความสามารถทางวิทยาศาสตร์สูงมากในสมัยนี้

อันที่ ๒ คือรูปแบบการทอองเที่ยวนี้ ผมจะเสนอ ททท. คือสำหรับจังหวัดผม ผมต้องการจะทำแบบวัฒนธรรม คือเน้นทางวัฒนธรรม ประวัติศาสตร์ เพราะว่าเรามีตะรุเตา ต้องการให้ท่านสนับสนุนตรงนี้ด้วย ไม่ต้องการมีการนอนอาบแดด เราไม่ต้องการแย่งกับภูเก็ต จะมานอนอาบแดดก็มาอาบที่ภูเก็ต แต่ว่าเราต้องการจะทำแบบวัฒนธรรม มีของที่ระลึก เสื้อผ้าขาย และอื่น ๆ ได้ด้วย คล้าย ๆ

เซียงใหม่ ก็ดีไปอีกแบบหนึ่ง แต่เราจะไม่เน้นคาสโน ใครจะเอาคาสโนเอาไปเลย เราไม่เอา แล้วผมจะเน้นการให้ชุมชนมีส่วนร่วม ไม่ใช่ว่านายทุนระดับใหญ่ ๆ มาจากที่ไหนก็ไม่ทราบ เป็นเจ้าของแต่เพียงผู้เดียว คนในท้องถิ่นไม่สามารถที่จะมีส่วนร่วมได้เลย เป็นยาม ผมเห็นส่วนใหญ่แล้วเป็นยาม หรือว่าซีมอเตอร์ไซค์รับจ้าง ไม่มีประโยชน์ต่อคนท้องถิ่นเลย ฉะนั้นรูปแบบที่จะต้องสนับสนุนคือให้คนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการเป็นเจ้าของด้วย แล้วก็จะทำให้เศรษฐกิจกระจาย มีรายได้ของคนในท้องถิ่นก็เพิ่มขึ้น ไม่ใช่ให้แต่นายทุนใหญ่ ๆ ผูกขาดแต่เพียงผู้เดียว เหมือนกับที่มีปัญหาเรื่องวิทยุชุมชน พอตีผมเป็นกรรมการสื่อสาร กำลังทำเรื่องวิทยุชุมชนอยู่ตอนนี้ ขอให้คนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมด้วยในการมีผลประโยชน์ในบ้านเขาเอง แล้วเราบอกว่าประชาชนไม่เคยสนใจดูแลสิ่งแวดล้อม แล้วเขาได้อะไร เขาไม่เคยได้อะไร เขาจะไปเก็บพวกขวดเบียร์ที่แตก ขวดเหล้าแตกที่อยู่ตามชายหาด โดยที่เขาไม่ได้ทำอะไรสักอย่างหนึ่ง ไม่ใช่เรื่อง เป็นเรื่องที่ต้องได้ผลประโยชน์ร่วมกัน ให้ชาวบ้านดูแลสิ่งแวดล้อมให้ อันนี้คือความจริง เพราะคนทั้งประเทศฉลาดเท่ากัน ผมก็เชื่อว่าทุกคนก็กินข้าวกันหมด ผมยังไม่เคยเห็นใครกินหญ้าเลย เพราะฉะนั้นเราต้องให้เขามีรายได้ด้วย และอีกอย่างหนึ่งวิธีการสร้างภาพลักษณ์ ผมว่าสำคัญมากว่า เป็นอย่างไร สร้างภาพ ความปลอดภัยต่าง ๆ เรามีอะไรบ้าง มีอะไรที่ดีในบ้านเราที่ที่อื่นไม่มีจุดขาย เราอยู่ตรงไหนในแต่ละจังหวัดด้วย คือจังหวัดผมเป็นลูกเมียน้อยโดนทอดทิ้งมาตลอด เวลาพูดในที่ประชุมพูดตลอด สดุด แต่ในแง่ปฏิบัติไม่เคยมีอะไรที่เป็นรูปเป็นร่าง เป็นชิ้นเป็นอันเลย ผมก็ออกตัวก่อนว่าเป็น ส.ส. ป้ายแดง แต่ว่าต่อไปผมไม่ยอมง่าย ๆ ผมขอแจ้งในที่นี้ ต้องจัดสรรด้วยความเป็นธรรม เพราะว่าผมก็ยังมีข้อค้างคาใจกับ ททท. ที่หาดใหญ่ เขต ๑ เราคงต้องเคลียร์กันอีกหลาย ๆ เรื่อง

เรื่องการประกันความปลอดภัย ผมคิดว่าในเงินที่ให้มาตรงนี้ สมมุติว่า ๑๐๐ บาท น่าจะมีประกันชีวิตให้เขาด้วย ถ้าตายในจังหวัดภูเก็ตจะได้เท่าไร ถ้ามาเสียชีวิตในจังหวัดนั้นในเงินส่วนที่เจียดเป็นค่าประกันความปลอดภัยให้กับเขา ประกันชีวิต หรืออะไรก็แล้วแต่ สวัสดิภาพหรือความปลอดภัย ผมว่าเขามานะ ถ้าเสียชีวิตก็มีเงินทองกลับไปให้ลูกหลาน ผมว่าเป็นสิ่งที่น่าทำในตอนนี้อย่างยิ่ง เพื่อสร้างความมั่นใจให้เกิดขึ้น ที่นี้พูดถึงการที่คุณโอกาสพูดถึงบริษัททั้งในประเทศและต่างประเทศเป็นบ Incentive ที่พาไปเที่ยวอิตาลีต่าง ๆ ผมก็ได้พูดคุยกับเจ้าหน้าที่ฝ่ายการตลาดของบางบริษัท เขาบอกว่าผู้ประกอบการในประเทศไม่เคยวิ่งหาเขาเลย เราเคยตั้งรับอย่างเดียว มีคนมาหาดตลอด แต่ตอนนี้ไม่ใช่ท่านจะต้องวิ่งเข้าหา ไปลืบบีบอะไรเขาด้วย ที่เข้าไปอิตาลีได้เพราะว่าทางอิตาลีไปลืบบีบเขา ฉะนั้นต้องเปลี่ยนจากรุกเป็นรับบ้าง แล้วท่านจะได้ลูกค้า อันนี้เป็นข้อเสนอแนะด้วยความเคารพนะ อันนี้ก็มีข้อเท็จจริงอยู่ด้วย ผมจะพูดถึงงบประมาณสดุด สงขลา เมื่อครู่พูดถึง ททท. เขต ๑ ที่หาดใหญ่ ส่วนใหญ่จะให้สงขลาหมดนะ สดุดไม่ค่อยได้เลย ที่นี้เป็นการมองต่างมุม ผมเป็นแพทย์ สมมุติมีเด็ก ๒ คน โดมาพร้อมกัน คนหนึ่งแคระแกรน คนหนึ่งรูปร่างสูงใหญ่ คุณบอกเอาอาหาร เอาข้าวทุกอย่าง ยาบารุงให้คนที่โต

ถ้าโตไม่ต้องกินมาก แต่ถ้ามองในอีกแง่หนึ่งว่า คนเล็กผอม เจริญเติบโตช้าเพราะอะไร คนนี้แหละต้องให้อาหารเขามากหน่อย ให้โตทันเพื่อน ต้องให้อาหารเสริมเขา นี่ภรรยากลับไปมองอีกมุมหนึ่งนะ แล้วสุดท้ายนี้ผมบอกว่า ต้องการจะเรียนในที่ประชุมว่า ผลสำเร็จ ความล้มเหลวพิสูจน์ความจริงใจของรัฐบาล ถ้ามีความคิดที่ชาวบ้านเขาบอกว่ารัฐบาลบอกว่าถ้าไม่ได้ ส.ส. ในเขตนี้จะไม่ให้ จริงหรือเปล่า ตอนนั้นผมยังไม่เชื่อ แต่ผมยังไม่ทราบว่าคุณเชื่อของผมนักหรือผิด ต้องพิสูจน์กันต่อไป

อีกเรื่องหนึ่งก็คือ ถ้าคนในรัฐบาลไม่คิดจะมา Take over ตรงจุดนี้ หรือว่ามีพรรคพวกที่ มา Take over กิจการตรงนี้ ต้องทำได้ ผมเชื่อว่ารัฐบาลนี้มีความสามารถสูงเหลือเกินอย่างไม่เคยมี รัฐบาลไหนทำได้ ตั้งแต่สมัยข้าพเจ้ารับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียว จนถึงข้าพเจ้ารอบรู้แต่เพียงผู้เดียวนะ ผมเก่งที่สุด

นายประมุข อัจฉริยะฉาย ผู้ประกอบการ

ผมเป็นผู้อยู่ที่นี้ แล้วก็เป็นผู้ที่เกี่ยวข้องกับทางด้านการท่องเที่ยวมายาวนาน เพราะฉะนั้นก็คงพอที่จะทราบข้อเท็จจริงได้ละเอียดพอสมควร อย่างที่พูดมาผมไม่ต้องการจะพูดแล้วนะ เพราะฉะนั้นขณะนี้สิ่งที่ผมเป็นห่วงก็คือว่า จากนั้นไป ๓ เดือน ภูเก็ตจะเป็นอย่างไร เดือนที่ ๔ ถึงเดือนที่ ๖ จะเป็นอย่างไร เพราะฉะนั้นสิ่งที่ ททท. พยายามทำ ผมก็ให้กำลังใจนะให้พยายามทำต่อไป ท่านก็ทำถูกแล้ว กระทรวงการท่องเที่ยวผมจะไม่แตะต้อง ขณะนี้ต้องยอมรับว่า ทุกคนก็พูดว่า High season ที่จะถึงนี้ ทุกอย่างก็คงจะกลับมาในสภาพปกติแน่นอน เพราะว่าเราทำ Promotion นักเหลือเกิน แต่ผมก็ยังกล้าพูดได้ว่าจะกลับมาหรือไม่กลับมาไม่มีใครทราบ จะดีหรือไม่ดี ไม่มีใครรู้ แต่ที่เรารู้แน่ ๆ ก็คือว่าจากนี้ไป ๓ เดือนนี้เราตายแน่ เพราะฉะนั้นสิ่งที่เราจะทำ Promotion package อะไรก็แล้วแต่ ที่ทำออกมา ไม่ใช่ว่าจะเป็นชมรม สมาคมไหน ททท. รัฐบาล การบินไทยก็ทำกัน ไม่ Hot สรุปลงแล้วมีคนมาตั้งแต่สี่นาฬิกาเกิดขึ้นจนถึงวันนี้คนไทยเข้าภูเก็ตเท่าไร ผมเคยนำเสนอท่านผู้ว่าการท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย แล้วก็ ขณฯ นายกรัฐมนตรี ตั้งแต่หลังจากที่สี่นาฬิกาเกิดขึ้นแล้วก็ไม่ถึง ๑ เดือนเสียด้วยซ้ำ ผมเห็นแล้วว่า Low season ที่จะเกิดขึ้นนี้ เป็นเอเชีย ทุกคนต้องยอมรับ แล้วเอเชียนี่มักจะมีอะไรที่คล้าย ๆ กัน สถานที่ไหนที่ไม่เป็นมงคลเขาไม่ไปหรอก แล้ววันนี้เกิดขึ้นอย่างนั้นจริงด้วย คือสิ่งที่ผมเป็นห่วงมากที่สุด ผมก็เลยนำเสนอว่า หลังจากเกิดสี่นาฬิกาจนถึงเดือนตุลาคม สิ่งที่เราจะเอากลับมาได้เร็วที่สุด รัฐบาลสามารถทำได้ก็คือคนไทย ผมได้นำเสนอ Package ไป ๑ ล้านคน ภายใน ๖ เดือน ภายใน ๘ เดือน ภายใน ๙ เดือน ใช้งบประมาณ ๑,๕๐๐ ล้านบาท ถามว่าเงินจำนวนนี้มากหรือไม่ มาก แต่ท่านต้องยอมรับว่าถ้าเหตุการณ์เลวร้ายอย่างที่เกิดขึ้นในทุกวันนี้ ๑,๕๐๐ ล้าน คู่หมั้นหรือไม่ที่รัฐบาลลงทุน ๑. ไม่มีปัญหาเกี่ยวกับเรื่องสังคมแน่นอน คนไม่ตกงาน ๑ ล้านคนที่คนไทยเข้ามาเพื่อสร้างความศีกคักให้กับกลุ่มอันดามัน สร้างสีสัน สร้างบรรยากาศให้คนเอเชียที่มองเข้ามาแล้วภูเก็ตคนก็ยังมาท่องเที่ยวกัน

มากมาย จีนก็ตามมา ฮองกงก็ตามมา เกาหลีก็ตามมา ขณะนี้ภูเก็ตในภาคเอกชนเราพยายามที่จะไปเมืองจีน ไปขอร้องให้เขากลับมา ก็ไปที่ไหนล้า ไปเซ็น City ทำโน่นทำนี่ทำนั่น เขารับปากว่าเขาจะกลับมา จะกลับมาเมื่อไร อีก ๑ เดือน ๒ เดือน ๓ เดือน เราก็หวังอะไรไม่ได้ เพราะฉะนั้นที่เราไปทำ Promotion จะกลับมาที่เปอร์เซ็นต์ กลับมาเมื่อไรเป็นเรื่องที่เราไม่สามารถที่จะคาดการณ์ได้ แต่เราคอยไม่ได้ เราจะหวังประเทศอื่นไม่ได้ หวังประเทศไทยอย่างเดียว เพราะฉะนั้นในเมื่อผมขอไป ๑,๕๐๐ ล้าน เจียบหายไป ที่ผมทำเสนอไป ๑,๕๐๐ ล้าน ผมเสนอ Package ที่ ๓ ระดับ ๕ ดาว ๔ ดาว ๓ ดาวหรือ ๒ ดาว วงเงิน ๖,๐๐๐, ๔,๐๐๐, ๒,๕๐๐ โดยที่รัฐบาล Suffer ไปครั้งหนึ่ง รายละเอียดผมไม่พูดถึง แต่วันนี้เป็นไปได้อีกหรือไม่ถ้า ททท. หรือรัฐบาลช่วยกันพูดว่าเราไม่เอา ๑,๕๐๐ ล้าน เราขอเดือนละ ๕๐ ล้าน ๓ เดือนมาทดลองดูซิว่า Package นี้เราให้เอกชนไป ๕๐ เปอร์เซ็นต์ คนจะเดินทางหรือเปล่านั้น คือจะไปบังคับบริษัทใหญ่ ๆ ประชุม Incentive ให้เขามาประชุมกันได้ยังไง เป็นไปไม่ได้ได้อยู่แล้ว แล้วก็หวังยากด้วย แต่ว่าถ้าเราพยายามทำ ถ้าบริษัทมีจิตสำนึก หรือว่าพยายามที่จะช่วยกันได้ด้วยกันเขาอาจจะทำให้เราได้ แต่ตัวนี้ที่ผมเสนอนี้ตั้งเดือนละ ๕๐ ล้าน โดยที่ไป Suffer ให้คนเดินทางเข้ามา เป็นจำนวนกี่คน โดยให้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ผมว่าคนต้องเดินทาง อย่างน้อยที่สุดบริษัทใหญ่ ๆ บริษัท ชินวัตร BTS DTAC อะไรแบบนี้ก็ไปพูดกับเขาสิ อันนี้ก็เป็นโบนัสให้กับพนักงานให้เขามาเที่ยวโดยรัฐบาล Suffer ให้ ๕๐ เปอร์เซ็นต์ ๕๐ เปอร์เซ็นต์นี่ขอ ๕๐ ล้านบาทผมว่าเป็นเหมือนคนนะ ผมยังไม่ได้คิด พอดีผมเพิ่งคิดได้ เมื่อครู่ที่ว่าน่าจะออกมาในลักษณะแบบนี้ คุณไปขายที่โบเทศ คุณไปขายที่ศูนย์ประชุมนานาชาติ Hot ที่สุดขายได้เท่าไร ก็มีคน เป็นแสนหรือไม่ไม่ถึง แต่ถ้า ๓ เดือนนี้ ๑๕๐ ล้าน ผมว่าคนลงมาภูเก็ตเป็นแสนนะ เพราะฉะนั้นเราต้องคิดว่าพรุ่งนี้เราคอยไม่ได้แล้ว เราจะไปกะว่าเราหวังว่า เขาจะมา Incentive จะมา แต่ถ้า ๕๐ ล้านนี่มาแน่นอน ๑,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์ ผมขออนุญาตให้ความเห็น คิดว่าวิธีการต่าง ๆ ท่านเป็นนักการตลาด นักวางแผนก็คงจะสามารถที่จะหาวิธีการได้ ผมเชื่อมั่น ๑,๐๐๐ เปอร์เซ็นต์ โดยที่ไม่หวังเลย แต่รัฐบาลต้อง Suffer ลงมาส่วนหนึ่ง

นายสามารถ เรื่องวิทย์ นายกสภาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดสตูล

ต้องการจะฝากท่านอัครกพลนิพนธ์ว่า หลังจากที่มีการประชุม ๒ - ๓ เวทีตรงนี้ ที่ได้ร่วมประชุมกับท่าน ของผมจังหวัดสตูลในเรื่องของด้านการตลาด คือชนิดหนึ่งผมต้องการขอเสนอไว้ว่า ถ้า ททท. ทำได้ ผมขอให้ทำให้จังหวัดสตูลด้วย เนื่องจากศักยภาพของจังหวัดสตูลตอนนี้เป็นเมืองชายแดน เป็นเมืองหน้าด่านของประเทศมาเลเซีย ฝั่งลังกาวิ วันนีทั้งสิงคโปร์ ทั้งฟิลิปปินส์ และมาเลเซีย แผ่นดินใหญ่ อินโดนีเซีย ที่เข้ามาเที่ยวบนเกาะลังกาวิ ปีหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๓ ล้านคน แล้วลังกาวิกับสตูลใช้เวลาเดินทางโดยเรือ Ferry ซึ่งมีแอร์ ปรับอากาศ สบายนะ ๑ ชั่วโมง ณ วันนี้เรามีคนไทยที่หลังไหลลงมาในประเทศมาเลเซียที่เกาะลังกาวิ ปีหนึ่งไม่ต่ำกว่า ๓๐๐,๐๐๐ ที่ผ่านมานะ แต่ถามว่า ณ วันนี้ผมขอ

อนุญาต ททท. เราทำอะไรบ้างที่จะให้คนที่ลงมาที่เกาะลังกาวิเข้ามาจังหวัดสตูล จังหวัดสตูลเอง ศักยภาพในเรื่องของการท่องเที่ยว ซึ่งก็มีอุทยานประวัติศาสตร์ ซึ่งเป็นมรดกของโลกแห่งหนึ่งคืออุทยานแห่งชาติตะรุเตา ซึ่งห่างจากเกาะลังกาวิประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ด้านฝั่งอ่าวด้าน หรือฝั่งบ้านไทรกับเกาะลังกาวิ ถามว่าบุคคลเหล่านี้ต้องการจะเข้ามาในเกาะต่าง ๆ ของจังหวัดสตูลหรือไม่ จากการทำการตลาดของบริษัทเอกชนต่าง ๆ ที่เข้าไปทำตลาดที่ลังกาวิ เขาต้องการเข้ามาทำ แต่ยุ่งยากมากในเรื่องของการเดินทาง เพราะถ้ามาจากลังกาวิเพื่อจะมาเที่ยวหลีเป๊ะหรือตะรุเตา ต้องเข้ามาทางท่ามะดะลังก่อน ต้องผ่านด่านศุลกากร แล้วก็ด่าน ตม. ตรวจคนเข้าเมืองตรงนั้น แล้วต้องนั่งรถมาปากบารา แล้วลงเรืออีกทีหนึ่งไปเกาะตะรุเตาหรือไปหลีเป๊ะ ที่จริงแล้วระยะทางจากเกาะลังกาวิไปหลีเป๊ะก็ประมาณ ๓๐ กิโลเมตร มาตะรุเตาประมาณ ๑๐ กิโลเมตร ระยะทางไกลมาก ถามว่าเป็นไปได้หรือไม่ ททท. ช่วยผลักดันได้หรือไม่ว่า ช่วยเปิดด่านผ่อนปรนให้นักท่องเที่ยวเหล่านี้เข้ามาเที่ยวในจังหวัดสตูล ผมขอฝากไว้ในเรื่องของการตลาด

อีกเรื่องหนึ่งในเรื่องของการประชาสัมพันธ์ในเรื่องการตลาด ทาง ททท. ต้องการจะให้ทาง ททท. เข้าไปทำ Road show บ้าง เพื่อจังหวัด อย่ายู่ที่จังหวัดสงขลา อย่ายู่ที่กัวลาลัมเปอร์ อย่ายู่ที่เกนติ้งเอาที่ลังกาวิที่ใกล้จังหวัดสตูล เงินก็น้อยด้วย ระยะทางก็ใกล้ด้วย และในเรื่องของการสร้างความมั่นใจให้กับนักท่องเที่ยวในเรื่องของจังหวัดสตูล ณ วันนี้จังหวัดสตูลจะโดนไปพร้อมกับ ๓ จังหวัด ยอมรับติดอยู่ใน ๕ จังหวัดชายแดน แต่เป็น ๔ จังหวัดมุสลิม แต่สตูลอยู่ฝั่งอันดามัน ๓ จังหวัดอยู่ฝั่งอ่าวไทย ถ้าจะผ่านมาถึงสตูลต้องผ่านสงขลา ก่อน ณ วันนี้ผมต้องการให้คนใหญ่คนโตในรัฐบาล ไม่ว่าจะป็นท่านนายกรัฐมนตรี หรือท่านรัฐมนตรีกระทรวงต่าง ๆ หรือว่าต้องการให้มีการประชุมสัญจรของคณะรัฐมนตรีลงที่จังหวัดสตูลบ้าง เพื่อช่วยแนะนำจังหวัดสตูลด้วยว่าจังหวัดสตูลปลอดภัยในการท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติทางทะเลยังสมบูรณ์ เพราะจากเหตุที่กระทบจากสึนามินี้จังหวัดสตูลเรากระทบน้อยในเรื่องของทรัพยากรธรรมชาติ แต่จะไปกระทบในเรื่องของผู้ประกอบการที่มากที่สุด ในส่วนที่บูรณาการตรงนั้นผมยอมรับว่าในเรื่องของ ๓ จังหวัด คือ ภูเก็ต กระบี่ พังงา ทาง ๓ จังหวัดนี้จะได้รับผลกระทบและความเสียหายมากมาย ตรงนี้ก็ OK แต่ถามว่าเป็นไปได้หรือไม่ในลักษณะของการทำควบคู่กันในเรื่องของการบูรณาการและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวที่สมบูรณ์อยู่ให้ไปพร้อมกัน ส่วนที่บูรณาการก็บูรณาการไป ทำประชาสัมพันธ์ไป แต่พื้นที่ที่มีแหล่งท่องเที่ยวสมบูรณ์อยู่แล้วให้พัฒนาการท่องเที่ยว ให้ประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว ถ้ามาเที่ยวภูเก็ตทางทะเลไม่ได้ ทรัพยากรทางทะเลยังมีปัญหา แนะนำสตูลสิ แนะนำจังหวัดตรังสิ เพราะตรงนั้นเราพร้อมที่จะให้บริการอยู่ แล้วตลาดใหญ่ที่สุดของการท่องเที่ยวของเราใน ๖ จังหวัดอันดามันตรงนี้ต้องยอมรับว่าภูเก็ตเป็นพี่ใหญ่ แล้วทางกระบี่ก็เป็นพี่รอง พังงา ตรงนี้ผมยอมรับ แต่ถามว่าพวกน้องเล็ก ๆ อย่างตรัง อย่างสตูล อย่างระนองอีกจังหวัดหนึ่ง ซึ่งจะถูกลืมในที

ประชุมหลาย ๆ ครั้ง แล้วครั้งที่แล้วที่ผ่านมา ๒๐ ที่ผ่านมาในการประชุมร่วมกับท่าน ก็มีกรณีใจกันบ้าง ท่านอึกกพล แต่ว่าก็ได้พูดถึงไปในความรู้สึกที่แท้จริงว่า ณ วันนี้เรามีความพยายาม เรามีความมุ่งมั่นที่จะทำการตลาดและทำการท่องเที่ยว เพื่อให้ต่างชาติและคนในประเทศของเราเข้ามาเที่ยวในจังหวัดที่ประสบเหตุที่มีภัยพิบัติที่ผ่านมาให้มากที่สุด เพื่อฟื้นฟูศักยภาพตรงนั้น แต่ในส่วนของพื้นที่ที่สมบูรณ์อยู่แล้ว ต้องการให้มีการประชาสัมพันธ์ และให้มีการแนะนำการท่องเที่ยวให้ลงไป ณ วันนั้น ๆ มากขึ้น เพราะว่าจังหวัดเขาพร้อมในเรื่องของศักยภาพในพื้นที่ตรงนั้นในการทำงาน และที่ผมบอกว่าบุคคลสำคัญต่าง ๆ ที่ให้ลงไปในพื้นที่ที่มีความสมบูรณ์ตรงนี้เพื่อเป็นการกระตุ้น เราให้ผู้นำประเทศ หรือว่ารัฐมนตรีที่รับผิดชอบในกระทรวงลงไป แล้วถ่ายทำเป็นวิดีโอ หรือเป็น CD แล้วก็แจกไปที่ต่าง ๆ เพื่อให้เขารู้ว่าสถานที่เที่ยวของเรายังสมบูรณ์อยู่และปลอดภัย ขนาดผู้นำประเทศหรือว่าบุคคลสำคัญในคณะรัฐบาลของเรายังไปเที่ยวได้ เพื่อแสดงเจตจำนงให้บุคคลเหล่านั้นได้ทราบว่าคุณภาพสถานที่เที่ยวของเราทางจังหวัดปลอดภัย

นายพัฒพงษ์ เอกวานิช นายสภามาตรุกิจการท่องเที่ยวจังหวัดภูเก็ต

ผมก็เห็นด้วยกับภาคเอกชนส่วนใหญ่จะคุยเป็นเสียงเดียวกันว่า ในระยะ ๓ - ๔ เดือนข้างหน้าเราจะทำอะไร ก็จะนำเสนอว่าตลาดคนไทย ย้ำอีกทีว่าสำคัญมาก แต่ต้องการจะนำเสนออีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า อาจเป็นไปได้หรือไม่ให้ภาครัฐ ไม่ว่าจะ เป็น ททท. หรือรัฐบาลก็ตาม ลองคิดว่า จะเป็นไปได้หรือไม่ว่าจะช่วย อันนี้ขออนุญาตว่าจะต้องพูดไม่ใช่ในภาพรวมของประเทศนะ พูดถึง ๖ จังหวัด เพราะว่าผมเกรงว่าภาคภัย ถ้าพอพูดถึงเรื่อง ๖ จังหวัด อาจจะมีคนฟังน้อยลง ก็จะถามเรื่อง ๖ จังหวัดตอนนี้ คือ อันแรกที่ตลาดคนไทย ต้องการนำเสนออีกประเด็นหนึ่งก็คือว่า เป็นไปได้หรือไม่จะ ให้ภาครัฐทำเป็น Charter ของคนไทยลงมายัง ๖ จังหวัด โดยเรามีสนามบินอยู่แล้ว ๓ จังหวัด คือ ระนอง ภูเก็ต กระบี่ ทุก ๆ Weekend วันศุกร์ประกาศออกไปเลย ผมว่าเราทุกจังหวัด ๖ จังหวัดยินดีเลยนะ ให้บริการค่านี้อย่างไร แต่ว่าต้องให้รัฐช่วย Subsidize เรื่องเครื่องบิน เรื่องค่าน้ำมัน หรือเรื่องอะไรต่าง ๆ ไม่ต้องเอาลำใหญ่ ไม่จำเป็นต้องเป็นการบินไทยด้วยซ้ำไป ทุก Weekend คนไทยก็จะรู้ว่าถ้าจะมาเที่ยว ๖ จังหวัดนี้ในราคาพิเศษ ให้มาสนามบินเลย มีเครื่องบินรออยู่ แล้วก็การจะเป็นอย่างไร นั้นรายละเอียดไปว่ากัน ผมว่าน่าจะช่วยได้ในระยะ ๓ - ๔ เดือนข้างหน้า แล้วอันนี้ต้องขออนุญาตที่ประชุมชนิดหนึ่ง อาจจะเป็นเรื่องเฉพาะในภาคใต้ของเราก็คือว่า อีกตลาดหนึ่งคือทหารเรืออเมริกัน เดินทางเข้ามามากมายทุก ๆ ปี ปัจจุบันนี้เขายังต้องการจะมาอยู่ ต้องการจะฝากท่านประธานว่า สามารถทำได้หรือไม่ให้กระทรวงการต่างประเทศติดต่อเขา ผมเชื่อว่าเขามาแน่นอน เรามองในภาพบอกว่าเขามาแล้ว ทหารอเมริกันมาเที่ยวที่ ๖ จังหวัดนี้ หรือว่ามาเที่ยวที่ป่าตอง สมมุติ ก็แสดงให้เห็นว่าภาพของป่าตอง ต้องมีความปลอดภัยค่อนข้างสูง อย่ยมองในทางลบ ว่าถ้าเขามาแล้วอาจจะเกิดเหตุต่าง ๆ นั่นคืออีก

ประเด็นหนึ่ง ตลาดจีนที่ท่านรองฯ สมคิดได้ไปตกลงไปคุยกับผู้ว่ามณฑลทั้งหลายเอาไว้ ผมต้องการนำเสนอว่า ผมเกรงว่าจะเข้าสู่วงจรของทัวร์ ๐ เหรียญอีก เพราะฉะนั้นวิธีการถ้าจะแก้ไขของ ๖ จังหวัดภาคใต้ ให้เขาบินตรง ผมคิดว่า ททท. รู้ดีอยู่แล้วตัวนี้ ให้เขาบินตรงเข้ามาในพื้นที่เลย บินลงมาเลย มาลงระนอง มาลงกระบี่ มาลงภูเก็ต แล้วก็กระจายออกไปตามจังหวัดต่าง ๆ เราสามารถจัดแจงตัวนั้นได้ ถ้าบินเข้ากรุงเทพฯ กว่าจะลงมาสูญเสียไปหมดตามรายทาง ก็เข้าอีกรอบเดิม ทำก็เหนื่อยเปล่า

ประเด็นสุดท้ายที่นำเสนอในตอนนั้นก็คือเรื่องงบประมาณราชการ ดีมาก ๙๐๐ บาท ต้องการฝากท่านประธานว่า สิ้นปีนี้ไม่ควรจะหยุด ควรจะต่อไปอีกสัก ๑ ปี และที่สำคัญนโยบายดีมาก คิดดีมาก แต่การปฏิบัติปัจจุบันนี้น้อยมาก ต้องการจะให้เป็นภาคบังคับของรัฐบาล ผมต้องการจะเน้นว่าวิกฤติการณ์ครั้งนี้เป็นเหตุภัยธรรมชาติที่ไม่เคยมีมาก่อนในประวัติศาสตร์ของไทยและของโลกก็ว่าได้ ที่สูญเสียขนาดนี้ เพราะฉะนั้นการแก้ไขต้องถือว่าเป็นเรื่องพิเศษ ไม่ใช่วิธีธรรมดา เพราะฉะนั้นทั้งหลายที่ผมบอกมานี้ อย่าง Charter เอย อะไรเอย ต้องทำได้ ต้องถือว่าเป็นเรื่องพิเศษ จะไปคิดว่าคุณทำอย่างไร จังหวัดอื่น เชียงใหม่จะว่าอย่างไร ตัวนี้ผมคิดว่าคนละประเด็น เพราะว่าเราเป็นเหตุการณ์พิเศษ เสียหายมากจริง ๆ ๔ ประเด็นนี้ต้องการจะฝากเอาไว้ว่า ท่านประธานช่วยกรุณา เป็นเรื่องเร่งด่วนใน ๓ - ๔ เดือนข้างหน้า

นายสมบัติ .....

เมื่อครู่คุณโอภาสพูดถึงว่าพวกเราขึ้นเราก็บันไปทำงานไป ทั้งภาครัฐ และ ททท. ก็ดี ทุกคนก็ดี เราก็อำนาจ สรุปลงวันนี้ทุกคนก็คิดว่าได้ผลพอสมควรในระดับหนึ่ง ซึ่งวันนี้ผมตั้งใจมาพบกรรมการการท่องเที่ยว คือว่าต้องการจะบอกเขาว่า เราเห็นแล้วว่าช่วงนี้มาเที่ยวนี้ทำให้การท่องเที่ยวเราตกต่ำ ไม่เคยมีในประวัติศาสตร์ แล้วผมจะบอกส่งสัญญาณว่าไม่ใช่ว่าจะตกต่ำเฉพาะสีนามิ ประเทศไทยการท่องเที่ยวผมจะขอส่งสัญญาณให้ด้วยว่า เรากำลังจะเหมือนกับภราดร ซึ่งอยู่ในอันดับที่ ๑๑ นี้ กำลังจะตกลงมาเรื่อย ๆ ที่เรายังไม่รู้ตัว เพราะว่ารอบบ้านเรา การพัฒนาการท่องเที่ยวทุกประเทศเขาตื่นตัว เราตื่นตัวกว่าเขา เราเดินเข้าไปก่อนเขา แล้วทุกวันนี้เราก็มองเหมือนกับว่าเรากำลังจะเจอปัญหาหลาย ๆ ด้าน วันนี้ผมต้องการจะบอกคณะกรรมการการท่องเที่ยวว่า ประเทศไทยเราโดยเฉพาะ ๖ จังหวัดภาคใต้เหล่านี้ เป็นจังหวัดที่มีศักยภาพพร้อม พร้อมทุกอย่าง ไม่ว่าจะด้านทะเล ภูเขา ผู้คน เป็นแหล่งที่เหมาะสมสำหรับการท่องเที่ยวในระดับโลก คือสมัยอดีตที่ผ่านมา เรามองภูเก็ต เราพัฒนาภูเก็ตอย่างเดียว จนภูเก็ตติดชื่ออันดับโลก ทุกคนก็ต้องการจะมาภูเก็ต เราไปยุโรป เราไปต่างประเทศ ถ้าเกิดคุยกับคนยุโรป เขาก็ถามถึงภูเก็ต เราบอกเราอยู่ภูเก็ต เขาก็มีความภูมิใจมากที่เจอคนภูเก็ต เขาก็บอกว่า เขาก็ต้องการได้ไปภูเก็ต ได้ไปเที่ยวภูเก็ตสักครั้งหนึ่งในช่วงชีวิตเขา ทีนี้ทำไมผมว่ามองอย่างนี้แล้วก็คือว่า เขตอันดามัน เมื่อก่อนนี้เราพูดถึงต่างจังหวัด ตอนนี้อาจขยายเป็น ๖ จังหวัด ผมคิดว่าต่อไปอดีตต้อง

ขยายถึง ๙ จังหวัด ก็คือถึง ๓ จังหวัดภาคใต้ด้วย รายละเอียดนี้ผมคิดว่าคุยตรงนี้ได้ เพราะไม่มีเวลา คือทำอย่างไรเราจะต้องให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวที่ดีที่สุดในโลก เพราะว่าเราคิดว่าตรงนี้เราพร้อมทุก ๆ อย่าง ประธานเป็นเจ้าภาพของการทำโครงการนี้ ก็คือรัฐบาล ฉะนั้นผมคิดว่ากรมการเป็นช่องทางหนึ่งที่จะ Series ได้ถึงรัฐบาล เพราะกรมการมีหลาย ๆ พรรค ไม่ว่าจะป็นพรรครัฐบาล ไม่ว่าจะป็นของฝ่ายค้านอยู่ในกรมการ เพราะเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดการสร้างงาน จะทำให้เกิดเศรษฐกิจของทางภาคใต้เจริญ แล้วก็สามารถทำให้คนในภาคใต้จะได้ยุติกันดี ๓ จังหวัดภาคใต้เราก็สามารถแก้ปัญหาไปได้ ผมไปเที่ยวหาดใหญ่ ผมไปดูเห็นถึงว่า หาดใหญ่สินค้าบางอย่างออกมาจาก ๓ จังหวัดภาคใต้ในเรื่องของ ยกตัวอย่างมะม่วงหิมพานต์ เรื่องของปลาหมึกที่บริโภค ก็มาจาก ๓ จังหวัดภาคใต้ อันนี้มีอะไรหลาย ๆ อย่างที่จะสร้างงานพร้อมกัน เพราะว่าโครงสร้างของการที่จะทำให้การท่องเที่ยวได้ยั่งยืน ไม่ใช่เฉพาะการท่องเที่ยวอย่างเดียว ต้องทางด้านอุตสาหกรรม การเกษตรและการท่องเที่ยว ๓ อย่างร่วมกัน ผมคิดว่าตรงนี้ถ้าเราจะคุยยาว ผมจึงบอกว่า เจ้าภาพทั้งหมดนี้ก็ต้องอยู่ที่รัฐบาล แล้วจะต้องเชื่อมั่นนโยบายของรัฐบาลจากข้างบนจนถึงข้างล่าง จนถึงผู้บริหารส่วนท้องถิ่น จนถึงคนในท้องถิ่น แล้วมีแผนที่ชัดเจน ระยะยาว โครงการอย่างนี้เราจะทำภายในปี ๒ ปี ไม่ได้ พูดวันนี้ ทำวันนี้ไม่ได้ ต้องมีการวางแผนอีก ๔ - ๕ ปีข้างหน้า เพราะรัฐบาลปัจจุบันเรารู้ว่าต้องทุ่มเงินไป ๑.๗ ล้านล้านเพื่อไปลง Mega-project เพราะฉะนั้นการที่จะทำให้ ๖ จังหวัด หรือ ๙ จังหวัดนี้ให้สมบูรณ์ก็ต้องทุ่มเม็ดเงินลงมา ก็ต้องมี เพราะว่ามีโครงการใหญ่ ๆ ลงมา แล้วทำให้เหตุนี้ไม่ใช่ว่าเป็นแหล่งท่องเที่ยวเฉพาะคนไทย หรือว่าเป็นแหล่งลงทุนของคนไทย เป็นแหล่งลงทุนของคนในโลกนี้ ผมยกตัวอย่าง ปาดองก็ดี กระตะกะรนก็ดี ในอดีตท่านนายกเปลี่ยนท่านอยู่ที่นี้ พวกเราชนจากนอกเข้ามาลงทุนสร้างโรงแรม แล้วดึงเอาคนจากต่างประเทศเข้ามา ทำให้ปาดองเป็นแหล่งที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่สามารถติดอันดับโลกกะตะ กระรน ทำสามารถให้คนนอกเข้ามาลงทุนได้ ก็เหมือนกัน เราอย่าไปคิดว่าตรงนี้เป็นของเราเอง ต้องเปิด เปิดให้มีการลงทุน เปิดทุกอย่าง เพื่อจะต้องทำให้เราสามารถเชื่อมได้ทั้งอินโดนีเซีย มาเลเซีย ทั้งเวียดนาม ทั้งลาว ทั้งเขมร เมืองไทยอยู่จุดศูนย์กลาง อย่างที่เราบอกว่าเรามีสนามบินสุวรรณภูมิรองรับได้ เพราะตรงนี้ต้องมาคิดวางแผนกันเรื่องของระยะยาว ๔ ปีข้างหน้า ถ้าพรรคการเมืองใดสามารถส่งตรงนี้ได้ ผมคิดว่านั่นคือโอกาสของคนภาคใต้

นายธลัทธิพนิตนันทน์ (สุบิน.....)

ในส่วนของการกระทรวงต้องการเรียนนิพนธ์หนึ่งว่าก็เสียดายที่ท่านนั่งอยู่ตรงนั้น แล้วท่านเป็นบุคลากรที่ผมบอกตรง ๆ มีค่ามาก แล้ว ๕ ปีที่ผ่านมา อยู่กับที่ การที่อยู่กับที่เหมือนถอยหลังเข้าคลอง ๑๐ ปี ขณะที่ประเทศเพื่อนบ้านคู่แข่งของเราไปอีก ๑๐ ปี ๒๐ ปีสินค้าของเราไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลงเลย เรื่องใหญ่ สินค้าของประเทศไม่ได้มีการเปลี่ยนแปลง ไม่มีการพัฒนาถือเป็นเรื่องใหญ่ เพราะท่าน

เป็นผู้ผลิตสินค้าในพื้นที่ที่เขาดูแลอยู่ ท่านมีหน้าที่สนับสนุน ผมเพียงแต่ฝากว่า ณ วันนี้ถึงพูดไปก็ไม่มีประโยชน์อะไรที่จะซ้ำเติมอะไรอีก เพราะว่าผู้บริหารระดับสูงเป็นผู้กำหนดนโยบาย เราเข้าใจท่านมาก แต่ว่าผมต้องการพูด ต้องการเรียนให้ที่ประชุมทราบว่า ณ วันนี้เราเสียโอกาสไปมากเหลือเกิน ๒๐ ปี ๕ ปีในการปฏิรูปเราดอยหลังเข้าคลอง ข้อที่ ๒ ในส่วนของการตลาด ก็ครบกำหนดแล้วเหมือนกัน เพียงแต่ต้องการจะว่าฟิโอสากลได้กล่าวเมื่อครู่ผมว่าก็ตรงประเด็นว่าเราเจ็บปวดอย่างไร แล้วเราประสบปัญหาอย่างไร และส่วนของการท่องเที่ยวเองผมต้องให้กำลังใจเขาว่า หลายสิ่งหลายอย่างที่ท่านพยายามมุ่งมั่นดำเนินการ เพียงแต่ต้องการเรียนให้ทราบนิดหนึ่งว่า โครงการต่าง ๆ ทั้งหมดที่ท่านได้ดำเนินการไปนี้ บางส่วนก็ OK ก็ดีนะ แต่ว่าบางส่วน คือเงินทุกบาททุกสตางค์มีค่าสำหรับเรามากในวันนี้ น่าจะลองเปรียบเทียบนะว่าทำรูปแบบอย่างอื่นน่าจะ คือเข้าถึงระบบได้มากกว่า เข้าไปสู่เส้นเลือดในส่วนต่าง ๆ ของร่างกายได้มากกว่า เพราะฉะนั้นดีกว่าเราเอาเงินไปแจกชาวบ้าน หรือเอาไปใช้อะไรต่าง ๆ แบบ Mega-project ผมเถาว่าดีหรือไม่ เป็นการสร้างภาพพจน์ถูกต้อง แต่ถามว่าได้ผลหรือไม่ ตอบไม่ถูกนะว่าได้ผล ไม่ได้ผล เพราะถามผู้ประกอบการหรือถามผู้สื่อข่าวที่มากระปี มากุเกิด ก็บอกเขาต้องการชมภาพความสวยงาม หรือความเสียหายเป็นอย่างไร แต่ปรากฏว่าเขาเหนื่อยมากเลย เป็นแค่โรงแรมแบบไม่รู้โรงแรมอะไรต่อโรงแรมอะไรจนมัวไปหมด คือหาภาพไม่เจอว่าความสวยอยู่ตรงไหน คือที่ผมพูดผมเรียนให้ทราบว่าเงินลงทุนไปเพื่อสร้างภาพพจน์ดี ถูกต้อง วัตถุประสงค์ชัดเจน แต่ถ้าเอาไปทำอย่างอื่นน่าจะดีกว่านี้หรือไม่ นี่ผมต้องการเรียนให้ท่านทราบว่าเราก็ควรจะมีการประเมินผลว่าสิ่งที่เราทำไปสวนกลับมาเป็นอย่างไร ในส่วนที่ ๓ ผมต้องการเรียนถึงปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้า ณ วันนี้ของในพื้นที่อันดามัน จริง ๆ แล้วถามว่าเราเจ็บปวดหรือไม่ในเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ผมก็ถามตรงนี้ ผมเจ็บปวด แต่ผมนึกถึง ๓ จังหวัดภาคใต้ ผมเรียนตรง ๆ ว่าเขาคิดได้อย่างไรถึง ณ วันนี้ ผมเห็นใจเขามากกว่าพวกเรา แต่ ณ วันนี้ปัญหาที่เราคิดว่าในพื้นที่ตรงนั้นเรารู้ว่ามีปัญหา ซึ่งหนักเหลือเกินสำหรับรัฐบาลหรือใครก็ตามที่จะแก้ปัญหาตรงนี้ได้ จะทำอย่างไรก็คุมพื้นที่ตรงนี้ให้อยู่ก่อน ปัญหาที่ต้องฟื้นฟูคือตรง ๓ จังหวัดตรงนี้ ต้องเห็นใจตรงนี้ว่า ต้องฟื้นฟูตรงนี้ มิฉะนั้นจะเสียทั้งระบบ ถามว่าทำไมหรือ ท่านลองคิดถึงดูซิ ผมเปรียบเทียบให้ท่านฟัง นครศรีธรรมราช จังหวัดที่มีศักยภาพการท่องเที่ยวสูงมาก ผมไปดูพื้นที่หลายปีหลายครั้งเหลือเกิน เราพยายามมุ่งมั่นทำเหลือเกินที่จะให้นครศรีธรรมราชเกิดขึ้นให้ได้ แต่ความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ถามว่านครฯ อย่ายาไปเลย ไม่ปลอดภัย เสียหายโอกาสของเขา แล้วมาถึง ๓ จังหวัดภาคใต้ก็อีก ท่านลองคิดถึงปัญหาเรื่องความไม่สงบเช่นกัน แล้ว ณ วันนี้ลองคิดถึง ถ้าสมมุติเกิดถึง ๓ จังหวัดอันดามันที่เกิดขึ้นตรงนี้ ถ้าทุกคนพูดติดปากว่าย่ามาเลยทางใต้ไม่ปลอดภัย อะไรจะเกิดขึ้น ผมไม่ต้องการให้ภาพตรงนี้ติดไปทั่วโลก ผมต้องการฝากตรงนี้ให้ท่านพิจารณาด้วย

ในส่วนของปัญหาเฉพาะหน้า เรื่องการหลอเลี้ยงบุคลากร หรือว่าประชาชนในพื้นที่ ๓ จังหวัดภาคใต้ อันดามัน ผมคิดว่ารัฐต้องกล้าลงทุน พี่ประมุขบอกว่าลงทุน ๑,๕๐๐ ล้าน ถ้ามามากหรือไม่ ไม่มาก แต่ ณ วันนี้ผมขอแค่ ๑๐๐ ล้าน ท่านกล้าหรือไม่ ๑๐๐ ล้านที่ท่านลงทุนให้ผมใน ๓ จังหวัดภาคใต้ ผมว่าสามารถคืนกลับเสียภาษีให้กับรัฐเป็นแสนล้าน แต่รัฐไม่กล้าลงทุน ผมกล้าพูดแค่นี้เอง รัฐเอาเงินไปทำอย่างอื่นที่คิดว่าดีกว่านี้ แต่จริง ๆ แล้วถ้ารัฐลงทุนให้ผู้ประกอบการทำโครงการ Package พี่ประมุขทำมาแล้ว ผมต้องขอบคุณ โครงการของหอการค้าได้ผลมาก ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์เลย ถึงผู้ประกอบการ ถึงทุกส่วนของผู้ประกอบการในโรงแรม ถึงแม่ค้าในตลาดสด เพราะเขามีรายได้ขึ้น เขาสามารถหลอเลี้ยบบุคลากรของเขาได้ สิ่งเหล่านี้ผมต้องขอบคุณทางหอการค้าที่เกิดขึ้นแล้ว ต้องการให้โครงการนี้ดำเนินการต่อไป ใช้เงิน ๑ ล้านบาทเอง ททท. ก็สนับสนุน ๑ ล้านบาท แต่สามารถหลอเลี้ยวชีวิตได้ ๑ เดือน ในทุกภาคพื้น เรากำลังเสนอให้ อบจ. เทศบาล อบต. ทำโครงการนี้เช่นเดียวกัน ถ้ามีความเป็นไปได้ต้องการให้ทาง ททท. ช่วยสนับสนุนส่วนตรงนี้ด้วย ไม่มากเลย แต่หลอเลี้ยวชีวิตได้ สามารถเอาภาษีคืนกลับรัฐบาลได้ในส่วนเหล่านี้

ในส่วนของการพัฒนาบุคลากรที่ทางกระทรวงได้กล่าวไว้ ผมเห็นด้วย นี่เรื่องสำคัญมากการพัฒนาบุคลากร อะไรก็แล้วแต่ ถ้าบุคลากรในพื้นที่ไม่มีความรู้เรื่องการท่องเที่ยว คุณอย่าเปิดเด็ดขาดแหล่งท่องเที่ยวที่นั่นทั้งหมด นี่เป็นตัวอย่างที่ดีผมฝากไว้ตรงนี้นิดหนึ่ง ในส่วนของเครือข่ายในการเดินทางเรื่องเครื่องบิน อะไรต่าง ๆ สินค้าของเราดีแค่ไหน คนต้องการซื้อแค่ไหน แต่ถ้านำเข้าไม่ได้ ผมว่าตาย ฉะนั้นเรื่องเครือข่ายการเดินทางเป็นเรื่องสำคัญที่สุด ณ วันนี้เรามีปัญหาว่าในการบูรณาการในการทำการท่องเที่ยวเราไม่เคยทำครบวงจรสักครั้งหนึ่ง มีแต่สินค้ากับตลาด แต่หากการขนส่งสินค้าไม่ได้เลย เพราะคนละเรื่องกัน หลายสิ่งหลายอย่าง ณ วันที่เรามีปัญหาก็คือว่า เรื่องสายการบิน เรื่องการเดินทาง ผมเองก็ไม่ทราบว่ารัฐทำหน้าที่วิจารณ์ได้อย่างไร ปล่อยให้การทำอากาศยานมากับคนคิดตั้งต้นภูมิใจทุกอย่างเอง ณ วันที่ประเทศไทยมีปัญหา คุณต้องกล้าที่จะรับค่าใช้จ่ายให้เขาเพื่อให้เขาอยู่ได้เป็นการลดต้นทุน เป็นการนำคนเข้ามา เมื่อสายการบินอยู่ได้ เขาสามารถนำนักท่องเที่ยวเข้ามาได้ เราสูญเสียเท่าไร แต่ไม่สามารถนำนักท่องเที่ยวเข้ามาได้ ผมถามว่าบินมีประโยชน์อะไรหรือ ผมฝากตรงนี้เป็นข้อคิด

นายสุวิทย์ เสียงเล็ก (นายกสมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัดกระบี่)

ก็ส่วนหนึ่งอย่างที่ทางท่านนายกอนุพงศ์ได้พูดถึงเมื่อครูนี้อีกถ้าไม่ได้พัฒนาเขาหลักก่อนในภูมิภาคนี้ก็คิดว่าคงจะยาก เช่นเดียวกัน จังหวัดกระบี่ เราต้องยอมรับอย่างหนึ่งว่า นอกจากภูเก็ตแล้ว เกาะพีพีก็เป็นรู้จักของนักท่องเที่ยวทั่วโลกเช่นเดียวกัน ณ วันที่พีพีตามว่าไปถึงไหน เหมือนกับพังงาเลย ยังไม่ไปถึงไหนเช่นเดียวกัน ผมคิดว่าซ้ำร้ายยิ่งกว่า ฉะนั้นในส่วนตรงนี้ก็ถ้าหากว่าทางรัฐบาลไม่

หยิบยื่น หรือว่าไม่มีความทำอะไรให้เร่งรีบเพื่อที่จะให้พัฒนาพีพีให้แล้วเสร็จโดยเร็ว ผมคิดว่าการพัฒนาท่องเที่ยวในกลุ่มอันดามันตรงนี้ก็ค่อนข้างที่จะมีปัญหาอยู่

ประเด็นที่ ๒ ในเรื่องของการสร้างความเชื่อมั่น เรื่องของ Warning system อย่างที่ท่านทั้งหลายได้พูดไปแล้วเมื่อครู่ ผมเชื่อเหลือเกินว่าที่ติดตั้งไปแล้วที่ปาดอง ๓ ต้นที่ว่านั้น ถ้าเยอรมันไม่บริจาคมา ผมคิดว่ายังไม่ได้ ณ วันนี้ เช่นเดียวกันกระบี่เราก็รอไม่ได้ เราก็ได้เพิ่งมีการซ้อมหนีภัยสึนามิเมื่อ ๒ วันที่ผ่านมา ก็ใช้ตามมีตามกรรมที่เรามีอยู่ ก็ค่อนข้างที่จะได้ผล และส่วนหนึ่งก็คิดว่าทางผู้ว่า CEO ก็จะมีงบประมาณส่วนหนึ่งเพื่อที่จะไปจัดทำศูนย์เตือนภัยขึ้นมาใช้ชั่วคราวก่อน ก่อนที่รัฐบาลจะให้ อันนี้ส่วนหนึ่ง

ประเด็นที่ ๓ เรื่องของการพัฒนาจุดท่องเที่ยวอย่างอื่นเพิ่มเติม ณ วันนี้เราต้องยอมรับว่าอันดามันเราขายทะเล ส่วนใหญ่ขายทะเล เราต้องมีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างอื่นเพิ่มเติม ประเด็นนี้ผมคงไม่ลังเล เพราะเมื่อครู่ที่ท่าน ผอ. อักกพลได้พูดไปแล้ว ก็คงจะต้องมีการรีบเร่งให้มีการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวอย่างอื่น ทั้งทางบก ไม่ว่าจะเป็นเรื่องของวัฒนธรรม ประเพณีต่าง ๆ ขึ้นมาเป็นจุดขาย

ประเด็นที่ ๔ เรื่องของการพัฒนาบุคลากรทางการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ย้ำว่าที่มีคุณภาพทุกสาขา ขณะนี้ผมคิดว่าเราต้องฉวยโอกาสนี้มีการพัฒนาบุคลากรเพื่อรองรับการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ผมคิดว่า ณ โอกาสต่อไปการท่องเที่ยวในภูมิภาคนี้คงต้องขายคุณภาพมากขึ้น นอกจากว่าราคาที่มาลดกันหันแหลก จนกระทั่งว่าลดแล้วยังไม่มีคนมากก็คงจะต้องเปลี่ยน

ประเด็นที่ ๕ เรื่องของการเชื่อมโยงเครือข่าย การท่องเที่ยวมีการใช้ทรัพยากรร่วมกันแล้วการแลกเปลี่ยนนักท่องเที่ยวระหว่างภูมิภาค ซึ่งอันนี้ผมคิดว่าได้ผล กระบี่เราได้เริ่มทำ มีโครงการแลกเปลี่ยน ก็ร้อยล้านที่จะสร้างจากพังงาไปกระบี่ โยกไปอีกแล้ว ก็ไม่ทราบว่ามีอะไรจะเสร็จ สุดท้ายก็คือความจริงใจของรัฐบาล ผมคิดว่าผมไม่ได้เป็นฝ่ายค้าน แต่ว่าส่วนหนึ่งก็อยากจะให้มีความจริงใจในเรื่องของการพัฒนา ไม่อย่างนั้นมันแต่พูด มีแต่นโยบาย แต่ว่าในเชิงปฏิบัติไม่ได้มีการดำเนินการอย่างไรเลย

นายชาญ วงศ์สัตยนนท์

วันนี้อยากจะตามท่าน ผอ. ฝ่ายแผน ททท. เพราะว่าประชุมกับท่านมาครั้งที่แล้วก็อย่างที่ผมได้เรียนกับทางนายกสมาคมท่องเที่ยวภูเก็ตไปก็คือเรื่องของสายการบิน อยากจะเรียนว่าตอนนี้เรากำลังเข้าสู่ภาวะวิกฤติแน่นอน ชัดเจน เพราะว่าสายการบินไชน่า แอร์ไลน์ หยุดบิน Dragon air หยุดบินแล้ว เหลือตอนนี้คือ Malaysia airline กับ Silk air อยู่กับเรา แต่ว่าเท่าที่คุยกับเขาเมื่อล่าสุดสัปดาห์ที่แล้ว เขากำลังพิจารณาที่จะลด Daily flight อาจจะเหลือสัก ๔ flight ต่อสัปดาห์ เพราะฉะนั้น

ถ้าหากการเข้าถึง หรือว่า Airline มีปัญหาอย่างนี้ ต่อให้ท่านเชิญนางงามมาอีก ๓ - ๔ รอบ ผมว่าก็ไม่มี นักท่องเที่ยว เพราะว่าการขนส่งไม่มี การท่องเที่ยวอยู่ที่การขนส่ง ถ้าหากการขนส่งไม่มี ต่อให้คุณ Promotion ใดๆก็ไม่มีนักท่องเที่ยว ฉะนั้นที่การท่องเที่ยวของเราโดยเฉพาะหนานี้ ๖ เดือน เราพึ่งพา คือ เอเชียแปซิฟิก หมายความว่าตลาดตั้งแต่ญี่ปุ่นลงมาเกาหลี ได้หวัน ฮองกง จีน มาเลย์ สิงคโปร์ ลงไปถึงออสเตรเลีย ตลาดเอเชียแปซิฟิกที่ทำให้ Aucupetency หรืออัตราการเข้าพักภูเก็ต ๕๐ - ๖๐ เปอร์เซ็นต์นั้นคือเอเชียแปซิฟิกทั้งหมด ตลาดไทยนั้นจะทำให้อัตราห้องพักเพียง ๑๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะ ฉะนั้นถ้าหากสายการบินในเอเชียแปซิฟิก ญี่ปุ่น เกาหลี ได้หวัน ฮองกง จีน ไม่เข้า เหลือแค่มาเลเซียกับ สิงคโปร์ ผมคิดว่าอย่างไรก็ไม่พอสำหรับ ๓๐,๐๐๐ กว่าห้องที่ภูเก็ต ๑๐,๐๐๐ กว่าห้องที่กระบี่ แล้วก็ที่ พังงา คราวที่แล้วทางท่าน ผอ. ฝ่ายแผน ท่านมานำเสนอเรื่องงบประมาณหรือแผนการตลาดปี ๒๕๔๙ แล้วท่านบอกว่า รัฐบาลตอนนี้ให้งบมา ๓๖๐ ล้าน ผมก็บอกถ้าเป็นไปได้เราต้องรักษาเที่ยวบินให้ได้ ถ้า เรายังรักษาเที่ยวบินไม่ได้ ผมว่าวิกฤติจะรุนแรง แล้วจะขยายผลไปหลาย ๆ อย่าง ลงไปถึงการประกอบ การ ลงไปถึงพนักงาน และเมื่อการท่องเที่ยวกลับมาเราจะไม่มีคนทำงานแล้ว คนหนีตายหมด เพราะ ฉะนั้นถ้าหากเราผันงบ ๓๖๐ ล้านตรงนี้มาช่วย Airline ได้อย่างไร นอกเหนือจากค่าใช้จ่าย Landed fee หรือว่า Ground handling charge กิติ หรือจะเป็นเรื่องของวิทยุการบินกิติที่ทำให้ค่าใช้จ่ายเขาลดลง แต่ว่า Airline จะเป็นจำเลยเสมอ หมายความว่าเวลาการท่องเที่ยวไม่ดี เราบอก Airline ต้องลดราคา เราเข้าใจ แต่เขาเป็นจำเลยตลอด หมายความว่าเราต้องเงื่อนไข เงื่อนไขไม่พอต้องลงโฆษณาเองอีก ด้วย เพื่ออะไร เพื่อไม่ให้มีผู้โดยสารหรือมีนักท่องเที่ยวมาภูเก็ต หรือพังงา หรือในเมืองไทย ฉะนั้นเราจะ ต้อง Subsidize ช่วยเขา ก็จะต้องเรียนตามท่าน ผอ. ฝ่ายแผน เพราะคราวที่แล้วผมถามท่าน รู้สึกคราวที่ แล้วทางการท่องเที่ยวไม่ได้ตอบ ผมอยากจะได้คำตอบหน่อย เพื่อดูว่าเราจะมีอะไรที่เป็นช่องทางหรือไม่ เพราะวันที่ ๑๗ นี้แน่นอน ที่ภูเก็ตเราจะระดมสมอง ทั้งสมาคมธุรกิจท่องเที่ยว สมาคมโรงแรม สายการบิน ทั้งหมด เราจะมาระดมสมองกันทั้งหมดว่า เราจะหาทางฝ่าวิกฤติท่องเที่ยวอันดามันกันได้อย่างไร

นายชาญ วงศ์สัตยนนท์

คืออยากจะเรียนท่าน ผอ. แผน คือผมคุยกับทางการท่องเที่ยวภาคใต้ เขต ๔ แล้ว ตกลงโครงการวันที่ ๑๗ นี้จะเป็นความรับผิดชอบของ ททท. และผมอยากจะเรียนการท่องเที่ยว อยากให้ เป็นระดับที่เกี่ยวข้องกับตลาดต่างประเทศ และเรื่องการโฆษณาประชาสัมพันธ์ที่มาร่วมด้วย และถ้าเป็น ไปได้จาก ททท. ภาคพื้นอื่น ๆ มาร่วม Brain storm กับเรา สิ่งที่ผมอยากจะฝากนิดหนึ่งเรื่องของงบประมาณที่ว่าไป Joint promotion กับ Airline นั้น หรือการไปทำ Road show ผมเรียนว่างบประมาณ อันนี้สำคัญ เพราะว่าถ้าเราใช้ต้องชุกเป็น ๑๐ กว่าประเทศ ในการโฆษณา ผมคิดว่าอยากจะให้เน้นหนัก อยากจะเรียนเสนอว่า ตอนนี้เราต้องการ Hard sale ผมต้องเรียนว่าใช้ Hard sale ฉะนั้นการที่มี

กิจกรรมเพื่อทำ PR เป็น Soft แล้วไม่เร็วพอ ไม่แรงพอ ไม่ถึง Consumer ด้วย เพราะว่าบางที่ข่าวมามีกิจกรรม แต่ไปถึงคนก็อ่านบ้าง ไม่อ่านบ้าง แต่ถ้าเป็น Hard sale คือการทำ Ad จริง ๆ โฆษณาจริง ๆ แล้วก็ช่วย Airline เขา ผมคิดว่าจะถึง Consumer จริง ๆ เพราะทุกวันนี้ผมคิดว่าข่าวไปถึง Consumer ยั่งยืน

นายบัญญัติ.....

ที่จริงแล้วผมเป็นคนค่อนข้างจะนอกวงราชการท่องเที่ยว แต่ถือว่าเป็นห่วงโซ่ที่ดูแลงานภาคสังคมโดยตรง เนื่องจากดูแลงานทางด้านสังคม สิ่งหนึ่งที่ผมอยากสะท้อนในฐานะที่อยู่ในภูเก็ต แล้วก็ยอมรับว่าบางเรื่องเราคุยแล้วไม่ครอบคลุม ตอนนี้สิ่งที่วงนอก นอกเหนือจากผู้ประกอบการมองสิ่งที่อันตรายที่สุดก็คือว่า ขณะนี้ภูเก็ตกลายเป็นสายเลือดเส้นเดียวเท่านั้นที่มาเลี้ยงภูเก็ต เพราะการท่องเที่ยวซึ่งไม่มีสิทธิ Control ได้เลย ควบคุมไม่ได้เกิดมีปัญหาขึ้นบ้าง ซึ่งจริง ๆ มีตัวอย่างมาหลายเรื่องแล้ว ตั้งแต่อิรักบุกคูเวต เรา Control ไม่ได้ แล้วเราก็ไม่เคยที่จะหาทางเลือกอื่นไว้เลย ไม่เคยคิดทาง Spare หมดยุคแล้ว แล้วมาท่องเที่ยว แล้วก็ไม่มีอะไรที่เป็น เขาเรียกว่า ทางเลือกสำรอง การพัฒนาการเพาะเลี้ยงชายฝั่งก็ไม่ได้เตรียมไว้ว่า ท่องเที่ยวมาเราก็ได้ใช้ด้วยนะ เป็นทุน แต่ว่าถ้าไม่มาเราก็มีท่าเรือมีสนามบินที่จะผลิตเพาะเลี้ยงชายฝั่งส่งเมืองที่เขามีทะเล ตรงนี้ผมอยากให้ฝากว่า วันหนึ่งข้างหน้าถ้าเรื่องนี้ผ่านไปแล้วอยากให้เรายุ่งกว้างกว่านี้ ขอยกให้วงการธุรกิจท่องเที่ยว อย่าได้คุยเฉพาะในวง แต่เราต้องเอาภาคสังคมภูเก็ตมาคุย คุยว่าทุนเดิมที่เรามีแล้วจะต้องเป็นหลักประกัน ตัวนี้พูดตรง ๆ เราขายแต่ทรายกับชายทะเล พอคลื่นตมตรงนั้น กลายเป็นทูปหัวใจแตกเลย ทั้งที่ตัวอื่นเราไม่ได้ใช้เลย แล้วยังมีพลังมหาศาล เช่น ถ้าเรื่องเอเชีย เรื่องของการบริโภคผลไม้ ทวีร์เกษตร หรือทวีร์ชุมชน ทวีร์วัฒนธรรม ผมเรียนนิดหนึ่ง เชียงใหม่เขาอยู่ได้ด้วยวัฒนธรรม ถ้าสมมุติ ภูเก็ต พังงา วัฒนธรรมเดียวกัน หลอมสามเข้า มุสลิม ไทย แล้วก็จีน ท่านไปดูช่วงเดือนกันยายน ตุลาคม เป็น ๓ หลักของวัฒนธรรมที่หลอมเข้าเดียวกัน ซึ่งทำเป็นอาณาจักร หรือเมือง Virgin ได้เลย ท่านดูตรงนั้น แล้วเราจะลบได้ว่า OK เรื่องสีนามิเกิดการตาย แต่สิ่งที่เรามีทุนทางสังคมที่เรายังมีและไม่ได้ใช้ แล้วไม่ได้ปรุงแต่ง หรือนำเสนอปราศแค่เดินไปกันอย่างเดียว เดินกันทั้งเมือง แต่ของเราถ้าบอกมาช่วงนั้นมุสลิมมาเลย เป็นช่วงเดือนถือบวช กลางคืนได้ชิมเรื่องของวัฒนธรรมอาหารมุสลิมที่มาสั่งสมอยู่บ้านเรา ช่วงของกินผัก มาเลยช่วงนั้นเมือง Virgin คุณซื้อสายเงินเอเชียทั้งหมดมาเลย ต้องมาเดือนนั้นให้ได้ มาภูเก็ต มาพังงา มากระบี่ จัดศาลเจ้ารองรับให้ดี แล้วก็มาอีกชุดหนึ่งก็เป็นเรื่องของจีน จีนก็พอดีกัน เป็นช่วงที่มีงานเรื่อง จีนเรื่องกินผักแล้ว มุสลิมก็ถือบวช แล้วไทยก็เดือน ๑๐ เป็นช่วงเป๊ะเลย ผมอยากให้มองตัวอื่นเพิ่ม หลังจากเราผ่านวิกฤติตัวนี้แล้ว เพราะตัวนี้ผมไม่แน่ใจว่าจะนานหรือไม่ แต่วันนี้ต้องทบทวนแล้ว แล้วที่สำคัญก็คือสิ่งที่เราพูดก็คือว่า ถ้าเรายังไม่ยึดคนไทยไว้เป็นแขก VIP ประจำนี่อยู่นะ ๒ - ๓ ครั้งแล้วที่ผมกลับมาอยู่

ฎเกิด ผมเห็นทุกครั้งเวลาเราหนัก เราจะเรียกร้องคนในบ้านเมืองเรามาช่วย แต่ช่วงที่เราลอยตัว เราทิ้งเพื่อนเรา แล้วทำให้คนเมืองไทยมักจะพูดว่าไม่อยากไปเพราะว่าเราเป็นเหมือนลูกเมียน้อยทุกที ถูกเกณฑ์ไปช่วยอุดหนุนทุกที เรื่องนี้ต้องแก่นะ เป็นวัฒนธรรมจริง ๆ นะ คนไม่อยากมากี่เรื่องนี้ ผมถามหลายคนว่าทำไมเวลามาฎเกิดทำไมไม่ไป เขาบอกเราเป็นพลเมืองชั้น ๒ เขาดูเราตั้งแต่หัวจรดหาง แล้วเหมือนกัน ทุกครั้งตั้งแต่ฟองสบู่แตก ตรงนี้ต้องเปลี่ยนแล้ว เปลี่ยนว่าคนบ้านเราคือแขก VIP จริง ๆ อันนั้นคือรายได้ นอกที่มาจากที่เรา Control ไม่ได้ ทะลักมาเราจับ

สุดท้ายสิ่งที่ผมอยากเสนอเป็นรูปธรรมก็คือว่า ผมจะขอความกรุณา เนื่องจากท่าน กรรมการธิการท่านเดินทางมาฎเกิด มีโครงการอยู่โครงการอยู่โครงการหนึ่งที่จะต้องขอความกรุณาท่าน เพื่อเสริมความแข็งแกร่งของเรื่องรองรับการท่องเที่ยวและเป็นมิติใหม่ ใช้ทุนตัวใหม่ เรื่องโครงการพัฒนา พิพิธภัณฑ์กลางชนะศึก เป็นเรื่องของการนำประวัติศาสตร์อย่าง เขาเรียกว่า กลุ่มใหญ่ โครงการใหญ่ที่จะมารองรับว่าในอนาคตเมื่อเรื่องนี้ผ่านไปแล้ว ฎเกิดนอกเหนือจากมีเรื่องธรรมชาติแล้วจะเป็นเรื่องของภาคประวัติศาสตร์ที่จะเป็นเรื่องวัตถุดีบริบรองรับการท่องเที่ยว เรื่องนี้ผมจะมอบหนังสือให้กับท่านประธาน กรรมการธิการว่าท่านมาแล้วก็ขอฝากเรื่องนี้ให้ท่านตามด้วย เพราะเรื่องนี้เป็นรูปธรรมจริง ๆ ว่า กรม. อนุมัติมาแล้วเมื่อวันที่ ๑๖ กรกฎาคม กรม. อนุมัติในหลักการไว้ในวงเงิน ๓๐๐ ล้าน รายละเอียดอยู่ในโครงการ การประชุมที่จังหวัดนครศรีธรรมราช แล้วเรื่องนี้มอบให้กลับไปอยู่ในความดูแลรับผิดชอบของโครงการจัดตั้งสถาบันพิพิธภัณฑ์การเรียนรู้แห่งชาติ ของท่านรองฯ จาตุรนต์ ผมจะขอมอบหนังสือนี้ผ่านท่านประธานกรรมการธิการ เพื่อจะได้ขอให้ท่านได้ช่วยตามด้วย ว่านี่คือทุนตัวหนึ่งที่เป็นรูปธรรมที่จะรองรับการท่องเที่ยวอย่างมั่นคงและยั่งยืนในอนาคต

นายเปลี่ยน.....

ผมต้องขออนุญาตใช้เวลาท่านสัก ๔ - ๕ นาที อยากรู้เสียเจ้าของบ้านก็ต้องพูดทีหลัง เป็นหลักธรรมชาติอยู่แล้ว ก่อนอื่นผมต้องกราบเรียน ดีใจมากที่ได้จัดวันนี้ แต่สิ่งหนึ่งเสียดายที่ท่านประธานคณะกรรมการไปเสียก่อน ฝากนิดหนึ่ง ผมขออนุญาตพูดในสิ่งที่เกี่ยวข้องกับเชื่อมั่นและความมั่นคง คือความปลอดภัย ผมบอกท่านตรง ๆ ว่าผมเองก็คลุกคลีกับฝรั่งพอสมควร แต่ที่ฝรั่งเขาบอกว่าในเรื่องสีนามิ เขาจะไม่กลัว ผมเรียนกับท่านตรง ๆ เขาจะไม่กลัว เหตุการณ์แบบวันที่ ๒ ผมย้ายเขา เขาไม่ไป ย้ายไปที่บ้าน มีอยู่ ๔๐ กว่าห้อง ย้ายเหลือ ๓ ห้องไม่ไป อยากรู้ก็ไม่ไป เขาไม่เชื่อ เขาบอกมีแน่ แต่ว่าไม่ใช่อย่างนี้ อันนี้เป็นความคิดของคนที่เจริญแล้ว แต่สิ่งหนึ่งที่ผมหวังที่ต้องพูดกับท่านวันนี้ บางครั้งท่านอยู่ข้างบนท่านไม่กล้าพูด เรื่อง Car bomb เป็นเรื่องเลวร้ายที่สุด ผมบอกให้ท่านฟังเลยนะว่า เรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญมาก เรื่องนี้ท่านไปที่ไหนแม้แต่คนไทยเราเองยังไม่กล้ามาที่หาดใหญ่ มาฎเกิดเลย ผมบอกอย่างนั้นผมเองเจ้าของบ้านก็ยังไม่รู้จะหลบหลุมตรงไหน แล้วถามว่าคนต่างถิ่นจะ

มาได้อย่างไร ต่อให้ท่านขายเก่งอย่างไรก็ไม่มีทาง ผมเชื่อแน่ว่าการขายท่านขายเก่งอยู่แล้ว ไปถึงไหนก็ขายเก่ง ผมเชื่อนะ แต่ตัวนี้ท่านต้องสร้างความเชื่อมั่นให้ได้ เพราะรับฝากไปด้วย ที่จริงรัฐบาลต้องออกมาแล้ว ๑. เป็นสภาพโดยเฉพาะ คือ กระทรวงการท่องเที่ยว อย่านไปหนี ถือว่าเป็นเจ้าภาพเลย เจ้าอาวาสเลย แต่สิ่งที่ต้องเกี่ยวพันคือกระทรวงคมนาคม ผู้บัญชาการตำรวจแห่งชาติ สำนักงานข่าวกรองแห่งชาติ แล้วก็สื่อมวลชนแห่งชาติ รวมทั้งชาวต่างประเทศและชาวไทย อย่างประเภทที่เขียนข่าวกันออกไปลบมากกว่าบวก ผมอ่านภาษาอังกฤษ ผมให้แฟนผมสะกดทุกคืน ภาษาอังกฤษออกมาเป็นอย่างไร การโจมตีของมาเลเซียก็ดี ของนี้ก็ดี ปากว่าตาขยิบ เพราะฉะนั้นตัวนี้ท่านต้องลบให้ได้ ความเชื่อมั่นตัวนี้ถ้าท่านทำไม่ได้ ต่อให้ขายมาเขาก็ยังกลัวอยู่ ที่ไปบอกว่าคุณดี ผมยังไม่เชื่อ น้อยมาก แต่ถ้าพูดถึงเรื่อง Car bomb ทันทิเลย เทียวที่แล้วท่านเชื่อหรือไม่ที่วันเกิด ชาวหลวง บอกท่านฟังเลย บอกตรง ๆ เลย เพราะผมไปคลุกคลีกับข่าวกรองพอสมควร ๑. เป้าหมายเขาบอกว่าที่โลดส บิ๊กซี แล้วก็แม็คโคร ท่าน ชาวหลวง เป้าหมายที่สุดคือ ๑. ป่าตอง ๒. กระรอน ๓. หาดบางเทา เพราะฉะนั้นท่านต้องระวังไว้เถอะ ตัวนี้สำคัญมากที่สุด เพราะฉะนั้นท่านจะขายเก่งอย่างไรก็แล้วแต่ ผมเรียนกับท่านตรง ๆ ถ้าเป็นสินามิ เป็นอันดับรองไปแล้ว ท่านต้องแก้ไขตัวนี้ให้ได้ ๑. ผมอยากจะเสนอแนะว่าสินามิของภูเก็ตเรา การเฝ้าระวังประดานโทษ ๑. ทางรัฐบาลต้องเพิ่มเจ้าหน้าที่ตำรวจ แต่ไม่ใช่แต่งชุดตำรวจเหมือนกับไปฝึกคอบร้าโกลด์ ไม่ใช่ ต้องเปลี่ยนชุดใหม่ แต่ว่าอุปกรณ์การตรวจต้องให้ทันสมัย อันนี้ก็อย่างที่ท่านต้องทำ อย่างนั้นไม่มีใครกล้ามา ตัวเองเรายังกลัวเลย คนอื่นจะมาได้อย่างไร อันนี้ชัด ๆ เลย พูดไม่ต้องอ้อมค้อม อันดับที่ ๒ ของภาครัฐบาลที่ผมได้ใกล้ชิดกับท่านรัฐมนตรีกระทรวงการท่องเที่ยวของเรา ท่านสมศักดิ์ เทพสุทิน ผมเรียนท่านตรง ๆ นะ ความจริงในส่วนตัวที่จริงผมไม่อยากจะก้าวกาย แต่ผมกล้าพูดในฐานะผมมาจากการเลือกตั้ง คนที่จะให้ไปทำงานตนต้องมีแรงความชอบด้วย ผมกราบเรียน ประดานโทษ แต่ผมว่าในส่วนตัวผมว่าแกลง ผมว่าแกลงไม่ชอบงานนี้ รัฐบาลต้องให้แกลงไปนั่งรัฐมนตรีอื่น ให้คนที่ชอบเอามาทำ เหมือนเราชอบผู้หญิง พูดกันตรง ๆ ท่านชอบเอว ๓๖ - ๓๗ แต่ผมชอบอ้วน ๆ สมมุติอย่างนี้ ต้องหาคนที่ชอบ นี่บอกท่านตรง ๆ

ผมว่ารัฐบาลท่านทักษิณก็หาได้ เพราะฉะนั้นท่านพูดตรง ผมพูดตรง ๆ เลย อันดับที่ ๓ ทำไม่รัฐบาลเอง พูดตรง ๆ มีประมาณเดือนนะ ผมเจอกับท่านผู้อำนวยการสำนักงานประมาณ โดยตรงหมายเลข ๑ นะ ไม่ใช่ผู้อำนวยการภาค ถ้ามว่างบประมาณที่ท่านสุวัจน์ก็ดี ท่านปลอดประสพก็ดี จนมาถึงท่านดอกเตอร์สมคิดก็ดี จาก ๗๐๐ มาเหลือ ๒๐๐ ถ้ามว่างบตัวนี้นอกจากงบประมาณจริง ๆ บ้างหรือไม่ เพราะตั้งเข้าไปแล้ว แต่เกิดเหตุการณ์เอาเงินนอกมาใช้ รัฐบาลพูดตรง ๆ กระเป๋าไม่มีสตางค์ ก็พูดตรงกันเลยอย่างนี้ ผมเชื่อ เพราะว่าเทศบาลเล็กเหมือนกัน ทำนองเดียวกันเลย ย่อส่วนเท่านั้นเอง นี่การบริหารการงบประมาณ เพราะฉะนั้น Controller ของประเทศบอกว่าสตางค์ไม่มี คือสตางค์ยังไม่เข้า เอา

อะไรมาทำ คนดูแลชาติ ผมพูดอย่างนี้ท่านประธานคงทราบนะ คนดูแลชาติ หมายถึงผู้อำนวยการสำนักงบประมาณแห่งประเทศไทยเลย เพราะฉะนั้นฝากท่านไว้เลยว่าตัวนี้ อันหนึ่งทำไมท่านไม่คิดว่าสมมุติ การท่องเที่ยวลงทุนน้อย กำไรสูง ลงทุน ๓ จังหวัดภาคใต้ ลงทุนสัก ๒,๐๐๐ ล้าน ประทานโทษ ไม่เกิน ๓ ปี เงินก็ตีกลับแล้ว ค่าภาษีตีกลับแล้ว มากมาย แล้วความเชื่อมั่นก็เกิดขึ้น ผมพูดหลัก ๆ ตัวนี้ทำไมท่านไม่เริ่มคิดว่าในเมื่อกระทรวงการท่องเที่ยวมีเอกภาพขนาดนี้แล้ว ก็เอามาเสริม ผมว่าทำไมไม่เอาไปกู้ มียาชาวมลฑลกันสักทีละ จาก ๒ สตางค์ ก็ขอกู้สตางค์เดียวกันก็ได้ เอามาสัก ๒,๐๐๐ ล้าน รัฐบาลค้า ประกัน หรือไม่อย่างนั้นให้จังหวัดภูเก็ตกู้คนเดียวยังได้เลย เพราะว่าจังหวัดภูเก็ตนั้นเป็นนิติบุคคล รัฐบาลต้องกล้าตัดสินใจ ๒,๐๐๐ ล้าน ลงทุนแค่ไม่เกิน ๓ ปี ตีกลับหมดเลย เพราะฉะนั้นความเชื่อมั่น ๒ - ๓ อันที่ผมพูดเป็นหลัก ๆ กว้าง ๆ ท่านลองไปคิดว่าจริงอย่างผมว่าหรือไม่ ผมจะไม่พูด ๒๐๐ ล้าน ผม ผมก็บอกว่าผมเองผมก็เข้าใจเหมือนผมบอก จาก ๗๐๐ มาเหลือ ๒๐๐ ๒๐๐ ยังไม่รู้ที่อยู่ทางไหน เพราะว่าเงินยังไม่มีในกระเป๋า เพราะฉะนั้นผมกราบเรียนสั้น ๆ ก็ขอขอบพระคุณ

เมื่อครู่คุณพัฒนาพงษ์อลดภาณีโรงเรียนเป็นอย่างไร นั้น ก็ทำไปแล้ว ตอนนี้อย่างไร ต้องเป็นคน ร้องขอ เป็นคนที่ร้องของบประมาณของกรมท้องถิ่นมาทดแทน เพื่อจะไม่ให้ไปเก็บค่าภาษีของประชาชน ที่ทำธุรกิจอยู่ตกลดภาณีโรงเรียนในเขตป่าตอง นั้น ก็มีการผ่อนปรน ตามอำนาจหน้าที่และต่อสู้ให้เต็มที่ เพื่อผลประโยชน์ของพวกเราที่อยู่ได้

มี ๓ ประเด็นสั้น ๆ สุดท้าย ฝาก ๒ เรื่อง แล้วก็จะถาม ๑ เรื่อง ฝากเรื่องแรกอยากจะ ฝากทาง ททท. ว่ากิจกรรมปัจจุบันนี้เราจัดไปเหมือนไม่มีประโยชน์ เพราะว่าไม่มีนักท่องเที่ยวเดินทาง เข้ามา แล้วอีกอย่างเราทำ คือ พอเราคิดเราก็ทำ ไม่มีการประชาสัมพันธ์ นักท่องเที่ยวอย่างไรเขาก็ยังไม่ ทราบว่าเราทำอะไร ผมเลยคิดว่า ปลายปีนี้ จริง ๆ ผมก็เคยเรียนท่าน ผอ. อักกพล มาก่อนหน้านี้แล้วว่า ทุก ๆ ปี วันที่ ๑ พฤศจิกายน เป็นงานเปิดฤดูกาลท่องเที่ยวของจังหวัดภูเก็ต ต้องขออนุญาตที่ประชุมอีก ครั้งหนึ่งที่พูดถึงเรื่องของภูเก็ต ผมว่าปีนี้ผมก็เคยเรียนนำเสนอไปแล้วว่า เป็นไปได้หรือไม่ให้ ททท. ลงมา รับผิดชอบ แต่ต้องให้ท่านรัฐมนตรีมาเป็นประธานจัดงาน นี่ผมไม่แน่ใจว่าจะทำได้หรือเปล่า ซึ่งผมเชื่อว่า ถ้ามาทำน่าจะทำได้ แล้วก็กิจกรรม ผมคุยกับทุกฝ่ายยังไม่มีใครที่ไม่เห็นด้วย การจัด Beach Buffet บุฟเฟ่ต์ชายหาดที่เคยทำมาในสมัยก่อน ๆ นี้ แล้วได้ผล ประชาสัมพันธ์ล่วงหน้าตั้งแต่ตอนนี้นะเลย นักท่องเที่ยวมา แล้วตอนนั้นเป็นช่วงเริ่มต้นฤดูท่องเที่ยวพอดี ไม่จำเป็นต้องทำที่หาดป่าตองหรอก ทำที่ หาดอื่นก็ได้ แต่ต้องให้ส่วนกลางลงมาทำ ถ้าเราทำกันเองไม่ไปถึงไหน อยากฝากไปว่า สามารถทำได้ หรือเปล่า

ฝากคณะกรรมการอยู่ชนิดหนึ่งว่า ที่ผ่านมานี้ ห้องพักที่ภูเก็ตมีจำนวนค่อนข้างมาก ๓๕,๐๐๐ ห้อง เป็นไปได้หรือไม่ตอนนี้ คงไม่มีใครอยากมาลงทุนสร้างห้องพักใหม่ ตอนนี้น่าจะถือโอกาส

น่าจะถือวิกฤติเป็นโอกาสเช่นกันที่จะเข้มงวด หรือว่าออกกฎหมายผังเมืองใหม่ออกมาว่า การเกิดโรงแรมใหม่ ๆ ก็ควรจะมีเงื่อนไขอะไรบ้าง ผมว่าน่าจะมีการจำกัดห้องพัก สำหรับดูทุกพื้นที่เลยว่าห้องพักเราควรจะมีสักประมาณเท่าไร ปัจจุบันนี้รัฐบาลตั้งเป้าต้องเพิ่มทุกปี ปีละ ๑๐ - ๑๒ เปอร์เซ็นต์ ทั้งจำนวน ทั้งรายรับ ททท. ก็ต้องประกาศตามเป้านั้น เพราะว่ารัฐบาลบอกมา เพราะฉะนั้นภาคเอกชนก็จะลงทุนเปิดห้องพักใหม่ตลอดเวลา พอเกิดวิกฤติที่ไรก็ตายกันหมด เพราะว่าตัวนี้น่าจะลงไปศึกษาดูว่าสามารถทำได้หรือไม่

ประเด็นสุดท้ายที่จะถาม ถ้าสามารถตอบได้ ผมทราบว่ามีงบกลางปี และมีงบเร่งด่วนอยู่ ๑๗,๐๐๐ กว่าล้าน ซึ่งผมไม่แน่ใจว่างบตัวนี้ คำว่า งบฉุกเฉิน ๑๗,๐๐๐ ล้าน อะไรคือคำว่าฉุกเฉิน แล้วงบอยู่ที่ไหน ใครสามารถไปเอามาได้ พวกเรา ๖ จังหวัดภาคใต้มีลู่วางที่จะไปเองบเหล่านี้มาใช้บ้างหรือไม่ เพราะผมคิดว่าเรื่องนี้เป็นเรื่องฉุกเฉิน

พิมพ์พร ชัยจิตสกุล ผู้อำนวยการกลุ่มแผน กระทรวงวัฒนธรรม

พูดถึงการนำทุนทางวัฒนธรรม ซึ่งเป็นทุนเดิมมาเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ แทนที่เราจะนึกถึงแต่ทุนเรื่องของธรรมชาติ อยากจะเรียนให้ทราบว่าเรื่องนี้เป็นยุทธศาสตร์หนึ่งของกระทรวงวัฒนธรรม คือการนำวัฒนธรรมนั้นมาเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ แล้วการฟื้นฟูชายฝั่งทะเลอันดามันนั้นรัฐบาลก็เห็นความสำคัญในเรื่องนี้ ได้มีการมอบหมายให้กระทรวงวัฒนธรรมมาดำเนินโครงการกิจกรรมที่จะฟื้นฟูวัฒนธรรมของจังหวัดที่อยู่ชายฝั่งทะเลอันดามันเพื่อมาเป็นจุดขาย หรือเพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ ซึ่งท่าน ผอ. อักกพลก็คงจะทราบดี แต่ทั้งนี้ทั้งนั้นอยากจะฝากว่า ถ้าจะให้ยั่งยืน อบต. ซึ่งเป็นเจ้าของวัฒนธรรมโดยตรง หรือว่าประชาชน องค์กรทั้งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนซึ่งท่านเป็นเจ้าของวัฒนธรรมโดยตรงนั้นก็ต้องช่วย ต้องมีส่วนร่วมในการที่จะส่งเสริมยุทธศาสตร์ในเรื่องนี้ด้วย อย่างที่เราทราบ อบต. มีงบ แต่ก็ลงไปในเรื่องของที่ทราบก็คือ จะต้องเห็นเป็นรูปธรรม ชัดได้ แต่ถ้าบอกว่าให้มาส่งเสริมทางเรื่องวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี หรือแม้แต่ผู้ว่า CEO เองก็ตาม ถ้าบอกว่างบประมาณนี้ให้มาสนับสนุนเรื่องสังคม วัฒนธรรม มักจะหนี เพราะว่าไม่สามารถชี้วัดได้ ซึ่งอยากจะฝากทางจังหวัด หรือฝากทางท้องถิ่นว่า ถ้าท่านอยากจะให้วัฒนธรรมนั้นเป็นการช่วยในการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนก็ต้องร่วมมือกัน เพราะวัฒนธรรมนั้นเป็นของทุก ๆ ท่าน ทุกคน

ภาคผนวก ๓

รายนามคณะผู้จัดทำรายงาน

๑. นายมงคล นฤนาทดำรงค์	ที่ปรึกษาประจำคณะกรรมการการทองเที่ยว
๒. นางสาววราภรณ์ สุขประเสริฐ	ผู้อำนวยการกลุ่มงานคณะกรรมการการทองเที่ยว สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๓. นายนาถะ ดวงวิชัย	นิติกร ๒ กลุ่มงานคณะกรรมการการทองเที่ยว สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๔. นายวิศม์ัญญา ทุยไรสงค์	วิทยากร ๔ กลุ่มงานคณะกรรมการการทองเที่ยว สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๕. นางธัญญา ศรีสุพรรณ	เจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล ๔ กลุ่มงานคณะกรรมการการทองเที่ยว สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๖. นายสานิตย์ จันทร์เปล่ง	คณะทำงานในคณะกรรมการ กลุ่มงานคณะกรรมการการทองเที่ยว สำนักกรรมการ ๓ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร
๗. นายวิรุส ศรีสังวร	นักศึกษาฝึกงาน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
๘. นายวันปิติ วรรณสิทธิ์	นักศึกษาฝึกงาน คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ส 02666 ฉ.1

สพ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร.
19 สำนักกรรมการ 3. กลุ่มงาน
7.3 คณะกรรมการการท่องเที่ยว.
9 10 รายงานคณะกรรมการการท่องเที่ยว
2548 สภาผู้แทนราษฎร ชุดที่ 22 เรื่องสรุป
ถ.2 ผลการเดินทางไปศึกษาข้อเท็จจริงด้าน
การท่องเที่ยวและการสัมมนาเรื่อง
"แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาการ...

พิมพ์ที่ : สำนักการพิมพ์
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร